

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຂອບເຂົ້າຂອງຕະຫຼາມ

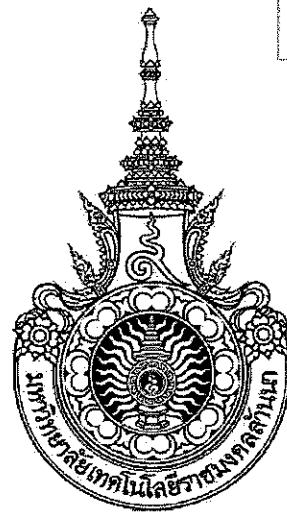
ເມືອງໄຊ, - 9 ພ.ຄ. 2564

ສໍານັກການບໍລິຫານພະຊາດການຊຸມສຶກษา

ໃຫ້ການສົດຍະນຸມ ວິທະຍາສາສົດ ວິຈັດແຂນວັດການ

ຮັບທາງບໍ່ເຫັນວິທະຍາສົດຍະນຸມນີ້ມີເນັ້ນຜົນ
ເມືອງໄຊ, 1-0 ໂມ.ຊ. 2565

(ມຄວ.2)

ໜັກສູ່ຕົລປະການສາສຕຣບັນຫິຕ

ສາຂາວິຊາອອກແບບອຸທສາຫກຮມ

(ໜັກສູ່ຕົລປະການສາສຕຣບັນຫິຕ ພ.ຄ. 2565)

ຄະນະຕົລປະການແລະສາປັ້ຕຍການສາສຕຣ

ມາວິທຍາລ້ຽທັກໂນໂລຢີຮາຈມົງຄລ້ານາ

ກະທຽວການອຸດມຕືກໝາ ວິທະຍາສາສຕຣ ວິຈັດແລະນວັດການ

(มคอ.2)

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม

(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)

คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

คำนำ

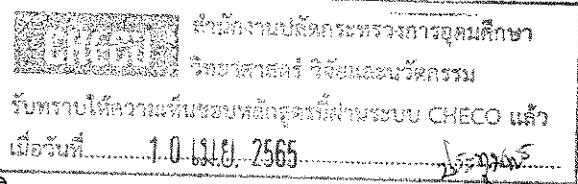
คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เปิดสอนในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม โดยมีวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติทางด้านออกแบบอุตสาหกรรมไปสู่ตลาดแรงงานให้มีศักยภาพในการจัดการและปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565 ฉบับนี้ เพื่อจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ด้านตลาดแรงงานและความต้องการของสังคม การเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างการบริหารของมหาวิทยาลัย การจัดทำหลักสูตรปรับปรุงในครั้งนี้ได้จัดทำขึ้นตามเกณฑ์หลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 ของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา โดยทางสาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการ วิชาชีพและผู้แทนจากสถานประกอบการด้านการออกแบบอุตสาหกรรม เพื่อหาแนวทางการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรที่เหมาะสมและดำเนินการพัฒนาปรับปรุงจนสำเร็จสมบูรณ์

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ ปีพุทธศักราช 2565 ฉบับนี้ จะช่วยให้ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ในการประกอบอาชีพสาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

สารบัญ

	หน้า
หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	1
หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร	9
หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการและโครงสร้างของหลักสูตร	11
หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและประเมินผล	88
หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา	111
หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์	113
หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร	114
หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร	129
ภาคผนวก	
ก. เหตุผลและความจำเป็น ในการปรับปรุงหลักสูตร	132
ข. เปรียบเทียบปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเดิมกับหลักสูตรปรับปรุง	133
ค. รายละเอียดความสอดคล้อง ระหว่างวัตถุประสงค์ของหลักสูตรกับรายวิชา	134
ง. เปรียบเทียบโครงสร้างหลักสูตรเดิม และหลักสูตรปรับปรุง กับเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรของสำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)	136
จ. เปรียบเทียบรายวิชา หลักสูตรเดิม กับหลักสูตรปรับปรุง	137
ฉ. รายนามคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร	144
1. คณะกรรมการดำเนินงาน	
2. คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพากษ์หลักสูตร	
ช. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตั้ว พ.ศ. 2551	145
ฉ. คำสั่งคณะกรรมการศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ พัฒนาหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)	169
ฉ. ประวัติ และผลงานวิชาการ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำ หลักสูตร	171
ภ. ตารางเปรียบเทียบรายวิชา มคอ.1 สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ กับหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)	204
ภ. รายละเอียด มคอ.1 ศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558	208

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม

(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์

หมวดที่ 1

ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อหลักสูตร

1.1 รหัสหลักสูตร 14 หลัก 25531961103156

1.2 ชื่อภาษาไทย หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม

1.3 ชื่อภาษาอังกฤษ Bachelor of Fine and Applied Arts Program in Industrial Design

2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

2.1 ชื่อเต็มภาษาไทย ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ออกแบบอุตสาหกรรม)

2.2 ชื่อย่อภาษาไทย ศ.ป.บ. (ออกแบบอุตสาหกรรม)

2.3 ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ Bachelor of Fine and Applied Arts (Industrial Design)

2.4 ชื่อย่อภาษาอังกฤษ B.F.A. (Industrial Design)

3. วิชาเอก

ไม่มี

4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

130 หน่วยกิต

5. รูปแบบของหลักสูตร

5.1 รูปแบบ

ปริญญาตรี 4 ปี

5.2 ประเภทของหลักสูตร

หลักสูตรปริญญาตรีปฏิบัติการ

แบบประเมินคุณภาพหลักสูตร สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย ประจำปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕	
ขบวนรับใช้เกียรติประชุมนักศึกษาที่มีผลลัพธ์เชิงบวก เช่น CHECC และ เมื่อวันที่ ๑๐ เม.ย. ๒๕๖๕	

5.3 ภาษาที่ใช้

ภาษาไทย

5.4 การรับเข้าศึกษา

รับนักศึกษาที่เป็นนักศึกษาไทยและนักศึกษาต่างประเทศที่มีสมรรถนะการใช้ภาษาไทยในระดับดี

5.5 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น

ไม่มี

5.6 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษาเพียงสาขาเดียว

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

6.1 เป็นหลักสูตรใหม่/ปรับปรุง พ.ศ. 2565

6.2 เปิดดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตรตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 เป็นต้นไป

6.3 ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ เมื่อการประชุมครั้งที่ 7/2564 วันที่ 28 พฤษภาคม 2564

6.4 ได้รับอนุมัติจากสาขาวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เมื่อการประชุม ครั้งที่ 168 วันที่ 23 กันยายน 2564

6.5 ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการเกี่ยวกับวิชาการ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนางานวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เมื่อการประชุม ครั้งที่ 2/2564 วันที่ 22 พฤษภาคม 2564

6.6 ได้รับอนุมัติจากสาขาวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เมื่อการประชุม ครั้งที่ 4/2564 วันที่ 9 ธันวาคม 2564

6.7 ปรับปรุงจากหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม (หลักสูตร ปรับปรุง พ.ศ. 2560)

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558 ในปีการศึกษา พ.ศ. 2567

8. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

8.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ เฟอร์นิเจอร์ และหัตถผลิตภัณฑ์

8.2 นักออกแบบและเขียนแบบงานออกแบบอุตสาหกรรม

8.3 นักวิจัยและพัฒนาด้านออกแบบอุตสาหกรรม

8.4 อาจารย์ผู้สอนและบุคลากรทางด้านการออกแบบอุตสาหกรรม

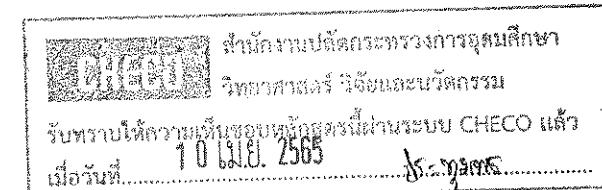
8.5 ผู้ประกอบธุรกิจทางด้านการออกแบบอุตสาหกรรม

9. ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

มทร.ล้านนา เชียงใหม่

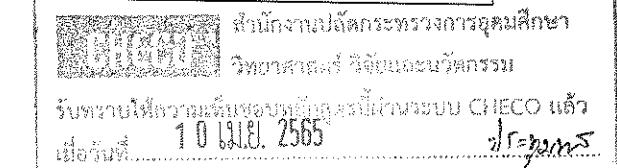
ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ
1	นายชวัญพงษ์ สมมิตร 350070013XXXX	ค.อ.ม. (เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) ส.ต.บ. (ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาคพายัพ	2554 2548	อาจารย์
2	นางสาวปิยะนุช เจริญยอด 350120057XXXX	ส.ต.ม. (สถาปัตยกรรมภายใน) ค.อ.บ. (สถาปัตยกรรมภายใน)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2553 2547	อาจารย์
3	นายดุสิต ทองเปรมจิตต์ 363990005XXXX	กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา) ค.อ.บ. (ศิลปอุตสาหกรรม)	มหาวิทยาลัยนเรศวร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2542 2534	อาจารย์
4	นายราดา เสนานันย์ 152990039XXXX	ศป.ม. (ศิลปะและการออกแบบ) ส.ต.บ. (ออกแบบอุตสาหกรรม)	มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	2557 2555	อาจารย์
5	นางสาวพรพิมล บากี 150990047XXXX	ส.ต.ม. (การออกแบบอุตสาหกรรม) ส.ต.บ. (ออกแบบอุตสาหกรรม)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	2558 2552	อาจารย์

หมายเหตุ : ลำดับที่ 1 คือหัวหน้าหลักสูตรในแต่ละพื้นที่

มทร.ล้านนา ตาก

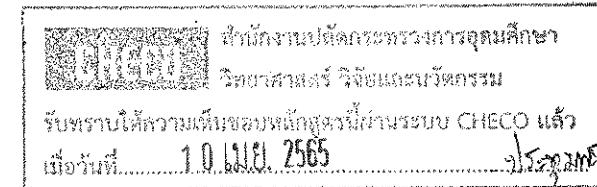
ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทางวิชาการ
1	นายสมชาย บุญพิทักษ์ 363990007XXXX	ค.อ.ม. (เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) ค.อ.บ. (ศิลปอุตสาหกรรม)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง	2547 2540	อาจารย์
2	นางสาวธัญญาภักดี อิเดช 16399002XXXX	ค.อ.ม. (เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) หล.บ. (ออกแบบเครื่องเรือน)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา ตาก	2554 2551	อาจารย์
3	นางสาวอริสา สุยะปัน 16303000XXXX	ค.อ.ม. (เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) หล.บ. (ออกแบบเครื่องเรือน)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา ตาก	2554 2551	อาจารย์
4	นายไพรัช คำวัน	ค.อ.ม. (เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) ค.อ.บ. (ศิลปอุตสาหกรรม)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง	2549 2542	อาจารย์

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทางวิชาการ
5	นายปกรณ์ ลาภุล 330081001XXXX	ค.อ.ต. (การบริหารอาชีวศึกษา) ส.ต.ม. (ออกแบบชุมชนเมือง) ค.อ.บ. (สถาปัตยกรรม)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าฯ คุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยศิลปากร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าฯ คุณทหารลาดกระบัง	2555 2533 2527	อาจารย์

หมายเหตุ : ลำดับที่ 1 คือหัวหน้าหลักสูตรในแต่ละพื้นที่

๕

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

10.1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

10.2 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ได้มีการมุ่งเน้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในทุกๆ มิติ โดยที่มีแนวโน้มที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ส่งผลกระทบและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้าน เศรษฐกิจ สังคม ธุรกิจ วัฒนธรรม เทคโนโลยี รวมถึงชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในสังคม จะไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้น แค่ชั่วคราวแล้วเลือนหายไป แต่เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน ดังนั้นการวิเคราะห์ แนวโน้มที่มีลักษณะเป็น Megatrends เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการสังเคราะห์ การคาดการณ์ผลที่จะเกิดขึ้น ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว และนำมาประกอบการพิจารณาร่วมกับบริบทสภาพแวดล้อมภายในประเทศซึ่ง มีนัยสำคัญ ซึ่งประเทศไทยมุ่งเน้นให้ความสำคัญ ดังนี้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งปัจจุบันโลกอยู่ ในยุคของการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 (The Fourth Industrial Revolution) ซึ่งเป็นยุคของการต่อยอด และผสมผสานเทคโนโลยีที่มีขอบเขตแตกต่างเข้าด้วยกัน ส่งผลให้เทคโนโลยีมีความก้าวหน้าอย่างพลิกผัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการเปลี่ยนแปลงโดยเข้าสู่ยุคดิจิทัล (Digital Transformation) ที่มีการนำเทคโนโลยี ดิจิทัลมาใช้ประโยชน์ในภาคส่วนต่างๆ อย่างกว้างขวางและแตกต่างไปจากวิถีการดำเนินชีวิตและการดำเนิน กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมแบบเดิม อาทิ การใช้ระบบอัตโนมัติในกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มผลิตภาพ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ ซึ่งจะช่วยให้ การดำเนินนโยบายสาธารณะ การทำการตลาด หรือการพัฒนานวัตกรรมเพื่อตอบสนองช่องว่างทางการ ตลาดเกิดการผลิตใหม่ ในขณะเดียวกันยังต้องดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อใช้ประโยชน์จาก จุดแข็งและ จุดเด่นของประเทศไทย การพัฒนานวัตกรรมและการนำมายังชีวิตประจำวันในทุกมิติเพื่อยกระดับ ศักยภาพของประเทศไทย โดยจะมุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรม ทำให้เกิดสิ่งใหม่ที่ มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องกระบวนการผลิต รูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ ๆ ให้มีจุดเน้นที่ ชัดเจน เอแพะเจาะจง และ สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาประเทศ

11.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

การพัฒนาประเทศภายใต้เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นทั้งในและต่างประเทศ จะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยง อย่างชัญฉลาดมากขึ้น จากเป้าหมายการพัฒนาประเทศโดยเน้นนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่เน้นแนวความคิดในการพัฒนาและสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยใช้สินทรัพย์ ที่เกิดจากการใช้ความคิดสร้างสรรค์ นักออกแบบแบบอุตสาหกรรมที่มี องค์ความรู้ และทักษะด้านต่าง ๆ จึงมีบทบาท และความจำเป็น เพื่อตอบสนองระบบเศรษฐกิจ และความก้าวหน้าของประเทศไทย โดยใช้กลยุทธ์ด้านนวัตกรรมบูรณาการวิจัยและพัฒนา เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และการส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ กระแสใหม่ อาทิ เศรษฐกิจ ดิจิทัล เศรษฐกิจฐานข้อมูล เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และการพัฒนาวิสาหกิจตั้งใหม่ (Start Up) และวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมถึงการสร้างสังคมผู้ประกอบการเพื่อต่อยอดฐานการผลิตและบริการ เช่น OTOP โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นต้น

สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคม และวัฒนธรรม ที่พิจารณาในการวางแผนปรับปรุงหลักสูตรฯ นั้นจำเป็นต้องมีความเกี่ยวเนื่องกับการบูรณาการเชิงวิชาการด้านการออกแบบอุตสาหกรรม เพื่อสร้างรับกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ มุ่งเน้นคุณภาพทางวิชาการ และความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการออกแบบแบบอุตสาหกรรม ตามมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากล เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านการออกแบบแบบอุตสาหกรรม ให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ รวมถึงเชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่นได้อย่างต่อเนื่อง พัฒนาศักยภาพและพัฒนาศักยภาพ ให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในภาคส่วนต่างๆ อาทิ การใช้ระบบอัตโนมัติในการกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มผลิตภาพ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน

12. ผลกระทบจากข้อ 11.1 และ 11.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

12.1 การพัฒนาหลักสูตร

ในทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ประเทศไทยจะยังคงประสบผลกระทบและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้าน เศรษฐกิจ สังคม ธุรกิจ วัฒนธรรม รวมถึงชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงโลกเข้าสู่ยุคดิจิทัล ที่มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประโยชน์ในภาคส่วนต่างๆ อาทิ การใช้ระบบอัตโนมัติในการกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มผลิตภาพ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน

ดังนั้นเพื่อสร้างบัณฑิตให้มีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ดังกล่าวมาแล้ว จึงมีความจำเป็นที่ต้องสร้างบัณฑิตให้มีความสามารถที่มีศักยภาพ และมีความสามารถที่หลากหลาย เพื่อให้มีความ

พร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน หลักสูตรมีการพัฒนารายวิชาใหม่รวมถึงการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในมิติด้านการออกแบบอย่างยั่งยืน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการตลาด สอดคล้องกับบริบทสังคมและวัฒนธรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยอาศัยรากเหง้าทางวัฒนธรรมในการขับเคลื่อนการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพทั้งในด้านวิชาการ และคุณธรรมจริยธรรม

12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

การผลิตบัณฑิตด้านการออกแบบนี้ สอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นมหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี ในการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ของสังคม ชุมชน ห้องถีน อย่างยั่งยืน ส่วนคณศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มีพันธกิจในการมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีจริยธรรม เป็นนักปฏิบัติการ มีความคิดสร้างสรรค์ เชี่ยวชาญ เทคโนโลยี มีความเป็นเลิศในวิชาชีพ ดังนั้นหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขออกแบบอุตสาหกรรม จึงได้มีการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับพันธกิจของคณศิลป์และมหาวิทยาลัย รวมทั้งเพิ่มเติม รายวิชาให้ทันสมัยมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ก็เพื่อมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติที่มีความสามารถด้านความรู้และทักษะในวิชาชีพทางด้านการออกแบบอุตสาหกรรม

13. ความสัมพันธ์ กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน

มีความเกี่ยวพันกับสาขาวิชาทัศนศิลป์ สาขาวิชาออกแบบสื่อสาร สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องประดับ สาขาวิชาออกแบบบรรจุภัณฑ์ ในการศึกษาแก่กลุ่มวิชาชีพพื้นฐานร่วมกัน และคณบัญชี บริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ ในการศึกษาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

หมวดที่ 2

ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญาของหลักสูตร

ความคิดสร้างสรรค์ ผสมผสานภูมิปัญญาล้านนา วิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูล และเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจการอุตสาหกรรมสู่ความเป็นสากล

1.2 ความสำคัญของหลักสูตร

สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรมมีความสำคัญในการพัฒนากำลังคนในด้าน ออกแบบผลิตภัณฑ์ ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ และออกแบบห้องอุตสาหกรรม ตลอดจนประยุกต์ความรู้และทักษะปฏิบัติมาใช้ใน การออกแบบอุตสาหกรรม เพื่อตอบโจทย์ต่อสังคม

1.3 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.3.1 เพื่อผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติที่มีทักษะทางการออกแบบอุตสาหกรรม บนพื้นฐาน การบูรณาการ ด้านความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและธุรกิจอุตสาหกรรม

1.3.2 เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความสามารถในการศึกษา ค้นคว้า วิจัย สร้างสรรค์และบูรณาการองค์ ความรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดด้านการออกแบบอุตสาหกรรม

1.3.3 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีทักษะในการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาล้านนา เพื่อนำรักษา และทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นตลอดจนผสมผสานเอกลักษณ์ล้านนาในงานออกแบบอุตสาหกรรมสู่สากล

1.3.4 เพื่อผลิตบัณฑิตที่สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นด้วยคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ

วิชาชีพ

2. แผนพัฒนาปรับปรุง

แผนการพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงหลักสูตรออกแบบ อุตสาหกรรม ให้มีมาตรฐานไม่ต่ำ^{กว่าที่ สกอ. กำหนด} 	<ul style="list-style-type: none"> - ติดตามประเมินหลักสูตรอย่าง สม่ำเสมอ 	<ul style="list-style-type: none"> - เอกสารปรับปรุงหลักสูตร - รายงานผลการประเมินหลักสูตร
<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้อง^{กับความต้องการแนวโน้มของ ตลาดและการเปลี่ยนแปลงของ เทคโนโลยี} 	<ul style="list-style-type: none"> - ติดตามความเปลี่ยนแปลงตาม แนวโน้มเทคโนโลยี สังคม เศรษฐกิจ การตลาดด้านออกแบบอุตสาหกรรม 	<ul style="list-style-type: none"> - รายงานผลการประเมินความ พึงพอใจในการใช้บันทึกของสถาน ประกอบการ - ความพึงพอใจในทักษะความรู้ ความสามารถในการทำงานของบัณฑิต โดยเฉลี่ยในระดับดี - เทคนิคความรู้จากการอบรม/สัมมนา ที่เกี่ยวข้องทางด้าน^{ออกแบบอุตสาหกรรมของอาจารย์ ผู้สอน}
<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาบุคลากรด้านการเรียน การสอนและบริการวิชาการให้มี ประสบการณ์จากการนำความรู้ ทางเทคโนโลยีและปฏิบัติจริง 	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนบุคลากรด้านการเรียน การสอนให้ทำงานบริการวิชาการแก่ องค์กรภายในและภายนอก - นำผลจากการบริการวิชาการวิจัย มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน 	<ul style="list-style-type: none"> - ปริมาณงานบริการวิชาการต่อ อาจารย์ในหลักสูตร - ปริมาณคุณภาพของผลงานเป็นที่ ยอมรับขององค์กรภายในและภายนอก - แสดงผลการประยุกต์ใช้ของค์ความรู้ ใน มคอ.3 และ มคอ.5 - งานวิจัยและการบริการวิชาการของ อาจารย์ในหลักสูตร

หมวดที่ 3

ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการและโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบ

ใช้ระบบทวิภาค โดยในหนึ่งปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ ชั้ง 1 ภาคการศึกษา มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ มหาวิทยาลัยฯ อาจเปิดภาคการศึกษาฤดูร้อน ชั้งเป็นภาคการศึกษาที่ไม่บังคับ ใช้ระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 6 สัปดาห์ โดยให้เพิ่มชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายวิชาให้เท่ากับภาคการศึกษาปกติ

1.2 การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

สามารถจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของคณะกรรมการประจำคณะ ใช้ระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 6 สัปดาห์ โดยให้เพิ่มชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายวิชาให้เท่ากับภาคการศึกษาปกติ

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

ไม่มี

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 วัน – เวลา ในการดำเนินการเรียนการสอน

2.1.1 ภาคการศึกษาที่ 1

ตามวัน – เวลาราชการปกติตั้งแต่เดือน

พฤษภาคม-ตุลาคม

2.1.2 ภาคการศึกษาที่ 2

ตามวัน – เวลาราชการปกติตั้งแต่เดือน

ตุลาคม-กุมภาพันธ์

2.1.3 ภาคฤดูร้อน

ตามวัน – เวลาราชการปกติตั้งแต่เดือน

มีนาคม-พฤษภาคม

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

การรับนักศึกษาต้องให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2551 และข้อบังคับ มหาวิทยาลัยฯ ที่ประกาศเพิ่มเติม ดังนี้

2.2.1 รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ทุกแผนการเรียน หรือสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทุกสาขาวิชาหรือเทียบเท่า

2.3 ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า

ปัญหาการปรับตัวจากการเรียนในระดับมัธยมศึกษา มาเป็นการเรียนที่มีรูปแบบแตกต่างไปจากเดิมที่คุ้นเคย มีสังคมกว้างขึ้น ต้องดูแลตนเองมากขึ้น มีกิจกรรมทั้งการเรียนในห้องและกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่นักศึกษา ต้องแบ่งเวลาให้เหมาะสม และจากการรับนักศึกษาที่มีความรู้พื้นฐานแตกต่างกัน ตามสายที่เรียนมา เช่น สายมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา ทำให้ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาแต่ละคนไม่ทัดเทียมกัน ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคของการเรียนในหลักสูตรที่มุ่งเน้นการสอนทักษะด้านวิชาชีพแบบเฉพาะทางควบคู่ไปกับสายวิชาการ ตลอดจนการปรับพฤติกรรมในการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะและพัฒนาการในการ絡รวมศาสตร์ทุกรายวิชาเพื่อให้เป็นนักออกแบบที่มีศักยภาพตรงตามเป้าหมายของหลักสูตร

2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ข้อจำกัดของนักศึกษา ในข้อ 2.3

2.4.1 จัดการปฐมนิเทศน์นักศึกษาใหม่ แนะนำการวางแผนเป้าหมายชีวิต เทคนิคการเรียนในมหาวิทยาลัย และการแบ่งเวลา

2.4.2 มอบหมายหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาให้แก่อาจารย์ทุกคน ทำหน้าที่สอดส่องดูแล ตักเตือนให้คำปรึกษา แนะนำ

2.4.3 จัดกิจกรรมอบรมจริยธรรมและปรับพื้นฐานวิชาชีพของคณะให้กับนักศึกษาใหม่

2.4.4 มีนักวิชาการด้านการศึกษาทำหน้าที่แนะนำแนวทางการเรียน เช่น การจับประเด็นจากการอ่านหนังสือ การจดโน้ต การจัดระบบความคิด การดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัย ให้แก่นักศึกษาที่มีปัญหา และขอความช่วยเหลือ

2.4.5 มอบหมายหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรม เพื่อให้คำปรึกษา แนะนำการจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์เป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาในด้านการเรียนรู้ และการปรับตัวระหว่างเพื่อนร่วมชั้น และระหว่างชั้นปี

2.5 แผนกรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปีต่อเขตพื้นที่

2.5.1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเชียงใหม่

จำนวนนักศึกษาที่จะรับ	ปีการศึกษา				
	2565	2566	2567	2568	2569
ชั้นปีที่ 1	30	30	30	30	30
ชั้นปีที่ 2		30	30	30	30
ชั้นปีที่ 3			30	30	30
ชั้นปีที่ 4				30	30
รวม	30	60	90	120	120
จำนวนนักศึกษา ที่จะสำเร็จการศึกษา	-	-	-	30	30

2.5.2 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาตาก

จำนวนนักศึกษาที่จะรับ	ปีการศึกษา				
	2565	2566	2567	2568	2569
ชั้นปีที่ 1	30	30	30	30	30
ชั้นปีที่ 2		30	30	30	30
ชั้นปีที่ 3			30	30	30
ชั้นปีที่ 4				30	30
รวม	30	60	90	120	120
จำนวนนักศึกษา ที่จะสำเร็จการศึกษา	-	-	-	30	30

2.6 งบประมาณตามแผน

2.6.1 งบประมาณรายรับ (หน่วย: บาท)

รายละเอียด	ปีงบประมาณ				
	2565	2566	2567	2568	2569
ค่าบำรุงการศึกษา	16,000	16,000	16,000	16,000	16,000
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	40,000	45,000	50,000	55,000	60,000
รวมรายรับ	56,000	61,000	66,000	71,000	76,000

2.6.2 งบประมาณรายจ่าย (หน่วย : บาท)

รายละเอียด	ปีงบประมาณ				
	2565	2566	2567	2568	2569
เงินเดือน	26,300	27,615	28,995	30,445	31,967
ค่าวัสดุ	2,040	2,040	2,040	2,040	2,040
ค่าใช้สอย	12,000	12,600	13,230	13,891	14,586
ค่าตอบแทน	7,500	8,250	8,662	9,095	9,550
ค่าจ้างชั่วคราว	2,500	2,625	2,756	2,894	3,038
เงินอุดหนุน	600	630	660	695	730
สาธารณูปโภค	3,500	3,675	3,858	4,051	4,254
รายจ่ายอื่นๆ	1,200	1,260	1,325	1,390	1,450
รวม	55,640	58,695	61,526	64,501	67,615

2.7 ระบบการศึกษา

- แบบชั้นเรียน
- แบบทางไกลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก
- แบบทางไกลผ่านสื่อแพร่ภาพและเสียงเป็นสื่อหลัก
- แบบทางไกลทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อหลัก (E-learning)
- แบบทางไกลทางอินเตอร์เนต
- อื่นๆ (ระบุ)

2.8 การเทียบโฉนห่วงกิตรายวิชาและการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย (ถ้ามี)

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2551 และข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ที่ประกาศเพิ่มเติม

3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

3.1 หลักสูตร

3.1.1 จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร	130	หน่วยกิต
3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร		
3.1.2.1 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	30	หน่วยกิต
1) วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ	24	หน่วยกิต
1.1) กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	12	หน่วยกิต
1.2) กลุ่มวิชาสุขภาพ	3	หน่วยกิต
1.3) กลุ่มวิชาบูรณะการ	9	หน่วยกิต
2) วิชาศึกษาทั่วไปเลือก	6	หน่วยกิต
2.1) กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	3	หน่วยกิต
2.2) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	3	หน่วยกิต
3.1.2.2 หมวดวิชาเฉพาะ	94	หน่วยกิต
1) วิชาแกน	14	หน่วยกิต
2) วิชาเฉพาะด้าน	68	หน่วยกิต
2.1) วิชาเฉพาะด้านบังคับ	59	หน่วยกิต
2.2) วิชาเฉพาะด้านเลือก	9	หน่วยกิต
3) วิชาเอก	12	หน่วยกิต
3.1.2.3 หมวดวิชาเลือกเสรี	6	หน่วยกิต

	<p>สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและวัฒนธรรม รับทราบเพื่อความเห็นชอบหลักสูตรที่ดำเนินระบบ CHECO และ ผู้อ่านที่ 10 เมย. 2565</p> <p style="text-align: right;">นายพูลวรลักษณ์</p>
--	---

หมายเหตุ : โครงสร้างหลักสูตรเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558

3.1.3 รายวิชา

3.1.3.1 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต

1) วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ 24 หน่วยกิต ให้คึกข่าจากรายวิชาต่อไปนี้

1) วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ 24 หน่วยกิต ให้คึกข่าจากรายวิชาต่อไปนี้

1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร จำนวน 12 หน่วยกิต

1) กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ จำนวน 9 หน่วยกิต

GEBLC101	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)
----------	--	----------

English for Everyday Communication

GEBLC103	ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ	3(3-0-6)
----------	-----------------------	----------

Academic English

GEBLC105	ภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการทำงาน	3(3-0-6)
----------	------------------------------	----------

English for Working Skills

2) กลุ่มวิชาภาษาไทย จำนวน 3 หน่วยกิต

GEBLC201	ศิลปะการใช้ภาษาไทย	3(3-0-6)
----------	--------------------	----------

Arts of Using Thai Language

1.2 กลุ่มวิชาสุขภาพ จำนวน 3 หน่วยกิต

GEBHT601	กิจกรรมเพื่อสุขภาพ	3(2-2-5)
----------	--------------------	----------

Activities for Health

1.3 กลุ่มวิชาบูรณาการ จำนวน 9 หน่วยกิต

GEBIN701	กระบวนการคิดและการแก้ปัญหา	3(3-0-6)
----------	----------------------------	----------

Problem Solving and Thinking Process

GEBIN702	นวัตกรรมและเทคโนโลยี	3(3-0-6)
----------	----------------------	----------

Innovation and Technology

GEBIN703	ศิลปะการใช้ชีวิต	3(3-0-6)
----------	------------------	----------

Art of Living

2) วิชาศึกษาทั่วไปเลือก 6 หน่วยกิต โดยให้เลือกจากกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และ

คณิตศาสตร์, กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาละ 3 หน่วยกิต

2.1 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ให้เลือกศึกษาจำนวน 3 หน่วยกิต

จากรายวิชาต่อไปนี้

GEBSC301	เทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)
----------	---	----------

Necessary Information Technology in Daily Life

GEBSC302	มโนทัศน์และเทคนิคทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่	3(3-0-6)
----------	---	----------

Modern of Concept and Scientific Techniques

GEBSC303	กระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อทำงานวิจัย และการสร้างนวัตกรรม Scientific Methods for Research and Innovation	3(3-0-6)
GEBSC304	วิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ Science for Health	3(3-0-6)
GEBSC305	สิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน Environment and Sustainable Development	3(3-0-6)
GEBSC401	คณิตศาสตร์และสถิติในชีวิตประจำวัน Mathematics and Statistics in Daily Life	3(3-0-6)
GEBSC402	สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น Statistics and Basic Data Analysis	3(3-0-6)

2.2 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ให้เลือกศึกษา 3 หน่วยกิต
จากรายวิชาต่อไปนี้

GEBSO501	การพัฒนาทักษะชีวิตและสังคม Life and Social Skills Development	3(3-0-6)
GEBSO502	ความรู้เบื้องต้นทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองไทย Introduction to Thai Politics, Society and Economy	3(3-0-6)
GEBSO503	มนุษยสัมพันธ์ Human Relations	3(3-0-6)
GEBSO504	การพัฒนาศักยภาพมนุษย์และจิตวิทยาเชิงบวก Human Potential Development and Positive Psychology	3(3-0-6)
GEBSO505	พลเมืองดิจิทัล Digital Citizenship	3(3-0-6)
GEBSO506	วัฒนธรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ Cultural and Creative Economy	3(3-0-6)
GEBSO507	ศาสตร์พระราชา กับ การพัฒนาที่ยั่งยืน The King's Philosophy and Sustainable Development	3(3-0-6)
GEBSO508	จิตวิทยาการจัดการองค์การในโลกยุคใหม่ Psychology of organizational Management in Modern world	3(3-0-6)
GEBSO509	มนุษย์ กับจริยธรรมในศตวรรษที่ 21 Man and Ethics in 21st Century	3(3-0-6)

3.1.3.2 หมวดวิชาเฉพาะ 94 หน่วยกิต

1) วิชาแกน 14 หน่วยกิต ให้ศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้

BAACC404	วาดภาพเพื่อการออกแบบ Drawing for Design	2(1-3-3)
BAACC405	ความคิดสร้างสรรค์เพื่อการออกแบบ Creative Thinking for Design	2(1-3-3)
BAACC406	องค์ประกอบศิลป์สำหรับงานออกแบบ Composition for Design	2(1-3-3)
BAACC407	เขียนแบบเบื้องต้น Introduction to Drafting	2(1-3-3)
BAACC408	ระเบียบวิธีวิจัยทางการออกแบบ Research Methodology in Design	2(2-0-4)
BAACC409	ประวัติศาสตร์ศิลป์สำหรับงานออกแบบ History of Art for Design	2(2-0-4)
BAACC410	ศิลปะพื้นถิ่น Local Arts	2(1-3-3)

2) วิชาเฉพาะด้าน 68 หน่วยกิต

2.1) วิชาเฉพาะด้านบังคับ 59 หน่วยกิต ให้ศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้

BAAID106	ปฏิบัติการงานไม้และโลหะ Wood and Metal Workshop	3(0-6-3)
BAAID109	ปฏิบัติงานวัสดุสังเคราะห์ Synthetic Material Workshop	3(0-6-3)
BAAID127	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมประเภทอุปโภคบริโภค Consumer Industrial Product Design	3(0-6-3)
BAAID128	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสาธารณะและบริการ Public and Services Industrial Product Design	3(0-6-3)
BAAID129	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ Innovative Industrial Product Design	3(0-6-3)
BAAID147	การทำทุ่นจำลอง Model Making	3(1-4-6)
BAAID148	อุตสาหกรรมสร้างสรรค์เพื่องานออกแบบ Creative Industrial for Design	3(3-0-6)

BAAID149	ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม Eco-Friendly Product Design	3(0-6-3)
BAAID150	นวัตกรรมวัสดุผลิตภัณฑ์ Product Material Innovation	3(3-0-6)
BAAID151	ปัจจัยมนุษย์เพื่อการออกแบบ Human factors for Design	3(3-0-6)
BAAID152	คอมพิวเตอร์เพื่อการเขียนแบบ Computer for Drafting	3(1-6-4)
BAAID153	หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม Principles of Industrial Product Design	3(1-6-4)
BAAID154	คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบและการผลิต Computers for Design and Manufacturing	3(1-6-4)
BAAID155	ธุรกิจและประมาณราคา Business and Estimation	3(3-0-6)
BAAID156	คอมพิวเตอร์เพื่อการนำเสนอ Computers for Presentations	3(0-6-3)
BAAID157	การตลาดเพื่อการออกแบบอุตสาหกรรม Marketing for Industrial Design	3(3-0-6)
BAAID158	การประกอบวิชาชีพทางการออกแบบอุตสาหกรรม Professional Practice in Industrial Design	3(3-0-6)
BAAID159	ออกแบบสร้างสรรค์ดิจิทัลคอนเทนต์ Creative Design for Digital Content	2(2-0-4)
BAAID160	ออกแบบเฟอร์นิเจอร์สร้างสรรค์ Creative Furniture Design	3(0-6-3)
BAAID161	นวัตกรรมการออกแบบจัดแสดงสินค้าและนิทรรศการ Innovation for Display and Exhibition Design	3(0-6-3)
2.2) วิชาเฉพาะด้านเลือก 9 หน่วยกิต ให้ <u>เลือกศึกษา</u> จากรายวิชาต่อไปนี้		
BAAID162	ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ลอยด์ Loose Furniture Design	3(1-6-4)
BAAID163	ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ติดตั้งภายในอาคาร Build-in Furniture Design	3(1-6-4)
BAAID164	ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ระบบอุตสาหกรรม Industrial Furniture Design	3(1-6-4)

BAAID165	ออกแบบหัตถกรรมอุตสาหกรรมงานไม้ Industrial Wood Craft Design	3(1-6-4)
BAAID166	ออกแบบหัตถกรรมเส้นใย Industrial Fiber Craft Design	3(1-6-4)
BAAID167	ออกแบบหัตถกรรมอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ Contemporary Craft Design	3(1-6-4)
BAAID168	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมงานไม้ Wood Industrial Product Design	3(1-6-4)
BAAID169	ปฏิบัติการโรงงานเฟอร์นิเจอร์ไม้แผ่นวิทยาศาสตร์ Wood Sheet Furniture Workshop	3(1-6-4)
BAAID170	ปฏิบัติการโรงงานเฟอร์นิเจอร์ติดตั้งภายใน Build-in Furniture Workshop	3(1-6-4)
BAAID171	อุปกรณ์ช่วยงานผลิต Jigs and Fixtures	3(1-6-4)
BAAID172	กราฟิกสร้างสรรค์เพื่อการออกแบบ Creative Graphics for Design	3(1-6-4)
BAAID173	ออกแบบบรรจุภัณฑ์สร้างสรรค์ Creative Packaging Design	3(1-6-4)
BAAID174	ออกแบบตกแต่งภายในบ้านพักอาศัย Interior Design	3(1-6-4)
BAAID175	ออกแบบตกแต่งภายในอาคารสาธารณะ Interior Design of Public Buildings	3(1-6-4)

3) วิชาเอก 12 หน่วยกิต ให้ศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้

BAAID122	ฝึกงานวิชาชีพทางออกแบบอุตสาหกรรม Job Internship in Industrial Design	3(0-40-0)
BAAID123	การเตรียมศิลปินิพนธ์ออกแบบอุตสาหกรรม Industrial Design Pre-Senior Project	3(3-0-6)
BAAID124	ศิลปินิพนธ์ออกแบบอุตสาหกรรม Industrial Design Senior Project	6(0-18-6)

3. หมวดวิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต

นักศึกษาเลือกศึกษาจากรายวิชาใดก็ได้อีกไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ

1. สามารถเลือกรายวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา หรือ

2. สามารถเลือกรายวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ หรือ

3. รายวิชาจากหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564) ดังนี้

3.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร

GEBLC106	ภาษาอังกฤษในโลกดิจิทัล English in the Digital World	3(3-0-6)
GEBLC107	ภาษาอังกฤษสำหรับวิศวกรรม English for Engineering	3(3-0-6)
GEBLC108	ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบธุรกิจ English for Business Career	3(3-0-6)
GEBLC109	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร Chinese for Communication	3(3-0-6)
GEBLC110	สนทนากาญจน์ปั่นพื้นฐาน Fundamental Japanese Conversation	3(3-0-6)
GEBLC111	ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร Korean for Communication	3(3-0-6)
GEBLC112	ภาษาพม่าพื้นฐาน Fundamental Burmese	3(3-0-6)
GEBLC202	กลวิจิการเขียนรายงานและการนำเสนอ Report Writing and Presentation	3(3-0-6)
GEBLC203	วรรณกรรมท้องถิ่น Local Literature	3(3-0-6)
GEBLC204	ภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ Thai Language for Foreigners	3(3-0-6)

3.2 กลุ่มวิชาสุขภาพ

GEBHT602	การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ Exercise for Health	3(2-2-5)
GEBHT603	กีฬาเพื่อสุขภาพ Sports for Health	3(2-2-5)
GEBHT604	นันทนาการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ Recreation for Health Promotion	3(2-2-5)

3.3 กลุ่มวิชาบูรณะการ

GEBIN704	ศุนทรียภาพและความงามของมนุษย์ Aesthetics and Human Growth	3(3-0-6)
----------	--	----------

3.1.4 ความหมายของรหัสรายวิชาและรหัสการจัดชั่วโมงเรียน

3.1.4.1 ความหมายของรหัสรายวิชา CCCMMGXX

CCC หมายถึง อักษรย่อชื่อปริญญา/อักษรย่อชื่อหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

MM หมายถึง อักษรชื่อหลักสูตร/ชื่อกลุ่มวิชา

G หมายถึง วิชาเอก แทนด้วยตัวเลข 1 - 9

XX หมายถึง ลำดับที่ของวิชาในวิชาเอก แทนด้วยตัวเลข 01 - 99

คณศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์

1) GEB : หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี

- กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร (LC)

1 : กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ

2 : กลุ่มวิชาภาษาไทย

- กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (SC)

3 : กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์

4 : กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์

- กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (SO)

5 : กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

- กลุ่มวิชาสุขภาพ (HT)

6 : กลุ่มวิชาสุขภาพ

- กลุ่มวิชาบูรณะการ (IN)

7 : กลุ่มวิชาบูรณะการ

2) FUN : หมวดวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

MA : กลุ่มวิชาทางคณิตศาสตร์

SC : กลุ่มวิชาทางวิทยาศาสตร์

3) BAA : ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ศป.บ.)

CC : วิชาเรียนรวม

CD : ออกแบบสื่อสาร

ID : ออกแบบอุตสาหกรรม

TJ : สิ่งทอ แฟชั่นและเครื่องประดับ

PD : ออกแบบบรรจุภัณฑ์

DP : สื่อสิ่งพิมพ์ดิจิทัล

4) BAR : สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (สถาบ.)

CC : วิชาเรียนรวม

AT : สถาปัตยกรรม

IA : สถาปัตยกรรมภายใน

5) BTE : เทคโนโลยีบันทึก (หล.บ.)

CC : วิชาเรียนรวม

CE : เทคโนโลยีเชร่ามิกส์

6) BFA : ศิลป์บัณฑิต (ศล.บ.)

VA : หัศนศิลป์

3.1.4.2 ความหมายของรหัสการจัดชั่วโมงเรียน C (T – P – E)

C หมายถึง จำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้น

T หมายถึง จำนวนชั่วโมงเรียนภาคทฤษฎี

P หมายถึง จำนวนชั่วโมงเรียนภาคปฏิบัติ

E หมายถึง จำนวนชั่วโมงเรียนคนครัวนอกรเวลา

3.1.5 แสดงแผนการศึกษา

ปีการศึกษาที่ 1

ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชาบังคับก่อน
GEBXXXXX	วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ 1	3(3-0-6)	-
GEBXXXXX	วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ 2	3(3-0-6)	-
GEBXXXXX	วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ 3	3(3-0-6)	-
GEBXXXXX	วิชาศึกษาทั่วไปเลือก 1	3(3-0-6)	-
BAACC410	ศิลปะพื้นถิ่น Local Arts	2(1-3-3)	-
BAACC404	วาดภาพเพื่อการออกแบบ Drawing for Design	2(1-3-3)	-
BAACC405	ความคิดสร้างสรรค์เพื่อการออกแบบ Creative Thinking for Design	2(1-3-3)	-
หน่วยกิตรวม		18	

ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชาบังคับก่อน
GEBXXXXX	วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ 4	3(3-0-6)	-
GEBXXXXX	วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ 5	3(3-0-6)	-
GEBXXXXX	วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ 6	3(3-0-6)	-
GEBXXXXX	วิชาศึกษาทั่วไปเลือก 2	3(3-0-6)	-
BAACC406	องค์ประกอบศิลป์สำหรับงานออกแบบ Composition for Design	2(1-3-3)	-
BAACC407	เขียนแบบเบื้องต้น Introduction to Drafting	2(1-3-3)	-
BAACC409	ประวัติศาสตร์ศิลป์สำหรับงานออกแบบ History of Art for Design	2(2-0-4)	-
หน่วยกิตรวม		18	

ปีการศึกษาที่ 2

ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชาบังคับก่อน
GEBXXXXX	วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ 7	3(3-0-6)	-
BAAID109	ปฏิบัติงานวัสดุสังเคราะห์ Synthetic Material Workshop	3(0-6-3)	-
BAAID150	นวัตกรรมวัสดุผลิตภัณฑ์ Product Material Innovation	3(3-0-6)	-
BAAID151	ปัจจัยมนุษย์เพื่อการออกแบบ Human factors for Design	3(3-0-6)	-
BAAID152	คอมพิวเตอร์เพื่อการเขียนแบบ Computer for Drafting	3(1-6-4)	-
BAAID153	หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม Principles of Industrial Product Design	3(1-6-4)	-
หน่วยกิตรวม		18	

ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชาบังคับก่อน
GEBXXXXX	วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ 8	3(3-0-6)	-
BAAID106	ปฏิบัติการงานไม้และโลหะ Wood and Metal Workshop	3(0-6-3)	-
BAAID127	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมประเภทอุปโภคบริโภค ¹ Consumer Industrial Product Design	3(0-6-3)	
BAAID147	การทำทุนจำลอง Model Making	3(1-4-6)	-
BAAIDXXX	กลุ่มวิชาเฉพาะด้านเลือก 1	3(T-P-E)	-
XXXXXXXXXX	กลุ่มวิชาซีฟเลือกเสรี 1	3(T-P-E)	-
หน่วยกิตรวม		18	

ปีการศึกษาที่ 3

ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชาบังคับก่อน
BAAID128	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสาธารณะและบริการ Public and Services Industrial Product Design	3(0-6-3)	-
BAAID148	อุตสาหกรรมสร้างสรรค์เพื่องานออกแบบ Creative Industrial for Design	3(3-0-6)	-
BAAID154	คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบและการผลิต Computers for Design and Manufacturing	3(1-6-4)	-
BAAID159	ออกแบบสร้างสรรค์ดิจิทัลคอนเทนต์ Creative Design for Digital Content	2(2-0-4)	-
BAAIDXXX	กลุ่มวิชาเฉพาะด้านเลือก 2	3(T-P-E)	-
XXXXXX	กลุ่มวิชาชีพเลือกเสรี 2	3(T-P-E)	-
หน่วยกิตรวม		17	

ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชาบังคับก่อน
BAACC408	ระเบียบวิธีวิจัยทางการออกแบบ Research Methodology in Design	2(2-0-4)	-
BAAID129	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ Innovative Industrial Product Design	3(0-6-3)	-
BAAID155	ธุรกิจและการประมาณราคา Business and Estimation	3(3-0-6)	-
BAAID156	คอมพิวเตอร์เพื่อการนำเสนอ Computers for Presentations	3(0-6-3)	-
BAAID160	ออกแบบเฟอร์นิเจอร์สร้างสรรค์ Creative Furniture Design	3(0-6-3)	-
หน่วยกิตรวม		14	

ภาคฤดูร้อน

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชาบังคับก่อน
BAAID122	ฝึกงานวิชาชีพทางออกแบบอุตสาหกรรม Job Internship in Industrial Design	3(0-40-0)	-
	หน่วยกิตรวม	3	

ปีการศึกษาที่ 4

ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชาบังคับก่อน
BAAID123	การเตรียมศิลปินนิพนธ์ออกแบบอุตสาหกรรม Industrial Design Pre-Senior Project	3(3-0-6)	BAACC408
BAAID149	ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม Eco-Friendly Product Design	3(0-6-3)	-
BAAID157	การตลาดเพื่อการออกแบบอุตสาหกรรม Marketing for Industrial Design	3(3-0-6)	-
BAAID158	การประกอบวิชาชีพทางการออกแบบอุตสาหกรรม Professional Practice in Industrial Design	3(3-0-6)	-
BAAIDXXX	กลุ่มวิชาเฉพาะด้านเลือก 3	3(T-P-E)	-
	หน่วยกิตรวม	15	

ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชาบังคับก่อน
BAAID124	ศิลปินนิพนธ์ออกแบบอุตสาหกรรม Industrial Design Senior Project	6(0-18-6)	BAAID123
BAAID161	นวัตกรรมการออกแบบจัดแสดงสินค้าและนิทรรศการ Innovation for Display and Exhibition Design	3(0-6-3)	-
	หน่วยกิตรวม	9	

3.1.6 คำอธิบายรายวิชา (Course Description)

1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

1.1) กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร

GEBLC101 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน 3(3-0-6)

English for Everyday Communication

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาคำศัพท์ จำนวน โครงสร้างภาษาอังกฤษ พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้าน การฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในบริบททางสังคมและ วัฒนธรรมต่างๆ

Study vocabulary, expressions, and structures of English. Develop listening, speaking, reading, and writing skills in English, in order to communicate on daily basis, in accordance with social and cultural contexts.

GEBLC103 ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ 3(3-0-6)

Academic English

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาคำศัพท์ จำนวน โครงสร้างภาษาอังกฤษ โดยเน้นหลักการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การสรุปความ และการนำเสนอในบริบททางวิชาการ

Study vocabulary, expressions, and structures of English emphasized on principles of listening, speaking, reading, and writing. Practice summarizing and giving presentation in an academic context.

GEBLC105 ภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการทำงาน 3(3-0-6)

English for Working Skills

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาคำศัพท์ จำนวน โครงสร้างภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานอาชีพ และพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อการสื่อสารและการทำงานในสาขาวิชาอาชีพ

Study English vocabulary, expressions, and structures used in professional development. Practice listening, speaking, reading, and writing skills in English in order to communicate and work in a professional context.

GEBLC201	ศิลปะการใช้ภาษาไทย Arts of Using Thai Language	3(3-0-6)
	รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี	
	วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	
	ศึกษารูปแบบและวิธีการสื่อสารด้วยการใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนากระบวนการคิดอย่างมีระบบร่วมกับการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ โดยมีศิลปะในการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียนเหมาะสมกับทักษะในศตวรรษที่ 21 ใช้ภาษาไทยในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ Study formats and strategies for effective communication in Thai language. Develop systematic thinking and creative communication skill. Master the arts of listening, reading, speaking, and writing suitable for the 21st century skills.	

1.2) กลุ่มวิชาสุขภาพ

GEBHT601	กิจกรรมเพื่อสุขภาพ Activities for Health	3(2-2-5)
	รหัสรายวิชาเดิม : GEBHT101 กิจกรรมเพื่อสุขภาพ	
	วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	
	ศึกษาและปฏิบัติการเกี่ยวกับผลศึกษาและสุขภาพ โภชนาการ พฤติกรรมการบริโภค และการควบคุมน้ำหนัก การปฐมพยาบาลเบื้องต้น วิทยาศาสตร์การกีฬา สมรรถภาพ ทางกาย การจัดโปรแกรมการออกกำลังกายและฝึกปฏิบัติกิจกรรมการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพ Study and Practice in enhancing knowledge relating to physical education and health; nutritional diet; consumption behavior and weight control; first aid; sport science; physical fitness. Create fitness training programs, and practice healthy exercise activities.	

1.3) กลุ่มวิชาบูรณาการ

GEBIN701 กระบวนการคิดและการแก้ปัญหา 3(3-0-6)

Problem Solving and Thinking Process

รหัสรายวิชาเดิม : GEBIN101 กระบวนการคิดและการแก้ปัญหา

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เทคนิคและกระบวนการพัฒนาการฝึกคิดแบบต่างๆ ทักษะการคิดเพื่อการแก้ปัญหา หลักการใช้เหตุผล การสร้างแรงบันดาลใจ กระบวนการคิดและการแก้ปัญหาโดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เป็นกรณีศึกษา

Study concepts, theories, techniques and processes for developing different types of critical thinking, reasoning principles, and inspiration initiation. Practice problem-solving skills by applying local wisdom, Thai wisdom, modern innovation and technology as a case study.

GEBIN702 นวัตกรรมและเทคโนโลยี 3(3-0-6)

Innovation and Technology

รหัสรายวิชาเดิม : GEBIN102 นวัตกรรมและเทคโนโลยี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวิวัฒนาการทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระบวนการสร้างและออกแบบนวัตกรรมและเทคโนโลยี ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ กับนวัตกรรมและเทคโนโลยี ผลกระทบของนวัตกรรมและเทคโนโลยีต่อสังคมและ สิ่งแวดล้อม ฝึกกระบวนการออกแบบนวัตกรรมที่สอดคล้องกับมนุษย์ในปัจจุบัน

Study social change and evolution of science and technology, process of creating and designing innovation and technology, the relationship between humans and innovation and technology, and the impact of innovation and technology on society and the environment. Practice the process of designing innovations that are relevant to modern human life.

GEBIN703	ศิลปะการใช้ชีวิต Art of living	3(3-0-6)
	รหัสรายวิชาเดิม : GEBIN103 ศิลปะการใช้ชีวิต	
	วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	
	ศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการศาสตร์เพื่อเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลก มีจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม การต่อต้านทุจริตและคอร์รัปชัน ทักษะการคิดเชิงระบบ รู้เท่าทันเทคโนโลยี การใช้ชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นบัณฑิตนักปฏิบัติที่พึงประสงค์ สามารถเรียนรู้และวางแผนชีวิตที่เหมาะสมในสังคมแห่งการเรียนรู้	
	Study integration science to gain a better understanding of changes in Thai and global society, ethics, social responsibility, anti-corruption, and system thinking abilities. Acquire digital literacy skills and learn how to live an environmentally friendly life. Learn and plan a suitable life in 21 st Century society	

1.4) วิชาศึกษาทั่วไป วิชาเลือก

1.4.1) กลุ่มวิชาชีวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	GEBSC301 เทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน Necessary Information Technology in Daily Life	3(3-0-6)
	รหัสรายวิชาเดิม : GEBSC102 เทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	
	วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	
	ศึกษาเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ องค์ประกอบของเทคโนโลยีสารสนเทศ เครื่อข่ายอินเตอร์เน็ต สื่อดิจิทัล สื่อสังคมออนไลน์ พานิชย์อิเล็กทรอนิกส์ อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง ปัญญาประดิษฐ์ การใช้เทคโนโลยีสื่อประสม และการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปที่จำเป็นเบื้องต้น ความปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ กฎหมายการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ study about definition, importance and components of information technology, the internet, digital media, social networking, e-commerce, internet of things (IOT), artificial intelligence (AI), multimedia technology and necessary application programs, internet threats and security and Computer - Related Crime Act B.E. 2550.	

GEBSC302	มโนทัศน์และเทคนิคทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ Modern of Concept and Scientific Techniques รหัสรายวิชาเดิม : GEBSC103 การคิดและการตัดสินใจเชิงวิทยาศาสตร์ วิชาบังคับก่อน : ไม่มี <p>ศึกษาเกี่ยวกับองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ประเภทความรู้ทางวิทยาศาสตร์ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์ การวิเคราะห์ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ การบูรณาการหลักการทางวิทยาศาสตร์และวิธีคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) เพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน</p> <p>Study scientific knowledge, scientific process types, science skills, scientific data analysis, scientific principle integration, and Design Thinking to solve everyday problems</p>	3(3-0-6)
GEBSC303	กระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อทำงานวิจัยและการสร้างนวัตกรรม Scientific Methods for Research and Innovation รหัสรายวิชาเดิม : GEBSC104 การสร้างกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อทำงานวิจัยและการสร้างนวัตกรรม วิชาบังคับก่อน : ไม่มี <p>ศึกษาและพัฒนาทักษะทางด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และสรุปผล โดยใช้กระบวนการทางด้านวิทยาศาสตร์เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนในการนำทักษะไปประยุกต์ใช้ในการวิจัยหรือสร้างสรรค์นวัตกรรม</p> <p>Study and practice skills in collecting, analyzing, and summarizing data using scientific methods and apply skills to research or innovation.</p>	3(3-0-6)
GEBSC304	วิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ Science for Health รหัสรายวิชาเดิม : GEBSC105 วิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ วิชาบังคับก่อน : ไม่มี <p>ศึกษาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์สุขภาพและการพัฒนาวิทยาศาสตร์ด้านสุขภาพ อาหารเพื่อสุขภาพและสารปนเปื้อนในอาหาร การใช้สารเคมีในชีวิตประจำวัน และผลกระทบของสารเคมีต่อสุขภาพ การใช้เครื่องสำอางและเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อการดูแลสุขภาพ การใช้ยาและรักษาโรคเบื้องต้น โรคสำคัญและโรคอุบัติใหม่ที่มีผลกระทบทางสังคมและการป้องกัน แนวคิดการสร้างเสริมสุขภาพแบบองค์รวม</p>	3(3-0-6)

Study and Understand health science and health science development, healthy food and food contamination, daily chemical use and its effects on health, cosmetic use and modern health technology, the use of primary therapeutic drugs, major and emerging diseases with social implications and prevention, and holistic health promotion concepts.

GEBSC305	สิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน Environment and Sustainable Development รหัสรายวิชาเดิม : GEBSC106 สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนา วิชาบังคับก่อน : ไม่มี <p>ศึกษาเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระบบبيโภคและความสมดุลชีวภาพ ระหว่างสิ่งมีชีวิตกับสิ่งแวดล้อม ปัญหาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน กฎหมายสิ่งแวดล้อม เป้าหมาย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การวิเคราะห์ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม แนวทางการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์ การเลือกใช้แหล่งพลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีสีเขียว นวัตกรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>Study and Improve understanding of natural resources, environment, ecosystems, and interactions between living things and the environment. Recognize current environmental issues, climate change, environmental impact analysis, and an introduction to environmental law. Investigate scientific approaches to the sustainable use of natural resources and environmental protection to be able to select an environmentally friendly energy source, green technology, innovation, and modern technology for nature and environmental conservation.</p>	3(3-0-6)
GEBSC401	คณิตศาสตร์และสถิติในชีวิตประจำวัน Mathematics and Statistics in Daily Life รหัสรายวิชาเดิม : GEBSC101 คณิตศาสตร์และสถิติในชีวิตประจำวัน วิชาบังคับก่อน : ไม่มี <p>ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจโดยใช้ตรรกศาสตร์ คณิตศาสตร์การเงินและเบี้ยประกัน นำความรู้ทางคณิตศาสตร์และสถิติเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน และนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาช่วยประมวลผลทางคณิตศาสตร์และสถิติ</p>	3(3-0-6)

Study in Examine logic-based decision-making, mathematics, finance, and insurance premiums. Be able to apply math and statistics knowledge in everyday situations. Utilize computer programs to aid in mathematical and statistical processing.

GEBSC402	สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น Statistics and Basic Data Analysis	3(3-0-6)
	รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี	
	วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	
	ศึกษาเกี่ยวกับ ความรู้พื้นฐาน และบทบาทของสถิติในชีวิตประจำวัน การสืบค้นข้อมูลและสารสนเทศ การเก็บรวบรวมข้อมูล การนำเสนอข้อมูลแบบต่างๆ การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาและเชิงอนุमาน การแปลความหมายข้อมูล การประยุกต์ใช้สถิติในวิชาชีพ และชีวิตประจำวัน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์	
	Study Investigate fundamental knowledge and the role of statistics in daily life, search engine and data collection. Practice presentation of various types of information. Understand statistical analysis, both descriptive and inferential. Be able to interpret data and apply statistics in the workplace and daily life. Utilize computer program to analyze key data.	

1.4.2) กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

GEBSO501	การพัฒนาทักษะชีวิตและสังคม Life and Social Skills Development	3(3-0-6)
	รหัสรายวิชาเดิม : GEBSO102 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม	
	วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	
	ศึกษาเกี่ยวกับปรัชญา ทักษะการใช้ชีวิต คุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์ และหลักธรรมในการดำรงชีวิต การพัฒนาความคิด เจตคติ บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมและวัฒนธรรมไทย การมีจิตสำนึกรักต่อส่วนรวม ศึกษาวิธีจัดการกับภาวะอารมณ์ และสร้างสัมพันธภาพ การทำงานเป็นทีม การสร้างผลิตผลในการทำงาน และจรรยาบรรณวิชาชีพ	

Study the philosophy and understand important life skills, human value, and moral principles for living. Recognize and develop attitude, role, duty, and responsibility towards oneself and others. Participate in social and Thai cultural activities. Raise awareness of public consciousness. Understand professional ethics and how to deal with emotional states. Build relationships in working as a team, and work more productively

GEBSO502	ความรู้เบื้องต้นทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองไทย Introduction to Thai Politics, Society and Economy รหัสรายวิชาเดิม : GEBSO103 สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และกฎหมาย วิชาบังคับก่อน : ไม่มี <p>ศึกษาเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของการเมือง ความสัมพันธ์ของการเมือง ที่มีต่อสังคมและระบบเศรษฐกิจ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง สังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทย สังคมวิทยากับการเปลี่ยนแปลงร่วมสมัย การพัฒนาความเป็นพลเมืองและความรับผิดชอบต่อสังคม</p> <p>Study and Understand meanings and importance of politics. Examine relationship of politics toward society and economy, trends of changes in politics, society, and economy in Thailand. Studysociology and contemporary changes in society. Recognize importance of citizenship and social responsibility development.</p>	3(3-0-6)
GEBSO503	มนุษยสัมพันธ์ Human Relations รหัสรายวิชาเดิม : GEBSO104 มนุษยสัมพันธ์ วิชาบังคับก่อน : ไม่มี <p>ศึกษาเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานและความสำคัญของมนุษยสัมพันธ์ การศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติและพฤติกรรมของมนุษย์ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับมนุษยสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันและการทำงาน มนุษยสัมพันธ์กับความเป็นผู้นำ การบริหารความขัดแย้ง การติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างมนุษยสัมพันธ์</p>	3(3-0-6)

Study significance of human relations. Investigate the nature of human behavior, as well as the theory of human relations in daily life and at work. Recognize the connection between humans and leadership. Discover one's personality and social etiquette. Learn about conflict resolution and communication in order to improve interpersonal relationships.

GEBSO504	การพัฒนาศักยภาพมนุษย์และจิตวิทยาเชิงบวก Human Potential Development and Positive Psychology รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี <p>ศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารงานเพื่อพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ การพัฒนาคุณลักษณะทางบวกของมนุษย์ เช่น ความคิดสร้างสรรค์ ความหวัง การมองโลกในแง่ดี ความสามารถในการปรับตัวและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การประยุกต์ทฤษฎีทางจิตวิทยาเพื่อการดำเนินชีวิตอย่างมีความหมายโดยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ผ่านตัวแบบที่ปรากฏในสื่อต่าง ๆ</p> <p>Study how to nurture positive human potential traits like creativity, hope, optimism, adaptability, and interpersonal relationships. Apply psychological theory to real-life situations and encourage students to learn from role models appearing on social media.</p>	3(3-0-6)
GEBSO505	พลเมืองดิจิทัล Digital Citizenship รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี <p>ศึกษาเกี่ยวกับ ความหมาย คุณลักษณะของพลเมืองดิจิทัลที่ดี ความรู้ดิจิทัล การสื่อสารในสังคมดิจิทัล อัตลักษณ์และตัวตน ความเป็นส่วนตัวและป้องกัน การกลั่นแกล้งบนสื่อดิจิทัล มารยาทและวิจารณญาณบนสื่อดิจิทัล สิทธิ กฎหมาย และจริยธรรมสำหรับดิจิทัล การรู้เท่าทันสื่อ ทักษะและองค์ประกอบการวิเคราะห์สื่อ เพื่อการรู้เท่าทัน และการเป็นผู้ประกอบการในโลกดิจิทัล</p>	3(3-0-6)

Study and Understand the definitions of digital identity and existentialism, as well as the characteristics of good digital citizenship and digital knowledge. Discover how to communicate in a digital age. Recognize and comprehend privacy and security issues, bullying on digital media, digital media etiquette and discretion, rights, laws, and ethics for digital media literacy. Improve media literacy skills and knowledge by learning how to be a digital entrepreneur.

GEBSO506	วัฒนธรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ Cultural and Creative Economy รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี <p>ศึกษาเกี่ยวกับ ความรู้ และพัฒนาการของวัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมท้องถิ่น ทุนทางวัฒนธรรม มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของไทย ความหมาย ความสำคัญ ประเพท องค์ประกอบของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทย ต้นแบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ วัฒนธรรมไทยกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์</p> <p>Study and Gain knowledge in developing of Thai culture, local culture, cultural capital, and the cultural heritage of Thailand. Discover and learn about the meaning, importance, types, components, and the Creative Economy Development Policy of Thailand as a creative economy model, as well as Thai culture as a driving force of the creative economy.</p>	3(3-0-6)
----------	--	----------

GEBSO507	ศาสตร์พระราชา กับ การพัฒนาที่ยั่งยืน The King's Philosophy and Sustainable Development รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี <p>ศึกษาเกี่ยวกับ ความหมาย หลักคิด หลักวิชา และหลักปฏิบัติของศาสตร์พระราชา พระราชประวัติพระบาทสมเด็จพระปرمินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระบรมนาถบพิตร (รัชกาลที่ ๙) แนวคิดพระราชบัณฑิต มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช พระปรมเนนทรารามาธิบดี ศรีสินธรรมหวานชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๑๐) หลักการเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา และการนำมานำศาสตร์พระราชา มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน</p> <p>study about meaning, concepts, principles, and practices of the King's science. Understand the concept of the royal throne of His Majesty King Bhumibol Adulyadej (Rama 9), and the concept of the royal throne of His Majesty King Maha Vajiralongkorn (Rama 10). Discover the King's principles and be able to apply the King's science in daily life in order to lead to sustainable development goals.</p>	3(3-0-6)
GEBSO508	จิตวิทยาการจัดการองค์การในโลกยุคใหม่ Psychology of organizational Management in Modern world รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี <p>ศึกษาความหมาย ขอบเขต หลักการของจิตวิทยาองค์การ ระบบองค์การ การบริหารจัดการในองค์การทั้งในระดับบุคคล กลุ่ม และองค์กร การเปรียบเทียบ ความแตกต่างระหว่างบุคคลเชิงพฤติกรรมในการทำงาน ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารงาน การบริหารจัดการความขัดแย้งและการเปลี่ยนแปลงในองค์การ การเพิ่มพูนประสิทธิภาพการทำงานและคุณค่าของบุคคล ในองค์การ รวมทั้งเรียนรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์และเทคนิคในการบริหารจัดการองค์การอย่างมีประสิทธิภาพในสังคมยุคใหม่</p>	3(3-0-6)

Study and Recognize the meaning, scope, and principles of organizational psychology, organizational systems, and organizational management at the individual, group, and organizational levels. Examine individual differences in behavior at work. Investigate the psychological factors that influence conflict management and organizational change. Improve the efficiency and value of individuals in the organization while also learning about strategies and techniques for effective organizational management in today's society.

GEBSO509	มนุษย์กับจริยธรรมในศตวรรษที่ 21 <i>Man and Ethics in 21st Century</i> รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาการกำเนิดชีวิตมนุษย์ คุณค่าและเป้าหมายของชีวิต การพัฒนาสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ แนวคิด ทฤษฎี จริยธรรมในทัศนะของปรัชญาและศาสนา จริยธรรมวิชาชีพ ปัญหาจริยธรรมในสังคมไทยและการต่อต้านการทุจริตคอร์ปชั่น ในศตวรรษที่ 21 Study the origins of human life, values and goals of life, the development of a complete human being, concepts, theories, and ethics from the viewpoint of philosophy and religion. Understand professional ethics and ethical issues in Thai society, as well as anti-corruption in the twenty-first century.	3(3-0-6)
----------	---	----------

2) หมวดวิชาเฉพาะ

2.1) วิชาแกน

BAACC404	วาดภาพเพื่อการออกแบบ Drawing for Design รหัสรายวิชาเดิม : BFACC402 วาดเส้น วิชาบังคับก่อน : ไม่มี <p>ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการวาดเส้น เทคนิควิธีการวาดเส้นพื้นฐาน การเขียนภาพแบบจำลองในลักษณะต่าง ๆ การจัดองค์ประกอบศิลป์ รูปร่างรูปทรง สัดส่วน พื้นผิว ปริมาตร แสงเงา มุมมอง ระยะใกล้ไกล มีการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว เพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับศิลปะและการออกแบบอย่างเหมาะสม</p> <p>Study and practice drawing, basic drawing techniques, model drafting in different patterns, composition, shape, form, proportion, texture, shading, and perspectives; creating unique works with individual styles and appropriately applying them in art and design.</p>	2(1-3-3)
BAACC405	ความคิดสร้างสรรค์เพื่อการออกแบบ Creative Thinking for Design รหัสรายวิชาเดิม : BFACC403 สุนทรียศาสตร์ วิชาบังคับก่อน : ไม่มี <p>ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับความหมาย องค์ประกอบ ประเภท และบันดาลใจใน การออกแบบ และความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ กระบวนการของความคิด สร้างสรรค์ เทคนิคในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ การทำแผนผัง ความคิด และ กระดานความคิด ในกำหนดกรอบคิดสร้างสรรค์ผลงาน การใช้ความคิด สร้างสรรค์ในงานออกแบบรูปทรง ลวดลาย การนำเสนอความคิดเป็นภาพ และ การนำไปประยุกต์ใช้ในงานออกแบบ</p> <p>Study and practice definition, elements, types, design inspiration, importance, process, and techniques of creative thinking; mind mapping; using a mood board to define a design framework; applying creative thinking to design forms and patterns; visual thinking; and applying creativity in the design work.</p>	2(1-3-3)

BAACC406	องค์ประกอบศิลป์สำหรับงานออกแบบ Composition for Design รหัสรายวิชาเดิม : BFACC404 องค์ประกอบศิลป์เบื้องต้น วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษา และฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับ ความหมาย ที่มาและความสำคัญ ขององค์ประกอบศิลป์ทัศนรัตทางศิลปะ หลักการจัดองค์ประกอบ ด้วยวัสดุและ เทคนิควิธีการ ต่าง ๆ โดยเน้นความคิดสร้างสรรค์ Study and practice definition, history, and importance of composition in art, including art elements, composition principles using various materials and techniques focusing on creativity.	2(1-3-3)
BAACC407	เขียนแบบเบื้องต้น Introduction to Drafting รหัสรายวิชาเดิม : BAACC401 หลักการเขียนแบบ วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของการเขียนแบบ หลักการใช้เครื่องมือ วัสดุ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเขียนแบบเบื้องต้น การใช้เส้นสัญลักษณ์ ต่าง ๆ ในการเขียนแบบ การกำหนดขนาดและมาตรฐาน การเขียนภาพฉายภาพสามมิติ และทัศนิยภาพ ประยุกต์ใช้การเขียนแบบในงานออกแบบต่าง ๆ Study and practice history and background of drafting; principles of using tools, materials, and equipment for basic drafting; using various lines and symbols in drafting; dimensioning and scaling; orthographic projection; pictorial view and perspective; applying to draft for various design works.	2(1-3-3)

BAACC408	ระเบียบวิธีวิจัยทางการออกแบบ Research Methodology in Design รหัสรายวิชาเดิม : BAACC402 วิทยาระเบียบวิธีวิจัยทางการออกแบบ วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาระเบียบแบบแผนวิจัยทางการออกแบบ การกำหนดปัญหาวิจัย กรอบแนวคิดในการทำวิจัย การเขียนโครงร่างงานวิจัย วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง การสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปผลการวิจัย การเขียนรายงานการวิจัย และการนำเสนอผลงานวิจัย Study research methodology in design, identify a research problem, conceptual framework, proposal writing, literature review, research instrument, data collection, data analysis, report writing, and research presentation.	2(2-0-4)
BAACC409	ประวัติศาสตร์ศิลป์สำหรับงานออกแบบ History of Art for Design รหัสรายวิชาเดิม : BAAID101 ประวัติศาสตร์ศิลปะและการออกแบบ วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษา ประวัติศาสตร์ศิลป์สำหรับการออกแบบ เอกลักษณ์ของศิลปะแต่ละยุคสมัยรวมถึงอิทธิพลทางศิลปะ ประวัติศาสตร์การออกแบบยุคต้น การออกแบบยุคกลาง งานออกแบบยุคการปฏิวัติอุตสาหกรรม งานออกแบบยุคปฏิรูปงานศิลปะ และงานฝีมือ งานออกแบบสมัยใหม่ และงานออกแบบร่วมสมัย Study the history of art for design, uniqueness of each period, including the influence of pre-historic, middle age, the industrial revolution, the art and crafts movement, new design styles, and contemporary styles.	2(2-0-4)

BAACC410	ศิลปะพื้นถิ่น Local Arts	2(1-3-3)
	รหัสรายวิชาเดิม : BFACC401 ศิลปะประจำชาติ, BFACC405 ล้านนาศึกษา	
	วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	
	ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับศิลปะประจำชาติ ศิลปะล้านนา ศิลปะพื้นถิ่น รวมถึง วัฒนธรรมประเพณี งานหัตถศิลป์จากภูมิปัญญาทางศิลปะและสืบสานองค์ความรู้ภูมิปัญญาพื้นบ้าน	
	Study and practice traditional art, Lanna art, local art, including culture and tradition, art wisdom handicrafts, and knowledge inheritance regarding local wisdom.	

2.2) วิชาเฉพาะด้าน

2.2.1) วิชาเฉพาะด้านบังคับ	BAAID106	ปฏิบัติการงานไม้และโลหะ Wood and Metal Workshop	3(0-6-3)
		รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี	
		วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	
		ฝึกปฏิบัติใช้เครื่องมือ เครื่องจักร การบำรุงรักษา กฎระเบียบ ความปลอดภัยในการปฏิบัติงานโรงงาน การทำต้นแบบ โดยคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย เทคโนโลยี และกรรมวิธีการผลิต จากวัสดุประเภทไม้และโลหะ	
		Practice using tools and machines; maintenance, regulations, and safety in factory operations; prototyping based on utilization; technology and manufacturing processes from wood and metal materials.	

BAAID109	ปฏิบัติงานวัสดุสังเคราะห์ Synthetic Material Workshop รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ฝึกปฏิบัติการใช้เครื่องมือ เทคนิค กระบวนการผลิตจากวัสดุสังเคราะห์ เพื่อประยุกต์ใช้ในงานออกแบบอุตสาหกรรม Practice using tools, techniques, manufacturing process of synthetic materials for applying in industrial design.	3(0-6-3)
BAAID127	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมประเภทอุปโภคบริโภค Consumer Industrial Product Design รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ฝึกปฏิบัติ อออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมประเภทอุปโภคบริโภค สร้างแรงบันดาลใจในการออกแบบ กำหนดลักษณะแบบอย่างผลิตภัณฑ์ พัฒนารูปทรงผลิตภัณฑ์และประโยชน์ใช้สอย วัสดุและกรรมวิธีการผลิตที่เกี่ยวข้องกับงานออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีกลไกอย่างง่าย ผลิตภัณฑ์ประเภทอุปโภคบริโภค ตามกระบวนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม Practice industrial design for consumer products. Create design inspiration. Identify product characteristics. Develop product shapes and utilization, including related materials and manufacturing processes using basic systems in industrial design and consumer products based on the industrial design process.	3(0-6-3)
BAAID128	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสาธารณและบริการ Public and Services Industrial Product Design รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ฝึกปฏิบัติ อออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสาธารณและบริการ ค้นคว้าข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการออกแบบ ขนาดสัดส่วนมนุษย์ วัสดุและกรรมวิธีการผลิต ที่เกี่ยวข้องกับสาธารณภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์บริการ ตามกระบวนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	3(0-6-3)

Practice industrial design for public and services. Research and analyze data to create a design framework, human proportions, materials, and manufacturing processes related to industrial products for the public and services based on the industrial design process.

BAAID129	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ Innovative Industrial Product Design รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ฝึกปฏิบัติ ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต้นแบบ โดยเน้นความคิดรวบยอด ตามกระบวนการและขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม Practice designing innovative industrial products. Develop creativity and design prototypes emphasizing the concept based on the process and steps in industrial design.	3(0-6-3)
BAAID147	การทำหุ่นจำลอง Model Making รหัสรายวิชาเดิม : BAAID114 การทำหุ่นจำลอง วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการทำหุ่นจำลอง สร้างทักษะการถ่ายทอดแบบสองมิติไปสู่สามมิติ เรียนรู้คุณสมบัติเฉพาะของวัสดุในการทำหุ่นจำลอง การใช้เทคโนโลยีในการสร้างต้นแบบ การตกแต่งผิว เคลือบผิว และกราฟิกบนหุ่นจำลอง Study and practice making a model. Build skills in expression from two-dimensional to three-dimensional. Learn specific material properties for modeling and use technology for prototyping, finishing, coating, and graphics on models.	3(1-4-6)

BAAID148	อุตสาหกรรมสร้างสรรค์เพื่องานออกแบบ Creative Industrial for Design รหัสรายวิชาเดิม : BAAID121 อุตสาหกรรมสร้างสรรค์เพื่องานออกแบบ วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาเกี่ยวกับ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ แนวคิดของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ประเภท ของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ การจัดการความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาพื้นถิ่นที่ใช้ ในการสร้างสรรค์สินค้าและบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด Study creative economy, including concepts and types, creativity management, and local wisdom to create products and services for serving market needs.	3(3-0-6)
BAAID149	ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม Eco-Friendly Product Design รหัสรายวิชาเดิม : BAAID145 ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับแนวคิด หลักการ วิธีชีวิตผลิตภัณฑ์ วัสดุและกระบวนการวิธีการผลิต การค้นคว้าข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการออกแบบ ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม Practice concepts, principles, product life cycle, materials, and manufacturing processes; researching and analyzing data to create a design framework for eco-friendly products.	3(0-6-3)
BAAID150	นวัตกรรมวัสดุผลิตภัณฑ์ Product Material Innovation รหัสรายวิชาเดิม : BAAID105 วัสดุผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับคุณสมบัติของวัสดุโดยรวม ประเภท การเลือกใช้วัสดุธรรมชาติ วัสดุสังเคราะห์ ศึกษาดูงานทางด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีการผลิตในระบบ อุตสาหกรรม การทดสอบวัสดุ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อ ประยุกต์ใช้ในการออกแบบ	3(3-0-6)

Practice the overall material properties, types, natural materials selection, and synthetic materials. Take part in a study visit on innovation and production technology in the industrial system, including material test-taking based on environmental impact to apply in a design.

BAAID151	ปัจจัยมนุษย์เพื่อการออกแบบ Human Factors for Design รหัสรายวิชาเดิม : BAAID108 การยศาสตร์ วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับระบบโครงสร้างของร่างกายมนุษย์ ขนาดสัดส่วนมาตรฐานของมนุษย์ การเคลื่อนไหวร่างกายมนุษย์ พฤติกรรมและข้อจำกัดของมนุษย์ จิตวิทยาการรับรู้ ระยะการมอง ปัจจัยที่มีผลผลกระทบต่อสมรรถภาพการทำงานของมนุษย์ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับผลิตภัณฑ์ Practice structural systems of the human body, including standard proportions, movement, behavior and limitations, psychology, perception, viewing distance, factors affecting human performance, and human-product interaction.	3(3-0-6)
BAAID152	คอมพิวเตอร์เพื่อการเขียนแบบ Computer for Drafting รหัสรายวิชาเดิม : BAAID111 เขียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาและฝึกปฏิบัติ การเขียนแบบ การใช้เครื่องมือเขียนแบบ การปรับแก้ไข การเขียนแบบโครงสร้างสำหรับงานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม การเขียนภาพคลี่ การเขียนแบบเพื่อการผลิต ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Study and practice drawing, using drawing tools, editing, and structural drawing for industrial design, pattern development, production drawing using computer software.	3(1-6-4)

BAAID153	หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม Principles of Industrial Product Design รหัสรายวิชาเดิม : BAAID112 ออกแบบอุตสาหกรรมเบื้องต้น ³⁽¹⁻⁶⁻⁴⁾ วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาและฝึกปฏิบัติ พื้นฐานในการออกแบบผลิตภัณฑ์ หลักกระบวนการออกแบบผลิตภัณฑ์ การค้นคว้าหาข้อมูลพื้นฐาน วิธีความคิดสร้างสรรค์ เทคนิคสร้างความคิดสร้างสรรค์ใช้งานออกแบบตามกระบวนการออกแบบผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม Study and practice basic product design, design process, researching essential information, creativity methods, techniques to create creativity based on the industrial design process.
BAAID154	คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบและการผลิต Computers for Design and Manufacturing รหัสรายวิชาเดิม : BAAID116 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบอุตสาหกรรม ³⁽¹⁻⁶⁻⁴⁾ วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาและฝึกปฏิบัติหลักการสร้างภาพ 2 มิติ และ 3 มิติ ในผลิตภัณฑ์ การใช้เครื่องมือสร้างวัตถุ วิธีการขีนรูปต่าง ๆ การปรับแก้ไข การกำหนดขนาด การกำหนดพื้นผิว และกำหนดดุมุมมอง การจำลองภาพเสมือนจริง (Render) การผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Study and practice principles of two-dimensional and three-dimensional visualization in products, using object creation tools, modeling techniques, adjusting, dimensioning, texturing, perspective projection, rendering, and industrial production using the software.

BAAID155	ธุรกิจและประมาณราคา Business and Estimation รหัสรายวิชาเดิม : BAAID110 ประมาณราคา BAAID118 ธุรกิจการออกแบบอุตสาหกรรม วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาเกี่ยวกับ การบริหารการจัดการธุรกิจ การวางแผนและการจัดตั้งธุรกิจ ทรัพย์สินทางปัญญา และหลักการประมาณราคา การวิเคราะห์ต้นทุน การวางแผนดำเนินการประมาณราคา Study business administration; planning and establishing a business; intellectual property and price estimation principles; cost analysis; planning for cost estimation.	3(3-0-6)
BAAID156	คอมพิวเตอร์เพื่อการนำเสนอ Computers for Presentations รหัสรายวิชาเดิม : BAAID125 คอมพิวเตอร์เพื่อการนำเสนอออกแบบ อุตสาหกรรม วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาและฝึกปฏิบัติการใช้คอมพิวเตอร์สร้างงานสื่อผสม ข้อมูลสารสนเทศหลายชนิด เช่น ข้อความ ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียง เป็นต้น ผสมผสานไฟล์ดิจิตอล ใช้เผยแพร่ผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ โฆษณาทางจอแสดงภาพ เป็นต้น ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Study and practice using computers to create mixed media work, different types of information, such as text, graphics, animation, sound. Combine digital files for distribution in various channels such as websites and advertisements on the screen with a software package.	3(0-6-3)

BAAID157	การตลาดเพื่อการออกแบบอุตสาหกรรม Marketing for Industrial Design รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาเกี่ยวกับ แนวคิดทฤษฎี หน้าที่ ประเภท รูปแบบ และบทบาทของการตลาด ในธุรกิจการออกแบบอุตสาหกรรม การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และภายนอก กลยุทธ์ส่วนผสมทางการตลาด การวิเคราะห์การแข่งขัน พฤติกรรมผู้บริโภค การแบ่งส่วนตลาด การเลือกเป้าหมายและการวางแผนตำแหน่งผลิตภัณฑ์ การวิจัยการตลาด จริยธรรม การวางแผนธุรกิจเชิงกลยุทธ์ Study concepts, theories, functions, types, patterns, and roles of marketing in the industrial design business; analyzing internal and external environment; marketing mix strategy; competitive analysis; consumer behavior; market segmentation; target selection and product positioning; marketing research; ethics; strategic business planning.	3(3-0-6)
BAAID158	การประกอบวิชาชีพทางการออกแบบอุตสาหกรรม Professional Practice in Industrial Design รหัสรายวิชาเดิม : BAAID120 สัมมนาออกแบบอุตสาหกรรม วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาเกี่ยวกับ จรรยาบรรณวิชาชีพนักออกแบบอุตสาหกรรม การเตรียมความพร้อมสู่ความเป็นนักออกแบบ จัดสัมมนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมการออกแบบ พัฒนาทักษะของผู้เรียนผ่านวิธีการประชุมแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการอภิปราย รวมทั้งการนำเสนอรายงานประกอบการสัมมนา Study professional ethics for industrial designers, preparation to become a designer. Organize seminars to share experiences from design industry experts. Develop learners' skills by meeting and exchanging ideas, including participating in discussions and presenting seminar reports.	3(3-0-6)

BAAID159	ออกแบบสร้างสรรค์ดิจิทัลคอนเทนต์ Creative Design for Digital Content รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี <p>ความคิดเชิงสร้างสรรค์สำหรับงานออกแบบเนื้อหาข้อมูล รูปแบบการออกแบบดิจิทัลคอนเทนต์ เพื่อนำเสนอผลงานออกแบบอุตสาหกรรมผ่านระบบออนไลน์ ร่วมกับเทคโนโลยีปัจจุบัน และแนวโน้มของเทคโนโลยีในอนาคต โดยอาศัยการสื่อสารผ่านทางอุปกรณ์ในระบบดิจิทัล</p> <p>Creative ideas for content design. Forms of digital content design to present industrial design via online and current technology, including trends of future technology with communication through digital devices.</p>	2(2-0-4)
BAAID160	ออกแบบเฟอร์นิเจอร์สร้างสรรค์ Creative Furniture Design รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี <p>ฝึกปฏิบัติออกแบบเฟอร์นิเจอร์ โดยใช้หลักการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ รูปแบบการคิดสร้างสรรค์และแรงบันดาลใจในการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ สัดส่วนของเฟอร์นิเจอร์กับการใช้งานของมนุษย์ วัสดุสำหรับเฟอร์นิเจอร์ เช่น ไม้ โลหะ และวัสดุสมัยใหม่ ลักษณะโครงสร้างเฟอร์นิเจอร์ อุปกรณ์และกระบวนการผลิตในระบบอุตสาหกรรม การจัดทำต้นแบบ และการแสดงแบบเฟอร์นิเจอร์</p> <p>Practice furniture design using furniture design principles; creativity styles and inspiration for furniture design; furniture proportion and utilization for humans; furniture materials such as wood, metal, modern materials, furniture structure; equipment and manufacturing process in industrial systems, prototyping, and furniture display.</p>	3(0-6-3)

BAAID161	นวัตกรรมการออกแบบจัดแสดงสินค้าและนิทรรศการ Innovation for Display and Exhibition Design รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ฝึกปฏิบัติการออกแบบจัดแสดงสินค้าและนิทรรศการ การเลือกใช้นวัตกรรมสมัยใหม่ สำหรับการจัดสินค้าและนิทรรศการ ผสมผสานรูปแบบสื่อมัลติมีเดีย Practice designing merchandise displays and exhibitions, selecting modern innovations to organize product exhibitions, and combining forms of multimedia.	3(0-6-3)
BAAID162	ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ลอยตัว Loose Furniture Design รหัสรายวิชาเดิม : BAAID131 ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ลอยตัว ¹ วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาและฝึกปฏิบัติ ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ลอยตัวยุคสมัยต่าง ๆ โดยคำนึงถึงรูปแบบ ประเภทและลักษณะการใช้งาน แนวคิดในการออกแบบ ขนาดสัดส่วนที่เหมาะสมกับการใช้งาน วัสดุประเภทต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิต การแสดงแบบเฟอร์นิเจอร์ และการจัดทำหุ่นจำลอง หรือการจัดทำต้นแบบ Study and practice loose furniture design of different periods based on styles, types, and utilization; design concepts, proportion suitable for utilization, various production materials, furniture display, and making furniture models or prototyping.	3(1-6-4)
BAAID163	ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ติดตั้งภายในอาคาร Build-in Furniture Design รหัสรายวิชาเดิม : BAAID132 ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ติดตั้งภายในอาคาร วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาและฝึกปฏิบัติ ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ประเภทติดตั้งภายในอาคาร โดยคำนึงถึงรูปแบบ ลักษณะการใช้งาน แนวความคิดในการออกแบบ ขั้นตอนการออกแบบ ประโยชน์ใช้สอย การจัดวางตำแหน่งของเฟอร์นิเจอร์ที่สัมพันธ์กับการใช้เนื้อที่ขนาดสัดส่วนกับการใช้งานของมนุษย์ วัสดุ อุปกรณ์ และโครงสร้าง กรรมวิธีการผลิต การตกแต่งผิว การแสดงแบบเฟอร์นิเจอร์ และการทำหุ่นจำลอง	3(1-6-4)

Study and practice designing various forms of contemporary built-in-furniture based on styles, utilization, design concepts, and steps; creating furniture layout in coherence with the use of spaces, proportion, and utilization for humans, materials, tools, and structure; manufacturing process, texture decoration, furniture display, and prototyping.

BAAID164	ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ระบบอุตสาหกรรม Industrial Furniture Design รหัสรายวิชาเดิม : BAAID133 ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ระบบอุตสาหกรรม วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาและฝึกปฏิบัติ ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ระบบอุตสาหกรรม การผลิตระบบอุตสาหกรรม เฟอร์นิเจอร์แบบถอดประกอบ แบบพับ และแบบซ้อน เพื่อสะดวกในระบบขนส่งเพื่อการส่งออก แนวโน้ม (trend) และวัฒนธรรมในภูมิภาคต่าง ๆ กฎระเบียบและข้อกำหนด กฎหมายเกี่ยวกับเฟอร์นิเจอร์ส่งออก และขั้นตอน ส่งออก ศึกษาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องจักร และระบบการผลิต การแสดงแบบเฟอร์นิเจอร์ การจัดทำหุ่นจำลองหรือการทำต้นแบบ Study and practice industrial furniture design, industrial production; ready-to-assemble furniture, including foldable and stackable design to facilitate export transportation; trends and culture in different regions; rules and regulations, related laws on furniture export and export procedures. Study the materials, equipment, machines, and production systems; furniture display; making a model or prototyping.	3(1-6-4)
BAAID165	ออกแบบหัตถกรรมงานไม้ Industrial Wood Craft Design รหัสรายวิชาเดิม : BAAID135 ออกแบบหัตถกรรมงานไม้ วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับ ประวัติความเป็นมา ความหมายและคุณสมบัติ องค์ประกอบของการออกแบบ และปัจจัยด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมประเภทงานไม้ การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น การกำหนดแนวคิดการออกแบบ โดยเน้นวัสดุ เทคนิค และกรรมวิธีผลิตงานไม้ เพื่อสร้างสรรค์นำเสนอผลงานผลิตภัณฑ์หัตถกรรมงานไม้	3(1-6-4)

Study and practice history, definitions, and design elements, including design factors for wooden handicrafts; researching and analyzing preliminary information; defining design concepts focusing on materials, techniques, and woodworking process to present a created industrial wooden handicraft.

BAAID166	ออกแบบหัตถศิลป์สาหกรรมเส้นใย Industrial Fiber Craft Design รหัสรายวิชาเดิม : BAAID136 ออกแบบหัตถศิลป์สาหกรรมเส้นใย วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับ ความหมายและคุณสมบัติ องค์ประกอบของการออกแบบ และปัจจัยด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถศิลป์สาหกรรมประเภทงานเส้นใยธรรมชาติและสังเคราะห์ การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น การกำหนดแนวคิดการออกแบบ โดยเน้นวัสดุ เทคนิค และกรรมวิธีผลิตอุตสาหกรรมเส้นใย เพื่อสร้างสรรค์นำเสนอผลงานผลิตภัณฑ์หัตถศิลป์สาหกรรมเส้นใย	3(1-6-4)
	Study and practice definitions, characteristics, design elements, and design factors of industrial craft design with natural and synthetic fibers; analyzing preliminary information; defining design concepts focusing on materials, techniques, and manufacturing processes to create and present fiber crafts.	

BAAID167	ออกแบบหัตถกรรมสร้างสรรค์ <i>Contemporary Craft Design</i>	3(1-6-4)
	รหัสรายวิชาเดิม : BAAID137 ออกแบบหัตถกรรมสร้างสรรค์ วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	
	ศึกษาฝึกปฏิบัติการออกแบบหัตถกรรมสร้างสรรค์ในหัตถกรรมประเภทต่าง ๆ โดยวิเคราะห์ สังเคราะห์ เกิดองค์ความรู้การผสมผสานเทคนิคและกรรมวิธีผลิต เพื่อประยุกต์อัตลักษณ์ท้องถิ่นให้เกิดคุณค่าในผลิตภัณฑ์หัตถกรรมสมัยใหม่ อย่างเหมาะสม Study and practice designing different types of creative industrial crafts by analyzing and synthesizing to create explicit knowledge in combining techniques and manufacturing processes and appropriately apply local identity to create value for modern industrial craft products.	
BAAID168	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมงานไม้ <i>Wood Industrial Product Design</i>	3(1-6-4)
	รหัสรายวิชาเดิม : BAAID139 ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมงานไม้ วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	
	ฝึกปฏิบัติ หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมงานไม้ รูปแบบของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ใช้ไม้เป็นวัสดุหลัก สัดส่วนของงานออกแบบกับการใช้งานของมนุษย์ วัสดุและโครงสร้าง กรรมวิธีการผลิต การแสดงแบบผลิตภัณฑ์ และ การทำต้นแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมงานไม้ Practice design principles of wooden products and design styles of industrial products, product design mainly on wood materials, proportion and utilization for humans, materials and structures, manufacturing processes, and prototyping.	

BAAID169	ปฏิบัติการโรงงานเฟอร์นิเจอร์ไม้แผ่นวิทยาศาสตร์ Wood Sheet Furniture Workshop รหัสรายวิชาเดิม : BAAID142 ปฏิบัติการโรงงานเฟอร์นิเจอร์ไม้แผ่นวิทยาศาสตร์ วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับกระบวนการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้แผ่นวิทยาศาสตร์ การเขียนแบบเพื่อการผลิต การใช้เครื่องจักร และ วัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนการวางแผนการผลิต การตรวจสอบคุณภาพ และการตกแต่งและเคลือบผิว Practice furniture production process with wooden sheets; drawing for production, using machinery, materials, and equipment; including production planning, quality inspection, finishing, and coating.	3(1-6-4)
BAAID170	ปฏิบัติการโรงงานเฟอร์นิเจอร์ติดตั้งภายใน Build-in Furniture Workshop รหัสรายวิชาเดิม : BAAID143 ปฏิบัติการโรงงานเฟอร์นิเจอร์ติดตั้งภายใน วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับกระบวนการผลิตเฟอร์นิเจอร์ประเภทต่าง ๆ ที่ติดตั้งแบบยึดติดกับตัวอาคาร ขนาดสัดส่วน ประโยชน์ใช้สอย วัสดุ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต รวมถึงการเคลือบผิว หรือตกแต่งผิว Practice the production process of different types of built-in furniture, proportion, utilization, materials, equipment, manufacturing process, installation, and decorative surface coatings.	3(1-6-4)
BAAID171	อุปกรณ์ช่วยงานผลิต Jigs and Fixtures รหัสรายวิชาเดิม : BAAID144 อุปกรณ์ช่วยงานผลิต วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการนำอุปกรณ์หรือการออกแบบอุปกรณ์เพื่อที่จะนำมาใช้ หรือช่วยการผลิตให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น Practice using or designing production equipment to increase production efficiency.	3(1-6-4)

BAAID172	กราฟิกสร้างสรรค์เพื่อการออกแบบ Creative Graphics for Design รหัสรายวิชาเดิม : BAAID146 ออกแบบกราฟิกสร้างสรรค์ วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบกราฟิก ความเป็นมา ความสำคัญ ทฤษฎีการรับรู้ การสื่อความหมาย ประเภทของกราฟิก แนวคิด และกระบวนการออกแบบกราฟิก ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป และการบันทึกไฟล์เพื่อนำไปใช้ร่วมกับโปรแกรมอื่น ๆ Study and practice graphic design, including background, importance, perception theories, communication, types, and concepts; designing graphics using software and saving files to operate with other programs.	3(1-6-4)
BAAID173	ออกแบบบรรจุภัณฑ์สร้างสรรค์ Creative Packaging Design รหัสรายวิชาเดิม : BAAID140 ออกแบบบรรจุภัณฑ์คงรูปและคืนรูป วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาและฝึกปฏิบัติการ เกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ ความสำคัญ ความเป็นมาและพัฒนาการ ข้อกำหนดและมาตรฐาน รูปแบบและแนวคิดในการออกแบบบรรจุภัณฑ์ โดยเน้นการสร้างสรรค์ที่มี อัตลักษณ์ แนวความคิด การสื่อความหมาย ลักษณะโครงสร้าง การเลือกใช้วัสดุที่เหมาะสมและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ Study and practice packaging, including importance, history, and evolution; requirements and standards; forms and concepts of packaging design, focusing on creativity with identity, ideas, communication, and structural features; selecting appropriate and environmentally friendly materials to add value to products.	3(1-6-4)

BAAID174	ออกแบบตกแต่งภายในบ้านพักอาศัย Interior Design รหัสรายวิชาเดิม : BAAID117 ออกแบบตกแต่งภายใน วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาและฝึกปฏิบัติ หลักการและทฤษฎีการออกแบบตกแต่งภายในเบื้องต้น โดยเน้นการศึกษาการออกแบบตกแต่งภายในขั้นพื้นฐานของ อาคารที่พักอาศัย โดยเน้นการจัดวางผังบริเวณ กลุ่มสี วัสดุ และครุภัณฑ์ ให้เกิดรูปแบบที่มีความเหมาะสมกับใช้งาน สอดคล้องกับกิจกรรมในยุคปัจจุบัน นำเสนอผลงานในรูปแบบสองและสามมิติ Study and practice basic interior design principles and theories, focusing on residential buildings, particularly layout, color schemes, materials, and furniture, to create forms suitable for utilization in coherence with current activities, presenting two and three-dimensional works.	3(1-6-4)
BAAID175	ออกแบบตกแต่งภายในอาคารสาธารณะ Interior Design of Public Buildings รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับหลักการออกแบบตกแต่งภายในอาคารสาธารณะ แนวคิดและกระบวนการออกแบบตกแต่ง กฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้อง โครงสร้างอาคาร การเลือกใช้ระบบและอุปกรณ์อาคารที่เหมาะสม โดยคำนึงถึง ความสัมพันธ์ของประโยชน์ใช้สอย พร้อมการนำเสนอผลงานด้วยเทคนิคที่เหมาะสม Study and practice principles of the interior design of public buildings, concepts and decoration design process, laws and municipal law relating to the building structure, selecting suitable building systems and equipment concerning utilization; presentations with appropriate techniques.	3(1-6-4)

2.3) วิชาเอก

BAAID122	ฝึกงานวิชาชีพทางออกแบบอุตสาหกรรม Job Internship in Industrial Design รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี การฝึกปฏิบัติงานลักษณะแบบเต็มเวลาไม่น้อยกว่า 320 ชั่วโมง ในหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพออกแบบอุตสาหกรรม หรือด้านการออกแบบ Do a full-time internship with a minimum of 320 hours in government or private industrial design sectors.	3(0-40-0)
BAAID123	การเตรียมศิลปินธ์ออกแบบอุตสาหกรรม Industrial Design Pre-Senior Project รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : BAACC408 ระเบียบวิธีจัดทำโครงการออกแบบ ค้นคว้าข้อมูลศึกษากรอบคิด ระเบียบและขั้นตอนการทำโครงการออกแบบ ค้นคว้าข้อมูล บูรณาการความรู้ที่ได้ศึกษามาและค้นคว้าเพิ่มเติม เขียนโครงการด้านการออกแบบอุตสาหกรรม ในหัวข้อที่นักศึกษาสนใจและมีความเป็นไปได้ในการทำโครงการออกแบบอุตสาหกรรม นำเสนอหัวข้อศิลปินธ์ Study a conceptual framework, methods, and process of a design project, including researching and integrating information, write a proposal on industrial design with a topic of interest, and present a thesis title.	3(3-0-6)
BAAID124	ศิลปินธ์ออกแบบอุตสาหกรรม Industrial Design Senior Project รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : BAAID123 การเตรียมนิพนธ์ออกแบบอุตสาหกรรม ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับศิลปินธ์รายบุคคลตามกระบวนการที่วางแผน เขียนรายงานเป็นรูปเล่ม นำเสนอผลงานศิลปินธ์ และจัดแสดงผลงาน Conduct an individual art thesis based on the planning process, write a research report, present and organize an exhibition for the art thesis.	6(0-18-6)

3.วิชาเลือกเสรี

นักศึกษาเลือกศึกษาจากรายวิชาใดก็ได้อีกไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ

3.1 สามารถเลือกรายวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา หรือ

3.2 สามารถเลือกรายวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ หรือ

3.3 รายวิชาจากหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564) ดังนี้

3.3.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร

GEBLC106 ภาษาอังกฤษในโลกดิจิทัล 3(3-0-6)

English in the Digital World

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาอังกฤษ เข้าใจความหลากหลายของวัฒนธรรมสากลผ่านสื่อเทคโนโลยีต่างๆ พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสมในโลกดิจิทัล

Study and Learn English vocabulary, expressions, and structures.

Understand multicultural society through media and technology.

Develop English skills in the areas of listening, speaking, reading, and writing for appropriate use in the digital world.

GEBLC107 ภาษาอังกฤษสำหรับวิศวกรรม 3(3-0-6)

English for Engineering

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาคำศัพท์เทคนิคสำหรับงานวิศวกรรม พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยเน้นการเขียนและการนำเสนอผลงานทางด้านวิชาการที่เกี่ยวกับงานอาชีพด้านวิศวกรรม

Study and Understand technical terminology for engineering. Develop

English skills emphasized on writing and presenting academic work related to engineering careers.

GEBLC108	ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบธุรกิจ English for Business Career รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	3(3-0-6)
	ศึกษาเกี่ยวกับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทางธุรกิจทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพผ่านสถานการณ์จำลอง เช่น การโทรศัพท์ติดต่อธุรกิจ การสมัครงาน การสัมภาษณ์งาน และการเขียนจดหมาย Study about business English skills such as listening, speaking, reading, and writing as a tool for future career by simulating scenarios, for example, making business calls, applying for jobs, and interviewing as well as writing letter in English.	
GEBLC109	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร Chinese for Communication รหัสรายวิชาเดิม : GEBLC301 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	3(3-0-6)
	ศึกษาภาษาจีนเบื้องต้นทางด้านการฟังและการพูดสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ควบคู่กับเรียนรู้วัฒนธรรมจีน Study fundamental Chinese focusing on listening and speaking skills for daily communication, including Chinese culture.	
GEBLC110	สนทนาภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน Fundamental Japanese Conversation รหัสรายวิชาเดิม : GEBLC401 สนทนาภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน วิชาบังคับก่อน : ไม่มี	3(3-0-6)
	ศึกษาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นทางด้านการฟังและการพูดสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ควบคู่กับเรียนรู้วัฒนธรรมญี่ปุ่น Study fundamental Japanese focusing on listening and speaking skills for daily communication, including Japanese culture.	

GEBLC111	ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร Korean for Communication รหัสรายวิชาเดิม : GEBLC501 ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาภาษาเกาหลีเบื้องต้นทางด้านการฟังและการพูดสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ควบคู่กับเรียนรู้วัฒนธรรมเกาหลี Study fundamental Korean focusing on listening and speaking skills for daily communication, including Korean culture	3(3-0-6)
GEBLC112	ภาษาพม่าพื้นฐาน Fundamental Burmese รหัสรายวิชาเดิม : GEBLC601 ภาษาพม่าพื้นฐาน วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาภาษาพม่าเบื้องต้นทางด้านการฟังและการพูดสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ควบคู่กับเรียนรู้วัฒนธรรมพม่า Study fundamental Burmese focusing on listening and speaking skills for daily communication, including Burmese culture.	3(3-0-6)
GEBLC202	กลวิธีการเขียนรายงานและการนำเสนอ Report Writing and Presentation รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี ศึกษาเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ และประเภทของรายงาน ส่วนประกอบของรายงาน หลักการเขียนรายงานฉบับสมบูรณ์ และการนำเสนอ ^{งาน} Study and Understand the meaning, significance, and various types of reports. Discover report components and the principles of writing a comprehensive report, as well as practice presentations.	3(3-0-6)

GEBLC203 วรรณกรรมท้องถิ่น 3(3-0-6)

Local Literature

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของท้องถิ่นรวมถึงประเพณีและวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าด้านต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักและเลิงเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นตน ตลอดจนสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปบรรณาการเข้ากับการศึกษา การประกอบอาชีพ และการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

Study and Learn about local's history as well as valuable traditions and cultures. Allow learners to be aware of and appreciate the value of their community's good culture and traditions, as well as to effectively integrate the knowledge gained into their education, occupation, and social life.

GEBLC204 ภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ 3(3-0-6)

Thai Language for Foreigners

รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาเกี่ยวกับหลักภาษาไทยพื้นฐาน พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ฝึกทักษะการออกเสียง การอ่าน การเขียนเป็นต้น การฟัง การพูด ในชีวิตประจำวัน และเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม

Study and Learn the fundamentals of Thai language, including consonants, vowels, and tones. Practice pronunciation, fundamental reading and writing in Thai, listening and speaking in daily life, as well as Thai culture.

3.3.2 กลุ่มวิชาสุขภาพ

GEBHT602 การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ 3(2-2-5)

Exercise for Health

รหัสรายวิชาเดิม : GEBHT102 การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาและปฏิบัติการเกี่ยวกับสตรีวิทยา ผลการออกกำลังกายต่อระบบต่างๆของร่างกาย การป้องกันการบาดเจ็บจากการออกกำลังกาย การทดสอบและการประเมินสมรรถภาพทางกายด้วยตนเอง การสร้างโปรแกรมการออกกำลังกายด้วยตนเอง การออกกำลังกายในการเล่นกีฬาและออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การปฏิบัติที่เป็นพื้นฐานในการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย

Study and Practice physiology and the effects of exercise on various body systems, as well as how to avoid exercise-related injuries. Be able to self-test, assess one's physical fitness, and create an exercise program. Practice playing sports and exercising for good health.

GEBHT603 กีฬาเพื่อสุขภาพ 3(2-2-5)

Sports for Health

รหัสรายวิชาเดิม : GEBHT103 กีฬาเพื่อสุขภาพ

วิชาบังคับก่อน : ไม่มี

ศึกษาและปฏิบัติการเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬา สุขภาพส่วนบุคคล หลักการเลือกกีฬาเพื่อสุขภาพ การเล่นกีฬาให้เหมาะสมกับวัยหรือสภาพร่างกาย การวางแผนการเล่นกีฬา พื้นฐานการเล่นกีฬา สมรรถภาพทางกายของกีฬานิดต่างๆ การbadเจ็บทางการกีฬา รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อสุขภาพ ฝึกปฏิบัติกรรมกีฬา

Study and Improve understanding of sports science, personal health, and sports for health principles. Learn how to select sports based on your age or physical condition. Learn about sports planning, the basis of sports playing, physical fitness for various sports, sports injuries, and the management model of sports contests for health and sports activities.

GEBHT604	นันทนาการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ Recreation for Health Promotion รหัสรายวิชาเดิม : GEBHT104 นันทนาการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ วิชาบังคับก่อน : ไม่มี <p>ศึกษาและปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการ การส่งเสริมสุขภาพ เกม นันทนาการ การเป็นผู้นำนันทนาการ การบริหารจัดการค่ายกิจกรรมต่างๆ ประเภท ของกิจกรรมนันทนาการ ออกแบบโปรแกรมและฝึกปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการ กีฬา และการละเล่นพื้นบ้านของไทยและชาติต่างๆ</p> <p>Study and Practice in Creating health and practice recreational games and other types of recreational activities by engaging in recreational activities. Learn how to become a recreational leader, manage camp activities, design programs, and participate in recreational activities. Learn about Thai and other countries' traditional sports and games.</p>	3(2-2-5)
----------	---	-----------------

3.3.3 กลุ่มวิชาบูรณาการ

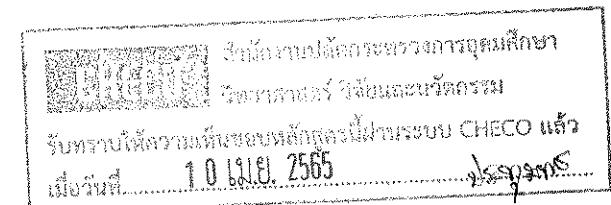
GEBIN704	สุนทรียภาพและความองอาจของมนุษย์ Aesthetics and Human Growth รหัสรายวิชาเดิม : ไม่มี วิชาบังคับก่อน : ไม่มี <p>ศึกษาเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นด้านสุนทรียภาพ การมองเห็นคุณค่าและความงาม ของสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ ความมองอาจของมนุษย์ในทัศนะของโลก ตะวันออกและโลกตะวันตก และการดำเนินชีวิตอย่างมีความหมายในโลกที่เปลี่ยนแปลง</p> <p>Study and Understand fundamental of aesthetics, perception of value and beauty of various aspects related to human life, human growth in the views of Eastern and Western concepts and learn to live meaningfully in a changing world.</p>	3(3-0-6)
----------	--	-----------------

3.2 ชื่อ สกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน ตำแหน่งและคุณวุฒิของอาจารย์

3.2.1 อาจารย์ประจำหลักสูตร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

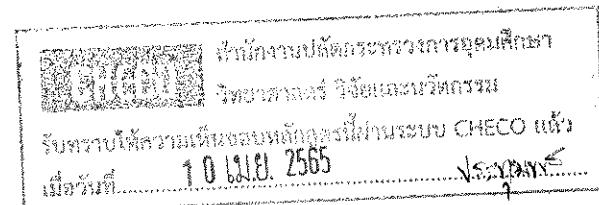
ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอน หรือผลงานวิชาการ หรือ ผลงานวิจัย
1	นายชัยพงษ์ สมมิตร 350070013XXXX	ค.อ.ม. (เทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) สด.บ. (ออกแบบผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าฯ คุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ	2554 2548	อาจารย์	ชัยพงษ์ สมมิตร. (2563). ออกแบบและ พัฒนาชุดโต๊ะรับแขกแบบถอด ประกอบแรงบันดาลใจจากผ้าชนเผ่า มัง. ใน รายงานการประชุมวิชาการ วิจัยและงานสร้างสรรค์ศิลปกรรมและ สถาปัตยกรรม ครั้งที่ 5, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 160-171. ชัยพงษ์ สมมิตร. (2562). ออกแบบและ พัฒนาผลิตภัณฑ์ของใช้ของตกแต่ง บ้านจากเศษผ้าชนเผ่า กรณีศึกษา ร้าน รีลาระ. ใน รายงานการประชุม วิชาการ วิจัยและงานสร้างสรรค์ ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 4, วันที่ 6 กันยายน 2562. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 568-583.

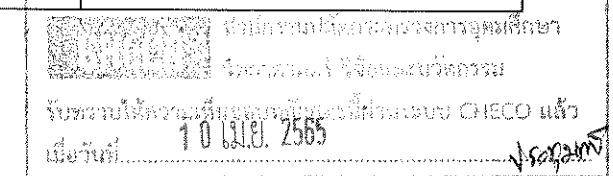
ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอน หรือผลงานวิชาการ หรือ ผลงานวิจัย
						ขวัญพงษ์ สมมิตร. (2561). การออกแบบ และพัฒนาชุดอุปกรณ์งานฝีมือเพื่อสร้าง ผู้สูงอายุ. ใน รายงานการประชุม วิชาการระดับชาติ ศิลปกรรมวิจัย ครั้ง ที่ 4, วันที่ 13-14 กรกฎาคม 2561. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัย ขอนแก่น. หน้า 544 – 560.
2	นางสาวปิยะนุช เจริญยอด 350120057XXXX	สส.m.(สถาปัตยกรรมภายใน) ค.o.b. (สถาปัตยกรรมภายใน)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง	2553 2547	อาจารย์	ปิยะนุช เจริญยอด. (2563). การออกแบบ บรรจุภัณฑ์สำหรับชาเมดี จังหวัด เชียงใหม่. ใน รายงานการประชุม วิชาการ วิจัยและงานสร้างสรรค์ ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 5, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง. หน้า 138-148. ราดา เสนานัย, คุณิต ทองเปรมจิตร์ และ ปि ยะนุช เจริญยอด. (2563). การ ออกแบบและพัฒนาชุดต้องพักผ่อน แบบถอดประกอบที่ส่งเสริมการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนและแมวจาก วัสดุที่ผู้ผลิตคุณภาพดี. ใน รายงานการประชุมวิชาการ วิจัยและ

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอน หรือผลงานวิชาการ หรือ ผลงานวิจัย
						<p>งานสร้างสรรค์คิลปกรรมและ สถาปัตยกรรม ครั้งที่ 5, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยเรศวร. หน้า 105-116.</p> <p>วิทยา ดวงอิมา, จุฑารัตน์ หักกา, พันธ์ศักดิ์ ภักดี, อรทัย มีจิพล, พิชญากา จันมิกะ^๑ กุล และ ปิยะนุช เจรดีย์ยอด. (2563). การออกแบบสถาปัตยกรรมผ่าน กระบวนการออกแบบเชิงภูมิสังคม. ใน รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ BERAC ครั้งที่ 11, วันที่ 25 มิถุนายน 2563. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต. หน้า 186- 194.</p> <p>ปิยะนุช เจรดีย์ยอด, วรุต มนีมาโรจน์ และ^๒ อนุชิตา ดวงฟู. (2561). การออกแบบ ตราสัญลักษณ์ชามีดี จังหวัดเชียงใหม่. ใน รายงานการประชุมวิชาการและ นวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 5, วันที่ 6- 8 ธันวาคม 2561. ตาก: มหาวิทยาลัย</p>

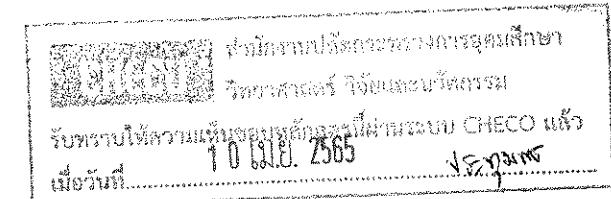
๖

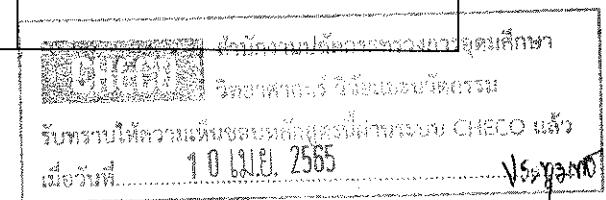
ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอน หรือผลงานวิชาการ หรือ ผลงานวิจัย
						<p>เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 777-788.</p> <p>ปีะนุช เจริญยอด, วรุต มนิมาโรจน์ และ อภิสิทธิ์ ขัดบุญเรือง. (2561). การศึกษาข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์คอมไฟล์ล้านนา สำหรับกลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้านสلاสันรายจังหวัดเชียงใหม่. ใน รายงานการประชุมวิชาการและนิทรรศการสร้างสรรค์ ครั้งที่ 5, วันที่ 6-8 ธันวาคม 2561. ตาก: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 803-812.</p> <p>ภัทรวดี รงค์, จุรีพร เลือกหา, ปีะนุช เจริญยอด, วันชัยยุทธ วงศ์เทพ, ติร บัวใบ, กิตติฤทธิ์ ศิริเมืองมูล, ณภดล เจนวินฉัย, อร่านาจ ใจคำฟู และ มนิษัย อินทร์คำเข็ือ. (2561). การเพิ่มมูลค่าวัสดุเหลือใช้จากการเกษตร: ภูมิปัญญาห้องถีนสำหรับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในด้วยเชือกจากเปลือกผักช้ำโพด. วารสาร มทร.อีสาน ฉบับ</p>

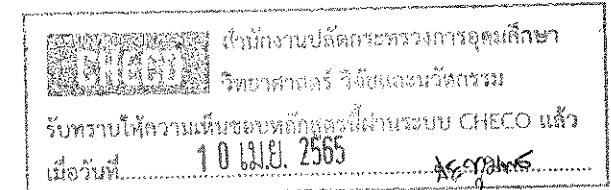
ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอน หรือผลงานวิชาการ หรือ ผลงานวิจัย
						มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 5(2). กรกฎาคม – ธันวาคม 2561. นัดบรรยาย: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลอีสาน. หน้า 140-149.
3	นายดุสิต ทองpermจิตต์ 363990005XXXX	กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา) ค.อ.บ. (ศิลปอุตสาหกรรม)	มหาวิทยาลัยนเรศวร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง	2542 2534	อาจารย์	รacha เสนานัย, ดุสิต ทองpermจิตต์ และ ปิยะนุช เจริญยอด. (2563). การออกแบบและพัฒนาชุดตีะพักผ่อน แบบถอดประกอบที่ส่งเสริมการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนและเมืองจาก วัสดุที่อยู่แฝงกันอยู่ในท้องท่วง. ใน รายงานการประชุมวิชาการ วิจัยและ งานสร้างสรรค์ศิลปกรรมและ สถาปัตยกรรม ครั้งที่ 5, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 105-116. พรพิมล บารี, ทักษิน ราชชัยแสง และ ดุสิต ทองpermจิตต์. (2563). แนว ทางการออกแบบชุดโคมไฟประดับติด ผนัง “ไทยโอลิ” . ใน รายงานการ ประชุมวิชาการ วิจัยและงาน สร้างสรรค์ศิลปกรรมและ

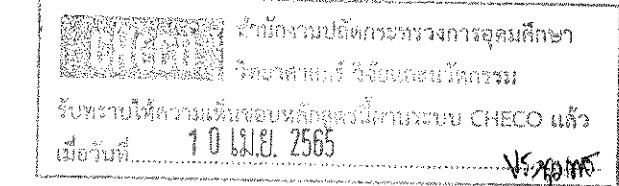
ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอน หรือผลงานวิชาการ หรือ ผลงานวิจัย
						<p>สถาบัตยกรรม ครั้งที่ 5, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 149-159.</p> <p>ดุสิต ทองpermจิตต์. (2564). การออกแบบ ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกละพัฒนาบูรจัด แสดงสินค้าของชนเผ่ากะเหรี่ยง ตำบล บ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัด เชียงใหม่. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 13(1). มกราคม – มิถุนายน 2564. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา. หน้า 214-232.</p> <p>ดุสิต ทองpermจิตต์. (2564). การออกแบบ นิทรรศการและการจัดแสดง (พิมพ์ครั้ง ที่ 1). เชียงใหม่: โชตนาพิริย์, จำนวน 160 หน้า.</p>

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอน หรือผลงานวิชาการ หรือ ผลงานวิจัย
4	นายราดา เสนานนัย 152990039XXXX	ศป.ม. (ศิลปะและการออกแบบ) สส.บ. (ออกแบบอุตสาหกรรม)	มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา	2557 2555	อาจารย์	ราดา เสนานนัย, ดุสิต ทองเปรมจิตร์ และ ปิยะนุช เจริญยอด. (2563). การออกแบบและพัฒนาชุดトイซ์ พักผ่อนแบบถอดประกอบที่ส่งเสริม การปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนและแมว จากวัสดุหญ้าแฟกกลูมแฟกหลง. ใน รายงานการประชุมวิชาการ วิจัยและ งานสร้างสรรค์ศิลปกรรมและ สถาปัตยกรรม ครั้งที่ 5, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 105-116. ราดา เสนานนัย. (2562). ออกแบบและพัฒนา ¹ ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ชุดสื่อเรียนรู้ อิเล็กทรอนิกส์สำหรับเด็กในช่วงอายุ 6-11 ปี กรณีศึกษาบริษัท By wood wind. ใน รายงานการประชุมวิชาการ วิจัยและงานสร้างสรรค์ศิลปกรรมและ สถาปัตยกรรม ครั้งที่ 4, วันที่ 6 กันยายน 2562. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 489-504.

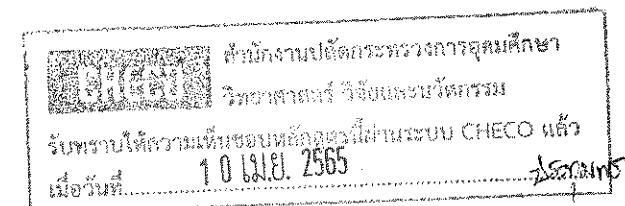

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอน หรือผลงานวิชาการ หรือ ผลงานวิจัย
5	นางสาวพรพิมล บานี 150990047XXXX	สส.m. (การออกแบบ อุตสาหกรรม) สส.b. (ออกแบบอุตสาหกรรม)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา	2558 2552	อาจารย์	พรพิมล บานี, ทักษิน ราชชัยเสน และ ดุสิต ทองประเมธิต์. (2563). แนวทางการออกแบบชุดโคมไฟประดับ ติดผนัง “ไทย-โอลิ”. ใน รายงานการ ประชุมวิชาการ วิจัยและงาน สร้างสรรค์ศิลปกรรมและ สถาปัตยกรรม ครั้งที่ 5, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าฯ, หน้า 149-159. พรพิมล บานี. (2562). การออกแบบและ พัฒนาชุดหมวกคุณผู้ชาย สำหรับ บันนังสตา จังหวัดยะลา ด้วยศิลปะ Marbling Art. ใน รายงานการประชุม วิชาการระดับชาติ (IAMBEST 2019) ครั้งที่ 4, วันที่ 30 – 31 พฤษภาคม 2562. ผลงาน: สถาบันเทคโนโลยีพระ จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์ จังหวัด ชุมพร. หน้า 219. พรพิมล บานี, อภิฤติ เอี่ยมสะอาด และ

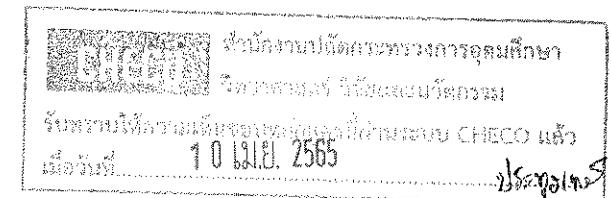

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอน หรือผลงานวิชาการ หรือ ผลงานวิจัย
						อัญมณี แพสูพัตร. (2562). การพัฒนา เตาอโรห์ย ด้วยเทคนิคดีแคล กรณีศึกษาบริษัทเซรามิกส์ ลิฟวิ่ง. ใน รายงานการประชุมวิชาการทางการ ออกแบบสร้างสรรค์ระดับชาติ (TDR- Con 2019) ครั้งที่ 2, วันที่ 19 กรกฎาคม 2562. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น. หน้า 211.
6	นายวุฒิ มณีมาโรจน์	บธ.ม. (บริหารธุรกิจสำหรับ ผู้ประกอบการ) วท.บ. (ออกแบบบรรจุภัณฑ์)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ	2552 2547	อาจารย์	วุรุ มนีมาโรจน์. (2562). โครงการออกแบบ และพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเขินถ่านนา กรณีศึกษากลุ่มเครื่องเขินเชิงดอย จำเกอดอยสะเก็ด จังหวัด เชียงใหม่. ใน รายงานการประชุมวิชาการ วิจัย และการสร้างสรรค์ศิลปกรรมและ สถาปัตยกรรม ครั้งที่ 4, วันที่ 6 กันยายน 2562. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 416-436. วุรุ มนีมาโรจน์. (2561). โครงการพัฒนา ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ กรณีศึกษาโคมศรีล้านนา จังหวัด ลำปาง. ใน รายงานการประชุมวิชาการ

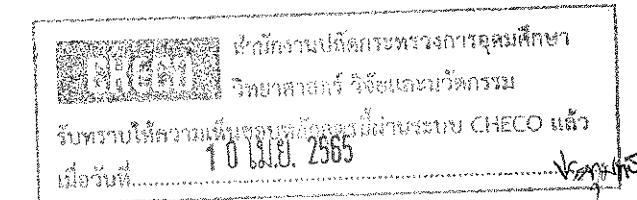
75

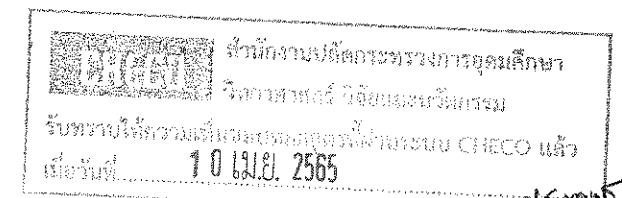
ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอน หรือผลงานวิชาการ หรือ ผลงานวิจัย
						<p>ระดับชาติ คิลปกรรมวิจัย ครั้งที่ 4, วันที่ 13-14 กรกฎาคม 2561. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัย ขอนแก่น. หน้า 591 – 601.</p> <p>ปิยะนุช เจริญยอด, วรุต มณีมาโรจน์ และ อనุ ธิดา ดวงฟู. (2561). การออกแบบตรา^{สัญลักษณ์ชามีดี จังหวัดเชียงใหม่.} ใน รายงานการประชุมวิชาการและ นวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 5, วันที่ 6- 8 ธันวาคม 2561. ตาก: มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 777- 788.</p> <p>ปิยะนุช เจริญยอด, วรุต มณีมาโรจน์ และ^{อภิสิทธิ์ ขัดบุญเรือง.} (2561). การศึกษาข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางใน การสร้างสรรค์โฉมไฟล้านนา สำหรับ^{กลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้านสลาสันราย} จังหวัดเชียงใหม่. ใน รายงานการ ประชุมวิชาการและนวัตกรรม สร้างสรรค์ ครั้งที่ 5, วันที่ 6-8 ธันวาคม</p>

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอน หรือผลงานวิชาการ หรือ ผลงานวิจัย
						2561. ตาก: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลล้านนา. หน้า 803-812.
7	นายธรรมกร พัชรเมธ 310060039XXXX	ปร.ด. (การออกแบบพลิตภัณฑ์) ศป.ม. (อาชีวศึกษา) วท.บ. (เทคโนโลยีออกแบบ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม)	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ	2553 2542 2537	รองศาสตราจารย์	ทรงกุลพันธ์ พัชรเมธ. (2563). การออกแบบ ผลิตภัณฑ์จากวัสดุสมัยเลือยไม้ ยางพาราด้วยเทคนิคงานเครื่องเชิน ล้านนา. ใน รายงานการประชุม วิชาการระดับชาติเวทีวิจัยศิลปะและ วัฒนธรรมศึกษา ครั้งที่ 3, วันที่ 14 สิงหาคม 2563. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. หน้า 74 – 85. ชนัญชิตา กีรติการกุล และ ทรงกุลพันธ์ พัชร เมธ. (2561). การศึกษาและทดลอง วัสดุกากลวัยหักมูกเพื่อใช้ในการ ออกแบบเครื่องเรือนหุ้รับแขกโดยใช้ เทคนิคเปลี่ยร์มาเป๊และการจักสาน. ใน รายงานการประชุมวิชาการทางการ ออกแบบสร้างสรรค์ระดับชาติ ครั้งที่ 1, วันที่ 29 มิถุนายน 2561. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น. หน้า 81 – 94.

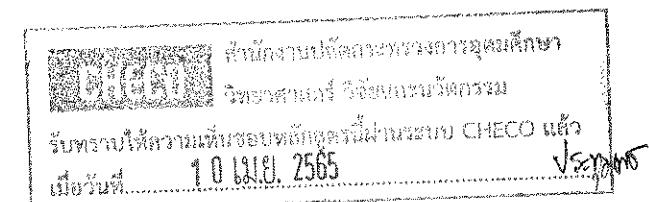
ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอน หรือผลงานวิชาการ หรือ ผลงานวิจัย
						<p>ตรีภูมิ สมฟอง และ พระกุลพันธ์ พัชรเมธा. (2561). การศึกษาและทดลองวัสดุผสม จากฟางข้าวเพื่อใช้ในงานตกแต่งผนัง. ใน รายงานการประชุมวิชาการทางการ ออกแบบสร้างสรรค์ระดับชาติ ครั้งที่ 1, วันที่ 29 มิถุนายน 2561. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น. หน้า 95 – 106.</p> <p>พระกุลพันธ์ พัชรเมธा. (2562). เครื่องเขิน ล้านนา. วารสารครึ่นครินทร์อุดรฯวิจัย และพัฒนา (สาขานุ七月ศาสตร์และ สังคมศาสตร์), 11(22) กรกฎาคม – ธันวาคม 2562. กรุงเทพมหานคร: หน้า 75 – 94.</p>

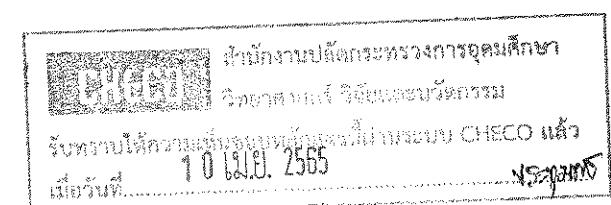
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอน หรือผลงานวิชาการ หรือ ผลงานวิจัย
1	นายสมชาย บุญพิทักษ์ 363990007XXXX	ค.อ.ม. (เทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) ค.อ.บ. (ศิลปอุตสาหกรรม)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง	2547 2540	อาจารย์	สมชาย บุญพิทักษ์. (2561). การศึกษาและ พัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์เครื่อง ประดับ จากดิน: กรณีศึกษากลุ่มงานปั้นจาก ดิน. ใน รายงานการประชุมวิชาการ และนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 5, วันที่ 6-8 ธันวาคม 2561. ตาก: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา. หน้า 1003-1010. สมชาย บุญพิทักษ์. (2561). การพัฒนา ผลิตภัณฑ์เก้าอี้พักผ่อนจากผ้าตอบรูป ของกลุ่มเครื่องจักรงาน บ้านจีว อำเภอ โพธิ์ทอง อำเภอต่างห้อง. ใน รายงาน การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 5, วันที่ 8-9 มีนาคม 2561. เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. หน้า 493-504. สมชาย บุญพิทักษ์. (2561). การพัฒนา ผลิตภัณฑ์งานหัตถกรรมเครื่องเรือน จากเชือกไนล่อน. ใน รายงานการ

๖

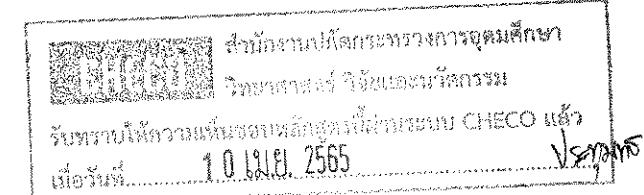

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอน หรือผลงานวิชาการ หรือ ผลงานวิจัย
						<p>ประชุมวิชาการระดับชาติพิบูลสงคราม วิชา ครั้งที่ 4, วันที่ 23 มีนาคม 2561. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล สงคราม. หน้า 320-327.</p> <p>มนิทา ดุมกลาง, สมชาย บุญพิทักษ์ และ สนธยา ทองอรุณศรี. (2563). การ พัฒนากระบวนการเพิ่มความคงทน ของไม้ไฝสำหรับงานโครงสร้าง. วารสารวิจัยเทคโนโลยีนวัตกรรม, 4(2). กรกฎาคม – ธันวาคม 2563. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา. หน้า 89-106.</p>
2	นางสาวชัญญาภัคติ อิเดช 16399002XXXX	ค.อ.ม. (เทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) หล.บ. (ออกแบบเครื่องเรือน)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา ตาก	2554 2551	อาจารย์	<p>ชัญญาภัคติ อิเดช และ กนกพร บัวทรัพย์. (2561). การออกแบบตราสัญลักษณ์ ไม้ไฝประรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับ ผลิตภัณฑ์: กรณีศึกษาผลไม้ประรูป ขันเป้าช้วนน้ำใจน จังหวัดตาก. ใน รายงานการประชุมวิชาการและ นวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 5, วันที่ 6- 8 ธันวาคม 2561. ตาก: มหาวิทยาลัย</p>

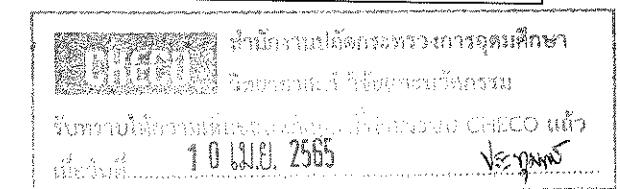

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอน หรือผลงานวิชาการ หรือ ผลงานวิจัย
						<p>เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 920-930.</p> <p>รัฐญาภัคดี อิเดช และ อริสา สุยะปัน. (2561). การออกแบบตราสัญลักษณ์ของทีระสีกงกลุ่มรักษ์ศิลป์ดินไทยเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ กรณีศึกษา: กลุ่มรักษ์ศิลป์ดินไทย จังหวัดตาก. ในรายงานการประชุมวิชาการและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 5; วันที่ 6-8 ธันวาคม 2561. ตาก: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 994-1002.</p> <p>อริสา สุยะปัน และ รัฐญาภัคดี อิเดช. (2561). การออกแบบและพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายขนมทองพับ ตำบลหนองบัวใต้ อำเภอเมือง จังหวัดตาก. ใน รายงานการประชุมวิชาการและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 5, วันที่ 6-8 ธันวาคม 2561. ตาก: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 855-860.</p>

๑๘

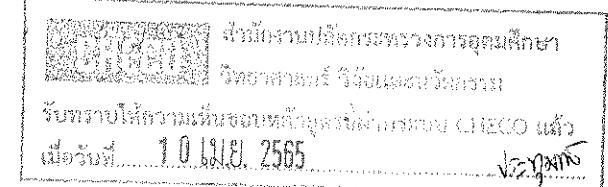
ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอน หรือผลงานวิชาการ หรือ ผลงานวิจัย
3	นางสาวอริสา สุยะปัน ^{16303000XXXX}	ค.อ.ม. (เทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) หล.บ.(ออกแบบเครื่องเรือน)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา ตาก	2554 2551	อาจารย์	อริสา สุยะปัน และ รัญญาภักดี อิเดช. (2561). การออกแบบแบบตราสินค้าที่สื่อ ²⁸ ถึงอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้ผลิต ขนาดทอง พับ ตำบลหนองบัวใต้ อ.เงาเมือง จังหวัดตาก. ใน รายงานการประชุม ²⁹ วิชาการ วิจัยและงานสร้างสรรค์ ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 5, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 855-860. อริสา สุยะปัน และ กัณฑ์อเนก เร. (2561). การออกแบบและพัฒนาราสินค้าบน บรรจุภัณฑ์ที่สื่อถึงอัตลักษณ์ของกลุ่ม ³⁰ ส่งเสริมและผลิตข้าวสารหอมมะลิ 105 บ้านแม่รำวน ตำบลยกกระเบื้อง อำเภอสามเงา จังหวัดตาก. ใน รายงาน การประชุมวิชาการและนิทรรศการ สร้างสรรค์ ครั้งที่ 5, วันที่ 6-8 ธันวาคม 2561. ตาก: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลล้านนา. หน้า 861-867. อริสา สุยะปัน. (2562). รูปแบบเครื่องเรือนที่ สื่อถึงเอกลักษณ์องค์กร และตอบสนอง

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอน หรือผลงานวิชาการ หรือ ผลงานวิจัย
						ต่อผลลัพธ์จากการใช้สอยที่นักการ ให้บริการ: กรณีศึกษา สาขาย่อยของ ธนาคารกสิกรไทย. วารสาร วิชาการ ศิลปะและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 10(1). มกราคม – มิถุนายน 2562. พิมพ์โดย: มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 130-145.
4	นายไพรวัลย์ คำวัน 352110005XXXX	ค.อ.ม. (เทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) ค.อ.บ. (ศิลปอุตสาหกรรม)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง	2549 2542	อาจารย์	ไพรวัลย์ คำวัน. (2564). ศึกษาและพัฒนาชุด โต๊ะเก้าอี้วัสดุธรรมชาติที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม. ใน รายงานการประชุม วิชาการวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ครั้งที่ 12, วันที่ 20 สิงหาคม 2564. นราฯสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลล้านนา. หน้า 1,138-1,144.
5	นายปกรณ์ ลาภุล 330081001XXXX	ค.อ.ต. (การบริหารอาชีวศึกษา) สต.ม. (ออกแบบชุมชนเมือง) ค.อ.บ. (สถาปัตยกรรม)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยศิลปากร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง	2555 2533 2527	อาจารย์	ปกรณ์ ลาภุล และ กิตติรงค์ ทิอ้าย. (2563). การศึกษาและออกแบบชุดออกกำลัง ¹ กายสำหรับผู้เริ่มต้น. ใน รายงานการ ประชุมวิชาการวิจัยและนวัตกรรม สร้างสรรค์ ครั้งที่ 6, วันที่ 3 กันยายน 2563. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัย

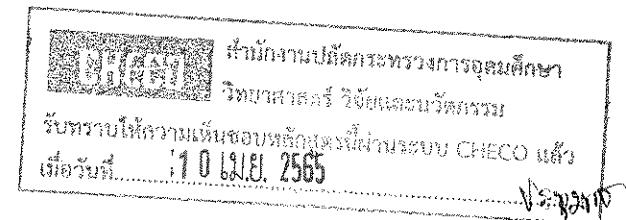

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอน หรือผลงานวิชาการ หรือ ผลงานวิจัย
						<p>เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 475-485.</p> <p>ปกรณ์ ลวกุล และ ชุติกาญจน์ พลไธสง. (2563). การศึกษาและออกแบบที่นั่งอเนกประสงค์จากอัตโนมัติ จังหวัดตาก. ใน รายงานการประชุมวิชาการวิจัยและนวัตกรรมสร้างสรรค์ครั้งที่ 6, วันที่ 3 กันยายน 2563. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 486-496.</p> <p>ปกรณ์ ลวกุล และ ธนารักษ์ จักรนันท์. (2562). การศึกษาและออกแบบเก้าอี้ตกปลาบนเนินประดงค์. ใน รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 11 และการประชุมวิชาการระดับนานาชาติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 10, วันที่ 24-26 กรกฎาคม 2562. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 486.</p>

ลำดับ	ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ(สาขาวิชา)	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิชาที่สอน หรือผลงานวิชาการ หรือ ผลงานวิจัย
						<p>ปกรณ์ ลาภุต และ อัญญา พิชัยช่วง. (2561). การศึกษาและออกแบบที่นั่ง อเนกประสงค์สำหรับพื้นที่สาธารณะ: กรณีศึกษาโรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้า ตากสินมหาราชจังหวัดตาก. ใน รายงานการประชุมวิชาการและ นวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 5, วันที่ 6- 8 ธันวาคม 2561. ตาก: มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 835- 845.</p> <p>ปกรณ์ ลาภุต และ นันทิยา สอนเม่น. (2561). การศึกษาและออกแบบโซฟา อเนกประสงค์สำหรับบ้านเดียวขนาด เล็ก. ใน รายงานการประชุมวิชาการ และนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 5, วันที่ 6-8 ธันวาคม 2561. ตาก: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา. หน้า 888-898.</p>

๘๕

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม

4.1 มาตรฐานผลการเรียนรู้ของประสบการณ์ภาคสนาม

4.1.1 ทักษะในการปฏิบัติงานจากสถานประกอบการตลอดจนมีความเข้าใจในหลักการ ความจำเป็นในการเรียนรู้ทุกภูมิภาคยิ่งขึ้น

4.1.2 บูรณาการความรู้ที่เรียนมาเพื่อนำมาแก้ปัญหาทางด้านออกแบบแบบอุตสาหกรรม กระบวนการผลิต โดยใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม

4.1.3 มีมนุษย์สัมพันธ์และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี

4.1.4 มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา เข้าใจวัฒนธรรมและสามารถปรับตัวเข้ากับสถานประกอบการได้

4.1.5 มีความกล้าในการแสดงออก และนำความคิดสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ในงานได้

4.2 ช่วงเวลา

ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนฤดูร้อน

4.3 การจัดเวลาและตารางสอน

ไม่น้อยกว่า 320 ชั่วโมงในระหว่างภาคฤดูร้อน

5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย

ข้อกำหนดในการทำศิลปนิพนธ์ออกแบบอุตสาหกรรม ต้องเป็นหัวข้อที่เกี่ยวกับการออกแบบแบบศิลปะประยุกต์ การอนุรักษ์ พัฒนาออกแบบอุตสาหกรรม และกระบวนการผลิต หรือด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยคาดว่าจะนำไปใช้งานตามศิลปนิพนธ์ และมีรายงานที่ต้องนำเสนอโดยใช้แบบฟอร์มการเขียนรายงานศิลปนิพนธ์ของคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ ในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด อย่างเคร่งครัด หรือเป็นศิลปนิพนธ์ที่มุ่งเน้นการสร้างผลงานวิจัยเพื่อพัฒนา หรือผลงานสร้างสรรค์และสิทธิบัตร

5.1 คำอธิบายโดยย่อ

ศิลปนิพนธ์ออกแบบอุตสาหกรรม สามารถอธิบายทฤษฎี ขั้นตอนในการทำโครงการ การวางแผน การศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล การวิเคราะห์ สังเคราะห์และสรุปผลเพื่อการออกแบบแบบ วิธีดำเนินงาน ตามกระบวนการวิจัยทางการออกแบบ การนำเสนอผลงานออกแบบ จัดพิมพ์รายงานและจัดแสดงผลงาน

5.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้

นักศึกษามีความสามารถทำงานด้วยตนเอง หรือกับผู้ร่วมศิลปนิพนธ์ออกแบบอุตสาหกรรมได้ นักศึกษา มีความเชี่ยวชาญในกระบวนการวิจัยและออกแบบแบบศิลปะประยุกต์

5.3 ช่วงเวลา

ชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาที่ 2

5.4 จำนวนหน่วยกิต

6 หน่วยกิต

5.5 การเตรียมการ

มีการกำหนดช่วงเวลาในการให้คำปรึกษา จัดทำสมุดคู่มือการทำศิลปินธ์ออกแบบอุตสาหกรรม สำหรับบันทึกเมื่อเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา กำหนดอาจารย์ในสาขาวิชาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา จัดทำคู่มือพิมพ์รายงานวิชาศิลปินธ์ และปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ

5.6 กระบวนการประเมินผล

ประเมินผลจากความก้าวหน้าที่บันทึกในสมุดคู่มือการทำศิลปินธ์ออกแบบโดยอาจารย์ที่ปรึกษา คะแนนที่ได้จากการสอบรายงานความก้าวหน้าในการทำงาน คะแนนที่ได้จากการนำเสนอผลงาน และการจัดแสดงผลงาน รวมทั้งจากเล่มรายงานที่ถูกต้องตามแบบฟอร์มการพิมพ์ในคู่มือพิมพ์รายงาน โดยคณะกรรมการที่เป็นอาจารย์ และ/หรือผู้เชี่ยวชาญด้านออกแบบอุตสาหกรรม

หมวดที่ 4

ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและประเมินผล

1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
เจตคติในการทำงานร่วมกันเป็นทีมอย่างมีเอกภาพ	มีการสอดแทรกหัวคิดคติ เจตคติในรายวิชาเพื่อให้นักศึกษาสามารถทำงานร่วมกันเป็นทีมและยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รวมถึงการมีภาวะความเป็นผู้นำ
ความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน	มีการนำ 3 ศาสตร์คือ การออกแบบ เทคโนโลยี และการตลาด มาผสมผสานในการคิดและสร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบ อุตสาหกรรม
การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในการทำงาน	นักศึกษาสามารถใช้เหตุผลในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ในขณะทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี
รูปแบบการนำเสนอผลงาน	มีการประยุกต์เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการนำเสนอในรูปแบบออนไลน์
ด้านบุคลิกภาพ	มีการสอดแทรกเรื่อง การแต่งกาย การเข้าสังคม เทคนิคการเจรจา สื่อสาร การมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี และในกิจกรรมปัจฉินิเทศ ก่อนที่นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษา
ด้านภาวะผู้นำ และความรับผิดชอบตลอดจนมีวินัยในตนเอง	<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดให้มีรายวิชาซึ่งนักศึกษาต้องทำงานเป็นกลุ่ม และมีการกำหนดหัวหน้ากลุ่มในการทำงานรายงานตลอดจน กำหนดให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนอรายงาน เพื่อเป็นการฝึกให้นักศึกษาได้สร้างภาวะผู้นำและการเป็นสมาชิกกลุ่มที่ดี - มีกิจกรรมนักศึกษาที่มีขอบหมายให้นักศึกษาหมุนเวียนกันเป็นหัวหน้าในการดำเนินกิจกรรม เพื่อฝึกให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ - มีกิติการที่จะสร้างวินัยในตัวเอง เช่น การเข้าเรียนตรงเวลาเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เสริมความกล้าในการแสดงความคิดเห็น
จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ	มีการให้ความรู้ถึงผลกระทบต่อสังคม ข้อกฎหมาย และจรรยาบรรณทางวิชาชีพด้านออกแบบอุตสาหกรรม

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

2.1 มาตรฐานการเรียนรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

2.1.1 การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF : HEd)

2.1.1.1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม

1) ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

นักศึกษาต้องมีคุณธรรม จริยธรรมเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างราบรื่น และประพฤติด้วยคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม อาจารย์ที่สอนในแต่ละรายวิชา ต้องส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมไปพร้อมกับวิทยาการต่าง ๆ ดังนี้

- (1) มีจิตสำนึกรักการและทรัพย์น้ำที่มีคุณค่าของคุณธรรม จริยธรรม
- (2) มีจรรยาบรรณทางวิชาการหรือวิชาชีพ
- (3) มีวินัย ขยัน ออดทน ตรงต่อเวลา และความรับผิดชอบต่องตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม
- (4) เคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

นอกจากนี้ ยังมีรายวิชาส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษามีการพัฒนาจริยธรรมและจรรยาวิชาชีพ เช่น วิชาการพัฒนาทักษะชีวิตและสังคม วิชาภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการทำงาน และวิชาศิลปะการใช้ชีวิต ซึ่งอาจารย์ผู้สอนสามารถสอดแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับจรรยาวิชาชีพ และสามารถจัดให้มีการวัดผลแบบมาตรฐานในด้านคุณธรรม จริยธรรมทุกภาคการศึกษา ด้วยการสังเกตพฤติกรรมระหว่างการทำกิจกรรม และมีการกำหนดคะแนนในเรื่องคุณธรรม จริยธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนจิตพิสัยในชั้นเรียน นักศึกษาที่คะแนนความประพฤติไม่ผ่านเกณฑ์อาจต้องทำกิจกรรมเพื่อสังคมเพิ่มก่อนจบการศึกษา

2) กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

กำหนดให้มีวัฒนธรรมองค์กรเพื่อเป็นการปลูกฝังให้นักศึกษามีระเบียบวินัย โดยเน้นการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา ตลอดจนการแต่งกายที่เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัยฯ นอกจากนี้ ผู้สอนต้องสอดแทรกและส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรมในทุกรายวิชา และส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสาธารณะสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ปลูกฝังจิตสำนึกรักษาสิ่งแวดล้อม ยกย่องและเชิดชูนักศึกษาที่ทำความดีและเสียสละ

3) กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

ประเมินจากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาและการปฏิบัติในด้านต่าง ๆ ได้แก่

- (1) การตรงเวลาของนักศึกษาในการเข้าชั้นเรียน การส่งงานตามกำหนดระยะเวลา ที่มอบหมาย และการเข้าร่วมกิจกรรม
- (2) ความมีวินัยและความใส่ใจของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- (3) ความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

(4) ความซื่อสัตย์สุจริตในการทำงานที่ได้รับมอบหมายและการสอบ

2.1.1.2 ด้านความรู้

1) ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

นักศึกษาต้องมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระของรายวิชาที่ศึกษาซึ่งประกอบกันขึ้นเป็นองค์ความรู้ที่จะพัฒนาความสามารถและทักษะอันเป็นสิ่งที่นักศึกษาต้องรู้และเข้าใจ ดังนั้นมาตรฐานความรู้ต้องครอบคลุมสิ่งต่อไปนี้

- (1) มีความรู้และความเข้าใจทั้งด้านทฤษฎีและหลักการปฏิบัติในเนื้อหาที่ศึกษา
- (2) สามารถติดตามความก้าวหน้า ไฝรู้ ทางวิชาการและเทคโนโลยีของสาขาวิชาที่ศึกษา
- (3) สามารถบูรณาการความรู้ทางวิชาชีพกับความรู้ในศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง การทดสอบผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานนี้สามารถทำได้โดยการใช้ข้อสอบวัดผลในรายวิชาที่เรียนทั้งการทดสอบภาคทฤษฎีและปฏิบัติตลอดระยะเวลาของหลักสูตร

2) กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

ใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้การบูรณาการการเรียนการสอนกับการทำงาน (Work-Integrated Learning : WIL) CDIO :(Conceiving - Designing -Implementing -Operating) โดยมุ่งเน้นทั้งหลักการทางทฤษฎี และการประยุกต์ใช้ความรู้ในการปฏิบัติ ในสภาพแวดล้อมจริงและให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี จัดให้มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง โดยการศึกษาดูงาน หรือเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรงมาเป็นวิทยากรพิเศษเฉพาะเรื่อง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามลักษณะของรายวิชา และเนื้อหาสาระของรายวิชานั้น ๆ

3) กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ประเมินจากผลลัพธ์จากการเรียนและการปฏิบัติของนักศึกษา โดยใช้การวัดผล ดังนี้

- (1) การทดสอบย่อย
- (2) การสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน
- (3) รายงานที่นักศึกษาจัดทำ
- (4) งานที่ได้มอบหมาย
- (5) การนำเสนอรายงานในชั้นเรียน
- (6) แฟ้มสะสมผลงาน

2.1.1.3 ด้านทักษะทางปัญญา

1) ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองและประกอบวิชาชีพโดยพึ่งตนเองได้เมื่อจบการศึกษา ดังนั้น นักศึกษาต้องได้รับการพัฒนาทักษะทางปัญญา พร้อมกับคุณธรรม และจริยธรรม โดยกระบวนการเรียนการสอนต้องเน้นให้นักศึกษารู้จักคิดหาเหตุผล เข้าใจที่มาและสาเหตุของปัญหา แนวคิดและวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง นักศึกษาที่ผ่านกระบวนการเรียนการสอนด้วยวิธีดังกล่าวต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (1) มีทักษะในการปฏิบัติจากการประยุกต์ความรู้ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทั้งทางด้านวิชาการหรือวิชาชีพ

- (2) มีทักษะในการนำความรู้มาคิดและใช้อย่างเป็นระบบ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญาใช้แนวข้อสอบที่ให้นักศึกษาได้อธิบาย แนวคิดและวิธีการแก้ปัญหาโดยการประยุกต์ความรู้ที่เรียนมา หรือให้นักศึกษาเลือกใช้วิชาชีพที่เหมาะสม กับสถานการณ์ที่กำหนดให้

2) กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

ใช้การเรียนการสอนที่หลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการบูรณาการ การเรียนการสอนกับการทำงาน (Work-Integrated Learning)/STEM Education มุ่งเน้นให้นักศึกษารู้จัก วิเคราะห์องค์ประกอบของสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้บทบาทสมมติสถานการณ์จำลอง และกรณีศึกษาเพื่อ เป็นตัวอย่างให้นักศึกษาได้ฝึกวิเคราะห์แนวทางแก้ไขให้ถูกต้อง

3) กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

ประเมินตามสภาพจริงจากผลงาน และการปฏิบัติของนักศึกษา เช่น

- (1) บทบาทสมมติหรือสถานการณ์จำลอง
- (2) การเลือกใช้วิธีการเพื่อแก้ไขปัญหาในบริบทต่างๆ
- (3) การนำเสนอรายงานในชั้นเรียน
- (4) การทดสอบโดยใช้แบบทดสอบหรือสัมภาษณ์

2.1.1.4 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1) ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีความเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล นักศึกษาจึงต้อง ได้รับการฝึกประสบการณ์เพื่อเรียนรู้การปรับตัวให้เข้ากับบุคคลและกลุ่มบุคคลต่างๆ ดังนั้นผู้สอนต้อง แนะนำการวางแผน รายการในการเข้าสังคม และทักษะที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ดังนี้

- (1) มีมนุษยสัมพันธ์และมารยาทสังคมที่ดี
- (2) มีภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตัวนำ
- (3) สามารถทำงานเป็นทีมและแก้ไขข้อขัดแย้งได้อย่างเหมาะสม
- (4) สามารถใช้ความรู้ในศาสตร์มาช่วยเหลือสังคมในประเด็นที่เหมาะสม

การวัดและประเมินผลทำได้โดยการสังเกตจากพฤติกรรมของนักศึกษาในการทำกิจกรรมกลุ่ม ทั้งในและนอกชั้นเรียน และผลลัพธ์ที่นักศึกษาได้รับจากการฝึกประสบการณ์ต่าง ๆ

2) กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ

ดำเนินการสอนโดยการกำหนดกิจกรรมกลุ่ม การทำงานที่ต้องประสานงานกับผู้อื่น หรือ ค้นคว้าหาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีประสบการณ์และประสบความสำเร็จในงานอาชีพ โดยมีความ คาดหวังในผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความสามารถในการรับผิดชอบ ดังนี้

- (1) สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี
- (2) มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
- (3) สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมองค์กรได้เป็นอย่างดี
- (4) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
- (5) มีภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตาม
- (6) มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของบุคคลที่ติดต่อสื่อสารด้วย และสามารถงานนี้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ ชนบทและเนียมและแนวทางปฏิบัติเฉพาะของแต่ละ วัฒนธรรม

3) กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ประเมินตามสภาพจริงจากผลงานและการปฏิบัติของนักศึกษา เช่น

- (1) พฤติกรรมและการแสดงออกของนักศึกษาในการนำเสนอรายงานกลุ่มในชั้นเรียน
- (2) พฤติกรรมที่แสดงออกในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

2.1.1.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1) ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ในยุคปัจจุบัน เทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ นักศึกษาต้องมีความรู้และมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสารและการพัฒนาตนเอง ดังนั้น นักศึกษาจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีไปพร้อมกับคุณธรรม จริยธรรมและความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชา ด้วยเหตุนี้ ผู้สอนต้องใช้เทคโนโลยีในการสอนเพื่อฝึกให้นักศึกษามีคุณสมบัติ ดังนี้

- (1) เลือกใช้วิธีการและเครื่องมือสื่อสารได้เหมาะสม
- (2) สื่อค้น ศึกษา วิเคราะห์และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสม
- (3) ใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะและ สอดคล้องกับวัฒนธรรมสากล

การวัดและประเมินผลอาจจัดทำในระหว่างการสอนโดยการจัดกิจกรรมให้นักศึกษา ได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพื่อนำมาเรียนเรียง นำเสนอและอภิปราย แสดงความคิดเห็นในกลุ่ม หรือจัดกิจกรรมให้นักศึกษาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการ ติดต่อสื่อสาร หรือนำเสนอผลงานต่างๆ

2) กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ดำเนินการสอนด้วยกิจกรรม Active Learning/Flipped Classroom ที่นักศึกษาต้องติดต่อสื่อสาร ค้นคว้าหาข้อมูล และนำเสนอผลจากการค้นคว้าโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนี้

- (1) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร
- (2) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาข้อมูล
- (3) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการนำเสนอผลงาน
- (4) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับชนบทรรรมเนี่ยมปฏิบัติของ สังคมแต่ละกลุ่ม

3) กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงจากผลงาน และการปฏิบัติของนักศึกษา ดังนี้

- (1) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดต่อสื่อสาร
- (2) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล
- (3) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการนำเสนอผลงาน
- (4) จรรยาบรรยกาศในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และ วัฒนธรรมสากล

2.1.2 แผนที่แสดงผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF : HEd)

2.1.2.1 ด้านคุณธรรมจริยธรรม

- (1) มีจิตน้ำใจสาธารณะและตระหนักในคุณค่าของคุณธรรม จริยธรรม
- (2) มีจรรยาบรรณทางวิชาการหรือวิชาชีพ
- (3) มีวินัย ขยัน อดทน ตรงต่อเวลา และความรับผิดชอบต่องตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม
- (4) เคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

2.1.2.2 ด้านความรู้

- (1) มีความรู้และความเข้าใจทั้งด้านทฤษฎีและหลักการปฏิบัติในเนื้อหาที่ศึกษา
- (2) สามารถติดตามความก้าวหน้า ฝ่าวิกฤต ทางวิชาการและเทคโนโลยีของสาขาวิชาที่ศึกษา
- (3) สามารถบูรณาการความรู้ทางวิชาชีพกับความรู้ในศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.1.2.3 ด้านปัญญา

- (1) มีทักษะในการปฏิบัติจากการประยุกต์ความรู้ และมีความคิดสร้างสรรค์ ทั้งทางด้านวิชาการหรือวิชาชีพ
- (2) มีทักษะในการนำความรู้มาคิดและใช้อย่างเป็นระบบ

2.1.2.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (1) มีมนุษย์สัมพันธ์และมารยาทสังคมที่ดี
- (2) มีภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตาม
- (3) สามารถทำงานเป็นทีมและแก้ไขข้อขัดแย้งได้อย่างเหมาะสม
- (4) สามารถใช้ความรู้ในศาสตร์มาช่วยเหลือสังคมในประเด็นที่เหมาะสม

2.1.2.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (1) เลือกใช้วิธีการและเครื่องมือสื่อสารได้เหมาะสม
- (2) สืบค้น ศึกษา วิเคราะห์และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสม
- (3) ใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ใน การสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะ และสอดคล้องกับวัฒนธรรมสากล

2.1.3 แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา			1. ด้านคุณธรรมจริยธรรม				2. ด้านความรู้			3. ด้านปัญญา		4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ				5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ		
ลำดับ	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	1	2	3	4	1	2	3	1	2	1	2	3	4	1	2	3
วิชาศึกษาทั่วไปวิชาบังคับ																		
1	GEBLC101	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	●	●		○			●		●	○	●		●			●
2	GEBLC103	ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ	●	●		○			●		●	○	●		●			●
3	GEBLC105	ภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการทำงาน	●	●		○			●		●	○	●		●			●
4	GEBLC201	ศิลปะการใช้ภาษาไทย	○	○	●		●		○	●				●		○	○	●
5	GEBHT601	กิจกรรมเพื่อสุขภาพ			○		●				○	●			○			○
6	GEBIN701	กระบวนการคิดและการแก้ปัญหา	●		○	●		●	○		●	●	○		○	●		○
7	GEBIN702	นวัตกรรมและเทคโนโลยี		●	○			●	○	○	●			●	○		●	○
8	GEBIN703	ศิลปะการใช้ชีวิต			●		●				●	●	○	○		●		
วิชาศึกษาทั่วไป วิชาเลือก																		
1	GEBSC301	เทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	○		●		●		●		○				●			
2	GEBSC302	มนต์เสน่ห์และเทคนิคทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่			●		●			●			○	○		●		
3	GEBSC303	กระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อทำงานวิจัยและการสร้างนวัตกรรม				●			●		●	○		●		●	●	

รายวิชา			1. ด้านคุณธรรมจริยธรรม				2. ด้านความรู้			3. ด้านปัญญา			4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ				5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			
ลำดับ	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3
4	GEBC304	วิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ			●		●				●			●	○			●		
5	GEBC305	สิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน	○		●			●	○		○				○	○	●	○		
6	GEBC401	คณิตศาสตร์และสถิติในชีวิตประจำวัน			●		●	○		○	●				●		○	●		
7	GEBC402	สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น			●		●		○	○	●				●		○	●		
8	GEBSO501	การพัฒนาทักษะชีวิตและสังคม	●	○			●	○		●	○	●		○	○		●			
9	GEBSO502	ความรู้เบื้องต้นทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองไทย	●				●				●	●			○	○	●			
10	GEBSO503	มนุษยสัมพันธ์	●	○			●	○		●	○	●		●	○		○			
11	GEBSO504	การพัฒนาศักยภาพมนุษย์และจิตวิทยาเชิงบวก	●	○	○		●			●		●		●	○		○			
12	GEBSO505	พลเมืองดิจิทัล	●	○	○	○	○	○	○	●	●	○		○	○	●	○	●	○	
13	GEBSO506	วัฒนธรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○
14	GEBSO507	ศาสตร์พระราชา กับการพัฒนาที่ยั่งยืน	●				●					●	●		○	○	●			
15	GEBSO508	จิตวิทยาการจัดการองค์กรในโลกยุคใหม่			●		●					●	●	○	○		●			
16	GEBSO509	มนุษย์กับจริยธรรมในศตวรรษที่ 21	●	●	●	○	●				○		○							
วิชาศึกษาทั่วไป วิชาเลือกเสรี																				
1	GEBLC106	ภาษาอังกฤษในโลกดิจิทัล	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	○	●	

รายวิชา			1. ด้านคุณธรรมจริยธรรม				2. ด้านความรู้			3. ด้านปัญญา		4. ด้านทักษะความล้มพั้นช์ ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ				5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ		
ลำดับ	รหัสวิชา	ชื่อวิชา	1	2	3	4	1	2	3	1	2	1	2	3	4	1	2	3
2	GEBLC107	ภาษาอังกฤษสำหรับวิศวกรรม	●	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
3	GEBLC108	ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบธุรกิจ	●	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
4	GEBLC109	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	●	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
5	GEBLC110	สนทนาภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน	●	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
6	GEBLC111	ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร	●	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
7	GEBLC112	ภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน	●	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
8	GEBLC202	กลวิธีการเขียนรายงานและการนำเสนอ	●	●	●	●	○	○	●	●	●	●	○	●	○	●	●	●
9	GEBLC203	วรรณกรรมต้องถึ่น	●	●	○	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●
10	GEBLC204	ภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
11	GEBHT602	การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ			○		●				○	●				○		
12	GEBHT603	กีฬาเพื่อสุขภาพ			○		●				○	●				○		
13	GEBHT604	นันทนาการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ			○		●				○	●				○		
14	GEBIN704	สุนทรียภาพและความงอกงามของมนุษย์	●	○	●		○	●		●		●	○	○	○	○		

2.2 มาตรฐานการเรียนรู้หมวดวิชาเฉพาะ

2.2.1 คุณธรรมจริยธรรม

2.2.1.1 ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม

- (1) ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- (2) มีทัศนคติที่เปิดกว้าง ยอมรับฟังแนวคิดของผู้อื่น
- (3) มีจิตอาสา จิตสำนึกสาธารณะ

2.2.1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

สอดแทรกเรื่องคุณธรรม จริยธรรมในการสอน รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม สอนความรู้ จรรยาบรรณทางด้านวิชาการและวิชาชีพในรายวิชาสอน ให้มีระเบียบวินัยฝึกให้รู้หน้าที่ในการทำงาน มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

2.2.1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

ประเมินจากการตรวจสอบแผนการสอนในเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม ในทุกวิชา ประเมินจากผลการดำเนินงานตามแผนการสอน และประเมินจากการสังเกตพฤติกรรม

2.2.2 ความรู้

2.2.2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- (1) รอบรู้ในศาสตร์ทางศิลปกรรม และศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง
- (2) มีความสามารถในการค้นคว้าแก้ปัญหา และพัฒนาทางด้านศิลปกรรมศาสตร์อย่างเป็นระบบ
- (3) มีความรู้ในทางศิลปะที่สัมพันธ์กับบริบททางสังคม ภูมิปัญญาและวัฒนธรรม
- (4) มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานหรือธรรมาภัยมปภบตในการประกอบวิชาชีพด้านศิลปกรรมศาสตร์ในสาขาวิชาที่ศึกษา

2.2.2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

ใช้การเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบ โดยเน้นหลักการทางทฤษฎี และการประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน โดยทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ทั้งนี้ให้เป็นไปตามลักษณะของรายวิชาตลอดจนเนื้อหาสาระของรายวิชานั้น ๆ นอกจากนี้อาจจัดให้มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริงโดยการศึกษาดูงานหรือเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรงมาเป็นวิทยากรพิเศษเฉพาะเรื่อง ตลอดจนการฝึกประสบการณ์หรือฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

2.2.2.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลการปฏิบัติงานของนักศึกษา ในด้านต่าง ๆ คือ

- (1) การทดสอบย่อย
- (2) การสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน
- (3) ประเมินจากรายงานที่นักศึกษาจัดทำ
- (4) ประเมินจากการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน

- (5) ประเมินจากผลงานที่ปฏิบัติ
- (6) ประเมินจากแผนการดำเนินงานศิลปะนิพนธ์ที่นำเสนอ
- (7) ประเมินจากการฝึกประสบการณ์หรือฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

2.2.3 ทักษะทางปัญญา

2.2.3.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (1) สามารถค้นคว้า รวบรวมและประเมินข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายอย่างมีวิจารณญาณ
- (2) สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์และเสนอแนวทางแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์
- (3) สามารถบูรณาการความรู้กับศาสตร์อื่นเพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการและวิชาชีพได้
- (4) มีความคิดสร้างสรรค์และมีปฏิภาณให้พร้อมในการสร้างผลงาน

2.2.3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

ใช้กรณีศึกษา การจัดทำโครงงาน หรือการจัดทำศิลปะนิพนธ์ การมอบหมายงานให้นักศึกษาสืบค้นข้อมูลวิเคราะห์ สังเคราะห์และสรุปข้อมูล การนำเสนอผลงาน โดยอภิปรายเดี่ยวหรือกลุ่ม ร่วมแสดงความคิดเห็น

2.2.3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

ประเมินตามสภาพจริงจากผลงาน การปฏิบัติงานของนักศึกษา และการนำเสนอ

2.2.4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

2.2.4.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลและความรับผิดชอบ

- (1) มีภาวะผู้นำเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
- (2) มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ
- (3) สามารถแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตรงไปตรงมา และเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง

2.2.4.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

สอดแทรกเรื่องความสำคัญของการมีมนุษยสัมพันธ์ การมีมารยาททางสังคม มอบหมายงานหรือจัดกิจกรรมโดยมุนเเวียนกันทำหน้าที่ผู้นำและผู้ตาม การเคารพสิทธิและการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น การประสานงานกับบุคคลภายนอก การแสดงความคิดเห็น และการวิพากษ์วิจารณ์งานของผู้อื่น

2.2.4.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ประเมินจากพฤติกรรมและการแสดงออกในการนำเสนอ ผลงานกลุ่มในชั้นเรียนและประเมินจากพฤติกรรมที่แสดงออกในการร่วมกิจกรรมต่างๆ

2.2.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.2.5.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (1) สามารถสื่อสารด้วยการพูด พง อ่าน เขียนในการสื่อสารโดยทั่วไป ตลอดจนใช้วิธีการสื่อสารทางศิลปกรรม และนำเสนอได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (2) สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานหรือการนำเสนอผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (3) มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้เชิงตัวเลข หรือเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับงานศิลปกรรม

2.2.5.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชา ให้นักศึกษาได้วิเคราะห์สถานการณ์จำลอง และสถานการณ์เมื่อんじゃないจริง แล้วนำเสนอการแก้ปัญหาที่เหมาะสม เรียนรู้เทคนิคการประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศ ให้นักศึกษาค้นคว้างานที่ต้องอาศัยการประมวลผล โดยการใช้ตัวเลขเพื่อการจัดการข้อมูล การนำเสนอที่เหมาะสมกับสภาพของผู้สื่อสาร

2.2.5.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ประเมินจากความถูกต้องในการใช้ข้อมูลและตัวเลข การเลือกใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม ประเมินจากการอธิบาย การนำเสนอ

2.2.6 ทักษะพิสัย

2.2.6.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

- (1) สามารถใช้ทักษะปฏิบัติทางศิลปกรรมศาสตร์ในการสร้างสรรค์ผลงานตน

2.2.6.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

ใช้วิธีการสอน ด้วยวิธีคัดลอกแบบ ทำตามแบบและใบงาน การใช้กรอบศึกษา โครงการ และศิลปินิพนธ์ สร้างสรรค์ผลงานตามแนวทางของการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องด้วยตนเอง

2.2.6.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

ประเมินตามสภาพจริงโดยประเมินจากการปฏิบัติงานและผลงาน

**2.3 แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา
(Curriculum Mapping) สรุปผลการเรียนรู้ในตารางมีความหมายดังนี้**

3.1 คุณธรรม จริยธรรม

- (1) ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- (2) มีทัศนคติที่เปิดกว้าง ยอมรับฟังแนวคิดของผู้อื่น
- (3) มีจิตอาสา จิตสำนึกสาธารณะ

3.2 ความรู้

- (1) รอบรู้ในศาสตร์ทางศิลปกรรม และศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง
- (2) มีความสามารถในการค้นคว้าแก้ปัญหา และพัฒนาทางด้านศิลปกรรมศาสตร์อย่างเป็นระบบ
- (3) มีความรู้ในทางศิลปะที่สัมพันธ์กับบริบททางสังคม ภูมิปัญญาและวัฒนธรรม
- (4) มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานหรือธรรมเนียมปฏิบัติในการประกอบวิชาชีพด้านศิลปกรรมศาสตร์ ในสาขาวิชาที่ศึกษา

3.3 ทักษะทางปัญญา

- (1) สามารถค้นคว้า รวบรวมและประเมินข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายอย่างมีวิจารณญาณ
- (2) สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์และเสนอแนวทางแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์
- (3) สามารถบูรณาการความรู้กับศาสตร์อื่นเพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการ และวิชาชีพได้
- (4) มีความคิดสร้างสรรค์และมีปฏิภาณให้พร้อมในการสร้างผลงาน

3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (1) มีภาวะผู้นำเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
- (2) มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (3) สามารถแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตรงไปตรงมา และเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง

3.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (1) สามารถสื่อสารด้วยการพูด ฟัง อ่าน เขียนในการสื่อสารโดยทั่วไป ตลอดจนใช้วิธีการสื่อสารทางศิลปกรรม และนำเสนองานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (2) สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลเพื่อการ สร้างสรรค์ผลงานหรือการนำเสนอผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (3) มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้เชิงตัวเลข หรือเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับงานศิลปกรรม

3.6 ทักษะพิสัย

- (1) มีทักษะปฏิบัติทางศิลปกรรมศาสตร์ในการสร้างสรรค์ผลงานตน

สรุปแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก

○ ความรับผิดชอบรอง

วิชาแกน

รายวิชา			1.คุณธรรม จริยธรรม				2.ความรู้				3.ทักษะทางปัญญา				4.ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ				5.ทักษะการ วิเคราะห์ เชิงตัวเลขและ การใช้ เทคโนโลยี สารสนเทศ				6. ทักษะ พิสัย	
ลำดับ	รหัส	ชื่อวิชา	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	
1	BAACC404	วัดภาพเพื่อการออกแบบ	●	○		○		○	●		○	●			●	○	○						●	
2	BAACC405	ความคิดสร้างสรรค์เพื่อการออกแบบ	○	●		○	●			○	○		●		○	●	●	○					○	
3	BAACC406	องค์ประกอบศิลป์สำหรับงาน ออกแบบ	●	○		●	○			●	○	○			●		●	○					●	
4	BAACC407	เขียนแบบเบื้องต้น	●	○		○	●			●	○				●	○		○	●				●	
5	BAACC408	ระเบียบวิจัยทางการออกแบบ	●	○	○	○	●		○	○	●	○			○	●	○	●	●	○	○			
6	BAACC409	ประวัติศาสตร์ศิลป์สำหรับงาน ออกแบบ	●	○		●	○			●	○				●	○		○	○					
7	BAACC410	ศิลปะพื้นถิ่น	●		○	○		●			○	○				●	○		○	○			●	

สรุปแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

วิชาเฉพาะด้าน (วิชาเฉพาะด้านบังคับ)

รายวิชา			1.คุณธรรม จริยธรรม			2.ความรู้				3.ทักษะทางปัญญา				4.ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ			5.ทักษะการวิเคราะห์ เชิงตัวเลขและการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ			6. ทักษะ พิสัย	
ลำดับ	รหัส	ชื่อวิชา	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	1	
1	BAAID106	ปฏิบัติการงานไม้และโลหะ	●	○		●	○			○	●			○	●		○		●	●	
2	BAAID109	ปฏิบัติงานวัสดุสังเคราะห์	●	○		●	○			○	●			○	●		○		●	●	
3	BAAID127	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ประ掏หกุปโภคบริโภค	○	●		○		●		○	●			○		●	○	●	○	●	
4	BAAID128	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สาธารณณะและบริการ	○	●	○	○		●		○	●			○		●	○	●	○	●	
5	BAAID129	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สร้างสรรค์	○	●		○		●		○	○			●		●	○	●	○	●	
6	BAAID147	การทำหุ่นจำลอง	○	○		●	○				●	○			●	○		○	●	●	
7	BAAID148	อุตสาหกรรมสร้างสรรค์เพื่องาน ออกแบบ	●	○		○	○	●		○	●	○	○			●		○	●		
8	BAAID149	ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม	○	●		○	●	●	●	○	●			○		●	○	●	○	●	
9	BAAID150	นวัตกรรมวัสดุผลิตภัณฑ์	○	○		●				○	●			○		○	○	○	○	●	
10	BAAID151	ปัจจัยมุขย์เพื่อการออกแบบ	○	○		○		●	○	●				○		○		○		●	

สรุปแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสุรายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

วิชาเฉพาะด้าน (วิชาเฉพาะด้านบังคับ)

รายวิชา			1.คุณธรรม จริยธรรม				2.ความรู้				3.ทักษะทางปัญญา				4.ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ				5.ทักษะการ วิเคราะห์ เชิงตัวเลขและ การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ				6.ทักษะ พิสัย	
ลำดับ	รหัส	ชื่อวิชา	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	
11	BAAID152	คอมพิวเตอร์เพื่อการเขียนแบบ	●				○		●		○	○			○			○	●	●				
12	BAAID153	หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	●	○		○		○	●			●	○	○	●	●		●	○				○	
13	BAAID154	คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบและการ ผลิต	●		○	●		●	○		●	○	○	○	●		○	○	●	○	●	○		
14	BAAID155	ธุรกิจและประมาณราคา	●	○			○	●	○	○	●			○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
15	BAAID156	คอมพิวเตอร์เพื่อการนำเสนองาน	●	○			○		●	○		○	●		●	○	●	○	●	○	●	○	○	
16	BAAID157	การตลาดเพื่อการออกแบบอุตสาหกรรม	●	○			○	●	○	○	●			○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
17	BAAID158	การประกอบวิชาชีพทางการออกแบบ อุตสาหกรรม	●	○		○				○		●		○	●	○	○	●	○	○		●		
18	BAAID159	ออกแบบสร้างสรรค์ดิจิทัลคอนเทนต์	●	○		○	●				●	○	○	●		○	●	○	●	●	○	●	○	
19	BAAID160	ออกแบบเฟอร์นิเจอร์สร้างสรรค์	●	○			●			○	○	●		○		●	○	○	○	○	○	○	●	
20	BAAID161	นวัตกรรมการออกแบบขัดแสลงสินค้าและ นิทรรศการ	○		●	●	○			●	○	○	●	○	●	○	●	○	●	○			●	

สรุปแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

วิชาเฉพาะด้าน (วิชาเฉพาะด้านเลือก)

รายวิชา			1.คุณธรรม จริยธรรม			2.ความรู้				3.ทักษะทางปัญญา				4.ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ			5.ทักษะการ วิเคราะห์ เชิงตัวเลขและการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ			6. ทักษะ พิสัย
ลำดับ	รหัส	ชื่อวิชา	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	1
1	BAAID162	ออกแบบเพอร์นิเจอร์คลอยด์	○	●		○		●		○	●		○		●	○	●	○	●	●
2	BAAID163	ออกแบบเพอร์นิเจอร์ติดตั้งภายในอาคาร	○	●		○		●		○	●		○		●	○	●	○	●	●
3	BAAID164	ออกแบบเพอร์นิเจอร์ระบบอุตสาหกรรม	○	●	○	○		●		○	○		●		●	○	●	○	●	●
4	BAAID165	ออกแบบห้องอุตสาหกรรมงานไม้	○	●		○		●		○	●		○		●	○	●	○	●	○
5	BAAID166	ออกแบบห้องอุตสาหกรรมเส้นใย	○	●		○		●		○	●		○		●	○	●	●	○	○
6	BAAID167	ออกแบบห้องอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	○	●		○		●		○	○		●		●	○	●	○	●	○
7	BAAID168	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมงานไม้	○	●			○		●	○	●		○		●	○	●	○	●	●
8	BAAID169	ปฏิบัติการโรงงานเพอร์นิเจอร์ไม้แผ่น วิทยาศาสตร์	○	●			○		●	○	●		○		●	○	●	○	●	●
9	BAAID170	ปฏิบัติการโรงงานเพอร์นิเจอร์ติดตั้งถาวร	○	●			○		●	○	●		○		●	○	●	○	●	●
10	BAAID171	อุปกรณ์ช่วยงานผลิต	●	○			●		○	○	●		○		●	○	●	○	○	●

สรุปแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

วิชาเฉพาะด้าน (วิชาเฉพาะด้านเลือก)

รายวิชา			1.คุณธรรม จริยธรรม				2.ความรู้				3.ทักษะทางปัญญา				4.ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ			5.ทักษะการ วิเคราะห์ เชิงตัวเลขและการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ			6. ทักษะ พิสัย		
ลำดับ	รหัส	ชื่อวิชา	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1
11	BAAID172	การพิจารณาสรุปเพื่อการออกแบบ	○	●		○	●					○	●		●	○		●			○		
12	BAAID173	ออกแบบบรรจุภัณฑ์สร้างสรรค์	○	●			○		●	○	●				●	○	●	○		●	○		
13	BAAID174	ออกแบบตกแต่งภายในบ้านพักอาศัย		○	○	○		●	○	○		○	●		○	○	○	○	○		●		
14	BAAID175	ออกแบบตกแต่งภายในอาคาร สาธารณะ	○	○		●		○		○	○		●		○		○		○		○		

สรุปแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก

○ ความรับผิดชอบรอง

วิชาเอก

รายวิชา			1.คุณธรรม จริยธรรม			2.ความรู้				3.ทักษะทางปัญญา				4.ทักษะ [*] ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความ รับผิดชอบ				5.ทักษะการ วิเคราะห์ เชิงตัวเลขและ การใช้ เทคโนโลยี สารสนเทศ				6. ทักษะ พิสัย		
ลำดับ	รหัส	ชื่อวิชา	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	
1	BAAID122	ฝึกงานวิชาชีพทางออกแบบ อุตสาหกรรม	●	○	○		○	●				●	○	○	●	○	●	○	●	○	○	●		
2	BAAID123	การเตรียมศิลป์นิพนธ์ออกแบบ อุตสาหกรรม	○	●		○	●	○	○	○	●	○	○	○	●	○	●	○	●	○				
3	BAAID124	ศิลป์นิพนธ์ออกแบบอุตสาหกรรม	○	●	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○	●	○	●	○	○	●		

4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร

สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม ได้กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ข้างต้น ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย และคณบดีศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ ตลอดจนความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย ตัวป้อน (นักเรียน/นักศึกษา) ผู้ประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน บุคลากรของสาขา และผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ดังนี้

PLO 1 : มีความรู้และทักษะปฏิบัติต้านการออกแบบอุตสาหกรรม บนพื้นฐานการบูรณาการศาสตร์ด้าน ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และธุรกิจการออกแบบอุตสาหกรรม

Sub PLO 1 : 1A รอบรู้ในศาสตร์ทางศิลปกรรม และศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง (LO 2.1)

1B สามารถบูรณาการความรู้กับศาสตร์อื่นเพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการและวิชาชีพได้ (LO 3.3)

1C มีทักษะปฏิบัติทางศิลปกรรมศาสตร์ในการสร้างสรรค์ผลงานตน (LO 6.1)

PLO 2 : สามารถออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแต่ละประเภท ได้อย่างเหมาะสม เข้าใจกระบวนการผลิต โดยการค้นคว้า รวบรวม สังเคราะห์ เพื่อสร้างกระบวนการคิด และการสื่อสารอย่างเป็นระบบ

Sub PLO 2: 2A มีทัศนคติที่เปิดกว้าง ยอมรับฟังแนวคิดของผู้อื่น (LO 1.2)

2B มีความสามารถในการค้นคว้าแก้ปัญหา และพัฒนาทางด้านศิลปกรรมศาสตร์อย่างเป็นระบบ (LO 2.2)

2C มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานหรือธรรมเนียมปฏิบัติในการประกอบด้านศิลปกรรมศาสตร์ในสาขาวิชาที่ศึกษา (LO 2.4)

2D สามารถค้นคว้า รวบรวมและประเมินข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายอย่างมีวิจารณญาณ (LO 3.1)

2E สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์และเสนอแนวทางแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ (LO 3.2)

2F มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (LO 4.2)

2G สามารถสื่อสารด้วยการพูด พิง อ่าน เขียนในการสื่อสารโดยทั่วไป ตลอดจนใช้วิธีการสื่อสารทางศิลปกรรม และนำเสนองานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (LO 5.1)

2H มีทักษะในการหาแนวทางปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องด้วยตนเอง (LO 6.1)

PLO 3 : สามารถประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และบูรณาการเทคโนโลยี เพื่อสร้างอัตลักษณ์ในงานออกแบบอุตสาหกรรม

Sub PLO 3: 3A มีจิตอาสา จิตสำนึกสาธารณะ (LO 1.3)

3B มีความรู้ในทางศิลปะที่สัมพันธ์กับบริบททางสังคม ภูมิปัญญาและวัฒนธรรม (LO 2.3)

3C มีความคิดสร้างสรรค์และมีปฏิภาณไหวพริบในการสร้างผลงาน (LO 3.4)

3D มีภาวะผู้นำ เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และมนุษยสัมพันธ์ที่ดี (LO 4.1)

3E สามารถแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตรงไปตรงมา และเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง (LO 4.3)

3F สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานหรือการนำเสนอผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (LO 5.2)

3G มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้เชิงตัวเลข หรือเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับงานศิลปกรรม (LO 5.3)

3H มีทักษะในการปฏิบัติงานสร้างสรรค์ผลงาน (LO 6.1)

5. ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา

ปีการศึกษาที่	ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา
1	<ul style="list-style-type: none"> 1. นักศึกษามีความสามารถเดินทางออกแบบได้ 2. นักศึกษามีความสามารถเข้าใจศิลปะพื้นถิ่น ประวัติศาสตร์ศิลป์ การจัดองค์ประกอบสำหรับงานออกแบบได้อย่างมีสุนทรียภาพ 3. นักศึกษามีความสามารถเขียนแบบงานออกแบบอุตสาหกรรม 2 มิติ และ 3 มิติ
2	<ul style="list-style-type: none"> 1. นักศึกษามีความสามารถเข้าใจและประยุกต์ใช้วัสดุทางการออกแบบแบบอุตสาหกรรมได้อย่างเหมาะสม 2. นักศึกษามีความสามารถพัฒนาแนวความคิดในการออกแบบโดยใช้เครื่องมือในการออกแบบได้อย่างเหมาะสม 3. นักศึกษามีทักษะที่แตกต่างในตนเอง
3	<ul style="list-style-type: none"> 1. นักศึกษามีความสามารถสร้างสรรค์ทางด้านการออกแบบแบบอุตสาหกรรม 2. นักศึกษามีความสามารถบูรณาการ 3 ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องคือ การออกแบบ เทคโนโลยี และการตลาด สร้างสรรค์แนวความคิด การออกแบบโดยตระหนักรู้สิ่งแวดล้อม และนำเสนอผลงานอย่างมีสุนทรียภาพ 3. นักศึกษามีความสามารถเข้าใจกระบวนการผลิต การประเมินต้นทุน การวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาด้านการออกแบบ

ปีการศึกษาที่	ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา
4	<p>1. นักศึกษามีความสามารถศึกษา สืบค้น รวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูล ประเด็นปัญหาหรือสถานการณ์ ศิลปะนิพนธ์โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม</p> <p>2. นักศึกษามีความสามารถเข้าใจการประกอบวิชาชีพทางการออกแบบอุตสาหกรรมได้อย่างเหมาะสม</p> <p>3. นักศึกษามีความสามารถนำเสนอศิลปะนิพนธ์ ในภาพลักษณ์ของนักออกแบบและนักวิชาการ โดยคำนึงถึงตรรกะและเหตุผลที่เป็นไปได้</p>

หมวดที่ 5

หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

1.1 การวัดผลการศึกษา

การวัดผลการศึกษา ให้ปฏิบัติตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาว่า ด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ.2551 การประเมินผลการศึกษา ต้องกระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา โดยให้ผลของการประเมินแต่ละวิชาเป็นระดับคะแนน (Grade) ดังนี้

ระดับคะแนน (Grade)	ค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิต	ผลการศึกษา
ก หรือ A	4.0	ดีเยี่ยม (Excellent)
ข+ หรือ B+	3.5	ดีมาก (Very Good)
ข หรือ B	3.0	ดี (Good)
ค+ หรือ C+	2.5	ดีพอใช้ (Fairly Good)
ค หรือ C	2.0	พอใช้ (Fair)
ง+ หรือ D+	1.5	อ่อน (Poor)
ง หรือ D	1.0	อ่อนมาก (Very Poor)
ต หรือ F	0	ตก (Fail)
ณ หรือ W	-	ถอนรายวิชา (Withdrawn)
ม.ส. หรือ I	-	ไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
พ.จ. หรือ S	-	พอใช้ (Satisfactory)
ม.จ. หรือ U	-	ไม่พอใช้ (Unsatisfactory)
ม.น. หรือ AU	-	ไม่นับหน่วยกิต (Audit)

1.2 ระยะเวลาการศึกษา

สำหรับการลงทะเบียนแบบเต็มเวลา ระยะเวลาศึกษาตลอดหลักสูตร 4 ปีการศึกษา สำเร็จได้ไม่ก่อน 6 ภาคการศึกษาปกติ ให้เวลาศึกษาไม่เกิน 8 ปีการศึกษา

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

2.1 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

การทวนสอบในระดับรายวิชา มีการประเมินทั้งในภาคฤดูร้อนและปีกับติด และมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอาจารณาความเหมาะสมของข้อสอบให้เป็นไปตามแผนการสอน ส่วนการทวนสอบในระดับหลักสูตร มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

2.2 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

การกำหนดกลวิธีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาหลังสำเร็จการศึกษา เพื่อนำมาใช้ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและหลักสูตร รวมทั้งประเมินคุณภาพหลักสูตร ดังนี้

2.2.1 ภาระการได้งานทำของบัณฑิต โดยประเมินจากบัณฑิตแต่ละรุ่นที่สำเร็จการศึกษาในด้านของระยะเวลาในการทำงานทำ ความเห็นต่อความรู้ ความสามารถ ความมั่นใจของบัณฑิตในการประกอบการงานอาชีพ

2.2.2 การทวนสอบจากผู้ประกอบการ เพื่อประเมินความพึงพอใจในบัณฑิตที่จบการศึกษา และเข้าทำงานในสถานประกอบการนั้น ๆ

2.2.3 การประเมินจากสถานศึกษาอื่น ถึงระดับความพึงพอใจในด้านความรู้ ความพร้อมและคุณสมบัติด้านอื่นๆ ของบัณฑิตที่เข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาในสถานศึกษานั้น ๆ

2.2.4 การประเมินจากบัณฑิตที่ไปประกอบอาชีพ ในส่วนของความพร้อมและความรู้จากสาขาที่เรียนตามหลักสูตร เพื่อนำมาใช้ในการปรับหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น

2.2.5 มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และผู้ประกอบการ มาประเมินหลักสูตร

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

นักศึกษาได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา โดยต้องศึกษารายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนตามหลักสูตรและสอบผ่านทุกรายวิชาตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 2.00 และเป็นผู้ที่มีความประพฤติที่ไม่ขัดต่อระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา และต้องผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวดที่ 6

การพัฒนาคณาจารย์

1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

1.1 มีการปฐมนิเทศและแนวทางการเป็นครูแก่อาจารย์ใหม่ ให้มีความรู้และเข้าใจนโยบายของมหาวิทยาลัยสถาบัน คณบดีตลอดจนในหลักสูตรที่สอน

1.2 ส่งเสริมอาจารย์ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการสอนและการวิจัยอย่างต่อเนื่องโดยผ่านการทำวิจัยสาขาวิชาเป็นอันดับแรก การสนับสนุนด้านการศึกษาต่อฝึกอบรม ดูงานทางวิชาการและวิชาชีพในองค์กรต่าง ๆ การประชุมทางวิชาการทั้งในประเทศและ/หรือต่างประเทศ หรือการลาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

2.1 การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

2.1.1 มีการปฐมนิเทศหรือแนะนำอาจารย์ใหม่ ให้มีความรู้และความเข้าใจนโยบายของสถาบันอุดมศึกษา คณบดี และหลักสูตรที่เปิดสอน รวมทั้งอบรมวิธีการสอนแบบต่าง ๆ

2.1.2 ส่งเสริมอาจารย์ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์ในสาขาที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการสอนและการวิจัยอย่างต่อเนื่อง และให้การสนับสนุนการศึกษาต่อฝึกอบรม ดูงานทางวิชาการและวิชาชีพในองค์กรต่างๆ การประชุมทางวิชาการทั้งในประเทศ หรือต่างประเทศ หรือการลาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์

2.1.3 มีการเพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลให้ทันสมัย

2.1.4 มีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้และคุณธรรม

2.1.5 ส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ทำผลงานทางวิชาการ เพื่อตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

2.2 การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่น ๆ

2.2.1 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้และคุณธรรม

2.2.2 มีการส่งเสริม กระตุ้นอาจารย์ทำผลงานทางวิชาการสายตรงในสาขาวิชาออกแบบ อุตสาหกรรม ผลงานด้านออกแบบผลิตภัณฑ์ ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ และออกแบบหัตถศิลป์อุตสาหกรรม ผสมผสานด้านเทคโนโลยี และการตลาด

2.2.3 นำผลการวิจัย การอบรม/สัมมนา และงานบริการวิชาการสู่ชุมชนมาตรฐานการกับการจัดการเรียนการสอน

2.2.4 ส่งเสริมการทำวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่เป็นหลักและเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและมีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ เป็นรอง

2.2.5 จัดให้อาจารย์ทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมวิชาการ การปฏิบัติการ Workshop ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2.2.6 จัดให้อาจารย์เข้าร่วมฝึกตัวในสถานประกอบการหรือองค์กรที่เพิ่มพูนความรู้ในสายอาชีพที่จะสามารถนำมาพัฒนาการเรียนการสอนในหลักสูตรได้

หมวดที่ 7

การประกันคุณภาพหลักสูตร

1. การกำกับมาตรฐาน

ในการกำกับมาตรฐาน จะพิจารณาจากการบริหารจัดการหลักสูตรทุกหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ.2558 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร โดยคำนึงถึงการบริหารจัดการหลักสูตรตาม เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาดังนี้

1.1 มีจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 5 คน และเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้และต้องประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตร โดยความเห็นชอบจาก สถานมหาวิทยาลัยและได้นำเสนอสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อรับทราบแล้ว

1.2 มีคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรง ตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนอย่าง น้อย 2 คน

1.3 มีการปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด ไม่เกิน 5 ปี โดยจะต้องปรับปรุงให้เสร็จ และอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดยสถานมหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6

1.4 มีการดำเนินงานให้เป็นไปตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตร และการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

1.4.1 อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร

1.4.2 มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ แห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558

1.4.3 มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม ตามแบบ มคอ. 3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบถ้วนรายวิชา

1.4.4 จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของ ประสบการณ์ภาคสนาม ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอน ให้ครบถ้วนรายวิชา

1.4.5 จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา

2. บัณฑิต

การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด บัณฑิตระดับอุดมศึกษาจะต้องเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่าง มีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกรักผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความสำคัญในหัวข้อต่อไปนี้

2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ในการหาคุณภาพบัณฑิตจะพิจารณาจากการอบรมมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF) ได้มีการกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึง ประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ใน มคอ.2 ซึ่งครอบคลุมผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้านคือ 1) ด้าน คุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพบัณฑิตในมุมมองของผู้ใช้บัณฑิต โดยจำนวนบัณฑิตที่รับการประเมิน จากผู้ใช้บัณฑิตจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

2.2 การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา

ใช้แบบสอบถามกับผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อหาร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบ อุตสาหกรรมภายใน 1 ปี โดยพิจารณาจากบัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคอกเวลา ที่ได้งานทำหรือมีกิจกรรมของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษาเมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา โดยจำนวนบัณฑิตที่ตอบ แบบสำรวจจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

3. นักศึกษา

3.1 การรับนักศึกษา โดยใช้ระบบการรับนักศึกษาและการส่งเสริมความพร้อมทางการเรียนใน ระดับอุดมศึกษา ดังต่อไปนี้

3.3.1 การรับสมัครนักศึกษา มีการดำเนินการโดยคณะ/ กองการศึกษา/ สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียนในการรับสมัคร ในหลากหลายโครงการ เช่น โครงการรับตรง โครงการนักศึกษาโครงการภาคภาษาต่าง ๆ โครงการความร่วมมือกับโรงเรียนเครือข่าย โครงการความร่วมมือกับสถานประกอบการ โครงการความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ เป็นต้น

3.3.2 คัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อ มีการดำเนินการโดยคณะ/ กองการศึกษา/ สำนักส่งเสริม วิชาการและงานทะเบียน ในรูปแบบของคณะกรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัย กำหนดวิธีการ และรูปแบบการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อตามความเหมาะสมของแต่ละโครงการ ซึ่งโครงการส่วนใหญ่จะมี ขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.2.1 สอบข้อเขียน ซึ่งมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการออกแบบสอบลักษณะต่าง ๆ ให้ข้อสอบมีความเป็นมาตรฐาน และสามารถคัดกรองผู้สมัครเพื่อให้ได้นักศึกษาที่มีคุณภาพ โดยใช้ข้อสอบดังนี้

- วิชาศึกษาทั่วไป

- วิชาชีพพื้นฐาน

- วิชาชีพเฉพาะสาขา

ในแต่ละโครงการอาจบันทึกผลการเรียนรายวิชาได้ตามความเหมาะสม

3.3.2.2 ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิสอบสัมภาษณ์/ ปฏิบัติ

3.3.2.3 สอบสัมภาษณ์/ สอบปฏิบัติ

3.3.2.4 ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้าศึกษาต่อ

3.2 การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

3.2.1 การสอบวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ

3.2.2 การเรียนปรับพื้นฐานภาษาอังกฤษ (สำหรับผู้ที่มีคะแนน TOEIC ต่ำกว่า 225 คะแนน)

3.2.3 การเรียนปรับพื้นฐานวิชาชีพ STEM Education

3.2.4 การเรียนปรับพื้นฐานวิชาชีพ

3.3 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา โดยการควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการแก่นักศึกษาและบัณฑิตศึกษา การควบคุมระบบการดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ กิจกรรมพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

3.3.1 การควบคุมระบบการดูแลการให้คำปรึกษาด้านวิชาการ และแนะนำแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี อาทิเช่น

3.3.1.1 การจัดโครงการปฐมนิเทศก่อนเปิดภาคการศึกษา เพื่อชี้แจงรับฟังกฎ ระเบียบในการศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวกในการศึกษาที่มหาวิทยาลัยจัดให้ เปิดโอกาสให้รุ่นพี่เดพบปะแนะนำการเตรียมตัวในการเรียนกับรุ่นน้อง จัดกิจกรรมละลายพฤติกรรมเพื่อเสริมสร้างให้ทำงานเป็นทีม ให้นักศึกษาช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านวิชาการและกิจกรรมรวมไปถึงให้นักศึกษาได้พบปะกับอาจารย์ที่ปรึกษาของตนเอง เพื่อแก้ไขปัญหาทางวิชาการ เช่น การลงทะเบียน ควรดำเนินการอย่างไร เป็นต้น

3.3.1.2 การจัดโครงการปฐมนิเทศแก่นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 เพื่อเตรียมพร้อมก่อนเข้ารับการฝึกงาน ในสถานประกอบการหรือหน่วยงานภาครัฐ

3.3.1.3 การจัดโครงการปัจฉิมนิเทศก่อนจบการศึกษาชั้นปีที่ 4 เพื่อให้ข้อคิดเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ การศึกษาต่อ และการใช้ชีวิตในสังคม

3.3.2 การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม ได้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

3.3.2.1 จัดการอบรม/สัมมนาในหัวข้อเกี่ยวกับด้านการออกแบบอุตสาหกรรมและสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

3.3.2.2 บูรณาการเรียนการสอนกับการวิจัยและการบริการวิชาการ การสร้างประสบการณ์ตรงให้กับนักศึกษา โดยนำนักศึกษาลงพื้นที่งานวิจัย งานบริการวิชาการร่วมกับอาจารย์เพื่อศึกษาโจทย์หรือปัญหาจริงจากผู้ประกอบการ

3.3.2.3 จัดให้มีการศึกษาดูงานในสถานประกอบการ สถานบันการศึกษา หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านออกแบบผลิตภัณฑ์ ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ และออกแบบหัตถผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

3.3.2.4 การส่งผลงานนักศึกษาเข้าสู่เวทีประกวดผลงานด้านการออกแบบแบบในระดับชาติ และระดับนานาชาติ

3.3.2.5 การจัดแสดงนิทรรศการผลงานนักศึกษา

3.4 ผลที่เกิดกับนักศึกษา อาทิเช่น การคงอยู่ของนักศึกษา การสำเร็จการศึกษา ความพึงพอใจ และผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา โดยมีกระบวนการในการจัดเก็บผลการดำเนินการดังต่อไปนี้

3.4.1 มีการสำรวจจำนวนนักศึกษาที่คงอยู่ในแต่ละปีการศึกษา บันทึกเหตุผลของการไม่ศึกษาต่อหรือออกจาก การศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการสอบตกให้ออก การลาออกไม่ว่าจะด้วยกรณีใด ๆ

3.4.2 มีการดำเนินการสำรวจข้อมูล และตรวจสอบข้อมูลจำนวนนักศึกษาที่จบการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ในระบบฐานข้อมูลกลางของมหาวิทยาลัย

3.4.3 มีการจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจ ร่วมถึงมีการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษาอย่างเหมาะสม

4. อาจารย์

4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์

4.1.1 ระบบการรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร มีกลไกและขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1) อาจารย์ประจำหลักสูตรประจำชุม เพื่อวางแผนขออัตรากำลังทดลองอาจารย์ที่เกษียณ

หรือลาออก และร่วมกันกำหนดคุณสมบัติอาจารย์ที่สอดคล้องกับความต้องการของหลักสูตร

2) อาจารย์ประจำหลักสูตรส่งรายละเอียดคุณสมบัติของอาจารย์ให้ฝ่ายบริหารงานบุคคล ของเขตพื้นที่ เป็นผู้ดำเนินการ ส่งเรื่องการรับสมัคร เป็นผู้กำหนดวันประกาศรับสมัคร วันสอบล้วนภาษณ์ และวันประกาศผลการคัดเลือก

3) ฝ่ายบริหารงานบุคคลของเขตพื้นที่ ให้หลักสูตรพิจารณาคัดเลือกอาจารย์ประจำ หลักสูตรเพื่อเป็นคณะกรรมการสอบคัดเลือกอาจารย์และฝ่ายบริหารงานบุคคล ของเขตพื้นที่ที่ทำการสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบคัดเลือกอาจารย์

4) ดำเนินการสอบคัดเลือกอาจารย์ และฝ่ายบริหารงานบุคคลของเขตพื้นที่ นำผลการคัดเลือกอาจารย์ ประกาศผลผ่านระบบเว็บไซต์

5) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเสนอรายชื่ออาจารย์ที่ผ่านการสอบคัดเลือกไปปั้งฝ่ายวิชาการของคณะ เพื่อพิจารณาแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร

6) ฝ่ายวิชาการของคณะพิจารณาตรวจสอบและนำเสนอรายชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตร เข้าสู่การประชุมคณะกรรมการบริหารงาน คณะให้ความเห็นชอบก่อนนำเสนอเข้าสู่การพิจารณาผ่านสภาวิชาการและได้รับการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

4.1.2 ระบบการบริหารอาจารย์ มีกลไกและขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1) หลักสูตรได้จัดทำแผนการบริหารอาจารย์โดยประชุมร่วมกันถึงการจัดลำดับของอาจารย์ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก และวางแผนในการพัฒนาการอาจารย์ประจำหลักสูตรในการสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการ

2) หลักสูตรเสนอรายชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกให้แก่คณะ และจัดส่งต่อไปกองทุนพัฒนาบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

3) หลักสูตรเสนอรายชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตร เพื่อบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยให้แก่คณะและจัดส่งต่อไปปั้งกองทุนพัฒนาบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

4) หลักสูตรได้จัดทำแผนพัฒนาด้านภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน และสอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน AEC

4.1.3 ระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ มีระบบกลไกและขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรวางแผนการพัฒนาอาจารย์ประจำหลักสูตร ได้แก่ การศึกษาต่อระดับปริญญาเอก โครงการฝึกหัดในสถานประกอบการ

2) อาจารย์ประจำหลักสูตรเข้าร่วมการอบรมโครงการส่งเสริมพัฒนาผลงานทางวิชาการ โดยมีฝ่ายบุคลากรของคณะและมหาวิทยาลัย ร่วมกันดำเนินการ

4.2 คุณภาพอาจารย์

- ร้อยละ 20 ของอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาเอก
- ร้อยละ 40 ของอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ
- ร้อยละ 50 ของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร (ผลงานทางวิชาการที่มีได้ถูกเผยแพร่ใน ปี พ.ศ.2560)
- จำนวนบทความของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อย 1 บทความต่อปี

4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์

- การคงอยู่ของอาจารย์

อัตราการคงอยู่ของอาจารย์ ต้องมีอาจารย์คงอยู่จำนวน 5 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 100 ต่อ อาจารย์ประจำหลักสูตร

- ความพึงพอใจของอาจารย์

หลักสูตรฯ ได้จัดทำแบบสำรวจความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการบริหารหลักสูตรในด้านต่าง ๆ คือการบริหารและพัฒนาอาจารย์ กระบวนการบริหารหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน จากการวิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจของอาจารย์ ต่อการบริหารหลักสูตร พบว่า ในภาพรวมหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตรมีความพึงพอใจอาจารย์ ต่อการบริหารหลักสูตร อยู่ในระดับดี

5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

5.1 สาระของรายวิชาในหลักสูตร

- ระดับปริญญาตรี โดยสาขาวิชามีการดำเนินการออกแบบหลักสูตร ควบคุณ และมีการกำกับคุณภาพสาระรายวิชาในหลักสูตร ดังนี้

- 1) แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรจากอาจารย์ประจำในสาขาวิชา
- 2) สำรวจความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต และสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
- 3) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรนำข้อมูลที่ได้เข้าวาระการประชุม เพื่อหารือเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาหลักสูตรและสาระรายวิชาในหลักสูตร
- 4) เชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการออกแบบและผู้ประกอบการ เข้าร่วมประชุมวิพากษ์หลักสูตร ในการออกแบบหลักสูตรและกำหนดสาระรายวิชาในหลักสูตร เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัย ตรงความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับคุณภาพของบัณฑิตตรงตามอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
- 5) นำหลักสูตรเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการบริหารงานวิชาการของคณะ สาขาวิชาการ และอนุมัติหลักสูตรโดยสภามหาวิทยาลัย กองบริการการศึกษาของมหาวิทยาลัยนำหลักสูตรที่ผ่านการอนุมัติเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

5.2 การวางแผนผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

5.2.1 การกำกับระบบการจัดผู้สอน โดยสาขาวิชาเสนอชื่อผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถในรายวิชาที่สอน หากรายวิชาใดที่ต้องการผู้มีประสบการณ์มาสอนจะมีการเชิญมาเป็นอาจารย์พิเศษเฉพาะรายวิชา โดยมีกลไกและขั้นตอน ดังนี้

- 1) ภาระงานสอนของอาจารย์แต่ละท่านมีความแตกต่างกัน ซึ่งอาจส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน จึงได้มีการพิจารณากำหนดผู้สอน เพื่อให้ภาระงานสอนของอาจารย์แต่ละท่านใกล้เคียงกัน

- 2) นอกจากนี้ในบางรายวิชา หลักสูตรกำหนดผู้สอนมากกว่า 1 คน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ กับผู้สอนที่มีความหลากหลาย เช่น วิชาศิลปะพินิฟน์
- 3) หากอาจารย์ผู้สอนคนใดมีผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่ำกว่า 3.51 คะแนน หรือมีข้อหัวงดงามจากนักศึกษา ทางหลักสูตรจะเชิญอาจารย์ผู้สอนมาชี้แจงทำความเข้าใจ และวางแผนทางแก้ไขปรับปรุงต่อไป
- 4) หากผลการประเมินของนักศึกษาในบางรายวิชา ที่มีจำนวนนักศึกษามีการถอนรายวิชา หรือไม่ผ่านจำนวนมาก จะต้องนำมาพิจารณาร่วมกันในหลักสูตรว่า อาจารย์ยัง เหมาะสมที่จะสอนในรายวิชานั้นอีกหรือไม่ รวมถึงการสังเกตหรือสัมภาษณ์ของ นักศึกษา เพื่อนำมาพิจารณาจัดสรรอารย์ในรายวิชานั้น ๆ
- 5) หากรายวิชาใดที่ต้องการผู้มีประสบการณ์มาสอนจะมีการเชิญมาเป็นอาจารย์พิเศษ เฉพาะรายวิชา

5.2.2 การกำกับกระบวนการเรียนการสอนมีดังนี้

- 1) ในรายวิชาเดียวกันให้มีมาตรฐานเดียวกันโดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกัน ตัดเกรดร่วมกันหรือ ใช้เกณฑ์เดียวกัน
- 2) มีการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมทางการเรียนแก่นักศึกษา เช่น โครงการปรับพื้น ฐานความรู้ด้านการออกแบบ เป็นต้น
- 3) มีกิจกรรมพัฒนาและเพิ่มศักยภาพของนักศึกษา เช่น การจัดโครงการอบรมหรือพัฒนา เสริมทักษะความรู้อื่น ๆ
- 4) มีการสอนแบบเน้นการปฏิบัติ โดยให้นักศึกษาออกแบบไปเรียนรู้หรือศึกษาจากการณีศึกษาที่ มีอยู่จริง เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้แก้ไขปัญหาต่าง ๆ
- 5) มีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น การเปิดสอนรายวิชาตามความสนใจของ อาจารย์ หรือความต้องการของนักศึกษา หรือรายวิชาที่ทันสมัยต่อสภาวการณ์ปัจจุบัน
- 6) มีการควบคุมมาตรฐานของแหล่งฝึกประสบการณ์ ดังนี้ นักศึกษาติดต่อแหล่งฝึกงานเอง แล้วนำมาเสนออาจารย์ที่ควบคุมรายวิชาฝึกงาน จำนวนคณะกรรมการหลักสูตรจะ ร่วมกันพิจารณาแหล่งฝึกงานดังกล่าว ว่าตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่ หลังจากนั้นจึงดำเนินการตามขั้นตอน แต่ถ้าไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ทางหลักสูตรจะ เสนอแหล่งฝึกงานที่เคยรับนักศึกษา ให้นักศึกษาพิจารณาแทน
- 7) อาจารย์ทุกคนต้องมีประมาณรายวิชาเจอกับนักศึกษาและสอนให้ตรงกับประมาณรายวิชา ที่รับผิดชอบ

5.3 การประเมินผู้เรียน

- 5.2.1 การกำกับระบบการจัดผู้สอน โดยสาขาวิชาเสนอชื่อผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถใน รายวิชาที่สอน หากรายวิชาใดที่ต้องการผู้มีประสบการณ์มาสอนจะมีการเชิญมาเป็นอาจารย์พิเศษเฉพาะ รายวิชา โดยมีกลไกและขั้นตอน ดังนี้

- 1) ภาระงานสอนของอาจารย์แต่ละท่านมีความแตกต่างกัน ซึ่งอาจส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน จึงได้มีการพิจารณากำหนดผู้สอน เพื่อให้ภาระงานสอนของอาจารย์แต่ละท่านใกล้เคียงกัน
- 2) นอกจากนี้ในบางรายวิชา หลักสูตรกำหนดผู้สอนมากกว่า 1 คน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กับผู้สอนให้มีความหลากหลาย เช่น วิชาศิลปินิพนธ์
- 3) หากอาจารย์ผู้สอนคนใดมีผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่ำกว่า 3.51 คะแนน หรือมีข้อหัวใจดังจากนักศึกษา ทางหลักสูตรจะเชิญอาจารย์ผู้สอนมาชี้แจงทำความเข้าใจและวางแผนทางแก้ไขปรับปรุงต่อไป
- 4) หากผลการประเมินของนักศึกษาในบางรายวิชา ที่มีจำนวนนักศึกษามีการถอนรายวิชา หรือไม่ผ่านจำนวนมาก จะต้องนำมาพิจารณาร่วมกันในหลักสูตรว่า อาจารย์ยังเหมาะสมที่จะสอนในรายวิชานั้นอีกหรือไม่ รวมถึงการสังเกตหรือสัมภาษณ์ของนักศึกษา เพื่อนำมาพิจารณาจัดสรรอาจารย์ในรายวิชานั้น ๆ
- 5) หากรายวิชาใดที่ต้องการผู้มีประสบการณ์มาสอนจะมีการเชิญมาเป็นอาจารย์พิเศษ เฉพาะรายวิชา

5.2.2 การกำกับกระบวนการเรียนการสอนมีดังนี้

- 1) ในรายวิชาเดียวกันให้มีมาตรฐานเดียวกันโดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกัน ตัดเกรดร่วมกันหรือใช้เกณฑ์เดียวกัน
- 2) มีการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมทางการเรียนแก่นักศึกษา เช่น โครงการปรับพื้นฐานความรู้ด้านการออกแบบ เป็นต้น
- 3) มีกิจกรรมพัฒนาและเพิ่มศักยภาพของนักศึกษา เช่น การจัดโครงการอบรมหรือพัฒนาเสริมทักษะความรู้อื่น ๆ
- 4) มีการสอนแบบเน้นการปฏิบัติ โดยให้นักศึกษาออกไปเรียนรู้หรือศึกษาจากรถนีศึกษาที่มีอยู่จริง เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้แก้ไขปัญหาต่าง ๆ
- 5) มีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น การเปิดสอนรายวิชาตามความถนัดของอาจารย์ หรือความต้องการของนักศึกษา หรือรายวิชาที่ทันสมัยต่อสภาพการณ์ปัจจุบัน
- 6) มีการควบคุมมาตรฐานของแหล่งฝึกประสบการณ์ ดังนี้ นักศึกษาติดต่อแหล่งฝึกงานเอง แล้วนำมาเสนออาจารย์ที่ควบคุมรายวิชาฝึกงาน จากนั้นคณะกรรมการหลักสูตรจะร่วมกันพิจารณาแหล่งฝึกงานดังกล่าว ว่าตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่ หลังจากนั้นจึงดำเนินการตามขั้นตอน แต่ถ้าไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ทางหลักสูตรจะเสนอแหล่งฝึกงานที่เคยรับนักศึกษา ให้นักศึกษาพิจารณาแทน
- 7) อาจารย์ทุกคนต้องมีประมวลรายวิชาแจกนักศึกษาและสอนให้ตรงกับประมวลรายวิชาที่รับผิดชอบ

5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

มีการจัดทำผลการดำเนินงานของหลักสูตร จากร้อยละของผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาที่ปรากฏในหลักสูตร (มคอ.2) หมวดที่ 7 ข้อ 7 ที่หลักสูตรแต่ละหลักสูตรดำเนินงานได้ในแต่ละปีการศึกษา อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจะเป็นผู้รายงานผลการดำเนินงานประจำปี ในแบบรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ.7)

6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

มีความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนมีหลากหลาย ได้แก่ ความพร้อมทางกายภาพ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ที่พักของนักศึกษา ฯลฯ และความพร้อมของอุปกรณ์ เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวกหรือทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด หนังสือ ตำรา สิ่งพิมพ์ วารสาร ฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้น แหล่งเรียนรู้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ โดยมีระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบัน โดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ มีจำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน และมีกระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งสามารถแสดงได้ ดังนี้

6.1 การบริหารงบประมาณ

คณะกรรมการประจำปี ทั้งงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้เพื่อจัดซื้อตำรา สื่อการเรียนการสอน โสตทัศนูปกรณ์ และวัสดุครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียนและสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา

6.2 ทรัพยากรการเรียนการสอนที่มีอยู่เดิม

6.2.1 ห้องเรียน มีดังนี้

6.2.1.1 ห้องบรรยาย (อค.15-301) ขนาด 30 ที่นั่ง	จำนวน 1 ห้อง
6.2.1.2 ห้องบรรยาย (อค.15-302) ขนาด 30 ที่นั่ง	จำนวน 1 ห้อง
6.2.1.3 ห้องบรรยาย (อค.15-303) ขนาด 30 ที่นั่ง	จำนวน 1 ห้อง
6.2.1.4 ห้องบรรยาย (อค.15-304) ขนาด 30 ที่นั่ง	จำนวน 1 ห้อง
6.2.1.5 ห้องบรรยาย (อค.15-306) ขนาด 30 ที่นั่ง	จำนวน 1 ห้อง

6.2.2 ห้องปฏิบัติการ มีดังนี้

6.2.2.1 ห้องปฏิบัติการ อค.15-305

ลำดับ	ชื่อครุภัณฑ์	จำนวน
1	ครุภัณฑ์ห้องปฏิบัติการทางการออกแบบอุสาหกรรม	
1.1	เครื่องคอมพิวเตอร์ควบคุมประมวลผล CNC	2 เครื่อง
1.2	เครื่องตัด CNC Router ขนาด 60x90 ซม.	1 เครื่อง
1.3	เครื่องตัด CNC Router ขนาด 130x130 ซม.	1 เครื่อง
1.4	โต๊ะเลื่อยวงเดือน 10 นิ้ว	1 เครื่อง
1.5	โต๊ะเลื่อยสายพาน 12 นิ้ว	1 เครื่อง

ลำดับ	ชื่อครุภัณฑ์	จำนวน
2	ครุภัณฑ์ชุดสร้างต้นแบบงานออกแบบ	
2.1	เครื่องตัดสติกเกอร์ ขนาด 60 ซม.	1 เครื่อง
2.2	เครื่องพิมพ์ 3 มิติ Flashforge Finder	2 เครื่อง
2.3	เครื่องพิมพ์ 3 มิติ Flashforge Dreamer	1 เครื่อง
2.4	เครื่องสแกนเนอร์ 3 มิติ (Sense 3D scanner)	1 เครื่อง
2.5	เครื่องแวกคัมพลาสติก	1 เครื่อง

6.2.2.2 ห้องปฏิบัติการงานไม้และงานโลหะ อค.12-102 พื้นที่ 112 ตร.ม.

ลำดับ	ชื่อครุภัณฑ์	จำนวน
1	เครื่องตัดพลาสม่า	1 เครื่อง
2	เครื่องเลื่อยฉลุ ขนาด 18 นิ้ว	1 เครื่อง
3	เครื่องเลื่อยวงเดือน แบบโต๊ะ ขนาด 10 นิ้ว	1 เครื่อง
4	เครื่องเลื่อยสายพาน ขนาด 12 นิ้ว	1 เครื่อง
5	เครื่องไส้ไม้ ขนาด 12 นิ้ว	1 เครื่อง
6	ปั๊มลมใหญ่	2 เครื่อง
7	ปั๊มลมเล็ก	2 เครื่อง
8	เครื่องไส้ปรับขนาด	1 เครื่อง
9	เครื่องไส้ซิดฉาก	1 เครื่อง
10	เครื่องตัดไม้พร้อมเครื่องดูดฝุ่น	1 ชุด
11	เครื่องเจาะรูเดือย	1 เครื่อง

ลำดับ	ชื่อครุภัณฑ์	จำนวน
12	เครื่องทำเดือย	1 เครื่อง
13	เครื่อง CNC งานไม้ พร้อมคอมพิวเตอร์ควบคุม	1 ชุด
14	เครื่องอัดขึ้นรูปชิ้นงานอัตโนมัติ	1 เครื่อง
15	เครื่องปิดขอบ	1 เครื่อง
16	สว่านเจาะกระแทกขนาด 16 มม.	1 เครื่อง
17	สว่านเจาะ ขนาด 14 มม.	1 เครื่อง
18	เครื่องเลื่อยฉลุมือถือ	3 เครื่อง
19	เครื่องขัดกระดาษทรายแบบสั้น	3 เครื่อง
20	เครื่องขัดกระดาษทรายแบบสายพาน	1 เครื่อง
21	เครื่องตัดมุ่ง 45 องศา	1 เครื่อง
22	เครื่องขัดกระดาษทรายแบบแท่น	1 เครื่อง
23	เครื่องเชื่อมไฟฟ้า	3 เครื่อง
24	เครื่องตัดไฟเบอร์	2 เครื่อง
25	ปากกาจับชิ้นงาน	5 อัน
26	สว่านแท่นใหญ่	1 อัน
27	สว่านแท่นเล็ก	1 อัน
28	เครื่องเจียร์แต่ง	3 เครื่อง
29	เครื่องหินเจียร์	2 เครื่อง
30	เครื่องยิงแม็กเดี่ยว	1 เครื่อง
31	เครื่องยิงแม็กคู่	1 เครื่อง
32	ปากกาจับงาน C แคมป์ ขนาด 11 นิ้ว	4 อัน
33	ปากกาจับงาน C แคมป์ ขนาด 8 นิ้ว	6 อัน
34	ปากกาจับงาน C แคมป์ ขนาด 6 นิ้ว	6 อัน

6.2.3 ห้องสมุด

ใช้ห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ซึ่งมีหนังสือ ตำราเรียน วารสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองการให้บริการทางอินเตอร์เน็ต (Internet) และการให้บริการทางด้านวิชาการต่าง ๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้

สิงค์พิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ข้อมูลจากห้องสมุดเมื่อ พฤษภาคม 2559)

6.2.3.1 หนังสือและตำราเรียนภาษาไทย	67,453 เล่ม
6.2.3.2 หนังสืออ้างอิงภาษาไทย	2,496 เล่ม
6.2.3.3 หนังสือและตำราเรียนภาษาอังกฤษ	16,919 เล่ม
6.2.3.4 หนังสืออ้างอิงอังกฤษ	18,303 เล่ม
6.2.3.5 วิจัย	822 เล่ม
6.2.3.6 วิทยานิพนธ์	251 เล่ม
6.2.3.7 วารสาร	205 เล่ม
6.2.3.8 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ภาษาไทย	9,285 เล่ม
6.2.3.9 Electronic resources	1,127 เล่ม
6.2.3.10 SET Corner	67 เล่ม
6.2.3.11 นานิยาย, เรื่องสั้น	4,187 เล่ม
6.2.3.12 วารสารเย็บเล่ม	36 เล่ม
6.2.3.13 วารสารบอกรับ	81 เล่ม
6.2.3.14 E-book จาก Gale Virtual Reference Library (GVRL)	363 เล่ม
6.2.3.15 E-book (IG Library)	18 เล่ม
6.2.3.16 E-book (E-Library)	4,078 เล่ม
6.2.3.17 E-Project	206 เล่ม

6.2.4 ฐานข้อมูล

- 6.2.4.1 ACM Digital Library
- 6.2.4.2 H.W Wilson
- 6.2.4.3 IEEE/IET Electronic Library (IEL)
- 6.2.4.4 ProQuest Dissertation & Theses Global
- 6.2.4.5 Web of Science
- 6.2.4.6 SpringerLink – Journal
- 6.2.4.7 American Chemical Society Journal (ACS)
- 6.2.4.8 Academic Search Complete
- 6.2.4.9 ABI/INFORM Complete

- 6.2.4.10 Computers & Applied Sciences Complete
- 6.2.4.11 Education Research Complete
- 6.2.4.12 Emerald Management (EM92)
- 6.2.4.13 ScienceDirect
- 6.2.4.14 Communication & Mass Media Complete

6.3 การจัดทำทรัพยากรการเรียนการสอนเพิ่มเติม

ประสานงานกับสำนักหอสมุดกลาง ในการจัดซื้อหนังสือ และตำราที่เกี่ยวข้อง เพื่อบริการให้อาชารย์และนักศึกษาได้ค้นคว้า และใช้ประกอบการเรียนการสอน ในการประสานการจัดซื้อหนังสืออีกนั้น อาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชาจะมีส่วนร่วมในการเสนอแนะรายชื่อหนังสือ ตลอดจนสื่ออื่น ๆ ที่จำเป็น นอกจากนี้อาจารย์พิเศษที่เชี่ยวชาญสอนบางรายวิชาและบางหัวข้อที่มีส่วนในการเสนอแนะรายชื่อหนังสือ สำหรับให้หอสมุดกลางจัดซื้อหนังสือด้วยในส่วนของคนจะมีห้องสมุดย่อย เพื่อบริการหนังสือ ตำรา หรือ วารสารเฉพาะทาง และคณะจะต้องจัดซื้อการสอนอื่นเพื่อใช้ประกอบการสอนของอาจารย์ เช่น เครื่องมัลติมีเดียโปรเจคเตอร์ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์การเรียนการสอนออนไลน์ เป็นต้น

6.4 การประเมินความเพียงพอของทรัพยากร

มีเจ้าหน้าที่ประจำห้องสมุดของคณะ ซึ่งจะประสานงานการจัดซื้อจัดทำหนังสือเพื่อเข้าห้องสมุดกลาง และทำหน้าที่ประเมินความพอเพียงของหนังสือ ตำรา นอกจากนี้มีเจ้าหน้าที่ด้านโสตทัศนอุปกรณ์ ซึ่งจะอำนวยความสะดวกในการใช้สอยของอาจารย์แล้วยังต้องประเมินความพอเพียง และความต้องการใช้สื่อของอาจารย์ด้วย โดยรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

เป้าหมาย	การดำเนินงาน	การประเมินผล
จัดให้มีห้องเรียนห้องปฏิบัติการ ระบบเครือข่าย แม่ข่าย อุปกรณ์ การทดลอง ทรัพยากร สื่อและ ช่องทางการเรียนรู้ ที่ เพียงพร้อมเพื่อสนับสนุนทั้ง การศึกษาในห้องเรียน นอก ห้องเรียน และเพื่อการเรียนรู้ ด้วยตนเอง อย่างเพียงพอ มี ประสิทธิภาพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดให้มีห้องเรียนมัลติมีเดีย ที่มีความพร้อมใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในการสอน การบันทึกเพื่อเตรียมจัดสร้างสื่อสำหรับการบทหวานการเรียน 2. จัดเตรียมห้องปฏิบัติการทดลองที่มีเครื่องมือทันสมัยและเป็นเครื่องมือวิชาชีพในระดับสากล เพื่อให้นักศึกษาสามารถฝึกปฏิบัติ สร้างความพร้อมในการปฏิบัติงานในวิชาชีพ 3. จัดให้มีเครือข่ายและห้อง ปฏิบัติการ ทดลองเปิด ที่มีทั้งเครื่องคอมพิวเตอร์และพื้นที่ที่นักศึกษาสามารถศึกษาทดลอง หา 	<ul style="list-style-type: none"> - รวบรวมจัดทำสถิติจำนวนเครื่องมืออุปกรณ์ ต่อหัวนักศึกษาชั้วโมงการใช้งานห้องปฏิบัติการ และเครื่องมือ ความเร็วของระบบเพื่อสนับสนุนทั้งการศึกษาใน <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนนักศึกษาลงเรียนในวิชาเรียนที่ มี การฝึกปฏิบัติตัวอยู่อุปกรณ์ต่าง ๆ - สถิติของจำนวนหนังสือ ตำรา และ สื่อดิจิทัล ที่มี

เป้าหมาย	การดำเนินงาน	การประเมินผล
	<p>ความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเองจำนวนและประสิทธิภาพที่เหมาะสมเพียงพอ</p> <p>4. จัดให้มีห้องสมุดให้บริการทั้งหนังสือตำรา และสื่อดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ ทั้งห้องสมุดทางภาษาไทยและทางระบบสมือนิเวศน์</p> <p>5. จัดให้มีเครื่องมือทดลอง เช่น ระบบแม่ข่ายขนาดใหญ่ อุปกรณ์เครื่อข่าย เพื่อให้นักศึกษาสามารถฝึกปฏิบัติการในการบริหาร ระบบ</p>	<p>ให้บริการ และสอดคล้องกับการใช้งานหนังสือตำรา สื่อดิจิทัล - ผลสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการให้บริการทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้และการปฏิบัติการ</p>

7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key performance indicator) (ตัวอย่าง)

ผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายดังตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง 2 ปีการศึกษาเพื่อติดตามการดำเนินการตาม TQF ต่อไป ทั้งนี้เกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ 1-5 และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
	1	2	3	4	5
(1) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓
(2) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ. 2 ที่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาปัจกรรมศาสตร์	✓	✓	✓	✓	✓
(3) มีรายละเอียดของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ. 4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาค การศึกษาให้ครบถ้วนรายวิชา	✓	✓	✓	✓	✓
(4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และมคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบถ้วนรายวิชา	✓	✓	✓	✓	✓
(5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
(6) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดในมคอ.3 และมคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
(7) มีการพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว		✓	✓	✓	✓
(8) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้าน การจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓	✓
(9) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	✓	✓	✓	✓	✓
(10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนา วิชาการ และหรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	✓	✓	✓	✓	✓
(11) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้ายบัณฑิตใหม่ที่มีต่อ คุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนน 5.0				✓	✓
(12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อย กว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0					✓

หมวดที่ 8

การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

1.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

การศึกษาและการเรียนการสอน

1.1.1 ศึกษาสาระการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ ภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และการสร้างสรรค์ รวมทั้งความรู้ ด้านคุณค่า กลุ่มความรู้ทั้ง 3 คุณลักษณะเน้นความรู้ความสามารถในเชิงสาขาวิชาการ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ เข้าถึงธรรมชาติของสาขาวิชลพรมศาสตร์ โดยเรียนรู้จากโลกภายนอกที่เป็นธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมที่มองเห็นได้ สัมผัสรับรู้ได้จากอายุต้นต่าง ๆ และโลกภายนอกที่เป็นความคิด จิตนาการ ผ่านอารมณ์ ความรู้สึก

1.1.2 การเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการค้นคว้าเฉพาะตัว กำหนดประเด็น ศึกษา กำหนดแนวทางค้นคว้าวิจัย นักศึกษาเสนอแนวทางค้นคว้าวิจัย มีการวิพากษ์วิจารณ์ทั้งของนักศึกษา ในชั้นเรียนและของอาจารย์ การสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการสาขิดจากอาจารย์ผู้สอนหรือ ผู้เชี่ยวชาญ สอดแทรกเนื้อหา/กิจกรรมที่ส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม ใน การเรียนการสอนต่าง ๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้ ฝึกทักษะในการนำเสนอและอภิปรายโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสารกับผู้อื่น ทักษะการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมในตนเอง วิชาชีพและสังคม

นอกจากนี้ การสอนควรเน้นการได้มีส่วนร่วมทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ทั้งนี้ให้เห็น ความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีกับปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในสังคม ให้ผู้เรียนได้ทำการปฏิบัติจริงและมีโอกาสใช้เครื่องมือด้วยตนเอง ได้มีการฝึกฝนทักษะด้านต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์และแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยสร้างทักษะในการอภิปรายและนำเสนอด้วยการแสดงผลงานสู่สาธารณะ

1.2 การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

1.2.1 การประเมินทักษะดังกล่าวสามารถทำโดยการประเมินโดยนักศึกษาในแต่ละวิชา

1.2.2 การสังเกตการณ์ของผู้รับผิดชอบหลักสูตร/ ประธานหลักสูตร และ/ หรือทีมผู้สอน

1.2.3 ภาพรวมของหลักสูตรประเมินโดยบันทึกใหม่

2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

การประเมินหลักสูตรในภาพรวม โดยสำรวจข้อมูลจาก

2.1 นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่

2.2 ผู้ว่าจ้าง

2.3 ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

รวมทั้งสำรวจสัมฤทธิผลของบัณฑิต

3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

ต้องผ่านการประกันคุณภาพหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม และตัวบ่งชี้เพิ่มเติมข้างต้น รวมทั้งการผ่านการประเมินการประกันคุณภาพภายใน (IQA)

4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง

- 4.1 รวบรวมข้อเสนอแนะ/ข้อมูล จากการประเมินจากนักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต ผู้ทรงคุณวุฒิ
- 4.2 วิเคราะห์ทบทวนข้อมูลข้างต้น โดยผู้รับผิดชอบหลักสูตร 1 ประธานหลักสูตร
- 4.3 เสนอการปรับปรุงหลักสูตรและแผนกลยุทธ์

ภาคผนวก

- ก. เหตุผลและความจำเป็น ในการปรับปรุงหลักสูตร
- ข. เปรียบเทียบปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเดิมกับหลักสูตรปรับปรุง
- ค. รายละเอียดความสอดคล้อง ระหว่างวัตถุประสงค์ของหลักสูตรกับรายวิชา
- ง. เปรียบเทียบโครงสร้างหลักสูตรเดิม และหลักสูตรปรับปรุง กับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของ
สำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
- จ. เปรียบเทียบรายวิชา หลักสูตรเดิม กับหลักสูตรปรับปรุง
- ฉ. รายงานคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร
 - 1. คณะกรรมการดำเนินงาน
 - 2. คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิวิชาการหลักสูตร
- ช. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ.2551
- ซ. คำสั่งคณะกรรมการและสถาปัตยกรรมศาสตร์ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)
- ฌ. ประวัติ และผลงานวิชาการ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร
- ญ. ตารางเปรียบเทียบรายวิชา มคอ.1 สาขาวิศลปกรรมศาสตร์ กับหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)
- ฎ. รายละเอียด มคอ.1 ศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558

ภาคผนวก ก
เหตุผลและความจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตร

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 กำหนดให้จัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชาเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศาสตร์ ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาดังกล่าว ซึ่งก่อนที่ประกาศฉบับนี้จะออกมา ทางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาได้ดำเนินการเสนอ ปรับปรุงหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน มีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลง ให้สอดคล้องกับภาระการเปลี่ยนแปลงของชุมชนท้องถิ่นและสังคมโลก โดยเฉพาะอยุคปัจจุบันถือว่าเป็นยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไปสู่การเจริญเติบโตของความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี และวัฒนธรรมที่เข้มข้นระหว่างปัจเจกบุคคล ชุมชน หน่วยงานภาครัฐกิจ สังคม ทั่วทั้งโลก การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาหลักสูตรสาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรมครั้งนี้ มีเหตุผลและเชื่อว่าทุกสิ่งทุกอย่างย่อมมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตลอดเวลา สิ่งที่สำคัญหลักสูตรที่ดีก็ต้องมีการพัฒนาปรับปรุงให้ทันสมัย โดยหลักสูตรออกแบบอุตสาหกรรมได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ องค์กรวิชาชีพ การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนนโยบายของภาครัฐ ใน การพัฒนาและเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการออกแบบ อุตสาหกรรม โดยมุ่งเน้นการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ และการบูรณาการองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการตลาด เข้ากับการออกแบบ บนพื้นฐานภูมิปัญญาล้านนา

ภาคผนวก ข

เปรียบเทียบปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเดิมกับหลักสูตรปรับปรุง

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง
หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560	หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม พ.ศ. 2565
ปรัชญา ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติด้านออกแบบอุตสาหกรรม เพื่อสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้องค์ความรู้วัฒนธรรม ภูมิปัญญาล้านนา	ปรัชญา ความคิดสร้างสรรค์ ผสมผสานภูมิปัญญาล้านนา วิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูล และเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจการออกแบบอุตสาหกรรมสู่ความเป็นสากล
วัตถุประสงค์ 1. เพื่อมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติทางด้านออกแบบผลิตภัณฑ์ ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ และออกแบบหัตถอุตสาหกรรม ที่พร้อมจะประยุกต์ใช้ องค์ความรู้ด้านทฤษฎีเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน ด้านการออกแบบอุตสาหกรรมรวมทั้งอนุรักษ์ วัฒนธรรมภูมิปัญญาล้านนา อันตอบสนองต่อธุรกิจ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของประเทศไทย 2. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีวินัย มีคุณธรรมจริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีสำนึกรักในบรรษัทภูมิ วิชาชีพ มีความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรมล้านนา 3. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีภาวะผู้นำและผู้ตาม นำ ความรู้ไปประกอบอาชีพได้เต็มความสามารถ สนองความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ	วัตถุประสงค์ 1. เพื่อผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติที่มีทักษะทางการออกแบบอุตสาหกรรม บนพื้นฐาน การบูรณาการ ด้านความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและธุรกิจ อุตสาหกรรม 2. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความสามารถในการศึกษา ค้นคว้า วิจัย สร้างสรรค์และบูรณาการ องค์ความรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดด้านการออกแบบอุตสาหกรรม 3. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีทักษะในการประยุกต์ใช้ ภูมิปัญญาล้านนา เพื่ออนุรักษ์ และทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นตลอดจนผสมผสาน เอกลักษณ์ล้านนาในงานออกแบบอุตสาหกรรมสู่ สากล 4. เพื่อผลิตบัณฑิตที่สามารถปฏิบัติงานร่วมกับ ผู้อื่นด้วยคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ วิชาชีพ

ภาคผนวก ค

รายละเอียดความสอดคล้อง ระหว่างวัตถุประสงค์ของหลักสูตรกับรายวิชา

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม ได้จัดทำขึ้นเพื่อผลิตบัณฑิตนักออกแบบอุตสาหกรรมรองรับความต้องการของตลาดแรงงานและการแข่งขันของโลก โดยในปัจจุบันได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ เข้ามายืดหยุ่นในชีวิตประจำวัน การดำเนินงานทางธุรกิจและในภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพในหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน

ดังนั้นหลักสูตรนี้จึงจัดทำขึ้นเพื่อผลิตนักออกแบบอุตสาหกรรมรองรับความต้องการในงานด้านบรรจุภัณฑ์ ตลาดแรงงานและสถานประกอบการต่าง ๆ โดยเน้นให้กับวิชาชีพการออกแบบอุตสาหกรรม มีทักษะด้านปฏิบัติการ มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการออกแบบอุตสาหกรรม เทคโนโลยี และการตลาด คิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ อีกทั้งมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ซึ่งผลที่คาดว่าจะได้รับทำให้ได้บัณฑิตที่มีคุณสมบัติตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและพัฒนาด้านการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยได้แสดงรายละเอียดของรายวิชาต่าง ๆ ที่ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแต่ละข้อ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	รายวิชา		
	รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต
1. เพื่อผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติที่มีทักษะทางการออกแบบอุตสาหกรรม บนพื้นฐาน การบูรณาการ ด้าน ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและธุรกิจอุตสาหกรรม	BAACC404	วาดภาพเพื่อการออกแบบ	2(1-3-3)
	BAACC406	องค์ประกอบศิลป์สำหรับงานออกแบบ	2(1-3-3)
	BAACC407	เขียนแบบเบื้องต้น	2(1-3-3)
	BAACC409	ประวัติศาสตร์ศิลป์สำหรับงานออกแบบ	2(2-0-4)
	BAACC410	ศิลปะพื้นถิ่น	2(1-3-3)
	BAAID106	ปฏิบัติการงานไม้และโลหะ	3(0-6-3)
	BAAID109	ปฏิบัติงานวัสดุสังเคราะห์	3(0-6-3)
	BAAID147	การทำหุ่นจำลอง	3(1-4-6)
	BAAID150	นวัตกรรมวัสดุผลิตภัณฑ์	3(3-0-6)
	BAAID151	ปัจจัยนุյงย์เพื่อการออกแบบ	3(3-0-6)
	BAAID152	คอมพิวเตอร์เพื่อการเขียนแบบ	3(1-6-4)
	BAAID153	หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	3(1-6-4)
	BAAID154	คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบและการผลิต	3(1-6-4)
	BAAID156	คอมพิวเตอร์เพื่อการนำเสนอผลงาน	3(0-6-3)
	BAAID169	ปฏิบัติการโรงงานเพอร์นิเจอร์ไม้ແນ	3(1-6-4)
		วิทยาศาสตร์	
	BAAID170	ปฏิบัติการโรงงานเพอร์นิเจอร์ติดตั้งภายใน	3(1-6-4)
	BAAID171	อุปกรณ์ช่วยงานผลิต	3(1-6-4)

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	รายวิชา		
	รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต
	BAAID172 BAACC408 BAACC405 BAAID155 BAAID157	การพัฒนาระบบเพื่อการออกแบบ ระบบวิเคราะห์ทางการออกแบบ ความคิดสร้างสรรค์เพื่อการออกแบบ ธุรกิจและประมาณราคา การตลาดเพื่อการออกแบบอุตสาหกรรม	3(1-6-4) 2(2-0-4) 2(1-3-3) 3(3-0-6) 3(3-0-6)
2. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความสามารถในการศึกษา ค้นคว้า วิจัย สร้างสรรค์ และบูรณาการองค์ความรู้ที่ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดด้านการออกแบบ อุตสาหกรรม	BAAID158 BAAID159 BAAID123	การประกอบวิชาชีพทางการออกแบบ อุตสาหกรรม ออกแบบสร้างสรรค์ดิจิทัลคอนเทนต์ การเตรียมศิลปินพนิพนธ์ออกแบบอุตสาหกรรม	3(3-0-6) 2(2-0-4) 3(3-0-6)
3. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีทักษะในการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาล้านนา เพื่ออนุรักษ์ และทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นตลอดจนผสมผสานเอกลักษณ์ล้านนาในงานออกแบบอุตสาหกรรมสู่สากล	BAAID127 BAAID128 BAAID129 BAAID148 BAAID149 BAAID160 BAAID162 BAAID163 BAAID164 BAAID165 BAAID166 BAAID167 BAAID168 BAAID173 BAAID174 BAAID175	ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมประเภท อุปโภคบริโภค ¹ ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสาธารณณะและบริการ ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ² อุตสาหกรรมสร้างสรรค์เพื่องานออกแบบ ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ออกแบบเฟอร์นิเจอร์สร้างสรรค์ ³ ออกแบบเฟอร์นิเจอร์โดยตัว ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ติดตั้งภายในอาคาร ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ระบบอุตสาหกรรม ⁴ ออกแบบหัตถกรรมอุตสาหกรรมงานไม้ ⁵ ออกแบบหัตถกรรมอุตสาหกรรมเสื้อผ้า ⁶ ออกแบบหัตถกรรมอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ⁷ ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมงานไม้ ⁸ ออกแบบบรรจุภัณฑ์สร้างสรรค์ ⁹ ออกแบบตกแต่งภายในบ้านพักอาศัย ¹⁰ ออกแบบตกแต่งภายในอาคารสาธารณณะ ¹¹	3(0-6-3) 3(0-6-3) 3(0-6-3) 3(3-0-6) 3(0-6-3) 3(0-6-3) 3(1-6-4) 3(1-6-4) 3(1-6-4) 3(1-6-4) 3(1-6-4) 3(1-6-4) 3(1-6-4) 3(1-6-4) 3(1-6-4) 3(1-6-4)
4. เพื่อผลิตบัณฑิตที่สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นด้วยคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ	BAAID122 BAAID124 BAAID161	ฝึกงานวิชาชีพทางออกแบบอุตสาหกรรม ¹² ศิลปินพนิพนธ์ออกแบบอุตสาหกรรม ¹³ นวัตกรรมการออกแบบจัดแสดงสินค้าและนิทรรศการ ¹⁴	3(0-40-0) 6(0-18-0) 3(0-6-3)

ภาคผนวก ง
เปรียบเทียบโครงสร้างหลักสูตรเดิมและหลักสูตรปรับปรุง
กับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

หมวดวิชา/กลุ่มวิชา	เกณฑ์ขั้นต่ำ ของ สกอ. (หน่วยกิต)	หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2560 (หน่วยกิต)	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565 (หน่วยกิต)
1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	30	30	30
1.1 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์		3	3
1.2 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์		3	3
1.3 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร		12	12
1.4 กลุ่มวิชาสุขภาพ		3	3
1.5 กลุ่มวิชาบูรณาการ		9	9
2. หมวดวิชาเฉพาะ	84	94	94
2.1 วิชาแก่น		16	14
2.2 วิชาเฉพาะด้าน		60	68
2.3 วิชาเอก		18	12
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	6	6	6
รวม	120	130	130

ภาคผนวก จ

เปรียบเทียบรายวิชา หลักสูตรเดิม กับหลักสูตรปรับปรุง

1. หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี จำนวน 30 หน่วยกิต ดังนี้

หลักสูตรเดิม	หน่วยกิต	หลักสูตรปรับปรุง	หน่วยกิต
หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี	-	หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี	-
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559)		(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)	
1. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์		1. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	
GEBSO101 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ ภูมิปัญญาในการดำเนินชีวิต	3(3-0-6)		
GEBSO102 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ สังคม	3(3-0-6)	GEBSO501 การพัฒนาทักษะชีวิตและสังคม	3(3-0-6)
GEBSO103 สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และ กฎหมาย	3(3-0-6)	GEBSO502 ความรู้เบื้องต้นทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองไทย	3(3-0-6)
GEBSO104 มนุษยสัมพันธ์	3(3-0-6)	GEBSO503 มนุษยสัมพันธ์	3(3-0-6)
GEBSO105 ภูมิสังคมวัฒนธรรมอาเซียน	3(3-0-6)		
GEBSO106 จิตวิทยาเพื่อการดำเนินชีวิต และการทำงาน	3(3-0-6)		
		GEBSO504 การพัฒนาศักยภาพมนุษย์และ จิตวิทยาเชิงบวก	3(3-0-6)
		GEBSO505 พลเมืองดิจิทัล	3(3-0-6)
		GEBSO506 วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ สร้างสรรค์	3(3-0-6)
		GEBSO507 ศาสตร์พระราชกับการพัฒนาที่ ยั่งยืน	3(3-0-6)
		GEBSO508 จิตวิทยาการจัดการองค์การใน โลกยุคใหม่	3(3-0-6)
		GEBSO509 มนุษย์กับจริยธรรมในศตวรรษที่ 21	3(3-0-6)
2. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์		2. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	
GEBSC101 คณิตศาสตร์และสถิติใน ชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)	GEBSC401 คณิตศาสตร์และสถิติใน ชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)

หลักสูตรเดิม	หน่วยกิต	หลักสูตรปรับปรุง	หน่วยกิต
GEBSC102 เทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)	GEBSC301 เทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็น ในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)
GEBSC103 การคิดและการตัดสินใจเชิงวิทยาศาสตร์	3(3-0-6)	GEBSC302 มโนทัศน์และเทคนิคทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่	3(3-0-6)
GEBSC104 การสร้างกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อทำงานวิจัยและการสร้างนวัตกรรม	3(3-0-6)	GEBSC303 กระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อทำงานวิจัยและการสร้างนวัตกรรม	3(3-0-6)
GEBSC105 วิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ	3(3-0-6)	GEBSC304 วิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ	3(3-0-6)
GEBSC106 สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนา	3(3-0-6)	GEBSC305 สิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน	3(3-0-6)
		GEBSC402 สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น	3(3-0-6)
3. กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร		3. กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	
GEBLC101 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)	GEBLC101 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)
GEBLC102 ภาษาอังกฤษเพื่อทักษะชีวิต	3(3-0-6)		
GEBLC103 ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ	3(3-0-6)	GEBLC103 ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ	3(3-0-6)
GEBLC104 ภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพ	3(3-0-6)		
GEBLC201 ศิลปะการใช้ภาษาไทย	3(3-0-6)	GEBLC201 ศิลปะการใช้ภาษาไทย	3(3-0-6)
GEBLC202 กลวิธีการเขียนรายงานและการนำเสนอ	3(3-0-6)	GEBLC202 กลวิธีการเขียนรายงานและการนำเสนอ	3(3-0-6)
GEBLC203 วรรณกรรมท้องถิ่น	3(3-0-6)	GEBLC203 วรรณกรรมท้องถิ่น	3(3-0-6)
GEBLC204 ภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ	3(3-0-6)	GEBLC204 ภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ	3(3-0-6)
GEBLC301 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	3(3-0-6)	GEBLC109 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	3(3-0-6)
GEBLC401 สนทนาภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน	3(3-0-6)	GEBLC110 สนทนาภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน	3(3-0-6)
GEBLC501 ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร	3(3-0-6)	GEBLC111 ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร	3(3-0-6)
GEBLC601 ภาษาพม่าพื้นฐาน	3(3-0-6)	GEBLC112 ภาษาพม่าพื้นฐาน	3(3-0-6)
		GEBLC105 ภาษาอังกฤษเพื่อทักษะการทำงาน	3(3-0-6)
		GEBLC106 ภาษาอังกฤษในโลกดิจิทัล	3(3-0-6)
		GEBLC107 ภาษาอังกฤษสำหรับวิศวกรรม	3(3-0-6)

หลักสูตรเดิม	หน่วยกิต	หลักสูตรปรับปรุง	หน่วยกิต
		GEBLC108 ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบธุรกิจ	3(3-0-6)
4. กลุ่มวิชาสุขภาพ		4. กลุ่มวิชาสุขภาพ	
GEBHT101 กิจกรรมเพื่อสุขภาพ	3(3-0-6)	GEBHT601 กิจกรรมเพื่อสุขภาพ	3(2-2-5)
GEBHT102 การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	3(3-0-6)	GEBHT602 การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	3(2-2-5)
GEBHT103 กีฬาเพื่อสุขภาพ	3(3-0-6)	GEBHT603 กีฬาเพื่อสุขภาพ	3(2-2-5)
GEBHT104 นั้นหน้าการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ	3(3-0-6)	GEBHT604 นั้นหน้าการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ	3(2-2-5)
5. กลุ่มวิชาบูรณาการ		5. กลุ่มวิชาบูรณาการ	
GEBIN101 กระบวนการคิดและการแก้ปัญหา	3(3-0-6)	GEBIN701 กระบวนการคิดและการแก้ปัญหา	3(3-0-6)
GEBIN102 นวัตกรรมและเทคโนโลยี	3(3-0-6)	GEBIN702 นวัตกรรมและเทคโนโลยี	3(3-0-6)
GEBIN103 ศิลปะการใช้ชีวิต	3(3-0-6)	GEBIN703 ศิลปะการใช้ชีวิต	3(3-0-6)
GEBIN104 ชีวิตมีสุข	3(3-0-6)	GEBIN704 สุนทรียภาพและความองอาจมของมนุษย์	3(3-0-6)

2. หมวดวิชาเฉพาะ หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม พ.ศ. 2565
จำนวน 94 หน่วยกิต ดังนี้

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)	94 หน่วยกิต	หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)	94 หน่วยกิต
หมวดวิชาเฉพาะ		หมวดวิชาเฉพาะ	
1. กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ		1. วิชาแกน	
BFACC401 ศิลปะประจำชาติ, BFACC405 ล้านนาศึกษา	2(1-3-3) 2(2-0-4)	BAACC410 ศิลปะพื้นถิ่น	2(1-3-3)
BFACC402 วาดเส้น	2(1-3-3)	BAACC404 วาดภาพเพื่อการออกแบบ	2(1-3-3)
BFACC403 สุนทรียศาสตร์	2(2-0-4)	BAACC405 ความคิดสร้างสรรค์เพื่อการ ออกแบบ	2(1-3-3)
BFACC404 องค์ประกอบศิลป์เบื้องต้น	2(1-3-3)	BAACC406 องค์ประกอบศิลป์สำหรับงาน ออกแบบ	2(1-3-3)
BFACC401 หลักการเขียนแบบ	2(1-3-3)	BAACC407 เขียนแบบเบื้องต้น	2(1-3-3)
BAACC402 วิทยาการเบี่ยงบวชิรจัยทางการ ออกแบบ	2(2-0-4)	BAACC408 ระเบียบวิธีวิจัยทางการออกแบบ	2(2-0-4)
BAAID101 ประวัติศาสตร์ศิลปะและ การออกแบบ	2(2-0-4)	BAACC409 ประวัติศาสตร์ศิลป์สำหรับงาน ออกแบบ	2(2-0-4)
2. กลุ่มวิชาชีพบังคับ		2. วิชาเฉพาะด้าน	
BAAID102 มโนทัศน์การออกแบบ	2(1-3-3)	(รวมกับวิชาความคิดสร้างสรรค์เพื่อการออกแบบ)	
BAAID103 พื้นฐานการออกแบบ	2(1-3-3)	(รวมกับวิชาความคิดสร้างสรรค์เพื่อการออกแบบ)	
BAAID104 เขียนแบบผลิตภัณฑ์เบื้องต้น	2(1-3-3)	(รวมกับวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการเขียนแบบ)	
BAAID105 วัสดุผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	3(3-0-6)	BAAID150 นวัตกรรมวัสดุผลิตภัณฑ์	3(3-0-6)
BAAID106 ปฏิบัติการงานไม้และโลหะ	3(0-6-3)	BAAID106 ปฏิบัติการงานไม้และโลหะ	3(0-6-3)
BAAID107 วาดภาพสร้างสรรค์เพื่องาน ออกแบบ	2(0-6-2)	(รวมกับวิชาวาดภาพเพื่อการออกแบบ)	
BAAID108 การยศาสตร์	2(2-0-4)	BAAID151 ปัจจัยมนุษย์เพื่อการออกแบบ	3(3-0-6)
BAAID109 ปฏิบัติงานวัสดุสั่งเคราะห์	3(0-6-3)	BAAID109 ปฏิบัติงานวัสดุสั่งเคราะห์	3(0-6-3)
BAAID110 ประมาณราคา	2(2-0-4)	BAAID155 ธุรกิจและประมาณราคา	3(3-0-6)
BAAID118 ธุรกิจการออกแบบ อุตสาหกรรม	2(2-0-4)		
BAAID111 เขียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	3(1-4-4)	BAAID152 คอมพิวเตอร์เพื่อการเขียนแบบ	3(1-6-4)

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)	94 หน่วยกิต	หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)	94 หน่วยกิต
BAAID112 ออกแบบอุตสาหกรรมเบื้องต้น	3(0-6-3)	BAAID153 หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม (รวมกับวิชาธุรกิจและประมาณราคา)	3(1-6-4)
BAAID113 การบริหารจัดการอุตสาหกรรม	2(2-0-4)	BAAID147 การทำทุนจำลอง	3(1-4-6)
BAAID114 การทำทุนจำลอง	2(1-3-3)	-	
BAAID115 การศึกษาดูงานทางการ ออกแบบอุตสาหกรรม	2(0-6-0)	-	
BAAID116 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ อุตสาหกรรม	3(0-6-3)	BAAID154 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ และการผลิต	3(1-6-4)
BAAID117 ออกแบบตกแต่งภายใน	3(0-6-3)	BAAID174 ออกแบบตกแต่งภายใน บ้านพักอาศัย	3(1-6-4)
BAAID118 ธุรกิจการออกแบบ อุตสาหกรรม	2(2-0-4)	BAAID157 การตลาดเพื่อการออกแบบ อุตสาหกรรม	3(3-0-6)
BAAID119 การออกแบบจัดแสดงสินค้า และนิทรรศการ	3(0-6-3)	BAAID161 นวัตกรรมการออกแบบจัดแสดง สินค้าและนิทรรศการ	3(0-6-3)
BAAID120 สัมมนาออกแบบอุตสาหกรรม	2(2-0-4)	BAAID158 การประกอบวิชาชีพทางการ ออกแบบอุตสาหกรรม	3(3-0-6)
BAAID121 อุตสาหกรรมสร้างสรรค์เพื่อ งานออกแบบ	2(2-0-4)	BAAID148 อุตสาหกรรมสร้างสรรค์เพื่องาน ออกแบบ (ย้ายไปหมวดวิชาเอก)	3(3-0-6)
BAAID122 ฝึกงานวิชาชีพทางออกแบบ อุตสาหกรรม	3(0-40-0)	(ย้ายไปหมวดวิชาเอก)	
BAAID123 การเตรียมศิลปะนิพนธ์ ออกแบบอุตสาหกรรม	3(3-0-6)	(ย้ายไปหมวดวิชาเอก)	
BAAID124 ศิลปะนิพนธ์ออกแบบ อุตสาหกรรม	6(0-18-6)	(ย้ายไปหมวดวิชาเอก)	
BAAID125 คอมพิวเตอร์เพื่อนำเสนองาน ออกแบบอุตสาหกรรม	3(0-6-3)	BAAID156 คอมพิวเตอร์เพื่อการนำเสนองาน	3(3-0-6)
		BAAID160 ออกแบบเฟอร์นิเจอร์สร้างสรรค์	3(0-6-3)
		BAAID159 ออกแบบสร้างสรรค์ดิจิทัลคอนเทนต์	2(2-0-4)

หลักสูตรคิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)	94 หน่วยกิต	หลักสูตรคิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)	94 หน่วยกิต
3. กลุ่มวิชาชีพเลือก			
BAAID127 ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ประเภทอุปโภคบริโภค	3(0-6-3)	BAAID127 ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ประเภทอุปโภคบริโภค	3(0-6-3)
BAAID128 ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สาธารณสุขและบริการ	3(0-6-3)	BAAID128 ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สาธารณสุขและบริการ	3(0-6-3)
BAAID129 ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สร้างสรรค์	3(0-6-3)	BAAID129 ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สร้างสรรค์	3(0-6-3)
BAAID130 ออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับธุรกิจ ขนาดย่อม	3(0-6-3)		
BAAID131 ออกแบบเฟอร์นิเจอร์โดยตัว	3(0-6-3)	BAAID162 ออกแบบเฟอร์นิเจอร์โดยตัว	3(1-6-4)
BAAID132 ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ติดตั้ง ภายในอาคาร	3(0-6-3)	BAAID163 ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ติดตั้ง ภายในอาคาร	3(1-6-4)
BAAID133 ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ระบบ อุตสาหกรรม	3(0-6-3)	BAAID164 ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ระบบ อุตสาหกรรม	3(1-6-4)
BAAID135 ออกแบบหัตถอุตสาหกรรมงานไม้	3(0-6-3)	BAAID165 ออกแบบหัตถอุตสาหกรรมงานไม้	3(1-6-4)
BAAID136 ออกแบบหัตถอุตสาหกรรมเส้นใย	3(0-6-3)	BAAID166 ออกแบบหัตถอุตสาหกรรมเส้นใย	3(1-6-4)
BAAID137 ออกแบบหัตถอุตสาหกรรม สร้างสรรค์	3(0-6-3)	BAAID167 ออกแบบหัตถอุตสาหกรรม สร้างสรรค์	3(1-6-4)
BAAID139 ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม งานไม้	2(1-3-3)	BAAID168 ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม งานไม้	3(1-6-4)
BAAID140 ออกแบบบรรจุภัณฑ์คงรูปคืนรูป	2(1-3-3)	BAAID173 ออกแบบบรรจุภัณฑ์สร้างสรรค์	3(1-6-4)
BAAID141 หัตถอุตสาหกรรมภูมิปัญญา ล้านนา	2(1-3-3)	(รวมกับวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และ หัตถอุตสาหกรรมสร้างสรรค์)	
BAAID142 ปฏิบัติการโรงงานเฟอร์นิเจอร์ ไม้ແเนิววิทยาศาสตร์	2(0-6-3)	BAAID169 ปฏิบัติการโรงงานเฟอร์นิเจอร์ ไม้ແเนิววิทยาศาสตร์	3(1-6-4)
BAAID143 ปฏิบัติการโรงงานเฟอร์นิเจอร์ ติดตั้งภาคร	2(0-6-3)	BAAID170 ปฏิบัติการโรงงานเฟอร์นิเจอร์ ติดตั้งภาคร	3(1-6-4)
BAAID144 อุปกรณ์ช่วยงานผลิต	2(1-3-3)	BAAID171 อุปกรณ์ช่วยงานผลิต	3(1-6-4)
BAAID145 ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม	2(0-6-3)	BAAID149 ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม	3(0-6-3)

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)	94 หน่วยกิต	หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)	94 หน่วยกิต
BAAID146 ออกแบบการพิมพ์สร้างสรรค์	2(0-6-3)	BAAID172 ภาพพิมพ์สร้างสรรค์เพื่อการออกแบบ BAAID175 ออกแบบตกแต่งภายในอาคาร สาธารณะ	3(1-6-4) 3(1-6-4)
		3. วิชาเอก BAAID122 ฝึกงานวิชาชีพทางออกแบบ อุตสาหกรรม BAAID123 การเตรียมศิลป์นิพนธ์ออกแบบ อุตสาหกรรม BAAID124 ศิลป์นิพนธ์ออกแบบ อุตสาหกรรม	3(0-40-0) 3(3-0-6) 6(0-18-6)
หมวดวิชาเลือกเสรี		หมวดวิชาเลือกเสรี	

ภาคผนวก ฉบับที่ ๑
รายนามคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร

1. คณะกรรมการดำเนินงาน

2.1 นางสาวปิยะนุช เจริญยอด	ประธานกรรมการ
2.2 นายดุสิต ทองเปรมจิตต์	กรรมการ
2.3 นายธิดา เสนนัย	กรรมการ
2.4 นายสมชาย บุญพิทักษ์	กรรมการ
2.5 นางสาวรัณญาภักดี จิเดช	กรรมการ
2.6 ศ.ดร.ตรัยกุลพันธ์ พัชรมีชา	กรรมการ
2.7 นายวุฒิ มนีมาโรจน์	กรรมการ
2.8 นายธรรมนูญ นิลวรรณ	กรรมการ
2.9 ศ.วราชนา สายนา	กรรมการ
2.10 นายพิพัฒ์ ปัญญา	กรรมการ
2.11 ผศ.บุญรัตน์ ณ วิชัย	กรรมการ
2.12 นางสาววนวณ พุวรรณภูมิ	กรรมการ
2.13 นางสาวพรพิมล บาลี	กรรมการ
2.14 นายปกรณ์ ลาภุล	กรรมการ
2.15 นายไพรัช คำอัน	กรรมการ
2.16 นางสาวอริสา สุยะปัน	กรรมการ
2.17 นายสมทรง เดชภิรัตนมงคล	กรรมการ
2.18 นายวัฒนพงษ์ สมมิตร	กรรมการและเลขานุการ

2. คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิวิชาการหลักสูตร

2.1 ด้านวิชาการ

- 1) ศ.ดร.นิรัช สุดสังข์ อาจารย์ประจำภาควิชาคิลปะและการออกแบบ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเรือรพี

2.2 ด้านวิชาชีพ

- 1) คุณสรุษฐ์ ไชยอุปala รองคณบดีฝ่ายกลยุทธ์สื่อสารองค์กรและสารสนเทศ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬา.
2) คุณมรกต ยศธีรัง นายนักสมาคมผู้ผลิตและผู้ส่งออกสินค้าหัตถกรรมภาคเหนือ NOHMEX

2.3 ด้านผู้ใช้บัณฑิต

- 1) คุณอ้อยพิพิญ ศรีวิชัย กรรมการบริหาร หจก.แอดด์ สตีล แอนด์ ลีฟวิ่ง และ
ธุรกิจงานเฟอร์นิเจอร์ คอมไฟ ในนาม บจก.สุนา ลีฟวิ่ง
2) คุณสรศักดิ์ คันธวงศ์ ผู้จัดการ บริษัท บุญถาวรเชรามิค จำกัด สาขาเชียงใหม่

ภาคผนวก ช

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2551

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี

พ.ศ. 2551

ตามที่ได้มีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 เพื่อให้การดำเนินการจัดการศึกษา เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จึงเห็นควรขัดทำข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2551 ขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 17 (2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 และมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ในการประชุมครั้งที่ 5(3/2551) เมื่อวันที่ 28 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2551 จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

- หมวดที่ 1 บททั่วไป
- หมวดที่ 2 การรับเข้าศึกษา
- หมวดที่ 3 ระบบการศึกษา
- หมวดที่ 4 การลงทะเบียนเรียน
- หมวดที่ 5 การลาของนักศึกษา
- หมวดที่ 6 การข้ามคณะและหลักสูตร
- หมวดที่ 7 การที่鞭 โอนผลการเรียน
- หมวดที่ 8 การวัดและประเมินผลการศึกษา
- หมวดที่ 9 การหันสภาพการเป็นนักศึกษา
- หมวดที่ 10 การศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้
- หมวดที่ 11 การขอสำเนาเรื่องการศึกษาและการขอซื้อนะบัตรหกต
- หมวดที่ 12 ปริญญาเกียรตินิยมและเหรียญเกียรตินิยม
- หมวดที่ 13 บทเฉพาะกาล

หมวดที่ 1

บททั่วไป

- ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2551”
- ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้มีผลใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป
- ข้อ 3 บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นๆ ใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน
- ข้อ 4 ในข้อบังคับนี้
“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายถึง สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
“อธิการบดี”	หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
“รองอธิการบดี”	หมายถึง รองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เรียบร้อย น่าน พิษณุโลก และลำปาง
“คณบดี”	หมายถึง หัวหน้าหน่วยงานที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย และให้หมายรวมถึง หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า
“คณบดี”	หมายถึง หน่วยงานที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย และให้หมายรวมถึง หน่วยงานที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า
“คณะกรรมการประจำคณบดี”	หมายถึง คณะกรรมการประจำคณบดีที่ดังขึ้นตามมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.2548 ของแต่ละคณบดีในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
“สาขาวิชา”	หมายถึง สาขาวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนในแต่ละคณบดี และให้หมายรวมถึงหน่วยงานที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า
“หัวหน้าสาขาวิชา”	หมายถึง หัวหน้าสาขาวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนในแต่ละคณบดี และให้หมายรวมถึงหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า

“อาจารย์ที่ปรึกษา”	หมายถึง อาจารย์ประจำในคณะซึ่งคัดเลือกโดยมหาบศให้ทำหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษา ติดตามผลการเรียนกับอาจารย์ ตักเตือนและดูแลความประพฤติตลอดจนรับผิดชอบ ดูแลแผนการเรียนของนักศึกษา
“อาจารย์ผู้สอน”	หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบสอนรายวิชาในระดับปริญญาตรี
“นักศึกษา”	หมายถึง ผู้ที่เข้ารับการศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
“แผนการเรียน”	หมายถึง แผนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละภาคการศึกษา ของเด็กหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบจากสถาบัน มหาวิทยาลัย การจัดแผนการเรียนจะต้องได้รับความ เห็นชอบจากคณบดี หรือรองอธิการบดี
“เขตพื้นที่”	หมายถึง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย ตาก น่าน พิษณุโลก และลำปาง
“กองการศึกษา”	หมายถึง กองการศึกษา เชียงราย ตาก น่าน พิษณุโลก และลำปาง
“สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน”	หมายถึง สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ข้อ 5 ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยด้วยความตลอดจนออกประกาศเพื่อ
ให้การปฏิบัติตามข้อบังคับนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ทั้งนี้คำวินิจฉัยให้ถือเป็นที่สุด และ
ต้องไม่ขัดต่อเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับปริญญาตรีของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

หมวดที่ 2 การรับเข้าศึกษา

- ข้อ 6 ผู้ที่จะสมัครเข้าเป็นนักศึกษาต้องมีคุณสมบัติและลักษณะดังนี้
- 6.1 เป็นผู้มีคุณวุฒิการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
 - 6.2 ไม่เป็นคนวิกฤตหรือโรคติดต่อร้ายแรง โรคที่สังเคราะห์ยาก หรือโรคที่จะเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา
 - 6.3 ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียช่างร้ายแรง
- ข้อ 7 การคัดเลือกผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบการสอนคัดเลือกเข้าศึกษาด้วยระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย หรือการคัดเลือกตามวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- ข้อ 8 ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษา จะมีสถานภาพเป็นนักศึกษามือได้เขียนทะเบียนและทำบัตรประจำตัวนักศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และการกำหนดรหัสนักศึกษาให้มีเป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

หมวดที่ 3
ระบบการศึกษา

ข้อ 9 มหาวิทยาลัยจัดระบบการศึกษาด้านหลักเกณฑ์ดังนี้

- 9.1 มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาโดยการประสานงานด้านวิชาการระหว่างคณะหรือสาขาวิชา คณะ โภชนาศึกษาศาสตร์ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับวิชาการด้านใดให้จัดการศึกษานั้นในวิชาการด้านนั้น แก่นักศึกษาทุกคนทั้งมหาวิทยาลัย
- 9.2 มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาภาคการศึกษาปกติโดยใช้ระบบบทวิภาคเป็นหลัก ในปีการศึกษานี้ จะแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาซึ่งเป็นภาคการศึกษานั้นๆ แบ่งออกเป็นภาคการศึกษา ที่หนึ่ง และภาคการศึกษาที่สอง มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ต่อหนึ่งภาค การศึกษา ทั้งนี้ไม่รวมเวลาสำหรับการสอน มหาวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาร่วมกับ จัดการศึกษาปีละ 3 ภาคการศึกษาปกติ โดยมีระยะเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 12 สัปดาห์ต่อภาคการศึกษา ทั้งนี้การจัดการศึกษา ต้องจัดการเรียนให้มีจำนวนชั่วโมงต่อหน่วยกิตตามที่กำหนดไว้ในภาคการศึกษาปกติ ในระบบบทวิภาค ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
- 9.3 มหาวิทยาลัยอาจเปิดภาคการศึกษาฤดูร้อนเพิ่มเป็นภาคการศึกษาที่ไม่มีชั้น นั้น มีระยะเวลา ศึกษานั้นไม่น้อยกว่า 6 สัปดาห์ ทั้งนี้รวมเวลาสำหรับการสอนด้วย แต่ให้มีจำนวนชั่วโมง เรียนของแต่ละรายวิชาเท่ากับหนึ่งภาคการศึกษาปกติ
- 9.4 การกำหนดปริมาณการศึกษาของแต่ละรายวิชาให้กำหนดเป็นหน่วยกิตตามลักษณะการจัด การเรียนการสอน ดังนี้
 - 9.4.1 รายวิชาภาคทฤษฎี ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายบัญชีฯ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดหนึ่งภาคการศึกษาปกติ หรือจำนวนชั่วโมงรวมไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง ให้ นับเป็นหนึ่งหน่วยกิต
 - 9.4.2 รายวิชาภาคปฏิบัติ ใช้เวลาฝึกหรือทดลอง 2 – 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอด หนึ่งภาคการศึกษาปกติ หรือจำนวนชั่วโมงรวมระหว่าง 30 - 45 ชั่วโมง ให้ นับเป็นหนึ่งหน่วยกิต
 - 9.4.3 การศึกษาหรือการฝึกภาคสนามที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 75 ชั่วโมงต่อภาคการ ศึกษาปกติ ให้นับเป็นหนึ่งหน่วยกิต
 - 9.4.4 การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาทำ โครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้นับเป็นหนึ่งหน่วยกิต
 - 9.4.5 การศึกษางานราชวิชาที่มีลักษณะเฉพาะ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดหน่วยกิต โดย ใช้หลักเกณฑ์อื่นได้ตามความเหมาะสม

- 9.5 นักศึกษาต้องมีเวลาศึกษาในแต่ละรายวิชาไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาศึกษาตลอด
ภาคการศึกษาซึ่งจะมีสิทธิ์สอบในรายวิชานั้น กรณีที่มีเวลาศึกษาไม่ถึงร้อยละ 80
อันเนื่องมาจากเหตุสุดวิสัย จะต้องได้รับอนุญาตจากคณบดีหรือรองอธิการบดี
- 9.6 กำหนดการและระเบียบการสอบให้มีเป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

หมวดที่ 4 การลงทะเบียนเรียน

- ข้อ 10 นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนโดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดดังนี้
- 10.1 นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนในรายวิชาที่กำหนดในแต่ละภาคการศึกษาให้เสร็จตาม
ระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด
 - 10.2 การลงทะเบียนเรียนรายวิชาใดดัง ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และเป็น^{ไป}
ปีคุณข้อกำหนดของหลักสูตรและข้อกำหนดของคณบดีนักศึกษาสังกัด หากผู้ดิน
จะอธิบายว่าการลงทะเบียนเรียนดังกล่าวเป็นไปจะ
 - 10.3 การลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนไม่ค่ากว่า
9 หน่วยกิต เดือนไม่เกิน 22 หน่วยกิต สำหรับภาคการศึกษาภาคฤดูร้อนลงทะเบียนเรียนได้
ไม่เกิน 9 หน่วยกิต ยกเว้นในกรณีที่ผ่านการเรียนของหลักสูตรได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นให้
ปฏิบัติตามแผนการเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้น
 - 10.4 การลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาปกติ ที่มีจำนวนหน่วยกิตมากกว่า 22 หน่วยกิต
เดือนไม่เกิน 25 หน่วยกิต หรือน้อยกว่า 9 หน่วยกิต ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์
ที่ปรึกษาหัวหน้าสาขาวิชา และได้รับอนุญาตจากคณบดีหรือ รองอธิการบดี เป็นรายๆ ไป
 - 10.5 นักศึกษาที่ได้ลงทะเบียนเรียนตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดแล้ว แต่มีประกาศ
ภายในวันเดียวกันที่ต้องการลดจำนวนหน่วยกิตลง ให้อธิบายผลการ
ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาต่อมาเป็นไปจะ ไม่มีผลกับพัฒนาวิทยาลัยและ
นักศึกษามีสิทธิ์ขอคืนเงินค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน ค่าธรรมเนียมการศึกษาซึ่งได้
ชำระในภาคการศึกษาที่เป็นไปจะ ได้รับความเห็นชอบจากคณบดีหรือรองอธิการบดี
 - 10.6 นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนและชำระเงินค่าธรรมเนียมห้องเรียนที่มหาวิทยาลัยกำหนดในภาค
การศึกษาปกติ นักศึกษาผู้ใดลงทะเบียนหลังวันที่มหาวิทยาลัยกำหนดจะต้องชำระ
เงินค่าธรรมเนียมทั้งหมด (ค่าปรับ) ตามประกาศมหาวิทยาลัย
 - 10.7 มหาวิทยาลัยจะไม่อนุญาตให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา 10 วัน
ทำการนับจากวันที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียน เห็นแต่เมือง
สุดวิสัยและเหตุผลอันสมควรให้อธิการบดีมีอำนาจอนุญาตเป็นกรณีไป

- 10.8 ในภาคการศึกษาปกติ หากนักศึกษาผู้ใดไม่ลงทะเบียนเรียนด้วยเหตุใด ๆ จะต้องทำหนังสือขออนุญาตลาพักรการศึกษาอ้อ พบดีหรือรองอธิการบดี และจะต้องชำระค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสภาพการเป็นนักศึกษาภายใน 30 วันนับจากวันเปิดภาคการศึกษา หากไม่ปฏิบัติตามลักษณะของมหาวิทยาลัยจะถอนชื่อนักศึกษาผู้นั้นออกหากลงทะเบียนนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
- 10.9 ในภาคการศึกษาฤดูร้อน นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน ต้องชำระเงินตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด หากไม่ปฏิบัติตามลักษณะของนักศึกษาไม่มีสิทธิเข้าศึกษาและถือว่าการลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาฤดูร้อนนี้เป็นโมฆะ
- 10.10 ให้อธิการบดีมีอำนาจอนุมัติให้นักศึกษาผู้ถูกถอนชื่ออออกจากทะเบียนนักศึกษาตามข้อ 10.8 กลับเข้าเป็นนักศึกษาใหม่ได้เมื่อมีเหตุผลอันสมควร โดยให้ถือระยะเวลาที่ถูกถอนชื่ออออกจากทะเบียนนักศึกษาเป็นระยะเวลาพักรการศึกษา ทั้งนี้ต้องไม่พ้นกำหนดระยะเวลา ๑ ปีนับจากวันที่นักศึกษาผู้นั้นถูกถอนชื่ออออกจากทะเบียนนักศึกษา โดยนักศึกษาต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมเดือนเป็นผู้ล้าหลังการศึกษาร่วมทั้งค่าห้องสภากาแฟ เป็นนักศึกษา และค่าธรรมเนียมอื่นๆ ให้ถึงจำนวนประมาณประกากศูนย์มหาวิทยาลัย
- 10.11 หลักเกณฑ์การลงทะเบียนเรียนรายวิชาสาขาวิชานักศึกษา (Co – Operative Education) ของ หลักสูตรที่มีโครงการสาขาวิชานักศึกษาให้เป็นไปตามประศาสตรของมหาวิทยาลัย
- ข้อ 11 กรณีที่มหาวิทยาลัยมีเหตุอันควรอาจประกาศงดการสอนรายวิชาได้รายวิชานั้นหรือจ้ากัดจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาใดก็ได้ และการขอเปิดรายวิชาเพิ่มหรือปิดรายวิชาใด ต้องกระทำภายใน 2 สัปดาห์แรกนับจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน สัปดาห์แรกนับจากวันเปิดภาคการศึกษาฤดูร้อน
- ข้อ 12 การลงทะเบียนเรียนในรายวิชาที่มีวิชาบังคับก่อน นักศึกษาจะต้องสอบผ่านวิชาบังคับก่อน มิฉะนั้นจะถือว่าการลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้น เป็นโมฆะ ให้แก้แผนการเรียนของหลักสูตร กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้ปฏิบัติตามแผนการเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้น
- ข้อ 13 มหาวิทยาลักษณะหลักเกณฑ์การลงทะเบียนเรียนข้ามเขตพื้นที่ ดังนี้
- 13.1 นักศึกษาระบบดังนี้ที่ได้ในแต่ละภาคการศึกษา หากเป็นการลงทะเบียนเรียนเพื่อ การศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ โดยไม่นับหน่วยกิต (Au)
 - 13.2 นักศึกษาที่ประสงค์จะลงทะเบียนเรียนข้ามเขตพื้นที่ เพื่อนับหน่วยกิตในหลักสูตร โดยรายวิชาที่จะลงทะเบียนเรียนในเขตพื้นที่อื่นจะต้องเทียบได้กับรายวิชาตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย การเทียบให้อยู่ในคุณพินิจของหัวหน้าสาขาวิชาสำรองรายวิชา โดยอีกเกณฑ์ เมื่อทางและจำนวนหน่วยกิตเป็นหลัก ส่วนการอนุมัติให้ลงทะเบียนเรียนข้ามเขตพื้นที่ ให้เป็นอันทางของคอมบดีหรือรองอธิการบดีที่นักศึกษาสังกัดอยู่

13.3 การลงทะเบียนเรียนข้ามเขตพื้นที่ ให้นักศึกษาเขียนคำร้องขอเรียนข้ามเขตพื้นที่ต่อคณบดี หรือรองอธิการบดี ที่นักศึกษาสังกัด ภายในระยะเวลาที่กำหนดความความในข้อ 14.1 เพื่อพิจารณาอนุมัติ และเมื่อมุ่งมัคแล้วให้นักศึกษาชำระเงินตามประกาศที่มีหัวข้อลักษณะ

หลังจากนั้นจึงไปดำเนินการ ณ เขตพื้นที่ที่นักศึกษาต้องการลงทะเบียนเรียนข้ามเขตพื้นที่

ข้อ 14 นักศึกษาอาจขอเพิ่ม หรือเปลี่ยนแปลง หรือถอนรายวิชาได้โดยต้องดำเนินการดังนี้

14.1 การขอเพิ่มหรือเปลี่ยนแปลงรายวิชา ต้องกระทำภายใน 2 สัปดาห์แรกของภาค การศึกษาปกติ และสับปดิษฐ์แรกของภาคการศึกษาต่อครึ่งปี

14.2 การถอนรายวิชา ให้มีผลดังนี้

14.2.1 ถ้าถอนรายวิชาภายใน 2 สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ และสับปดิษฐ์แรกของภาคการศึกษาต่อครึ่งปี รายวิชานั้นจะไม่ปรากฏในใบแสดงผลการศึกษา

14.2.2 ถ้าถอนรายวิชามือพื้นกำหนด 2 สัปดาห์แรก แต่ยังอยู่ภายใน 12 สัปดาห์ของภาคการศึกษาปกติ หรือมือพื้นกำหนดสับปดิษฐ์แรก แต่ยังอยู่ภายใน 5 สัปดาห์ แรกของภาคการศึกษาต่อครึ่งปี จะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา โดยรายวิชานี้จะปรากฏในใบแสดงผลการศึกษา ซึ่งจะได้ระดับคะแนนถอนรายวิชา หรือ ณ (W) และ

14.2.3 เมื่อพื้นกำหนดการถอนรายวิชาแล้วตามข้อ 14.2.2 แล้วนักศึกษาจะถอนการลงทะเบียนเฉพาะรายวิชาไม่ได้

14.3 การลงทะเบียนเรียนรายวิชาเพิ่มจนมีจำนวนหน่วยกิตสูงกว่า หรือการถอนรายวิชา จนเหลือจำนวนหน่วยกิตต่ำกว่าที่ระบุไว้ในข้อ 10.4 จะทำมิได้ มิฉะนั้นจะถือว่า การลงทะเบียนเรียนเพิ่ม หรือถอนรายวิชาดังกล่าวเป็นโมฆะ เว้นแต่จะมีเหตุผล อันควรและได้รับอนุมัติจากอธิการบดี

หมวดที่ 5

การลาของนักศึกษา

ข้อ 15 การลาป่วยหรือลาภัย

การลาไม่เกิน 7 วัน ในระหว่างภาคการศึกษา ต้องได้รับการอนุมัติจากอาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่บริการทราบ ถ้าเกิน 7 วัน ต้องได้รับการอนุมัติจากคณบดีหรือ รองอธิการบดี โดยผ่านอาจารย์ที่ปรึกษา สำหรับงานหรือการสอนที่นักศึกษาได้ขาดไปในช่วงเวลาหนึ่งให้อยู่ในคุณภาพนิสัยของอาจารย์ผู้สอนที่จะอนุมัติให้ปฏิบัติงานหรือสอนบทแทนหรือยกเว้นได้

ข้อ 16 การลาพักรการศึกษาในระหว่างการศึกษา

- 16.1 การลาพักรการศึกษาเป็นการลาพักรห้องการศึกษา และถ้าได้ลงทะเบียนไปแล้วให้ยกเลิกการลงทะเบียนเรียน โดยรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนทั้งหมดในภาคการศึกษานั้นจะไม่ปรากฏในใบแสดงผลการศึกษา แต่หากเป็นการลาพักรการศึกษาหลังจากสัปดาห์ที่ 12 ของภาคการศึกษาปกติ หรือสัปดาห์ที่ 5 ของภาคการศึกษาฤดูร้อนให้มันที่กระดับคะแนนเป็น 0 (W)
- 16.2 การขอลาพักรการศึกษา ให้เขียนคำร้องต่อคณบดีหรือ รองอธิการบดี
- 16.3 นักศึกษาอาจเขียนคำร้องต่อคณบดีหรือ รองอธิการบดี เพื่อรับอนุญาตลาพักรการศึกษาได้ไม่เกิน 2 ภาคการศึกษาปกติดีดกัน ดังกรณีดังไปนี้
 - 16.3.1 ถูกไล่หรือระcornเข้ารับราชการทหารกองประจำการ
 - 16.3.2 "ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศหรือทุนอื่นใดซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นสมควรสนับสนุน
 - 16.3.3 ประสบอุบัติเหตุ หรือเป็นป่วยเดองพักรักษาตัวตามคำสั่งแพทย์เป็นเวลาสามเดือนกว่าร้อยละ 20 ของเวลาศึกษาทั้งหมด โดยมีใบรับรองแพทย์
 - 16.3.4 มีความจำเป็นส่วนดัว โดยนักศึกษาผู้นี้ต้องได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ภาคการศึกษา
- 16.4 ในภาคการศึกษาแรกที่เขียนทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย นักศึกษาจะลาพักรการศึกษาไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากอธิการบดี
- 16.5 ในการลาพักรการศึกษา นักศึกษาจะลาพักรการศึกษาเกินกว่า 2 ภาคการศึกษาปกติดีดกันไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากอธิการบดี
- 16.6 นักศึกษาจะต้องชำระค่าวรักษาสภาพการเป็นนักศึกษาตามประกาศของมหาวิทยาลัยทุกภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักรการศึกษา หากไม่ปฏิบัติจะถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา ยกเว้นภาคการศึกษาที่นักศึกษาได้ชำระเงินค่าบำรุงการศึกษาค่าลงทะเบียนเรียน ค่าธรรมเนียมการศึกษา และค่าเชื้อโดยรวมประจำของมหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยจะไม่คืนเงินดังกล่าวไว้ แต่นักศึกษาไม่ต้องชำระเงินค่ารักษาสภาพการเป็นนักศึกษา
- 16.7 นักศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักรการศึกษาหรือการถูกให้พักรการศึกษาแล้วแต่กรณีไม่เป็นเหตุให้ขยายระยะเวลาการศึกษาเกินกว่าสองเท่าของแผนการเรียนตามหลักสูตรนับแต่วันเขียนทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ยกเว้นนักศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักรการศึกษาตามข้อ 16.3.1

ข้อ 17 การลาออก

นักศึกษาอาจด่าออกจากการเป็นนักศึกษาได้โดยยื่นคำร้องขอลาออกต่อคณบดีที่นักศึกษาสังกัด และต้องไม่มีหนี้สินกับมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ต้องได้รับอนุมัติจากคณบดีหรือรองอธิการบดี

หมวดที่ ๖
การซ้ายคณะและหลักสูตร

ข้อ 18 นักศึกษาที่ประสงค์จะเข้าห้องลักษณะในของคืนที่เดียวกัน

- 18.1 นักศึกษาที่ประสงค์จะเข้าห้องลักษณะในขณะเดียวกัน จะระบุทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณบดีหรือรองอธิการบดีที่นักศึกษาสังกัด
- 18.2 การขอโอนเข้า ให้ยื่นคำร้องถึงคณบดีหรือรองอธิการบดี โดยให้เป็นไปตามประกาศหลักเกณฑ์ของคณะนี้ ๆ อย่างน้อย 30 วันก่อนกำหนดคwanงทางนีชนเรียนของภาคการศึกษาที่จะโอนเข้าศึกษา พร้อมทั้งติดต่อสาขาวิชาเดิมให้จัดส่งใบแสดงผลการศึกษาและสำเนาบัญชีรายวิชาที่ได้ศึกษามาแล้วของหลักสูตรเดิม แหังสาขาวิชาใหม่โดยตรง
- 18.3 นักศึกษาที่ประสงค์จะเข้าคณะต้องได้รับอนุมัติจากคณบดีหรือรองอธิการบดี ที่นักศึกษาสังกัดและคณบดีหรือรองอธิการบดีที่นักศึกษาประสงค์จะเข้าศึกษา โดยให้เป็นไปตามประกาศหลักเกณฑ์ของคณะที่จะเข้าห้องเรียน
- 18.4 นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้เข้าห้องลักษณะ หรือคณะให้มีการเทียบโอนผลการเรียนตามหลักเกณฑ์ในหมวดที่ 7

ข้อ 19 นักศึกษาที่ประสงค์จะเข้าห้องสอนศึกษาข้ามเขตพื้นที่ในระดับเดียวกัน

- 19.1 นักศึกษาต้องศึกษาอยู่ในเขตพื้นที่เดิมมาแล้วไปน้อยกว่า 2 ภาคการศึกษา โดยไม่มีบังคากการศึกษาที่ลาพักหรือถูกให้พัก และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า 2.00
- 19.2 การรับโอนนักศึกษาต้องเป็นวิชาเอกเดียวกันเท่านั้น
- 19.3 นักศึกษาที่ประสงค์จะเข้าห้องสอนศึกษาข้ามเขตพื้นที่ต้องได้รับอนุมัติจากรองอธิการบดีเขตพื้นที่ที่นักศึกษาสังกัด และรองอธิการบดีเขตพื้นที่ที่นักศึกษาประสงค์จะเข้าห้องสอนศึกษา
- 19.4 การขอโอนเข้า ให้ยื่นคำร้องถึงรองอธิการบดีเขตพื้นที่ที่นักศึกษาสังกัดอย่างน้อย 30 วันก่อนกำหนดคwanงทางนีชนเรียนของภาคการศึกษาที่จะโอนเข้าห้องเรียน
- 19.5 ให้นำรายวิชาและหน่วยกิตที่ได้ศึกษามาแล้วทั้งหมด จากเขตพื้นที่เดิมมาคำนวณหาต่อระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาค และต่อระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมรวมกับรายวิชาและหน่วยกิตที่จะต้องศึกษาอีกจนครบตามหลักสูตร

ข้อ 20 นักศึกษาที่ประสงค์จะเข้าห้องสอนบันอุฒศึกษาอีนเพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย

- 20.1 มหาวิทยาลัยอาจรับโอนนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาหรืออื่นทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษารับรอง
- 20.2 นักศึกษาต้องศึกษาอยู่ในสถาบันเดิมมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ภาคการศึกษา โดยไม่มีบังคากการศึกษาที่ลาพักหรือถูกให้พัก และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า 2.25

- 20.3 การรับโอนนักศึกษา ต้องได้รับการอนุมัติจากคณบดีหรือรองอธิการบดี ที่นักศึกษาขอโอนเข้าศึกษา และอธิการบดี
- 20.4 การขอโอนเข้า ให้ขึ้นคำร้องถึงมหาวิทยาลัยย่างน้อย 30 วันก่อนกำหนดวันลงทะเบียนเรียนของภาคการศึกษาที่จะโอนเข้าศึกษา พร้อมทั้งติดต่อสถานบันเดินให้จัดส่งใบแสดงผลการศึกษาและคำขอใบรายวิชาที่ได้ศึกษามาแล้วของหลักสูตรเดิมมายังมหาวิทยาลัยโดยตรง
- 20.5 นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ข้ามจากสถานบันเดินดูคนศึกษาอื่น ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนตามหลักเกณฑ์ในหมวดที่ 7

หมวดที่ 7 การเทียบโอนผลการเรียน

- ข้อ 21 ผู้ขอเทียบโอนผลการเรียนต้องเขียนหนังสือขอเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
- ข้อ 22 ให้คณบดีหรือรองอธิการบดี แต่งตั้งคณะกรรมการเทียบโอนผลการเรียน ซึ่งมีคุณสมบัติ สองคนดังกับระดับการศึกษา และสาขาวิชาที่ขอเทียบโอนจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน ดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนตามหลักสูตรที่กำหนด โดยให้เป็นไปตามเกณฑ์และข้อกำหนดของคณะที่ระบุไวานั้นสังกัด
- ข้อ 23 คณะกรรมการการเทียบโอนผลการเรียน มีหน้าที่ดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนหรือประเมินความรู้ ทักษะและประสบการณ์ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินผล โดยให้เป็นไปตามเกณฑ์และข้อกำหนดของคณะ
- ข้อ 24 ผู้ขอเทียบโอนจะต้องใช้เวลาศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยย่างน้อย 1 ปีการศึกษา
- ข้อ 25 ค่าธรรมเนียมการเทียบโอนผลการเรียนเป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย
- ข้อ 26 ให้คณบดี หรือรองอธิการบดี เป็นผู้อนุมัติผลการเทียบโอนผลการเรียน
- ข้อ 27 การเทียบโอนผลการเรียนในระบบ
- 27.1 การเทียบโอนผลการเรียนสำหรับนักศึกษาที่เข้าหลักสูตร หรือคณะในมหาวิทยาลัย
- 27.1.1 ให้นักศึกษาดำเนินการขอเทียบโอนผลการเรียนภายใน 30 วันนับจากวันเปิดภาคการศึกษาแรก หากพ้นกำหนดนี้สิทธิที่จะขอเทียบโอนเป็นอันหมดไป ทั้งนี้เพื่อผู้ขอเทียบโอนจะได้รับทราบจำนวนรายวิชาและจำนวนหน่วยกิตที่จะต้องศึกษาเพิ่มเติมอีกงานกว่าจะครบตามหลักสูตร
- 27.1.2 ให้เทียบโอนรายวิชาหรือกลุ่มวิชาซึ่งมีเมืองทางการเรียนรู้ และจุดประสงค์ ครอบคลุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของรายวิชา หรือกลุ่มวิชาในสาขาวิชาที่นักศึกษา ผู้ขอเทียบโอนกำลังศึกษาอยู่ โดยให้เป็นไปตามเกณฑ์และข้อกำหนดของคณะ
- 27.1.3 รายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่เทียบโอนหน่วยกิตให้ มีอุปกรณ์และต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่ต่ำสามในสี่ของจำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตรที่รับโอน

8/01

- 27.1.4 รายวิชาที่จะนำมานำเสนอ ต้องมีระดับคะแนนไม่ต่ำกว่า A หรือ C
- 27.1.5 การบันทึกผลการศึกษาและการประเมินผล รายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่เทียบโอน ให้ จะไม่นำมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคและค่าระดับคะแนนเฉลี่ย สะสม โดยให้บันทึก “TC” (Transfer Credits) ไว้ส่วนท้ายของรายวิชาที่เทียบโอนให้ในใบแสดงผลการเรียน
- 27.1.6 ในกรณีที่มหาวิทยาลัยเปิดหลักสูตรใหม่ จะเทียบโอนนักศึกษาให้เข้าศึกษา ได้ไม่เกินกว่าชั้นปีและภาคการศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้มีนักศึกษาเรียนอยู่ ตามหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว
- 27.2 ผู้ที่เคยศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา หรือสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษารับรอง และผ่านการ คัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ได้อีกปีใน 3 ปี นับจากวันที่พ้นสภาพการเป็น นักศึกษา อันเนื่องมาจากการศึกษา มีสิทธิ์ได้รับการเทียบโอนและรับโอนรายวิชา ในระดับเดียวกันตามข้อ 27.1
- 27.3 การเทียบโอนผลการเรียนสำหรับนักศึกษาที่เข้ามาจากสถาบันการศึกษาอื่น
- 27.3.1 มหาวิทยาลัยอาจรับโอนนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา รับรอง
- 27.3.2 การรับโอนนักศึกษา ต้องได้รับการอนุมัติจากผู้ดูแลห้องเรียน หรือรองอธิการบดีที่นักศึกษา ขอโอนเข้าศึกษาและอธิการบดี โดยมีหลักเกณฑ์ด้านที่คณะกรรมการประจำ คณะกรรมการและกำหนด
- 27.3.3 การขอโอนเข้า ให้ยื่นคำร้องถึงมหาวิทยาลัยข้างหน้า 30 วันก่อนกำหนด วันลงทะเบียนเรียนของภาคการศึกษาที่จะโอนเข้าศึกษา พร้อมทั้งติดต่อ สถาบันการศึกษาเดิมให้ข้อสังไว้แสดงผลการศึกษาและค่าธรรมเนียมรายวิชาที่ได้ เคยศึกษามาแล้วของหลักสูตรเดิมมาซึ่งมหาวิทยาลัยโดยตรง
- 27.3.4 การเทียบโอนผลการเรียนให้ใช้หลักเกณฑ์ด้านความในข้อ 27.1
- ข้อ 28 การเทียบโอนผลการเรียนจากการศึกษานอกระบน และหรือ การศึกษาตามอัชญาศักข์สูง การศึกษาในระบบ
- 28.1 หลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียน โดยการเทียบโอนความรู้และให้หน่วยกิต จากการศึกษานอกระบนและ การศึกษาตามอัชญาศักข์สูงการศึกษาในระบบมีดังนี้
- 28.1.1 วิธีการประเมินเพื่อการเทียบโอนความรู้จะกระทำได้โดยการทดสอบ มาตรฐาน การทดสอบที่ไม่ใช่การทดสอบมาตรฐาน การประเมินการจัด การศึกษาหรือ อบรมที่จัดโดยหน่วยงานต่างๆ และการประเมินเพิ่มเติมตามสถานะ

- 28.1.2 การเพิ่มโอนความรู้ จะเพิ่มเป็นรายวิชาหรือกลุ่มวิชาตามหลักสูตรที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย โดยรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่เพิ่มโอนให้มีร่วมกันแล้วด้วยมีจำนวนหน่วยกิตไม่เกินสามในสี่ของจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร
- 28.1.3 การขอเพิ่มโอนความรู้เป็นรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่อยู่ในสังกัดสาขาวิชาใดให้สาขาวิชานั้นเป็นผู้กำหนดวิธีการและดำเนินการเพิ่มโอน โดยการเพิ่มโอนความรู้นั้นต้องได้รับผลการประเมินเพิ่มได้ไม่ต่ำกว่า ค หรือ C จึงจะให้นับจำนวนหน่วยกิตรายวิชา หรือกลุ่มวิชานั้น
- 28.1.4 รายวิชาที่เพิ่มโอนให้ จะไม่นำมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคและค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยบันทึก Prior Learning Credits ไว้ส่วนบนของรายวิชาที่เพิ่มโอนให้ในใบแสดงผลการเรียน ในกรณีมีเหตุจำเป็น มหาวิทยาลัยนิรโทษศิทธิ์ ที่จะให้สาขาวิชาทำการประเมินความรู้ของผู้ที่เขย่าเพิ่มโอนความรู้
- 28.2 ให้มีการบันทึกผลการเรียนตามวิธีการประเมินดังนี้
- 28.2.1 หน่วยกิตที่ได้จากการทดสอบมาตรฐาน ให้บันทึก “CS” (Credits from Standardized Tests)
 - 28.2.2 หน่วยกิตที่ได้จากการทดสอบที่ไม่ใช่การทดสอบมาตรฐาน ให้บันทึกเป็น “CE” (Credits from Examination)
 - 28.2.3 หน่วยกิตที่ได้จากการประเมินการจัดการศึกษาหรืออบรมที่จัดโดยหน่วยงานต่างๆ ให้บันทึก “CT” (Credits from Training)
 - 28.2.4 หน่วยกิตที่ได้จากการประเมินเพื่อสะท้อนงาน ให้บันทึก “CP” (Credits from Portfolio)
- 28.3 การบันทึกผลการเพิ่มโอนตามวิธีการประเมินในข้อ 28.2 ให้บันทึกไว้ส่วนท้ายของรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่เพิ่มโอนให้ เว้นแต่หลักสูตรที่มีองค์กรวิชาชีพควบคุมและต้องใช้ผลการเรียนประเมินผลการสอนในอนุญาตประกอบวิชาชีพ ให้กำหนดค่าระดับคะแนนในรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่อนามาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคและค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยบันทึก “PL” (Prior Learning) ไว้ส่วนท้ายของรายวิชาที่เพิ่มโอนให้ในใบแสดงผลการเรียน
- 28.4 ให้คณบดีท้าประภากล่าวแนบปูนดินในการดำเนินการเพิ่มโอนผลการเรียนจาก การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยเข้าสู่การศึกษาในระบบ
- 28.5 การเพิ่มโอนผลการเรียนในหมวดนี้ ไม่ใช่มีข้อกำหนดการจัดการศึกษาระดับปริญญา ภาคสมบูรณ์พิเศษ (การจัดการศึกษาเฉพาะกิจ)

หมวดที่ 8
การวัดและประเมินผลการศึกษา

ข้อ 29 ให้คณะที่เป็นสอนในมหาวิทยาลัยจัดการวัดผลและประเมินผลการศึกษาสำหรับรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนไว้ในแต่ละภาคการศึกษานั้น ๆ โดยการประเมินผลการศึกษาในแต่ละรายวิชาให้กำหนดเป็นระดับคะแนน ค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิต และผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ระดับคะแนน (GRADE)	ค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิต	ผลการศึกษา
ก หรือ A	4.0	ดีเยี่ยม (Excellent)
ข ⁺ หรือ B ⁺	3.5	ดีมาก (Very Good)
ข หรือ B	3.0	ดี (Good)
ค ⁺ หรือ C ⁺	2.5	ค่อนข้างดี (Fairly Good)
ค หรือ C	2.0	พอใช้ (Fair)
ง ⁺ หรือ D ⁺	1.5	อ่อน (Poor)
ง หรือ D	1.0	อ่อนมาก (Very Poor)
ด หรือ F	0	ตก (Fail)
ด หรือ W	-	ถอนรายวิชา (Withdrawn)
ม.ส. หรือ I	-	ไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
พ.ส. หรือ S	-	พอใช้ (Satisfactory)
น.ส. หรือ U	-	ไม่พอใช้ (Unsatisfactory)
ม.น. หรือ Au	-	ไม่นับหน่วยกิต (Audit)

ข้อ 30 การให้ระดับคะแนน ก (A) ข⁺ (B⁺) ข (B) ค⁺ (C⁺) ค (C) ง⁺ (D⁺) ง (D) และ ด (F) จะกระทำได้ในกรณีดังนี้

30.1 ในรายวิชาที่นักศึกษาเข้าสอบและหรือมีผลงานที่ประเมินผลการศึกษาได้

30.2 เป็นชนิดการระดับคะแนน ม.ส. (I)

ข้อ 31 การให้ระดับคะแนน ด (F) นอกเหนือไปจากข้อ 30 แล้ว จะกระทำการดังดังนี้

31.1 ในรายวิชาที่นักศึกษามีเวลาศึกษามากกว่า 80 ของเวลาศึกษาลดอคภากการศึกษา

31.2 เมื่อนักศึกษาทำผิดระเบียบการสอนในแต่ละภาคการศึกษาตามข้อบังคับหรือระเบียบ
หรือประกาศมหาวิทยาลัยว่าด้วยการนั้นๆ และได้รับการคัดสินให้ได้ระดับคะแนน ด (F)

ข้อ 32 การให้ระดับคะแนน ๓ (W) จะกระทำได้ในกรณีดังไปนี้

- 32.1 นักศึกษาป่วยก่อนสอบและไม่สามารถเข้าสอบในบางรายวิชาหรือทั้งหมดได้ โดยยืน
ในลำบากพร้อมในรับรองแพทย์ให้คุณบดี หรือรองอธิการบดี พิจารณาร่วมกับอาจารย์
ผู้สอน หากเห็นว่าการศึกษาของนักศึกษาผู้นี้ขาดเนื้อหาส่วนที่สำคัญ สมควรให้
ระดับคะแนน ๓ (W) ในบางวิชาหรือทั้งหมด
- 32.2 นักศึกษาลาพักการศึกษาหลังจากสัปดาห์ที่ 12 ในระหว่างภาคการศึกษาปกติหรือ^{สัปดาห์ที่ ๕} ในระหว่างภาคการศึกษาฤดูร้อน
- 32.3 คณบดี หรือรองอธิการบดี อนุญาตให้เปลี่ยนระดับคะแนนจาก ม.ส. (I) เนื่องจากป่วย
หรือเหตุสุดวิสัย
- 32.4 ในรายวิชาที่นักศึกษาได้รับอนุญาตให้ลงทะเบียนเรียน โดยไม่นับหน่วยกิต (Au) และ
มีเวลาศึกษาไม่ครบร้อยละ 80 ของเวลาศึกษาตลอดภาคการศึกษา

**ข้อ 33 การให้ระดับคะแนน ม.ส. (I) จะกระทำได้ในรายวิชาที่ผลการศึกษาขึ้นไม่สมบูรณ์ โดยอาจารย์
ผู้สอนจะต้องระบุเหตุที่ให้ระดับคะแนน ม.ส. (I) ประกอบไว้ด้วยในกรณีดังไปนี้**

- 33.1 กรณีมีเหตุเจ็บป่วยหรือเหตุสุดวิสัย และมีเวลาศึกษารอบร้อยละ 80 โดยได้รับอนุมัติ
จากคณบดี หรือรองอธิการบดี
- 33.2 กรณีนักศึกษาทำงานที่เป็นส่วนประกอบของการศึกษาขึ้นไม่สมบูรณ์ และอาจารย์ผู้สอน
รายวิชานี้เห็นสมควรให้ผลการศึกษาไว้ ด้วยความเห็นชอบจากหัวหน้าสาขาวิชาที่
รายวิชานี้สังกัด และได้รับอนุมัติจากคณบดี หรือรองอธิการบดี โดยขออนุมัติตาม
กำหนดเวลาของคณะหรือเขตพื้นที่

**ข้อ 34 การขอเพิ่มระดับคะแนน ม.ส. (I) นักศึกษาจะต้องยื่นคำร้องต่ออาจารย์ผู้สอนรายวิชานี้ภายใน
กำหนด ๕ วันทำการหลังจากวันประกาศผลสอบ เพื่อขอให้อาจารย์ผู้สอนกำหนดระยะเวลา
สำหรับการวัดผลการศึกษาที่สมบูรณ์ในรายวิชานี้ เพื่อเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ส. (I) ให้แล้ว
เสร็จภายใน ๑๕ วันทำการนับแต่วันประกาศผลสอบ ยกเว้นการเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ส. (I)
ของรายวิชาที่เป็นโครงการหรือปัญหาพิเศษหรือวิทยานิพนธ์ ให้ขออนุมัติจากคณบดีหรือรอง
อธิการบดี เพื่อเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ส. (I) และให้คณบดีหรือรองอธิการบดีส่งระดับ
คะแนนถึงสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน หรือ กองการศึกษา ก่อนวันสิ้นภาค
การศึกษาถัดไป หากพื้นกำหนดทั้ง ๒ กรณีแล้ว นักศึกษาที่ได้ระดับคะแนน ม.ส. (I) ใน
รายวิชาจะจะถูกเปลี่ยนเป็นระดับคะแนน ๔ (F) โดยอัตโนมัติ**

ก่อนวันสิ้นภาคการศึกษาถัดไป หมายอ้าง ก่อนวันที่พิมพ์หัวข้อลักษณะไว้ให้
เมื่อวันลืมภาคการศึกษาใด ๆ ถัดไปจากภาคการศึกษาที่นักศึกษาได้รับคะแนน ม.ส. (I) ไว้
เมื่อระยะเวลา ๑ ภาคการศึกษา ยกเว้นภาคการศึกษาฤดูร้อนซึ่งเป็นภาคการศึกษาที่ไม่นับด้วย
แต่หากนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาฤดูร้อน จะต้องดำเนินการวัดผลการศึกษาที่

สมบูรณ์ให้เสร็จสิ้นก่อนวันสิ้นภาคการศึกษาครึ่งปี นิเทศน์ระดับคะแนน ม.ส. (I) จะถูกเปลี่ยนเป็นระดับคะแนน ต (F) โดยอัตโนมัติ

นักศึกษาที่ได้ระดับคะแนน ม.ส. (I) ในภาคการศึกษาใดๆ ไม่จำเป็นต้องลงทะเบียนเรียนเพื่อขอปรับระดับคะแนน ม.ส. (I) ในภาคการศึกษาต่อไป แต่การขอเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ส. (I) ในภาคการศึกษาสุดท้ายของนักศึกษา นักศึกษาต้องขอรักษาสภาพการเป็นนักศึกษา และชำระเงินค่าธรรมเนียมตามประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ 35 การเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ส. (I) จะกระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- 35.1 นักศึกษาที่มีเวลาศึกษาครบร้อยละ 80 ของเวลาศึกษาตลอดภาคการศึกษา แต่ไม่ได้สอบ เพราะเจ็บป่วยหรือมีเหตุสุคิริสัย และได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการหรือรองอธิการบดีในการผ่านนี้ การเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ส. (I) ให้ได้ระดับคะแนนตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลการศึกษา
- 35.2 เมื่ออาจารย์ผู้สอนและหัวหน้าสาขาวิชาเห็นสมควรให้รอดการศึกษา เพราะนักศึกษาต้องทำงานซึ่งเป็นส่วนประกอบการศึกษาในรายวิชานั้นให้สมบูรณ์ โดยมิใช่ความผิดของนักศึกษาในกรณีที่นักศึกษาเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ส. (I) ให้ได้ระดับคะแนนตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลการศึกษา แม้ถ้าเป็นกรณีความผิดของนักศึกษาแล้ว การเปลี่ยนระดับคะแนน ม.ส. (I) ให้ได้ไม่สูงกว่าระดับคะแนน ต (C)

ข้อ 36 การให้ระดับคะแนน พ.จ. (S) และ บ.จ. (U) จะกระทำได้ในรายวิชาที่หลักการประเมินผลการศึกษานั้นที่ พอกใจ และ ไม่พอกใจ ดังกรณีดังต่อไปนี้

- 36.1 ในรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้ว่ามีการประเมินผลการศึกษาอย่าง ไม่เป็นระดับคะแนน ก (A) ข⁺ (B⁺) ข (B) ข⁻ (C⁻) ค (C) ค⁺ (D⁺) ค (D) และ ต (F)
- 36.2 ในรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนนักหนែนไปจากหลักสูตรและขอรับการประเมินผลการศึกษาเป็นระดับคะแนน พ.จ. (S) และ บ.จ. (U) จะไม่มีค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิต และหน่วยกิตที่ได้ไม่นำมาคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคและค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม แต่ให้นับรวมเข้าเป็นหน่วยกิตสะสมด้วย

ข้อ 37 การให้ระดับคะแนน ม.น. (Au) จะกระทำได้ในรายวิชาให้วิชาหนึ่งที่อาจารย์ที่ปรึกษาอาจจะแนะนำให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเพื่อเป็นการเสริมความรู้ โดยไม่นับหน่วยกิตในรายวิชานั้น ดังกรณีดังต่อไปนี้

- 37.1 เมื่อนักศึกษาได้มีเวลาศึกษาครบร้อยละ 80 ของเวลาศึกษา ประกอบกับอาจารย์ผู้สอนวินิจฉัยว่า ได้ศึกษาด้วยความตั้งใจ ให้ระดับคะแนนเป็น ม.น. (AU) หากนักศึกษามีเวลาศึกษาไม่ครบร้อยละ 80 ของเวลาศึกษาให้ระดับคะแนนเป็น อ (W) ในรายวิชานั้น
- 37.2 หน่วยกิตของรายวิชาที่ศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต ม.น. (Au) จะไม่นับรวมเข้าเป็นหน่วยกิตสะสมและหน่วยกิตผลดัดหลักสูตร
- 37.3 นักศึกษาผู้ใดได้ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาให้โดยไม่นับหน่วยกิตแล้ว นักศึกษาผู้นั้นจะลงทะเบียนเรียนในรายวิชานั้นซ้ำอีก เพื่อเป็นการนับหน่วยกิตในภายหลังก็ได้

ข้อ 38 การคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ย

เมื่อสิ้นภาคการศึกษาหนึ่งๆ นحوาวิทยาลัยจะคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของรายวิชาที่นักศึกษาแต่ละคนได้ลงทะเบียนเรียนไว้ในภาคการศึกษานั้น ๆ เรียกว่าค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาค ตามผลรวมของหน่วยกิตที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษาซึ่งเรียกว่าหน่วยกิตประจำภาค และจะคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยทุกรายวิชาของทุกภาคการศึกษา รวมทั้งภาคการศึกษาต่อครึ่งปี ดังแต่เริ่มสภาพการเป็นนักศึกษาถึงภาคการศึกษาปีชุดบันเรียนเรียกว่าค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ตามผลรวมของหน่วยกิตที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนทุกภาคการศึกษาที่หมด ซึ่งเรียกว่าหน่วยกิตสะสม ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยมี 2 ประเภท ซึ่งคำนวณหาได้ดังด่อไปนี้

- 38.1 ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาค ให้คำนวณจากผลการศึกษาของนักศึกษา ในแต่ละภาคการศึกษา โดยเอาผลรวมของผลคุณของหน่วยกิตคำนวณกับค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิตที่นักศึกษาได้รับในแต่ละรายวิชาเป็นตัวตั้ง แล้วหารด้วยผลรวมของจำนวนหน่วยกิตประจำภาค ในการหารเมื่อได้เศษนิยมสองตำแหน่งแล้ว ถ้าปรากฏว่าซังมีเศษให้ปัดทิ้ง
- 38.2 ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณจากผลการศึกษาของนักศึกษาดังเดิมแต่เริ่มสภาพการเป็นนักศึกษานถึงภาคการศึกษาปีชุดบันที่กำลังคิดคำนวณ โดยเอาผลรวมของผลคุณของหน่วยกิตคำนวณกับค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิตที่นักศึกษาได้รับในแต่ละรายวิชาเป็นตัวตั้ง แล้วหารด้วยผลรวมของจำนวนหน่วยกิตสะสม ในการหาร เมื่อได้เศษนิยมสองตำแหน่งแล้ว ถ้าปรากฏว่าซังมีเศษให้ปัดทิ้ง

ข้อ 39 การลงทะเบียนเรียนซ้ำ หรือแทน และการนับหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร

- 39.1 นักศึกษาที่ได้รับคะแนน F (D+) หรือ D (D) มีสิทธิลงทะเบียนเรียนรายวิชาซ้ำอีกได้ การลงทะเบียนเรียนที่ก่อตัวนี้ เรียกว่า การเรียนแทน (Regrade)
- 39.2 รายวิชาใดที่นักศึกษาขอเรียนซ้ำ ให้ยกเลิกการลงทะเบียนและผลการเรียนในรายวิชาที่ขอเรียนซ้ำ และให้นับหน่วยกิตของการลงทะเบียนครั้งหลังสุด
- 39.3 รายวิชาใดที่นักศึกษาได้ระดับคะแนน D (F) หรือ M.J. (U) หรือ O (W) หากเป็นรายวิชานึงกันในหลักสูตรแล้ว นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีก จนกว่าจะได้ระดับคะแนนตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ แต่ถ้าเป็นรายวิชาเดิมในหลักสูตรนักศึกษาอาจลงทะเบียนเรียนรายวิชาอีกหนึ่งครั้งได้
- 39.4 รายวิชาใดที่นักศึกษาได้ระดับคะแนน D (F) หรือ M.J. (U) เมื่อมีการลงทะเบียนเรียนรายวิชาซ้ำหรือแทนกันแล้วให้นับหน่วยกิตสะสมเพิ่งครั้งเดียวในการคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม
- 39.5 การนับหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรให้นับเฉพาะหน่วยกิตของรายวิชาที่ได้ระดับคะแนนตั้งแต่ E (D) ขึ้นไป หรือได้คะแนน พ.จ. (S) เท่านั้น

ข้อ 40 การบันทึกผล และการประเมินผล กรณีเรียนเข้าหรือแทน

- 40.1 ให้บันทึกผลการเรียนทุกครั้งที่ลงทะเบียนเรียน
- 40.2 การประเมินผลการศึกษา ให้ใช้ระดับคะแนนที่ได้รับครั้งหลังสุดมาคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ย

หมวดที่ 9

การพัฒนาภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ 41 นักศึกษาจะพัฒนาภาพการเป็นนักศึกษามือ

- 41.1 ตache
- 41.2 ลาออก
- 41.3 โอนไปเป็นนักศึกษาสถาบันอื่น
- 41.4 พ้นสภาพเมื่อออกจากถูกถอนชื่อการเป็นนักศึกษาตามข้อ 10.8
- 41.5 ไม่ผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลตามข้อ 42
- 41.6 ใช้ระยะเวลาการศึกษาเกินกว่าสองเท่าของแผนการเรียนตามหลักสูตร นับแต่วันที่นิเทศเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ยกเว้นภาคการศึกษาถัดร้อน ทั้งนี้สำหรับนักศึกษาที่โอนเข้ามาจากมหาวิทยาลัยอื่นหรือหลักสูตรให้นับเวลาที่เคยศึกษาอยู่ในหลักสูตรเดิมรวมเข้าด้วย
- 41.7 สำเร็จการศึกษาครบหลักสูตรและได้รับการอนุมัติปริญญา
- 41.8 มหาวิทยาลัยสั่งให้พัฒนาภาพการเป็นนักศึกษานอกเหนือจากข้อดังกล่าวข้างต้น

ข้อ 42 เกณฑ์การพัฒนาภาพเมื่อจบผลการศึกษา

- 42.1 มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 0.00 เมื่อลงทะเบียนเรียนมีหน่วยกิตสะสม (Credit Attempt-CA) ที่นำมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average - GPA.) น้อยกว่า 30 หน่วยกิต
- 42.2 มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.50 เมื่อลงทะเบียนเรียนมีหน่วยกิตสะสม (Credit Attempt-CA) ที่นำมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม(Grade Point Average - GPA.) ระหว่าง 30 ถึง 59 หน่วยกิต
- 42.3 มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.75 เมื่อลงทะเบียนเรียน มีหน่วยกิตสะสม (Credit Attempt-CA) ที่นำมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average - GPA.) ตั้งแต่ 60 หน่วยกิตขึ้นไป ถึงจำนวนหน่วยกิตสะสมก่อนครบหลักสูตร
- 42.4 มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average - GPA.) ต่ำกว่า 2.00 เมื่อลงทะเบียนเรียนครบ datum ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ยกเว้นกรณีที่นักศึกษาได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.90 ขึ้นไป แล้วไม่ถึง 2.00 ซึ่งผลการศึกษาไม่เพียงพอที่จะรับการเสนอขอเพื่อรับปริญญา ให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเข้าในรายวิชาที่ได้ระดับ

จะแทนค่ากว่า ก (A) เพื่อปรับค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมให้ถึง 2.00 ภายในกำหนดระยะเวลา 3 ภาคการศึกษารวมภาคการศึกษาต่อร้อน แต่ไม่เกินระยะเวลาสองเท่า ของแผนการเรียนตามหลักสูตร

42.5 เกณฑ์การพัฒนาเพื่อทางผลการศึกษาตามข้อ 42.1 ถึง 42.3 สามารถแสดงเป็นตารางแสดงหน่วยกิตสะสมและค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ดังด่อไปนี้

หน่วยกิตสะสม	ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (สภาพการเดือน)	ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (พื้นสภาพการเป็นนักศึกษา)
0 – 29	0.01 – 1.49	0.00
30 – 59	1.50 – 1.74	ต่ำกว่า 1.50
ก – ก่อนครบตามหลักสูตร	1.75 – 1.99	ต่ำกว่า 1.75
ครบตามหลักสูตร	1.90 – 1.99 มีสิทธิ์ขึ้นค่าวรุ่ง	ต่ำกว่า 2.00

หมวดที่ 10 การศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้

ข้อ 43 ผู้เข้าศึกษาต้องมีคุณสมบัติและพื้นความรู้ หรือประสบการณ์ด้านที่หัวหน้าสาขาวิชาเห็นสมควร
ข้อ 44 การเข้าศึกษา

- 44.1 ผู้ประสงค์จะเข้าศึกษาต้องยื่นคำร้อง โดยตรงที่คณะกรรมการศึกษาที่ประสงค์จะขอเข้าศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ต่างหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน ก่อนวันเปิดภาคการศึกษาที่ประสงค์จะเข้าศึกษา
- 44.2 ให้ผู้ประสงค์จะเข้าศึกษาส่งเอกสารแสดงคุณสมบัติและพื้นความรู้หรือประสบการณ์ที่ผ่านมาทั้งหมดในวันที่ยื่นคำร้อง
- 44.3 ให้คณบดี หรือรองคณบดี พิจารณาการรับเข้าศึกษา

ข้อ 45 การลงทะเบียน

- 45.1 ผู้เข้าศึกษามิมีสถานภาพการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
- 45.2 การลงทะเบียนเรียนจะต้องไม่เกินภาคการศึกษาละ 9 หน่วยกิต โดยต้องดำเนินการตามกำหนดการเขียนเดียวกับนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
- 45.3 ผู้เข้าศึกษาต้องชำระค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียนและค่าบำรุงห้องสมุดในอัตราเดียวกับกลุ่มนักศึกษาของคณะที่ผู้เข้าศึกษาประสงค์จะเข้าศึกษาด้วย

- ข้อ 46 การขอเอกสารแสดงผลการศึกษา ให้ผู้เข้าศึกษาเขียนคำร้องด่อสำเนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนหรือกองการศึกษา ซึ่งจะออกระดับคะแนนให้เป็นระดับคะแนน ก (A) ข⁺ (B⁺) ข (B) ค⁺ (C⁺) ค (C) ง⁺ (D⁺) ง (D) และ ด (F) และหน่วยกิตที่ได้ไม่นำมาคำนวณหากำไรระดับคะแนนเฉลี่ย

หมวดที่ 11

การขอสั่งร่างการศึกษาและการขอเขียนทะเบียนบัณฑิต

- ข้อ 47 นักศึกษาผู้มีสิทธิ์ขอสำเร็จการศึกษาต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- 47.1 ต้องศึกษารายวิชาให้ครบตามข้อกำหนดของหลักสูตรนั้น
 - 47.2 สอบได้จำนวนหน่วยกิตสะสมไม่ต่ำกว่าที่หลักสูตรกำหนดไว้ และได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00
 - 47.3 เป็นผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมกับการเป็นบัณฑิตและไม่มีหนี้สินมุกพันต่อมหาวิทยาลัย
 - 47.4 การเขียนคำร้องขอสำเร็จการศึกษา ต้องยื่นต่อสำเนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนหรือกองการศึกษา ในภาคการศึกษาที่นักศึกษาคาดว่าจะสำเร็จการศึกษาทุกภาคการศึกษา ภายใน 60 วันนับแต่วันเปิดภาคการศึกษานั้น
 - 47.5 นักศึกษาที่ไม่ดำเนินการตามข้อ 47.4 จะไม่ได้รับการพิจารณาเสนอชื่อเพื่อรับปริญญา ในภาคการศึกษานั้น และจะต้องชำระค่ารักษาสภาพการเป็นนักศึกษาทุกภาคการศึกษาจนถึงภาคการศึกษาที่นักศึกษาเขียนคำร้องขอสำเร็จการศึกษา
- ข้อ 48 นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ต้องขอเขียนทะเบียนบัณฑิต โดยยื่นคำร้องเขียนทะเบียนบัณฑิตด่อสำเนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนหรือกองการศึกษาพร้อมชำระเงินค่าเขียนทะเบียนบัณฑิต
- ข้อ 49 การเสนอชื่อเพื่อรับปริญญาให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

หมวดที่ 12

ปริญญาเกียรตินิยมและเหรียญเกียรตินิยม

- ข้อ 50 นักศึกษาที่จะได้รับการเสนอชื่อเพื่อรับปริญญาเกียรตินิยมต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

- 50.1 ลงทะเบียนรายวิชาในมหาวิทยาลัยไม่ต่ำกว่า 72 หน่วยกิตสำหรับหลักสูตร 2-3 ปี การศึกษา หรือไม่ต่ำกว่า 120 หน่วยกิตสำหรับหลักสูตร 4 ปีการศึกษา หรือไม่ต่ำกว่า 150 หน่วยกิตสำหรับหลักสูตร 5 ปีการศึกษา
- 50.2 สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด ทั้งนี้ไม่นับระยะเวลาที่นักศึกษาขอลาพักการศึกษาตามข้อบังคับนี้

- 50.3 ต้องไม่มีผลการศึกษาที่อยู่ในเกณฑ์ขั้นไม่พอใจ หรือ ม.จ.(U) หรือต่ำกว่าระดับคะแนนขั้นพอใช้ หรือ ก (C) ในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง
- 50.4 นักศึกษาผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ 50.1 50.2 และ 50.3 ที่มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.75 จะได้รับการเสนอชื่อเพื่อรับปริญญาเกียรตินิยมอันดับ 1
- 50.5 นักศึกษาผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ 50.1 50.2 และ 50.3 ที่มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.50 จะได้รับการเสนอชื่อเพื่อรับปริญญาเกียรตินิยมอันดับ 2
- 50.6 การเสนอชื่อเพื่อรับปริญญาเกียรตินิยมให้สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนนำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยในคราวเดียวกันกับที่เสนอของอนุมัติปริญญาประจำภาคการศึกษานี้
- ข้อ 51 การให้เกียรตินิยมหรือญทองหรือเกียรตินิยมหรือญเงิน**
- 51.1 ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีหรือญเกียรตินิยมแก่ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีผลการศึกษาดีเด่นโดยแยกเป็นกลุ่มสาขาวิชาตามชื่อปริญญา
- 51.2 เกียรตินิยมหรือญทองให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้ปริญญาเกียรตินิยมอันดับ 1 ที่ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงสุดในแต่ละกลุ่มสาขาวิชาตามชื่อปริญญา
- 51.3 เกียรตินิยมหรือญเงินให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมเป็นที่สองและจะต้องได้ปริญญาเกียรตินิยมอันดับ 1 หรือ 2 ในแต่ละกลุ่มสาขาวิชาตามชื่อปริญญากรณีผู้สำเร็จการศึกษาได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงสุด แต่ได้ปริญญาเกียรตินิยมอันดับ 2 ในแต่ละกลุ่มสาขาวิชาตามชื่อปริญญาให้เกียรตินิยมหรือญเงิน
- ข้อ 52 การเสนอชื่อเพื่อรับหรือญเกียรตินิยมให้สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนดำเนินการปีการศึกษาละหนึ่งครั้ง และให้อธิการบดีนำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติในคราวเดียวกันกับที่เสนอของอนุมัติปริญญาประจำภาคการศึกษาสุดท้ายของปีการศึกษา**

หมวดที่ 13

บทเฉพาะกาล

- ข้อ 53 ข้อบังคับนี้ ให้มีผลใช้บังคับกับนักศึกษาที่เข้าศึกษาด้วยเด็ปการศึกษา 2551 เป็นต้นไป
- ข้อ 54 นักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในปีการศึกษา 2551 ให้ใช้ข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญา พ.ศ. 2537 ข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลว่าด้วย
การศึกษาระดับปริญญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2541 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543
(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2544 (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 7)
พ.ศ. 2547 และข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ว่าด้วยปริญญาเกียรตินิยม¹
และเหรียญเกียรตินิยม พ.ศ. 2547 จนกว่าจะสำเร็จการศึกษาโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ 23 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

(ดร.กฤษณะ พงษ์ กิรติกร)

นายกสภานาวิชาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ว่าด้วยการศึกษาและค้นคว้าวิจัยฯ (ฉบับที่ 2)**

พ.ศ. 2552

โดยที่มีการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ว่าด้วย
การศึกษาและค้นคว้าวิจัยฯ ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 17(2) เพื่อพระราชทานบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา พ.ศ. 2548
เบ็ดเตล็ดภารกิจทางวิชาการและค้นคว้า ในการประชุม ครั้งที่ 23(11/2552) เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม
พ.ศ. 2552 จึงทรงพระเมรุมาศไว้ดังนี้

**ข้อ 1 ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ว่าด้วย
การศึกษาและค้นคว้าวิจัยฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552”**

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับสำหรับนักศึกษาที่เข้าศึกษาปัจจุบันเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกข้อความในข้อ 27.2 เพลงข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ว่าด้วยการศึกษาและค้นคว้า ให้ใช้บังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา พ.ศ. 2551 และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน “ผู้ที่เคยศึกษาในมหาวิทยาลัย
หรือเคยเข้าร่วมการศึกษาอื่น ซึ่งหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจจัดการศึกษา และผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย
ได้มากกว่าใน 3 ปี นับจากวันที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา มิฉะนั้นให้รับการเรียนโอนและรับโอนรายวิชา
ในระดับเดียวกัน ตามข้อ 27.1”

ประกาศ ณ วันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2552

(ดร.กฤษณะ พงศ์ ภิรติก)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ 3)

พ.ศ. 2553

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ว่าด้วย
การศึกษาระดับปริญญาตรี ให้มีความเหมาะสมสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามในมาตรา 17(2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548
และมติสภามมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ในประชุม ครั้งที่ 31 (8/2553) เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2553
จึงทรงจัดทำข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ว่าด้วย
การศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553”

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับสำหรับนักศึกษาที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้เพิ่มนหินิยม คำว่า “ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
หรือ อนุปริญญา” ระหว่างบทนิยม คำว่า “นักศึกษา” และคำว่า “แผนการเรียน” ในข้อ 4 แห่งข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2551

“ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรืออนุปริญญา
หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรืออนุปริญญาจากสถาบันการศึกษา
ที่หน่วยงานรัฐบาลรับรอง ที่ได้รับการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรืออนุปริญญาตามที่คณะกรรมการ
ศึกษาต่อ และได้รับการคัดเลือกเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ข้อ 4 ให้เพิ่มข้อความดังไปนี้ เมื่อข้อ 27.4 ในข้อ 27 แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลล้านนา ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2551

“27.4 การเทียบโอนผลการเรียน สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรืออนุปริญญา ให้ใช้หลักเกณฑ์ความความในข้อ 27.1

27.4.1 ผู้ขอเทียบโอนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
(ปวส.) หรืออนุปริญญา สามารถเทียบความรู้โอนเข้าสู่การศึกษาในระบบได้โดยการทดสอบความรู้ โดยให้
เป็นไปตามประกาศของคณะ

การเที่ยงโอนความรู้เป็นรายวิชาหรือกุ่นวิชาที่มีอยู่ในสังกัดสาขาวิชาใดให้คณะเป็นผู้กำหนดหลักการและวิธีการ โดยให้จัดทำเป็นประกาศคมฯ แล้วให้คณะกรรมการเป็นผู้ดำเนินการเที่ยงโอนโดยการทดสอบความรู้ และต้องได้รับผลการทดสอบความรู้ไม่ต่ำกว่า ๗๐ หรือ C จึงจะให้นับจำนวนหน่วยกิตรายวิชาหรือกุ่นวิชานั้น และให้มันทึกผลการทดสอบความรู้เป็น "CE" (Credits from Examination)"

ข้อ ๕ กรณีนักศึกษาที่เข้าศึกษานาไปการศึกษา ๒๕๕๒ ให้ใช้ชื่อปัจจุบันนี้โดยอนุโลม

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจวินิจฉัย ตีความเพื่อให้การปฏิบัติตามระเบียบนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓

(ดร.กรดดาดา กฤษกิจ)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ภาคผนวก ช

คำสั่งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปกรรมศาสบันทึก สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปกรรมศาสบันทึก สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)

คำสั่งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปกรรมศาสบันทึก^๑
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ที่ ๐๕๙/๒๕๖๕

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปกรรมศาสบันทึก (๕ ปี)
สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕) คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์

ตามที่คณะกรรมการพัฒนาและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรศิลปกรรมศาสบันทึก (๕ ปี) สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อให้ใช้หลักสูตรดังกล่าวกับนักศึกษาที่เข้าศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๕ เป็นต้นไปนั้น ดังนี้เพื่อให้การดำเนินการพัฒนาหรือปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตร ระดับปริญญาตรี คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ และระเบียนอื่น ๆ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงขอแต่งตั้งบุคคลดังต่อไปนี้ เป็นคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปกรรมศาสบันทึก (๕ ปี) สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม (หลักสูตร ปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕) ดังนี้

ที่ปรึกษา

๑. รศ.ดร.ศักดิ์ อุรจานันท์	รองอธิการบดีด้านวิชาการ	ประธานกรรมการ
๒. ผศ.ว่าที่ร้อยโทนันท์ ปานานันท์	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน กรรมการ	
๓. ผศ.พิรุ ภูน้อยสุวรรณ	คณบดีคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ กรรมการ	
๔. ผศ.วิทยา พลวิชัย	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและกิจการนักศึกษา กรรมการ คณบดีคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์	

มีหน้าที่ ให้คำปรึกษาด้านต่างๆ ให้การพัฒนาปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตร ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) พ.ศ. ๒๕๕๒ และสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

คณะกรรมการดำเนินงาน

๑. นางสาวปิยะนุช เจติยลด	ประธานกรรมการ
๒. นายคุสิต ทองเปรมเจตต์	กรรมการ
๓. นายราดา เสนานันท์	กรรมการ
๔. นายสมชาย บุญพิทักษ์	กรรมการ
๕. นางสาวอัญญาภักดี วิเศษ	กรรมการ
๖. รศ.ดร.ฤกุลพันธ์ พัชรเมธा	กรรมการ
๗. นายวรุต แม่เมือง	กรรมการ
๘. นายธรรมนูญ นิลวรรณ	กรรมการ

/๙. รศ.วิสา...

๑. ดร.วราภรณ์ สกุลมา	กรรมการ
๒. นายพิพัฒน์ ปัญญา	กรรมการ
๓. พศ.บุญรัตน์ ณ วิจัย	กรรมการ
๔. นางสาวนันพ สุวรรณภูมิ	กรรมการ
๕. นางสาวพรพิมล หาดี	กรรมการ
๖. นายปกรณ์ ลาภุล	กรรมการ
๗. นายไพรัชช์ คำวัน	กรรมการ
๘. นางสาวอริสา สุยะปัน	กรรมการ
๙. นายสมทรง เดชกิริฒนมคคล	กรรมการ
๑๐. นายชวัญพงษ์ สมมิตร	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

๑. ดร.ดร.นิรัช สุตสิงห์	คณะกรรมการสถาบันปัจยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ริม
๒. นางอ้ออทิพย์ ศรีวิชัย	กรรมการบริหาร หจก.แอดด ศตีล สีฟิวจ์, บจก.สุนา อิฟิวจ์
๓. นายสรศักดิ์ คันธวงศ์	ผู้จัดการ บริษัทบุญญาเรือนมิค จำกัด สาขาเชียงใหม่
๔. นายสุรเชษฐ์ ใจอุปะ	รองคณบดีฝ่ายกอสุทธิสื่อสารองค์กรและสารสนเทศ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๕. นายมรกต ยศธารวงศ์	นายกสมาคมผู้ผลิตและส่งออกสินค้าหัตถกรรมภาคเหนือ (NOHMEX)

มีหน้าที่ พัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
แห่งชาติ (TOF) พ.ศ. ๒๕๖๒

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔

ถึง ณ วันที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(ผู้อำนวยการสาขาวิชาสถาปัตยกรรมฯ หรือ คุณอุยสุวรรณ)
คณบดีคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ภาคผนวก ณ

ประวัติ และผลงานวิชาการ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร

เกณฑ์กำหนดประเภทผลงานทางวิชาการ ตาม ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผลงานทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ โดยให้เลือกรอเกณฑ์มาตรฐาน ลงในแบบฟอร์มประวัติ
อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และ อาจารย์ประจำหลักสูตร ข้อ 6.1-6.3

เกณฑ์มาตรฐาน	ค่าคะแนน
ข้อ 1 งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ;	0.8
ข้อ 2 งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ;	0.6
ข้อ 3 งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ;	1
ข้อ 4 งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน;	1
ข้อ 5 งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน;	0.4
ข้อ 6 งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ online;	0.2
ข้อ 7 ตำราหรือหนังสือที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอรับตำแหน่งทางวิชาการแล้ว;	1
ข้อ 8 ตำราหรือหนังสือที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ;	1
ข้อ 9 บทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูลครุ่มที่ 2;	0.6
ข้อ 10 บทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ;	0.2
ข้อ 11 บทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีอยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาฯ ด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 ;	0.4
ข้อ 12 บทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีอยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาฯ ด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556;	1

เกณฑ์มาตรฐาน	ค่าคะแนน
ข้อ 13 บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีอยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการอุดมศึกษาฯ ด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาการสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 แต่สถาบันนำเสนอสภากาแฟบันอนุมติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1;	0.8
ข้อ 14 ประสบการณ์จากสถานประกอบการ;	0
ข้อ 15 ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน;	1
ข้อ 16 ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร;	1
ข้อ 17 ผลงานวิจัยที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร;	0.4
ข้อ 18 ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ;	1
ข้อ 19 ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ แล้ว;	1

หมายเหตุ : ที่มาจากระบบ checo

แบบฟอร์มประวัติ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร
ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

1. อาจารย์ประจำหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ออกแบบอุตสาหกรรม

2. ชื่อ – สกุล นายวัฒพงษ์ สมมิตร

3. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์

4. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
5.1 ปริญญาเอก	-	-	-	-
5.2 ปริญญาโท	สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	ค.อ.ม.	เทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	2554
5.3 ปริญญาตรี	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ	ส.ต.บ.	ออกแบบ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	2548

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

วัฒพงษ์ สมมิตร. (2563). ออกแบบและพัฒนาชุดตัวรับแขกแบบถอดประกอบแรงบันดาลใจจากผ้า
ชนเผ่ามัง. ใน รายงานการประชุมวิชาการ วิจัยและงานสร้างสรรค์ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม
ครั้งที่ 5, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิมพ์โดย: มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 160 – 171. (เกณฑ์
ข้อ 10)

ขวัญพงษ์ สมมิตร. (2562). ออกรูปแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ของใช้ของตกแต่งบ้านจากเศษผ้าชนไฟ
กรณีศึกษา ร้านรีลาร์รอน. ใน รายงานการประชุมวิชาการ วิจัยและงานสร้างสรรค์ศิลปกรรม
และสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 4, วันที่ 6 กันยายน 2562. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า
568 – 583. (เกณฑ์ข้อ 10)

ขวัญพงษ์ สมมิตร. (2561). การออกแบบและพัฒนาชุดอุปกรณ์งานฝีมือเพื่อสตรีผู้สูงอายุ. ใน รายงาน
การประชุมวิชาการระดับชาติ ศิลปกรรมวิจัย ครั้งที่ 4, วันที่ 13 – 14 กรกฎาคม 2561.
ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น. หน้า 544 – 560 (เกณฑ์ข้อ 10)

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิ่งพิมพ์ หรือวารสารออนไลน์ ไม่มี

6.3 หนังสือที่ดีพิมพ์เผยแพร่

ไม่มี

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.1.1 ระดับปริญญาตรี 9 ปี

- ชีวิชา วัดเส้น
- ชีวิชา ออกรูปแบบผลิตภัณฑ์ 2
- ชีวิชา ออกรูปแบบผลิตภัณฑ์โลหะ
- ชีวิชา ออกรูปแบบตกแต่งภายใน
- ชีวิชา คอมพิวเตอร์กราฟิก
- ชีวิชา การทำหุ่นจำลอง
- ชีวิชา การจัดนิทรรศการ
- ชีวิชา ออกรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ 3
- ชีวิชา ออกรูปแบบผลิตภัณฑ์ 1
- วาออกแบบผลิตภัณฑ์ 4
- ชีวิชา ปฏิบัติการงานไม้และโลหะ
- ชีวิชา ปฏิบัติการวัสดุสังเคราะห์
- ชีวิชา องค์ประกอบศิลป์
- ชีวิชา สุทธิศาสตร์

- ชื่อวิชา วัสดุภาพสร้างสรรค์
- ชื่อวิชา คอมพิวเตอร์เพื่อการเขียนแบบ
- ชื่อวิชา ออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์
- ชื่อวิชา โครงงานออกแบบอุตสาหกรรม

7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี)

ไม่มี

7.3 ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงาน (ถ้ามี)

ปี พ.ศ. 2548 – 2550 พนักงานออกแบบ (Designer)

บริษัท ชั้นงาม จำกัด

ปี พ.ศ. 2551 – 2553 พนักงานออกแบบตกแต่งภายใน (Interior Designer)

บริษัท สำนักงานสถาปัตยกรรมไทย จำกัด

(ลงชื่อ)

(นายชรัสพงษ์ สมนิตร)

แบบฟอร์มประวัติ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร
ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

1. อาจารย์ประจำหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา อุกแอบอุตสาหกรรม

2. ชื่อ – สกุล นางสาวปิยะนุช เจตีย์ยอด

3. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์

4. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ	สาขาวิชา	พ.ศ.
ระดับอุดมศึกษา				
5.1 ปริญญาเอก	-	-	-	-
5.2 ปริญญาโท	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	硕.ม.	สถาปัตยกรรมภายใน	2553
5.3 ปริญญาตรี	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	ค.อ.บ.	สถาปัตยกรรมภายใน	2547

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

ปิยะนุช เจตีย์ยอด. (2563). การออกแบบบรรจุภัณฑ์สำหรับชามมีดี จังหวัดเชียงใหม่. ใน รายงานการประชุมวิชาการ วิจัยและงานสร้างสรรค์ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 5, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 138 – 148. (เกณฑ์ข้อ 10)

ราดา เสนานี้ย, ดุสิต ทองเปรมจิตต์ และ ปิยะนุช เจตีย์ยอด. (2563). การออกแบบและพัฒนาชุดโต๊ะพักผ่อนแบบถอดประกอบที่ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนและแมวจากวัสดุหินทรายแฟกกลุ่ม แฟกหลวง. ใน รายงานการประชุมวิชาการ วิจัยและงานสร้างสรรค์ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 5, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 105 – 116. (เกณฑ์ข้อ 10)

วิทยา ดวงชินา, จุฑารัตน์ ทศการ, พันธ์สักดี ภักดี, อรทัย มิงจิพล, พิชญาภา รั้งมีภากุล และ ปิยะนุช เจรดีย์ยอด. (2563). การออกแบบสถาปัตยกรรมผ่านกระบวนการออกแบบเชิงภูมิสังคม. ใน รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ BERAC ครั้งที่ 11, วันที่ 25 มิถุนายน 2563. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต. หน้า 186 – 194. (เกณฑ์ข้อ 10)

ปิยะนุช เจรดีย์ยอด, วรุต มนีมาโรจน์ และ อนุธิดา ดวงฟู. (2561). การออกแบบตราสัญลักษณ์มหาวิทยาลัย เชียงใหม่. ใน รายงานการประชุมวิชาการและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 5, วันที่ 6-8 ธันวาคม 2561. ตาก: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 777 – 788. (เกณฑ์ข้อ 10)

ปิยะนุช เจรดีย์ยอด, วรุต มนีมาโรจน์ และ อภิสิทธิ์ ขัดบุญเรือง. (2561). การศึกษาข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์คอมไฟล้านนา สำหรับกลุ่มหัดกรรมพื้นบ้านส่วนภูมิภาค เชียงใหม่. ใน รายงานการประชุมวิชาการและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 5, วันที่ 6-8 ธันวาคม 2561. ตาก: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 803 – 812. (เกณฑ์ข้อ 10)

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิ่งพิมพ์ หรือวารสารออนไลน์

ภัทรadasี รงงาม, จุรีพร เลือกหา, ปิยะนุช เจรดีย์ยอด, วันชัยยุทธ วงศ์เทพ, ติร บัวใบ, กิตติกุล ศิริเมืองมูล, ณภดล เจนวนิจัย, อำนาจ ใจคำฟู และ มาโนเดช อินทร์คำเชื้อ. (2561). การเพิ่มมูลค่าสุดเหليוให้จากการเกษตร: ภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในด้วยเชือกจากเปลือกฝักข้าวโพด. วารสาร มทร.อีสาน ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 5(2). กรกฎาคม – ธันวาคม 2561. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชมงคลอีสาน. หน้า 140 – 149. (เกณฑ์ข้อ 9)

6.3 หนังสือที่ตีพิมพ์เผยแพร่

ไม่มี

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.1.1 ระดับปริญญาตรี 8 ปี

- ชื่อวิชา หลักการเขียนแบบ
- ชื่อวิชา ออกแบบเครื่องเรือน 3
- ชื่อวิชา ออกแบบเครื่องเรือน 4
- ชื่อวิชา วิทยาระเบียบวิธีวิจัยทางการออกแบบ
- ชื่อวิชา ออกแบบตกแต่งภายใน
- ชื่อวิชา การออกแบบจัดแสดงสินค้าและนิทรรศการ

- ชื่อวิชา การเตรียมศิลปนิพนธ์ออกแบบอุตสาหกรรม
- ชื่อวิชา ศิลปนิพนธ์ออกแบบอุตสาหกรรม

**7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี)
ไม่มี**

7.3 ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงาน (ถ้ามี)

- ปี พ.ศ. 2548 – 2549 พนักงานเขียนแบบ ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ และ ตกแต่งภายใน
บริษัท ไคโอลันด์ จำกัด
- ปี พ.ศ. 2558 – 2561 ร่วมเป็นคณะกรรมการและที่ปรึกษาด้านพัฒนาผลิตภัณฑ์
บริษัทปรินต์ คอมเมอร์เชียล จำกัด

(ลงชื่อ)

(นางสาวปิยะนุช เจดีย์ยอด)

แบบฟอร์มประวัติ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร

ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

1. อาจารย์ประจำหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา อุกแอบอุตสาหกรรม

2. ชื่อ - สกุล นายดุสิต ทองpermajit

3. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์

4. ตั้งกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
5.1 ปริญญาเอก	-	-	-	-
5.2 ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยนเรศวร	กศ.ม.	อุตสาหกรรมศึกษา	2542
5.3 ปริญญาตรี	สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	ค.อ.บ.	ศิลปอุตสาหกรรม	2534

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

ราดา เสนานัย, ดุสิต ทองpermajit และ ปิยะนุช เจดีย์ยอด. (2563). การออกแบบและพัฒนาชุดโต๊ะ พักผ่อนแบบถอดประกอบที่ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนและแมวจากวัสดุหยาแฟกลุ่ม แฟล凰. ใน รายงานการประชุมวิชาการ วิจัยและงานสร้างสรรค์ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 5, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 105 – 116. (เกณฑ์ ข้อ 10)

พรพิมล บาลี, ทักษิน ราชชัยแสง และ ดุสิต ทองเปรมจิตต์. (2563). แนวทางการออกแบบชุดคอมไฟ ประดับติดผนัง “ไทย – โอลิ”. ใน รายงานการประชุมวิชาการ วิจัยและงานสร้างสรรค์ ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 5, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัย นเรศวร. หน้า 149 – 159. (เกณฑ์ข้อ 10)

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิงพิมพ์ หรือวารสารออนไลน์ ดุสิต ทองเปรมจิตต์. (2564). การออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ของที่ระลึกน้ำแข็ง เครื่อง เชียงใหม่. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 13(1). มกราคม – มิถุนายน 2564. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. หน้า 214 – 232 (เกณฑ์ ข้อ 9)

6.3 หนังสือที่พิมพ์เผยแพร่ ดุสิต ทองเปรมจิตต์. (2564). การออกแบบนิทรรศการและการจัดแสดง. (พิมพ์ครั้งที่ 1). เชียงใหม่: โชตนาพิพิธภัณฑ์. จำนวน 160 หน้า. (เกณฑ์ข้อ 8)

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.1.1 ระดับปริญญาตรี 15 ปี

- ชีวิชา ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ไม้และโลหะ
- ชีวิชา ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมงานไม้
- ชีวิชา ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม 5
- ชีวิชา ศิลปะนิพนธ์ออกแบบอุตสาหกรรม
- ชีวิชา ประมาณราคา
- ชีวิชา การบริหารจัดการอุตสาหกรรม

7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี) ไม่มี

7.3 ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงาน (ถ้ามี)

ปี พ.ศ. 2534 – 2537 ผู้จัดการฝ่ายผลิตเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้าน ควบคุมและวางแผน การผลิต บริษัท MDEC International (1991) จำกัด

ปี พ.ศ. 2537 – 2538 พนักงานออกแบบและควบคุมงานก่อสร้างอาคาร ห้างหุ้นส่วนจำกัด ตากวิชากรก่อสร้าง

(ลงชื่อ)

(นายดุสิต ทองเปรมจิตต์)

แบบฟอร์มประวัติ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร
ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

1. อาจารย์ประจำหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ออกแบบอุตสาหกรรม

2. ชื่อ - anusorn นายชาดา เสนานนัย

3. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์

4. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
5.1 ปริญญาเอก	-	-	-	-
5.2 ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยรังสิต	ศป.ม.	ศิลปะและการ ออกแบบ	2557
5.3 ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลล้านนา	สต.บ.	ออกแบบ อุตสาหกรรม	2555

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

ชาดา เสนานนัย, ดุสิต ทองเปรมจิตต์ และ ปิยะนุช เจรดีย์ยอด. (2563). การออกแบบและพัฒนาชุดโต๊ะ
พักผ่อนแบบถอดประกอบที่ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนและแมวจากวัสดุหญ้าแฟกกลุ่ม
แฟกหลาง. ใน รายงานการประชุมวิชาการ วิจัยและงานสร้างสรรค์ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม
ครั้งที่ 5, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 105 – 116. (เกณฑ์
ข้อ 10)

ชาดา เสนานัย. (2562). ออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ชุดสื่อเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์สำหรับเด็กในช่วงอายุ 6 – 11 ปี กรณีศึกษา บริษัท By woodwind. ใน รายงานการประชุมวิชาการ วิจัยและงานสร้างสรรค์ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 4, วันที่ 6 กันยายน 2562.
พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 489 – 504. (เกณฑ์ข้อ 10)

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิ่งพิมพ์ หรือวารสารออนไลน์ ไม่มี

6.3 หนังสือที่ดิพิมพ์เผยแพร่ ไม่มี

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.1.1 ระดับปริญญาตรี 5 ปี

- ชื่อวิชา สุนทรียศาสตร์
- ชื่อวิชา การยศาสตร์
- ชื่อวิชา คอมพิวเตอร์กราฟิก
- ชื่อวิชา การนำเสนอ้งานด้วยคอมพิวเตอร์
- ชื่อวิชา คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบและผลิต
- ชื่อวิชา คอมพิวเตอร์สำหรับการออกแบบผลิตภัณฑ์
- ชื่อวิชา โครงงานออกแบบอุตสาหกรรม

7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี) ไม่มี

7.3 ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงาน (ถ้ามี)

ปี พ.ศ. 2554 – 2555 พนักงานออกแบบผลิตภัณฑ์ (Product Design)
บริษัท wing fung packaging จำกัด

ปี พ.ศ. 2555 – 2557 พนักงาน Graphic Design, Exhibition Design และ Product design
บริษัท Two Talents จำกัด

(ลงชื่อ)

(นายชาดา เสนานัย)

แบบฟอร์มประวัติ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร

ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

1. อาจารย์ประจำหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา อุกเป็นอุตสาหกรรม

2. ชื่อ – สกุล นางสาวพรพิมล บานี

3. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์

4. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
5.1 ปริญญาเอก	-	-	-	-
5.2 ปริญญาโท	สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	ส.ตร.ม.	การออกแบบ อุตสาหกรรม	2558
5.3 ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลล้านนา	ส.ตร.บ.	ออกแบบ อุตสาหกรรม	2552

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

พรพิมล บานี, ทักษิน ราชชัยแสง และ ดุสิต ทองเบรมจิตต์. (2563). แนวทางการออกแบบชุดโคมไฟ
ประดับติดผนัง “ไทย-โอลิ”. ใน รายงานการประชุมวิชาการ วิจัยและงานสร้างสรรค์ศิลปกรรม
และสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 5, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า
149 – 159. (เกณฑ์ข้อ 10)

พรพิมล บาสี. (2562). การออกแบบและพัฒนาชุดหมวดกลุ่มผสมสตรี สำหรับบันนังสตา จังหวัดยะลา ด้วยศิลปะ Marbling Art. ใน รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ (IAMBEST 2019) ครั้งที่ 4, วันที่ 30 – 31 พฤษภาคม 2562. หน่วยงาน: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร. หน้า 219. (เกณฑ์ข้อ 10)

พรพิมล บาสี, อภิฤตี เอี่ยมสะอาด และ อัญมณี แพสุพัตร. (2562). การพัฒนาเตาอโรทัย ด้วยเทคนิคดีแคล กรณีศึกษาบริษัทเซรามิกส์ สิพวิจิ. ใน รายงานการประชุมวิชาการทางการออกแบบ สร้างสรรค์ระดับชาติ (TDR-Con 2019) ครั้งที่ 2, วันที่ 19 กรกฎาคม 2562. หน่วยงาน: มหาวิทยาลัยขอนแก่น. หน้า 211. (เกณฑ์ข้อ 10)

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิ่งพิมพ์ หรือวารสารออนไลน์ ไม่มี

6.3 หนังสือที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ไม่มี

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.1.1 ระดับปริญญาตรี 4 ปี

- ชื่อวิชา ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม 1
- ชื่อวิชา ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม 3
- ชื่อวิชา โครงงาน
- ชื่อวิชา การจัดแสดงและนิทรรศการ
- ชื่อวิชา การเขียนแบบเพื่ออุตสาหกรรม
- ชื่อวิชา มนุษย์และการออกแบบ
- ชื่อวิชา พื้นฐานการออกแบบ
- ชื่อวิชา หัดทดลองอุตสาหกรรมและภูมิปัญญาล้านนา
- ชื่อวิชา ศิลปะนิพนธ์ออกแบบอุตสาหกรรม
- ชื่อวิชา ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมประเภทอุปโภคบริโภค
- ชื่อวิชา หลักการเขียนแบบ

7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี)

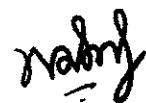
ไม่มี

7.3 ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงาน (ถ้ามี)

ปี พ.ศ. 2563

ร่วมเป็นคณะทำงานและที่ปรึกษาทางด้านงานออกแบบ และจัดแสดง
สินค้า บริษัท ไอ แอนด์ ซีเอ็นเอ็กซ์ จำกัด จ.เชียงใหม่

(ลงชื่อ)

(นางสาวพรพิมล บารี)

แบบฟอร์มประวัติ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร
ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

1. อาจารย์ประจำหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ออกแบบอุตสาหกรรม

2. ชื่อ – สกุล นายวุฒิ มณีมาโรจน์

3. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์

4. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
5.1 บริณญาเอก	-	-	-	-
5.2 ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	บ.ร.ม.	บริหารธุรกิจสำหรับ ผู้ประกอบการ	2552
5.3 ปริญญาตรี	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา วิทยาเขตภาคพายัพ	ว.ท.บ.	ออกแบบบรรจุภัณฑ์	2547

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัย หรืออبحاثความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

วุฒิ มณีมาโรจน์. (2562). โครงการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องเขินล้านนา กรณีศึกษากลุ่ม
เครื่องเขินเชิงดอย อำเภอดอยสะเก็ต จังหวัดเชียงใหม่. ใน รายงานการประชุมวิชาการ วิจัยและ
งานสร้างสรรค์ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 4, วันที่ 6 กันยายน 2562. พิษณุโลก:
มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 416 – 436. (เกณฑ์ข้อ 10)

วรุต มนีมาโรจน์. (2561). โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ กรณีศึกษาคอมศรีล้านนา จังหวัดลำปาง. ใน รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ ศิลปกรรมวิจัย ครั้งที่ 4, วันที่ 13 – 14 กรกฎาคม 2561. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น. หน้า 591 – 601. (เกณฑ์ข้อ 10)

ปิยานุช เจตีย์ยอด, วรุต มนีมาโรจน์ และ อనุธิดา ดวงฟู. (2561). การออกแบบตราสัญลักษณ์ชามีดี จังหวัดเชียงใหม่. ใน รายงานการประชุมวิชาการและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 5, วันที่ 6 – 8 ธันวาคม 2561. ตาก: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 777 – 788. (เกณฑ์ข้อ 10)

ปิยานุช เจตีย์ยอด, วรุต มนีมาโรจน์ และ อภิสิทธิ์ ขัดบุญเรือง. (2561). การศึกษาข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์คอมไฟล้านนา สำหรับกลุ่มหัดกรรมพื้นบ้านสลาสันทราย จังหวัด เชียงใหม่. ใน รายงานการประชุมวิชาการและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 5, วันที่ 6 – 8 ธันวาคม 2561. ตาก: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 803 – 812. (เกณฑ์ข้อ 10)

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิ่งพิมพ์ หรือวารสารออนไลน์ ไม่มี

6.3 หนังสือที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ไม่มี

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

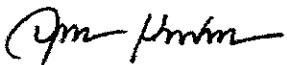
7.1.1 ระดับปริญญาตรี 10 ปี

- ชื่อวิชา ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- ชื่อวิชา องค์ประกอบศิลป์
- ชื่อวิชา การออกแบบบรรจุภัณฑ์
- ชื่อวิชา การออกแบบกิจกรรมพิเศษ
- ชื่อวิชา ออกแบบเครื่องเรือน
- ชื่อวิชา การออกแบบกิจกรรมพิเศษ
- ชื่อวิชา การออกแบบผลิตภัณฑ์ไม้
- ชื่อวิชา ออกแบบอุตสาหกรรมเบื้องต้น

7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี)
ไม่มี

7.3 ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงาน (ถ้ามี)

- ปี พ.ศ. 2550 – 2553 พนักงานฝ่ายพัฒนาผลิตภัณฑ์ (R&D)
บริษัท คิงส์คอลเลคชั่น
- ปี พ.ศ. 2553 – 2555 หัวหน้าฝ่ายพัฒนาผลิตภัณฑ์ (R&D)
บริษัท ออสสิริส จำกัด ในเครือบ้านช่างทอง

(ลงชื่อ)

(นายวรุต มนิมาโรจน์)

แบบฟอร์มประวัติ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร
ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

1. อาจารย์ประจำหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ออกแบบอุตสาหกรรม

2. ชื่อ – สกุล นายตระกูลพันธ์ พัชรเมธा

3. ตำแหน่งทางวิชาการ รองศาสตราจารย์

4. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
5.1 ปริญญาเอก	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	ปร.ด.	การออกแบบ ผลิตภัณฑ์	2553
5.2 ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ศษ.ม.	อาชีวศึกษา	2542
5.3 ปริญญาตรี	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ	วท.บ.	เทคโนโลยีออกแบบ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	2537

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

ตระกูลพันธ์ พัชรเมธा. (2563). การออกแบบผลิตภัณฑ์จากวัสดุผสมขี้เลือymียางพาราด้วยเทคนิคงานเครื่องเขินล้านนา. ใน รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติเวทีวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมศึกษา ครั้งที่ 3, วันที่ 14 สิงหาคม 2563. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. หน้า 74 – 85.
(เกณฑ์ข้อ 10)

ชนัญชิดา กีรติการกุล และ ตระกูลพันธ์ พัชรม Hera. (2561). การศึกษาและทดลองวัสดุกาบกล้ายหักมุก เพื่อใช้ในการออกแบบเครื่องเรือนชุดรับแขกโดยใช้เทคนิคเปลือร์มาเช่และการจักสาน. ใน รายงานการประชุมวิชาการทางการออกแบบสร้างสรรค์ระดับชาติ ครั้งที่ 1, วันที่ 29 มิถุนายน 2561. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น. หน้า 81 – 94. (เกณฑ์ข้อ 10)

ตรีชฎา สมฟอง และ ตระกูลพันธ์ พัชรม Hera. (2561). การศึกษาและทดลองวัสดุสมจากฟางข้าวเพื่อใช้ ในงานตกแต่งผนัง. ใน รายงานการประชุมวิชาการทางการออกแบบสร้างสรรค์ระดับชาติ ครั้งที่ 1, วันที่ 29 มิถุนายน 2561. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น. หน้า 95 – 106. (เกณฑ์ข้อ 10)

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิ่งพิมพ์ หรือวารสารออนไลน์
 ตระกูลพันธ์ พัชรม Hera. (2562). เครื่องเขินล้านนา. วารสารศринครินทร์วิทย์และพัฒนา (สาขา
 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 11(22). กรกฎาคม – ธันวาคม 2562. กรุงเทพมหานคร:
 มหาวิทยาลัยศринครินทร์วิทย์. หน้า 75 – 94. (เกณฑ์ข้อ 13)

6.3 หนังสือที่ตีพิมพ์เผยแพร่

ตระกูลพันธ์ พัชรม Hera. (2562). สูตรผสมของวัสดุสมจากมูลช้าง. ผลงานทางวิชาการจดอนุสิทธิบัตร
 เลขสิทธิบัตร 45821, วันที่ 24 ธันวาคม 2562. (เกณฑ์ข้อ 17)

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.1.1 ระดับปริญญาโท 3 ปี

- ชีวิชา Sustainable Design
- ชีวิชา Seminar in Art and Creative Design
- ชีวิชา Thesis

7.1.2 ระดับปริญญาตรี 15 ปี

- ชีวิชา ออกแบบผลิตภัณฑ์ 3
- ชีวิชา ออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม
- ชีวิชา มโนทัศน์การออกแบบ
- ชีวิชา โครงการออกแบบอุตสาหกรรม
- ชีวิชา การทำทุนจำลอง

7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี)

ปีพ.ศ. 2558 – 2563 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (ร่วม) และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาศิลปะและการออกแบบ บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ปีพ.ศ. 2557 – 2563 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ นักศึกษา ระดับปริญญาโท สาขาวิชาศิลปะและการออกแบบสร้างสรรค์ คณะ ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา

7.3 ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงาน (ถ้ามี)

ไม่มี

(ลงชื่อ)

(รองศาสตราจารย์ ดร. ตระกูลพันธ์ พัชรเมธा)

แบบฟอร์มประวัติ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร

ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก

1. อาจารย์ประจำหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา อุกแบบอุตสาหกรรม

2. ชื่อ – สกุล นายสมชาย บุญพิทักษ์

3. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์

4. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
5.1 ปริญญาเอก	-	-	-	-
5.2 ปริญญาโท	สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	ค.อ.ม.	เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม	2547
5.3 ปริญญาตรี	สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	ค.อ.บ.	ศิลปอุตสาหกรรม	2540

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

สมชาย บุญพิทักษ์. (2561). การศึกษาและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากดิน: กรณีศึกษา
กลุ่มงานปืนจากดิน. ใน รายงานการประชุมวิชาการและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 5, วันที่ 6
– 8 ธันวาคม 2561. ตาก: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 1003 – 1010.
(เกณฑ์ข้อ 10)

สมชาย บุญพิทักษ์. (2561). การพัฒนาผลิตภัณฑ์เก้าอี้พักผ่อนจากผ้าด้วยวิธีการเย็บตัดแบบกลุ่มเครื่องจักรสำนักงาน บ้าน
เจ้า อำเภอโพธิ์ทอง อำเภออ่างทอง. ใน รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 5, วันที่ 8 – 9 มีนาคม 2561. เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
หน้า 493-504. (เกณฑ์ข้อ 10)

สมชาย บุญพิทักษ์. (2561). การพัฒนาผลิตภัณฑ์งานหัตถกรรมเครื่องเรือนจากเชือกไนล่อน. ใน
รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติพิบูลลงค์ราษฎร์ ครั้งที่ 4, วันที่ 23 มีนาคม 2561.
พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลลงค์ราษฎร์. หน้า 320 – 327. (เกณฑ์ข้อ 10)

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิ่งพิมพ์ หรือวารสารออนไลน์

มนิษา ดุมกลาง, สมชาย บุญพิทักษ์ และ สนธยา ทองอรุณศรี. (2563). การพัฒนาระบวนการเพิ่มความ
คงทนของไม้สำหรับงานโครงสร้าง. วารสารวิจัยเทคโนโลยีนวัตกรรม, 4(2). กรกฎาคม – ธันวาคม
2563. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 89–106. (เกณฑ์ข้อ 11)

6.3 หนังสือ /เอกสารทางวิชาการ

ไม่มี

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.1.1 ระดับปริญญาตรี 15 ปี

- ชื่อวิชา องค์ประกอบศิลป์เบื้องต้น
- ชื่อวิชา ปฏิบัติการงานไม้และโลหะ
- ชื่อวิชา วัสดุผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- ชื่อวิชา การประมาณราคา
- ชื่อวิชา ฐานการออกแบบอุตสาหกรรม
- ชื่อวิชา พื้นฐานการออกแบบ
- ชื่อวิชา ปฏิบัติงานวัสดุสังเคราะห์
- ชื่อวิชา ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ไม้และโลหะ
- ชื่อวิชา โครงงานออกแบบอุตสาหกรรม

7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี)

ไม่มี

7.3 ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงาน (ถ้ามี)

ไม่มี

(ลงชื่อ)

(นายสมชาย บุญพิทักษ์)

แบบฟอร์มประวัติ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร
ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก

1. อาจารย์ประจำหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ออกแบบอุตสาหกรรม

2. ชื่อ – สกุล นางสาวอรุณญาภกติ อิเดช

3. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์

4. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
5.1 ปริญญาเอก	-	-	-	-
5.2 ปริญญาโท	สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	ค.อ.ม.	เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม	2554
5.3 ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลล้านนา ตาก	ทล.บ.	ออกแบบเครื่องเรือน	2551

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

ธัญญาภกติ อิเดช และ กนกพร บัวทรัพย์. (2561). การออกแบบตราสัญลักษณ์ผลไม้แปรรูปเพื่อเพิ่ม
มูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์: กรณีศึกษาผลไม้แปรรูปบ้านป้าช้วนน้ำเงิน จังหวัดตาก. ใน รายงาน
การประชุมวิชาการและนิทรรศการสร้างสรรค์ ครั้งที่ 5, วันที่ 6 – 8 ธันวาคม 2561. ตาก:
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 920 – 930. (เกณฑ์ข้อ 10)

รัญญาภักดี ชิเดช และ อริสา สุยะปัน. (2561). การออกแบบตราสัญลักษณ์ของที่ระลึกกลุ่มรักษ์ศิลป์ ดินไทยเพื่อเพิ่มนูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ กรณีศึกษา: กลุ่มรักษ์ศิลป์ดินไทย จังหวัดตาก. ใน รายงานการประชุมวิชาการและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 5, วันที่ 6 – 8 ธันวาคม 2561.

ตาก: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 994 – 1002. (เกณฑ์ข้อ 10)

อริสา สุยะปัน และ รัญญาภักดี ชิเดช. (2561). การออกแบบและพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อส่งเสริมการ ผลิตและจำหน่ายขนมทองพับ ตำบลหนองบัวใต้ อำเภอเมือง จังหวัดตาก. ใน รายงานการ ประชุมวิชาการและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 5, วันที่ 6 – 8 ธันวาคม 2561. ตาก: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 855 – 860. (เกณฑ์ข้อ 10)

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิงค์พิมพ์ หรือวารสารออนไลน์ ไม่มี

6.3 หนังสือที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ไม่มี

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.1.1 ระดับปริญญาตรี 13 ปี

- ชื่อวิชา วัดเส้น
- ชื่อวิชา ผลิตภัณฑ์งานไม้
- ชื่อวิชา ศิลปะประจำชาติ
- ชื่อวิชา ศิลปหัตถกรรม
- ชื่อวิชา เทคโนโลยีเครื่องเรือน 2
- ชื่อวิชา ออกแบบบรรจุภัณฑ์สินค้าอุปโภคบริโภค
- ชื่อวิชา ทฤษฎีสี
- ชื่อวิชา การยศาสตร์
- ชื่อวิชา ปฏิบัติการโรงงานเฟอร์นิเจอร์แผ่นไม้วิทยาศาสตร์
- ชื่อวิชา ออกแบบเฟอร์นิเจอร์โดยตัว
- ชื่อวิชา ออกแบบผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์
- ชื่อวิชา การทำหุ่นจำลอง
- ชื่อวิชา ล้านนาศึกษา
- ชื่อวิชา วัดภาพสร้างสรรค์เพื่องานออกแบบ

7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี)
ไม่มี

7.3 ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงาน (ถ้ามี)
ไม่มี

(ลงชื่อ)

(นางสาวอัญญาภักดี ชิดชอบ)

แบบฟอร์มประวัติ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร
ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก

1. อาจารย์ประจำหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ออกแบบอุตสาหกรรม

2. ชื่อ - สกุล นางสาวอริสา สุยะปัน

3. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์

4. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
5.1 ปริญญาเอก	-	-	-	-
5.2 ปริญญาโท	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	ค.อ.ม.	เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม	2554
5.3 ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลล้านนา	ทล.บ.	ออกแบบเครื่องเรือน	2551

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

อริสา สุยะปัน และ อัญญาภัทร์ ชิเดช. (2561). การออกแบบตราสินค้าที่สื่อถึงยัตถะชนเผ่าของกลุ่มผู้ผลิต
ขนมทองพับ ตำบลหนองบัวใต้ อำเภอเมือง จังหวัดตาก. ใน รายงานการประชุมวิชาการ วิจัย
และงานสร้างสรรค์ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม ครั้งที่ 5, วันที่ 18 ธันวาคม 2563. พิษณุโลก:
มหาวิทยาลัยเรศวร. หน้า 855 – 860. (เกณฑ์ข้อ 10)

อริสา สุยะปัน และ กัณฑ์อเนก เรีร. (2561). การออกแบบและพัฒนาตราสินค้าบนบรรจุภัณฑ์ที่สื่อถึงอัตลักษณ์ของกลุ่มส่งเสริมและผลิตข้าวสารห้อมมะลิ 105 บ้านแม่ร่วน ตำบลloykratetr อำเภอสามเงา จังหวัดตาก. ใน รายงานการประชุมวิชาการและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 5, วันที่ 6 – 8 ธันวาคม 2561. ตาก: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 861 – 867. (เกณฑ์ข้อ 10)

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิงตีพิมพ์ หรือวารสารออนไลน์ อริสา สุยะปัน. (2562). รูปแบบเครื่องเรือนที่สื่อถึงเอกลักษณ์องค์กร และตอบสนองต่อกลยุทธ์การใช้สอยด้านการให้บริการ: กรณีศึกษา สาขาวิชาร้อยของธนาคารสิกรไทย. วารสารวิชาการศิลปะและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 10(1). มกราคม – มิถุนายน 2562. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร. หน้า 130 – 145. (เกณฑ์ข้อ 9)

6.3 หนังสือที่พิมพ์เผยแพร่

ไม่มี

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.1.1 ระดับปริญญาตรี 13 ปี

- ชื่อวิชา หลักการเขียนแบบ
- ชื่อวิชา สัมมนาทางการออกแบบ
- ชื่อวิชา คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบเครื่องเรือน
- ชื่อวิชา เพอร์นิเจอร์ระบบอุตสาหกรรม
- ชื่อวิชา ปฏิบัติการโรงงานเพอร์นิเจอร์ติดตั้งภาระ
- ชื่อวิชา ออกแบบตกแต่งภายใน
- ชื่อวิชา การจัดแสดงสินค้าและนิทรรศการ

7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี)

ไม่มี

7.3 ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงาน (ถ้ามี)

พ.ศ. 2551-2552 ตำแหน่ง Interior Designer

บริษัท อัคเช ดีไซน์ จำกัด กรุงเทพฯ

(ลงชื่อ)

(นางสาวอริสา สุยะปัน)

แบบฟอร์มประจำตัว

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร
ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก

1. อาจารย์ประจำหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ออกแบบอุตสาหกรรม

2. ชื่อ - สกุล นายไสวลัย คำวัน

3. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์

4. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
5.1 ปริญญาเอก	-	-	-	-
5.2 ปริญญาโท	สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	ค.อ.ม.	เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม	2549
5.3 ปริญญาตรี	สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	ค.อ.บ.	ศิลปอุตสาหกรรม	2542

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

ไสวลัย คำวัน. (2564). ศึกษาและพัฒนาชุดโต๊ะวัสดุธรรมชาติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม. ใน รายงานการ
ประชุมวิชาการวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ครั้งที่ 12,
วันที่ 20 สิงหาคม 2564. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 1,138 –
1,144. (เกณฑ์ข้อ 10)

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิ่งพิมพ์ หรือวารสารออนไลน์
ไม่มี

6.3 หนังสือที่ตีพิมพ์เผยแพร่
ไม่มี

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.1.1 ระดับปริญญาตรี 15 ปี

- ชื่อวิชา ประวัติศาสตร์ศิลปะและการออกแบบ
- ชื่อวิชา การออกแบบเฟอร์นิเจอร์โดยตัว
- ชื่อวิชา การทำหุ่นจำลอง
- ชื่อวิชา การบริหารจัดการอุตสาหกรรม
- ชื่อวิชา การยศาสตร์
- ชื่อวิชา อุตสาหกรรมสร้างสรรค์เพื่องานออกแบบ
- ชื่อวิชา การออกแบบเครื่องเรือน
- ชื่อวิชา ปฏิบัติการโรงงานเฟอร์นิเจอร์ไม้แห่งวิทยาศาสตร์
- ชื่อวิชา ประวัติศาสตร์เครื่องเรือน
- ชื่อวิชา พื้นฐานการออกแบบ

7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี)
ไม่มี

7.3 ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงาน (ถ้ามี)
ไม่มี

(ลงชื่อ)

(นายไสวัลย์ คำวัน)

แบบฟอร์มประวัติ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร
ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ตาก

1. อาจารย์ประจำหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ออกแบบอุตสาหกรรม

2. ชื่อ – สกุล นายปกรณ์ ลาภุล

3. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์

4. สังกัด คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	สถาบันการศึกษา	คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	สาขาวิชา	พ.ศ.
5.1 ปริญญาเอก	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	ค.อ.ด.	การบริหาร อาชีวศึกษา	2555
5.2 ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยศิลปากร	ส.ต.ม.	ออกแบบชุมชนเมือง	2533
5.3 ปริญญาตรี	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	ค.อ.บ.	สถาปัตยกรรม	2527

6. ผลงานทางวิชาการ (ผลงานย้อนหลังภายใน 5 ปีปฏิทิน)

6.1 งานวิจัย หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ

ปกรณ์ ลาภุล และ กิตติรงค์ ทิ้ยาย. (2563). การศึกษาและออกแบบชุดออกกำลังกายสำหรับผู้เริ่มต้น.

ใน รายงานการประชุมวิชาการวิจัยและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 6, วันที่ 3 กันยายน 2563.

เชิญใหม่: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 475 – 485. (เอกสารข้อ 10)

ปรกน์ ลวกุล และ ชุดกิจยุจน์ พลไธสง. (2563). การศึกษาและออกแบบที่นั่งอเนกประสงค์จากอัตถักษณ์ของจังหวัดตาก. ใน รายงานการประชุมวิชาการวิจัยและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 6, วันที่ 3 กันยายน 2563. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 486 – 496. (เกณฑ์ข้อ 10)

ปรกน์ ลวกุล และ ธนารักษ์ จักรนันท์. (2562). การศึกษาและออกแบบเก้าอี้ตกปลาอเนกประสงค์. ใน รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 11 และการประชุมวิชาการระดับนานาชาติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 10, วันที่ 24 – 26 กรกฎาคม 2562. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 486. (เกณฑ์ข้อ 10)

ปรกน์ ลวกุล และ อัญญา พิชัยช่วง. (2561). การศึกษาและออกแบบที่นั่งอเนกประสงค์สำหรับพื้นที่สาธารณะ: กรณีศึกษาโรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชจังหวัดตาก. ใน รายงานการประชุมวิชาการและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 5, วันที่ 6 – 8 ธันวาคม 2561. ตาก: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 835 – 845. (เกณฑ์ข้อ 10)

ปรกน์ ลวกุล และ นันทิยา สอนเม่น. (2561). การศึกษาและออกแบบโซฟาอเนกประสงค์สำหรับบ้านเดียวขนาดเล็ก. ใน รายงานการประชุมวิชาการและนวัตกรรมสร้างสรรค์ ครั้งที่ 5, วันที่ 6 – 8 ธันวาคม 2561. ตาก: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. หน้า 888 – 898. (เกณฑ์ข้อ 10)

6.2 บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสาร สิ่งพิมพ์ หรือวารสารออนไลน์ ไม่มี

6.3 หนังสือที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ไม่มี

7. ประสบการณ์ทางวิชาการ

7.1 ประสบการณ์การสอน

7.1.1 ระดับปริญญาตรี 15 ปี

- ชื่อวิชา โครงการออกแบบอุตสาหกรรม
- ชื่อวิชา วิทยาระเบียบวิธีวิจัย
- ชื่อวิชา การบริหารงานเพื่อการเพิ่มผลผลิต
- ชื่อวิชา การเตรียมและนำเสนอโครงการ
- ชื่อวิชา เขียนแบบอุตสาหกรรม

- ชื่อวิชา การนำเสนอผลงานด้วยคอมพิวเตอร์
- ชื่อวิชา การศึกษาดูงานทางการออกแบบอุตสาหกรรม
- ชื่อวิชา คอมพิวเตอร์เพื่อนำเสนอผลงานออกแบบอุตสาหกรรม
- ชื่อวิชา สุนทรียศาสตร์

7.2 ประสบการณ์การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี)

ไม่มี

7.3 ประสบการณ์ทางด้านปฏิบัติงาน (ถ้ามี)

พ.ศ. 2555 – ปัจจุบัน ร่วมเป็นคณะกรรมการและเป็นที่ปรึกษาด้านการออกแบบ งานจัดแสดงสินค้า
บริษัทตั้งจาก จ.ปทุมธานี

(ลงชื่อ)

(นายปรกณ์ ลากูล)

ภาคผนวก ญู

**ตารางเบรียบเทียบรายวิชา มคอ.1 สาขาวิศลปกรรมศาสตร์ กับหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบอุตสาหกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2565)**

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์

สาขาวิศลปกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ในลักษณะเชิงวิชาชีพหรือกึ่งวิชาชีพ เกี่ยวข้องกับหมวดวิจิตรศิลป์ และหมวดประยุกต์ศิลป์ มีทฤษฎีและปฏิบัติเป็นศิลปวิทยา เพื่อการรับรู้ผ่านประสบการณ์สัมผัส ต่างๆ เช่น การรับรู้ ภาษาเขียน ภาษาภาพ และการเคลื่อนไหวผ่านทางตา การรับรู้ภาษาเสียงผ่านทางหู การรับรู้ กลิ่นผ่านทางจมูก การรับรู้สัมผ่านทางลิ้น และการสัมผัสจับต้อง อันเป็นลักษณะของความรู้ทั้งแบบเฉพาะด้านของสาขาวิชาและความรู้เชิงสาขาวิชาการ การบูรณาการศาสตร์ต่างๆ ที่เริ่มจากภายในสาขาวิชา ข้ามสาขาวิชา เป็นต้นว่า สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การบริหารจัดการ มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์ จำแนกออกเป็น 2 หมวด คือ

1. หมวดวิจิตรศิลป์ มี 3 กลุ่ม คือ

1.1 กลุ่มทัศนศิลป์ 1.2 กลุ่มดุริยางคศิลป์ 1.3 กลุ่มศิลปะการแสดง

2. หมวดประยุกต์ศิลป์ มี 1 กลุ่ม คือ กลุ่มการออกแบบ

เนื้อหาสาระสำคัญของสาขา/สาขาวิชา

กลุ่มการออกแบบ สาขาวิชาในกลุ่มการออกแบบ ประกอบด้วยองค์ความรู้ ดังนี้

1. ความรู้ทั่วไปทางศิลปะและการออกแบบ เช่น ศิลปวัฒธรรม ภูมิปัญญาไทย ศูนทรียศาสตร์ การวิจัยทางศิลปะและการออกแบบ ความคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ
2. ความรู้ทางประวัติการออกแบบ เช่น ประวัติศาสตร์ศิลปะ ประวัติการออกแบบ ในสาขาต่างๆ ฯลฯ
3. ทฤษฎีและทักษะปฏิบัติทางการออกแบบ ได้แก่ ทฤษฎีและทักษะปฏิบัติ พื้นฐาน เช่น การออกแบบเบื้องต้น องค์ประกอบศิลป์ ทฤษฎีสีและการใช้สี การสร้างสรรค์งาน 2 มิติ และ 3 มิติ ฯลฯ
4. ทฤษฎีและทักษะปฏิบัติเฉพาะทางการออกแบบ เช่น การออกแบบนิเทศศิลป์ การออกแบบแฟชั่น การออกแบบผลิตภัณฑ์ ศิลปะดิจิทัล ศิลปะภาพถ่าย การออกแบบเครื่องประดับ เครื่องเคลือบดินเผา ประยุกต์ศิลปศึกษา ฯลฯ
5. ความรู้ทางเทคโนโลยีการออกแบบ เช่น คอมพิวเตอร์เพื่อการสร้างสรรค์งานออกแบบ เทคโนโลยีเฉพาะทางการออกแบบในสาขาต่างๆ
6. ความรู้ทางวิชาชีพการออกแบบ เช่น การนำเสนอผลงานทางการออกแบบ การบริหารจัดการทางการออกแบบ การตลาด ธุรกิจการออกแบบ
7. ศิลปนิพนธ์ และ/หรือการนำเสนอผลงานทางการออกแบบ

ตารางเปรียบเทียบรายวิชา มคอ.1 สาขาวิชลปกรรมศาสตร์

เนื้อหาความรู้	องค์ความรู้						
	1	2	3	4	5	6	7
(1) กลุ่มความรู้ทางการออกแบบอุตสาหกรรม							
BAACC404 วัดภาพเพื่อการออกแบบ	✓		✓	✓			
BAACC406 องค์ประกอบศิลป์สำหรับงานออกแบบ			✓				
BAACC407 เขียนแบบเบื้องต้น			✓		✓		
BAACC409 ประวัติศาสตร์ศิลป์สำหรับงานออกแบบ	✓	✓	✓				
BAACC410 ศิลปะพื้นถิ่น	✓	✓					
BAAID147 การทำหุ่นจำลอง	✓		✓	✓			
BAAID150 นวัตกรรมวัสดุผลิตภัณฑ์			✓	✓	✓		
BAAID151 ปัจจัยมนุษย์เพื่อการออกแบบ	✓		✓				
BAAID152 คอมพิวเตอร์เพื่อการเขียนแบบ	✓			✓	✓		
BAAID153 หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	✓	✓	✓	✓			
BAAID155 ธุรกิจและประมาณราคา				✓		✓	
BAAID156 คอมพิวเตอร์เพื่อการนำเสนอผลงาน					✓	✓	
BAAID157 การตลาดเพื่อการออกแบบอุตสาหกรรม	✓					✓	
BAAID171 อุปกรณ์ช่วยงานผลิต				✓	✓		
(2) กลุ่มกระบวนการออกแบบอุตสาหกรรม							
BAAID106 ปฏิบัติการงานไม้และโลหะ				✓	✓	✓	
BAAID109 ปฏิบัติงานวัสดุสังเคราะห์				✓	✓	✓	
BAACC408 วิธีวิจัยทางการออกแบบ	✓				✓		✓
BAAID123 การเตรียมศิลป์นิพนธ์ออกแบบอุตสาหกรรม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
BAAID127 ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมประเภทอุปโภคบริโภค	✓			✓	✓	✓	
BAAID128 ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสาธารณะและบริการ	✓			✓	✓	✓	

เนื้อหาความรู้	องค์ความรู้						
	1	2	3	4	5	6	7
BAAID149 ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	✓		✓		✓		✓
BAAID154 คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบและผลิต			✓		✓		
BAAID160 ออกแบบเฟอร์นิเจอร์สร้างสรรค์		✓		✓	✓		✓
BAAID162 ออกแบบเฟอร์นิเจอร์โดยตัว	✓		✓	✓			✓
BAAID163 ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ติดตั้งภายในอาคาร	✓			✓	✓	✓	
BAAID165 ออกแบบหัตถกรรมงานไม้	✓			✓			✓
BAAID166 ออกแบบหัตถกรรมเส้นใย	✓			✓			✓
BAAID168 ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมงานไม้	✓			✓		✓	
BAAID169 ปฏิบัติการโรงงานเฟอร์นิเจอร์ไม้แผ่นวิทยาศาสตร์				✓	✓	✓	
BAAID170 ปฏิบัติการโรงงานเฟอร์นิเจอร์ติดตั้งภายใน				✓	✓	✓	
BAAID174 ออกแบบตกแต่งภายในบ้านพักอาศัย	✓			✓	✓	✓	
BAAID175 ออกแบบตกแต่งภายในอาคารสาธารณะ	✓			✓	✓	✓	
(3) กลุ่มบูรณาการออกแบบอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ :							
BAACC405 ความคิดสร้างสรรค์เพื่อการออกแบบ	✓		✓	✓	✓		✓
BAAID148 อุตสาหกรรมสร้างสรรค์เพื่องานออกแบบ	✓	✓			✓	✓	
BAAID122 ฝึกงานวิชาชีพทางออกแบบอุตสาหกรรม			✓	✓	✓	✓	
BAAID124 ศิลปะนิพนธ์ออกแบบอุตสาหกรรม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
BAAID158 การประกอบวิชาชีพทางการออกแบบอุตสาหกรรม					✓	✓	✓
BAAID159 ออกแบบสร้างสรรค์ดิจิทัลคอนเทนต์				✓		✓	✓
BAAID161 นวัตกรรมการออกแบบจัดแสดงสินค้าและนิทรรศการ	✓		✓	✓		✓	

เนื้อหาความรู้	องค์ความรู้						
	1	2	3	4	5	6	7
BAAID167 ออกแบบหัตถกรรมอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	✓		✓	✓	✓		✓
BAAID172 ภาพกราฟิกสร้างสรรค์เพื่อการออกแบบ	✓			✓	✓		✓
BAAID173 ออกแบบบรรจุภัณฑ์สร้างสรรค์				✓	✓	✓	

ภาคผนวก ภู
รายละเอียด มคอ.1 ศิลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2558

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๕๘

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ กำหนดให้จัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาวิชาระดับอุดมศึกษานำไปใช้กำหนดหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน เพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตในสาขาวิชาระดับอุดมศึกษาที่ได้รับมาตรฐานคุณวุฒินี้มาระดับสูง จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์ ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงออกประกาศ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์ ต้องมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่า “มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ การจัดทำหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์ ต้องมุ่งให้เกิดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต โดยมีหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนและองค์ประกอบอื่นๆ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ สถาบันอุดมศึกษาได้จัดการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์ อยู่ในวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับต้องปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศนี้ ภายใต้การศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๔ กรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัตินอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก

ฯ

(ดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชลปกรรมศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๕๘

เอกสารแนบท้าย
มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชลปกรรมศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์

๑. ชื่อสาขาวิชา

ชื่อสาขาวิชา ศิลปกรรมศาสตร์

สาขาวิชา แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

๑.๑ กลุ่มวิจิตรศิลป์ มี ๓ กลุ่มสาขาวิชา คือ

๑.๑.๑ กลุ่มสาขาวิชาทัศนศิลป์

๑.๑.๒ กลุ่มสาขาวิชาดุริยางคศิลป์

๑.๑.๓ กลุ่มสาขาวิชาศิลปประการแสดง

๑.๒ กลุ่มประยุกต์ศิลป์ มี ๑ กลุ่มสาขาวิชา คือ กลุ่มสาขาวิชาการออกแบบ
(ลักษณะสาขาวิชานี้แต่ละกลุ่มให้ถูกต้องตามที่ภาคผนวก)

๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ภาษาไทย: ศิลปบัณฑิต (.....)

คล.บ. (.....)

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (.....)

ศปบ. (.....)

ภาษาอังกฤษ: Bachelor of Fine Arts (.....)

B.F.A. (.....)

Bachelor of Fine and Applied Arts (.....)

B.F.A. (.....)

หมายเหตุ

*มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์ฉบับนี้ แบ่งกลุ่มสาขาวิชา ตามกลุ่มวิจิตรศิลป์ และกลุ่มประยุกต์ศิลป์ โดยเน้นองค์ความรู้ด้านศิลปกรรมศาสตร์เป็นหลัก ส่วนชื่อปริญญาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญาของกระทรวงศึกษาธิการ

**กรณีสาขาวิชาที่แตกต่างกันตามเอกสารลักษณ์ อันลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง ตามลักษณะเชิงวิชาการ เชิงวิชาชีพ และกึ่งวิชาชีพ ต้องมีฐานศึกษาที่สอดคล้องกับลักษณะของ สาขาวิชา และต้องจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามโครงสร้างในมาตรฐานคุณวุฒิฉบับนี้ที่กำหนด ไว้ และการกำหนดชื่อปริญญาต้องเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์การ กำหนดชื่อปริญญาที่ประกาศใช้ในปัจจุบัน

๓. ลักษณะของสาขาวิชา/สาขาวิชา

สาขาวิศลปกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ในลักษณะเชิงวิชาชีพหรือกึ่งวิชาชีพ เกี่ยวข้องกับกลุ่ม วิจิตรศิลป์ และกลุ่มประยุกต์ศิลป์ มีทฤษฎีและปฏิบัติเป็นศิลปวิทยา เพื่อการรับรู้ผ่านประสาทสัมผัส ต่างๆ เช่น การรับรู้ภาษาเชิง ภาษาภาพ และการเคลื่อนไหวผ่านทางตา การรับรู้ภาษาเสียงผ่านทางหู

การรับรู้ถึงผ่านทางจมูก การรับรู้รถผ่านทางลิ้น และการสัมผัสจับต้อง อันเป็นลักษณะของความรู้ ทั้งแบบเฉพาะด้านของสาขาวิชาและความรู้เชิงสาขาวิทยากร การบูรณาการศาสตร์ต่างๆ ที่เข้มจากภายใน สาขาวิชา ข้ามสาขาวิชา โดยมีฐานศาสตร์ทางศิลปกรรมเป็นปัจจัยและองค์ประกอบหลักที่ชัดเจนและ ฐานศาสตร์อื่นเป็นองค์ประกอบรองไปตามระดับของเหตุผลเพื่อช่วยเสริมแนวทางวิธีการทางความคิด ให้สมบูรณ์ขึ้น

มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตวิศวฯ สาขาวิศลปกรรมศาสตร์ จำแนกออกเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

๑. กลุ่มวิชาศึกษาปี มี ๓ กลุ่มสาขาวิชา คือ

๑.๑ กลุ่มสาขาวิชาทัศนศิลป์

๑.๒ กลุ่มสาขาวิชาดุริยางคศิลป์

๑.๓ กลุ่มสาขาวิชาศิลปะการแสดง

๒. กลุ่มประยุกต์ศิลป์ มี ๑ กลุ่มสาขาวิชา คือ กลุ่มสาขาวิชาการออกแบบ
(ลักษณะสาขาวิชานี้แต่ละกลุ่มสาขาวิชาให้ๆที่ภาคผนวก)

๔. คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

๔.๑ มีคุณธรรม จริยธรรม จิตสำนึกสาธารณะในสาขาวิชาชีพทางศิลปะ มีความรับผิดชอบ ต่อตนและสังคม

๔.๒ มีความรู้ในหลักของฐานศาสตร์ทางศิลปกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ สามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพื่อประกอบอาชีพได้

๔.๓ มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินคุณค่าทางสุนทรียะ ได้อย่างมีวิจารณญาณ

๔.๔ มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีทักษะในการจัดการทางศิลปกรรม

๔.๕ สามารถสื่อสารและนำเสนอแนวความคิดที่เป็นรูปธรรม ผ่านผลงานทางศิลปกรรม

๔.๖ สามารถใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร และใช้เทคโนโลยีได้ดี

๔.๗ สามารถแสดงออกและพัฒนาทักษะทางศิลปะได้ตามความต้องการและความสามารถเฉพาะตน

๕. มาตรฐานผลการเรียนรู้

๕.๑ คุณธรรม จริยธรรม

๕.๑.๑ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย และมีความรับผิดชอบต่อตนและสังคม

๕.๑.๒ มีทัศนคติที่เปิดกว้าง ยอมรับฟังแนวคิดของผู้อื่น

๕.๑.๓ มีจิตอาสา จิตสำนึกสาธารณะ

๕.๒ ความรู้

๕.๒.๑ รอบรู้ในศาสตร์ทางศิลปกรรม และศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง

๕.๒.๒ มีความสามารถในการค้นคว้า แก้ปัญหา และพัฒนาทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ อย่างเป็นระบบ

๕.๒.๓ มีความรู้ในทางศิลปะที่สัมพันธ์กับบริบททางสังคม ภูมิปัญญาและวัฒนธรรม

๕.๒.๔ มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานหรือธรรมเนียมปฏิบัติในการประกอบวิชาชีพ ด้านศิลปกรรมศาสตร์ในสาขาวิชาที่ศึกษา

๕.๓ ทักษะทางปัญญา

๕.๓.๑ สามารถอ่านค้นคว้า รวบรวม และประเมินข้อมูล จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย อย่างมีวิจารณญาณ

๕.๓.๒ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์

๕.๓.๓ สามารถบูรณาการความรู้กับศาสตร์อื่นเพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการและวิชาชีพได้

๕.๓.๔ มีความคิดสร้างสรรค์ และมีปฏิกิริยาต่อการสร้างผลงาน

๕.๔ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๕.๔.๑ มีภาวะผู้นำ เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

๕.๔.๒ มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๔.๓ สามารถแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตรงไปตรงมา และเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง

๕.๕ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๕.๕.๑ สามารถสื่อสารด้วยการพูด อ่าน เขียนในการสื่อสารโดยทั่วไป ตลอดจนใช้เครื่องสื่อสารทางศิลปกรรม และนำเสนอได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๕.๒ สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน หรือการนำเสนอผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๕.๓ มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้เชิงตัวเลข หรือเทคโนโลยีที่เหมาะสม สำหรับงานศิลปกรรม

๕.๖ ทักษะศิลปะ

สามารถใช้ทักษะปฏิบัติทางศิลปกรรมศาสตร์ในการสร้างสรรค์ผลงานของตน

๖. องค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

ไม่มีองค์กรวิชาชีพ

๗. โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ซึ่งประกาศบัดต้นเดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๒ ที่มาศึกษาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี และเนื้องจากสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ครอบคลุมเนื้อหาที่หลากหลาย ทั้งด้านหลักการและทฤษฎี ด้านการปฏิบัติ ตลอดจนด้านการสร้างสรรค์นวัตกรรมสู่การนำไปใช้งาน จึงกำหนดหมวดวิชาเฉพาะ เป็นกลุ่มย่อย ๒ กลุ่มดังนี้

๑. วิชาแกน หมายถึง วิชาที่จำเป็นต้องเรียนเพื่อเป็นความรู้พื้นฐานสำหรับการเรียนวิชาเฉพาะด้าน ได้แก่ แกนสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ และแกนในกลุ่มสาขาวิชา

๒. วิชาเฉพาะด้าน หมายถึง วิชาเนื้อหาสาระที่ครอบคลุมองค์ความรู้ระดับด้านของสาขาวิชานักศึกษาได้รับการสอนเป็น ๔ กลุ่ม คือ กลุ่มทัศนศิลป์ กลุ่มดุริยางคศิลป์ กลุ่มศิลปะการแสดง และกลุ่มการออกแบบ

อนึ่ง มาตรฐานคุณภาพฉบับนี้ไม่ได้กำหนดรายวิชาในแต่ละสาขาวิชา แต่เสนอแนวทางการจัดความสัมพันธ์ของแต่ละสาขาวิชาทั้งกลุ่มวิชา และองค์ความรู้ต่อไปในภาคผนวก ตามเนื้อหาสาระสำคัญของสาขาวิชาศึกษาพัฒนาฯ โดยแต่ละสถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดรายวิชาและหน่วยกิตได้ตามจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร นอกจากนี้แล้วสถาบันยังสามารถกำหนดให้มีประสบการณ์ภาคสนาม ซึ่งอาจเป็นการฝึกในสถานประกอบการ หรือสหกิจศึกษา โดยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของหมวดวิชาเฉพาะ

มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมศาสตร์ประกอบด้วย ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มวิจิตรศิลป์ และกลุ่มประยุกต์ศิลป์ โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

กลุ่มวิจิตรศิลป์

๗.๑ กลุ่มสาขาวิชาศึกษาศิลป์ จำนวนหน่วยกิตรวม

ไม่น้อยกว่า ๑๒๐ หน่วยกิต

๗.๑.๑ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

๗.๑.๒ หมวดวิชาเฉพาะ

ไม่น้อยกว่า ๙๖ หน่วยกิต

(๑) วิชาแกน ให้มีเนื้อหาอย่างน้อยเกี่ยวกับ

- ความรู้ทางสุนทรียศาสตร์
- ความรู้ทางประวัติทัศนศิลป์

(๒) วิชาเฉพาะด้าน ให้มีเนื้อหาเชิงทฤษฎีทางทัศนศิลป์ และทักษะปฏิบัติ

- กลุ่มวิชาทฤษฎี
- กลุ่มวิชาปฏิบัติ

(๓) วิชาเอก ให้มีกลุ่มวิชาที่สอดคล้องกับสาขาวิชา

- กลุ่มวิชาบังคับ
- กลุ่มวิชาศึกษาพื้นพื้น
- ประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี)

๗.๑.๓ หมวดวิชาเลือกเสรี

ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

๗.๒ กลุ่มสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ จำนวนหน่วยกิตรวม

ไม่น้อยกว่า ๑๒๐ หน่วยกิต

๗.๒.๑ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

๗.๒.๒ หมวดวิชาเฉพาะ

ไม่น้อยกว่า ๙๖ หน่วยกิต

(๑) วิชาแกน ให้มีเนื้อหาอย่างน้อยเกี่ยวกับความรู้ทางประวัติศิลป์

(๒) วิชาเฉพาะด้าน ให้มีเนื้อหาเชิงทฤษฎีดังนี้ และทักษะปฏิบัติ

- กลุ่มวิชาความคิดสร้างสรรค์ทางดนตรี
- กลุ่มวิชาเทคโนโลยีดนตรี

(๓) วิชาเอก ให้มีกลุ่มวิชาที่สอดคล้องกับสาขาวิชา

- กลุ่มวิชาบังคับ
- กลุ่มวิชาดุริยนิพนธ์
- ประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี)

๗.๒.๓ หมวดวิชาเลือกเสรี

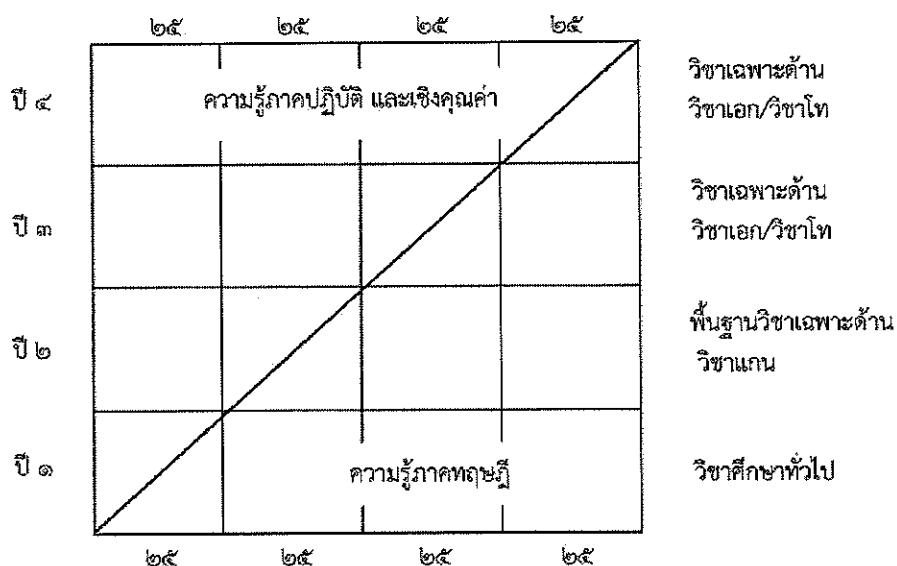
ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

๗.๓ กลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรมการแสดง จำนวนหน่วยกิตรวม ๗.๓.๑ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ๗.๓.๒ หมวดวิชาเฉพาะ ๑) วิชาแกน ให้มีเนื้อหาอย่างน้อยเกี่ยวกับ <ul style="list-style-type: none"> - ความรู้ทางสุนทรียศาสตร์ - ความรู้ทางประวัติศิลปกรรมการแสดง ๒) วิชาเฉพาะด้าน ให้มีเนื้อหาเชิงทฤษฎี เขิงปฏิบัติ และเขิงการจัดการ กลุ่มวิชาพื้นฐาน ๓) วิชาเอก ให้มีกลุ่มวิชาที่สอดคล้องกับสาขาวิชา <ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มวิชาบังคับ / กลุ่มวิชาเลือก - กลุ่มวิชาศิลปะพิพนธ์ - ประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) 	ไม่น้อยกว่า ๑๒๐ หน่วยกิต ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต ไม่น้อยกว่า ๔๕ หน่วยกิต
๗.๔ หมวดวิชาเลือกเสรี กลุ่มประยุกต์ศิลป์	ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต
๗.๕ กลุ่มสาขาวิชาการออกแบบ จำนวนหน่วยกิตรวม ๗.๕.๑ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ๗.๕.๒ หมวดวิชาเฉพาะ ๑) วิชาแกน ให้มีเนื้อหาอย่างน้อยเกี่ยวกับ <ul style="list-style-type: none"> - ความรู้ทั่วไปทางศิลปะและการออกแบบ - ความรู้ทางประวัติการออกแบบ ๒) วิชาเฉพาะด้าน ให้มีเนื้อหาเชิงทฤษฎี และทักษะปฏิบัติพื้นฐาน <ul style="list-style-type: none"> - ทฤษฎีพื้นฐานทางศิลปะและการออกแบบ - ทักษะปฏิบัติพื้นฐานทางศิลปะและการออกแบบ - ความรู้ทางวิชาชีพการออกแบบ - ความรู้ทางเทคโนโลยีการออกแบบ ๓) วิชาเอก ความมีกลุ่มวิชาที่สอดคล้องกับสาขาวิชา <ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มวิชาบังคับ - กลุ่มวิชาศิลปะพิพนธ์ - ประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) 	ไม่น้อยกว่า ๑๒๐ หน่วยกิต ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต ไม่น้อยกว่า ๔๕ หน่วยกิต
๗.๕.๓ หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต
<u>หมายเหตุ:</u> โครงสร้างหลักสูตรสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ ใน ๒ กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วย ๔ กลุ่มสาขาวิชา กำหนดให้เรียนหมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า ๔๕ หน่วยกิต โดยสาขาวิชาที่เปิดสอนด้วยคำนึงถึงวิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน ตามลักษณะของสาขาวิชาและกลุ่มวิชาที่นี้ และให้สืบความยืดหยุ่นในการพัฒนาหลักสูตร ตามอัตลักษณ์ หรือเอกลักษณ์ของสถาบันนี้ๆ	

ตารางที่ ๑ โครงสร้างหลักสูตรสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ทั้ง ๔ กลุ่มสาขาวิชา

โครงสร้าง	กลุ่มสาขาวิชา พัฒนาศิลป์	กลุ่มสาขาวิชา ดุริยางคศิลป์	กลุ่มสาขาวิชา ศิลปกรรมแสดง	กลุ่มสาขาวิชา การออกแบบ
๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐
๒. หมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า	๕๕	๕๕	๕๕	๕๕
๒.๑ วิชาแกน				
๒.๒ วิชาเฉพาะด้าน				
๒.๓ วิชาเอก				
๓. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	๖	๖	๖	๖
รวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐

แผนภูมิแสดงสัดส่วนความรู้ภาคทฤษฎี ปฏิบัติ และเชิงคุณค่า หลักสูตร ๕ ปี มีแผนการศึกษาโดยรวม ดังนี้

แผนภูมิแสดงสัดส่วนความรู้ภาคทฤษฎี ปฏิบัติ และเชิงคุณค่า หลักสูตร ๕ ปี มีแผนการศึกษาโดยรวม มีนัยสัมพันธ์ของสัดส่วนระหว่างความรู้ภาคทฤษฎี ปฏิบัติ และเชิงคุณค่า ในอัตราส่วน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ โดยขึ้นปีที่ ๑ และขึ้นปีที่ ๒ มีการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีความรู้ภาคทฤษฎี มีความรู้พื้นฐานเฉพาะด้านวิชาแกน ในอัตราส่วนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ที่มากกว่าในขั้นปีที่ ๓ และปีที่ ๔ และมีอัตราส่วนของภาคทฤษฎีลดน้อยกว่าตามลำดับ ส่วนความรู้ภาคปฏิบัติ และเชิงคุณค่า มีการจัดการเรียนการสอนในขั้นปีที่ ๑ และปีที่ ๒ ในอัตราส่วนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ที่น้อยลง แต่ในขั้นปีที่ ๓ และปีที่ ๔ มีอัตราส่วนที่มากขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้ ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา อัตราส่วนที่กำหนดให้ข้างต้นต้องพิจารณาพื้นฐานความรู้ตามกลุ่มสาขาวิชาที่กำหนดไว้

(กลุ่มสาขาวิชาทัศนศิลป์ กลุ่มสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ กลุ่มสาขาวิชาศิลปะการแสดง และกลุ่มสาขาวิชาการออกแบบ) และธรรมชาติของหลักสูตรในแต่ละสถาบันพร้อมกันไปด้วย

๙. เนื้อหาสาระสำคัญของสาขา/สาขาวิชา

เนื้อหาสาระสำคัญของสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ ประกอบด้วยองค์ความรู้ด้านศิลปกรรมศาสตร์ จําแนกตามกลุ่ม “ได้ดังนี้”

๙.๑ กลุ่มวิวัฒนาศิลป์ มี ๓ กลุ่มสาขาวิชา คือ

๙.๑.๑ กลุ่มสาขาวิชาทัศนศิลป์ ประกอบด้วยองค์ความรู้ ดังนี้

- ๑) ความรู้ทางสุนทรียศาสตร์
- ๒) ความรู้ทางประวัติทัศนศิลป์ เช่น ทัศนศิลป์ประวัติศาสตร์ ทัศนศิลป์ประวัตินอก ทัศนศิลป์ร่วมสมัย (จิตรกรรม ประดิษฐกรรม การพิมพ์ภาพ การถ่ายภาพ ดิจิทัลอาร์ต) ทัศนศิลป์ไทย (ศิลปะไทย) ฯลฯ
- ๓) ทฤษฎีทางทัศนศิลป์ เช่น การวิจัยทางทัศนศิลป์ การวิจัยทางทัศนศิลป์ ทัศนศิลป์ประวัติศาสตร์ ทัศนศิลป์ร่วมสมัย ทัศนศิลป์ไทย ฯลฯ
- ๔) ทักษะปฏิบัติทางทัศนศิลป์ เช่น จิตรกรรม ประดิษฐกรรม การพิมพ์ภาพ การถ่ายภาพดิจิทัลอาร์ต ศิลปะไทย สื่อประสม ฯลฯ
- ๕) การประยุกต์ใช้ทัศนศิลป์ เช่น ทัศนศิลป์ประยุกต์ ทัศนศิลป์กับชุมชน การจัดการทัศนศิลป์ การจัดนิทรรศการ ฯลฯ
- ๖) ศิลปินิพนธ์ และ/หรือการนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์

๙.๑.๒ กลุ่มสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ประกอบด้วยองค์ความรู้ ดังนี้

ลักษณะเฉพาะของกลุ่มสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ มุ่งเน้นการแสดงออกของงานศิลปะ เพื่อสื่อทางเสียงด้วยสีสันผ่านทักษะความสามารถ และความเข้าใจพิเศษทางด้านปฏิบัติ และการแสดงออกให้เก่งกาจเครื่องดนตรี หรือการซับร้อง การอ่านwhyเพลง มีความรอบรู้ด้านทฤษฎีดูแลหรือประวัติดนตรี การสร้างสรรค์ผลงานดนตรี ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมท่อการนำเสนอ คุณค่า และความไม่เรเกรตด้วยภาษาเสียง

๙.๑.๓ กลุ่มสาขาวิชาศิลปะการแสดง ประกอบด้วยองค์ความรู้ ดังนี้

๑) ความรู้ทางประวัติดนตรี เช่น ดนตรีไทย ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีตะวันตก

ดนตรีร่วมสมัย ดนตรีนานาชาติ ฯลฯ

๒) ทฤษฎีดนตรี เช่น ทฤษฎีดนตรีไทย ทฤษฎีดนตรีพื้นบ้าน ทฤษฎีดนตรีตะวันตก

ทฤษฎีดนตรีนานาชาติ โซโลทักษะ ฯลฯ

๓) ทักษะปฏิบัติ เช่น ปฏิบัติเดี่ยว และปฏิบัติกลุ่ม โดยยึดมาตรฐานตามที่ หลักสูตรกำหนด

๔) ความคิดสร้างสรรค์ทางดนตรี เช่น การประพันธ์เพลง การสร้างสรรค์ผลงานทางด้านดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ ฯลฯ

๕) เทคโนโลยีทางดนตรี เช่น เทคโนโลยีเพื่อช่วยงานดนตรี เทคโนโลยีเชิง-

ทางดนตรี ฯลฯ

๖) ศรียนิพนธ์ และ/หรือการนำเสนอผลงานทางดนตรี

๔.๑.๓ กลุ่มสาขาวิชาศิลปะการแสดง ประกอบด้วยองค์ความรู้ ดังนี้

- (๑) ความรู้ทางสุนทรียศาสตร์ (ให้มีเนื้อหาการสอนที่เอื้อต่อศิลปะการแสดง เพื่อทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจศาสตร์และศาสตร์ร่วมกัน)
- (๒) ความรู้ทางประวัติศิลปะการแสดง เช่น ประวัติศิลปะการแสดงไทย ประวัติศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ประวัติศิลปะการแสดงตะวันตก ประวัติศิลปะการแสดง-ร่วมสมัย ประวัติวัฒนธรรมการละครบฯ
- (๓) ทฤษฎีศิลปะการแสดง เช่น องค์ประกอบทางศิลปะ และออกแบบเพื่อการแสดง วิธีวนการของกรรมดิต (พื้นนากร/วีดีด/รูปแบบ) ของศิลปะการแสดงไทย ศิลปะการแสดงตะวันตกและเอเชีย ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ศิลปะการแสดงร่วมสมัย วรรณกรรมการละครบฯ
- (๔) ทักษะปฏิบัติทางศิลปะการแสดง
- (๕) การประยุกต์ศาสตร์ทางศิลปะการแสดง และการบริหารจัดการ
- (๖) ศิลปะการแสดงนิพนธ์ และ/หรือการนำเสนอผลงานทางศิลปะการแสดง

๔.๒ กลุ่มประยุกต์ศิลป์ มี ๑ กลุ่ม คือ กลุ่มสาขาวิชาการออกแบบ ประกอบด้วยองค์ความรู้ ดังนี้

๔.๒.๑ ความรู้ทั่วไปทางศิลปะและการออกแบบ เช่น ศิลปวัฒธรรม ภูมิปัญญาไทย สุนทรียศาสตร์ การวิจัยทางศิลปะและการออกแบบ ความคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ

๔.๒.๒ ความรู้ทางประวัติการออกแบบ เช่น ประวัติศาสตร์ศิลปะ ประวัติการออกแบบในสาขาต่างๆ ฯลฯ

๔.๒.๓ ทฤษฎีและทักษะปฏิบัติทางการออกแบบ ได้แก่ ทฤษฎีและทักษะปฏิบัติ ที่นฐาน เช่น การออกแบบเบื้องต้น องค์ประกอบศิลป์ ทฤษฎีและ การใช้สี การสร้างสรรค์งาน ๒ มิติ และ ๓ มิติ ฯลฯ

๔.๒.๔ ทฤษฎีและทักษะปฏิบัติเฉพาะทางการออกแบบ เช่น การออกแบบนิเทศศิลป์ การออกแบบแฟชั่น การออกแบบผลิตภัณฑ์ ศิลปะดิจิทัล ศิลปะภาพถ่าย การออกแบบเครื่องประดับ เครื่องเคลือบตินเนา ประยุกต์ศิลปศึกษา ฯลฯ

๔.๒.๕ ความรู้ทางเทคโนโลยีการออกแบบ เช่น คอมพิวเตอร์เพื่อการสร้างสรรค์-งานออกแบบ เทคโนโลยีเฉพาะทางการออกแบบในสาขาต่างๆ

๔.๒.๖ ความรู้ทางวิชาชีพการออกแบบ เช่น การนำเสนอผลงานออกแบบ การบริหารจัดการ-ทางการออกแบบ การตลาด ธุรกิจการออกแบบ

๔.๒.๗ ศิลปินพันธ์ และ/หรือการนำเสนอผลงานทางการออกแบบ

๕. กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ ให้ระบุ ดังนี้

๕.๑ กลยุทธ์การสอน

การศึกษาและการเรียนการสอน

๕.๑.๑ ศึกษาสาระการเรียนรู้ ๓ ด้าน คือ ภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และการสร้างสรรค์ รวมทั้งความรู้ด้านคุณค่า กลุ่มความรู้ทั่วสามคุณลักษณะเน้นความรู้ความสามารถในการใช้สื่อทางการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ เช้าทึงธรรมชาติของสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ โดยเรียนรู้จากโลกภายนอก

ที่เป็นธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมที่มองเห็นได้ สัมผัสรับรู้ได้จากอ่ายคนด่างๆ และโลกภายในที่เป็นความคิด จินตนาการ ผ่านอารมณ์ ความรู้สึก

๙.๑.๒ การเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการค้นคว้าเฉพาะตัว กำหนดประเด็นศึกษา กำหนดแนวทางค้นคว้าวิจัย นักศึกษาเสนอแนวทางค้นคว้าวิจัย มีการวิพากษาร่วมกัน ทั้งของนักศึกษาในชั้นเรียนและของอาจารย์ การสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการสาเร็จจากอาจารย์ผู้สอนหรือผู้เชี่ยวชาญ ตลอดแทรกเนื้อหา กิจกรรมที่ส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม ใน การเรียน การสอนด่างๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้ ฝึกทักษะในการนำเสนอและอภิปรายโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสารกับผู้อื่น ทักษะการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ การรับฟัง ความคิดเห็นของผู้อื่นและเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมในตนเอง วิชาชีพและสังคม

นอกจากนี้ การสอนควรเน้นการได้มาร่วมทุกภูมิภาคภูมิศาสตร์ด้วยๆ ในเชิงวิเคราะห์ และซึ่งกันและกัน ความสัมพันธ์ระหว่างทุกภูมิภาคภูมิศาสตร์ด้วยๆ ในสังคม ให้ผู้เรียนได้ทำการปฏิบัติจริง และมีโอกาสใช้เครื่องมือด้วยตนเอง ได้มีการฝึกฝนทักษะด้านต่างๆ เพื่อวิเคราะห์และแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยสร้างทักษะ ในการอภิปรายและนำเสนอด้วยการแสดงผลงานสู่สาธารณะ

๙.๒ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

๙.๒.๑ วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ ใช้วิธีการประเมินหลักหลายวิธี โดยคำนึงถึง พัฒนาการของผู้เรียน และผลการเรียนรู้ที่ต้องการวัด เช่น การสอบ การนำเสนอผลงาน การทดสอบ ทักษะการปฏิบัติงาน การอภิปรายในชั้นเรียน การสังเกตพฤติกรรม ซึ่งอาจเป็นการประเมินโดยตนเอง โดยผู้สอน และโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๙.๒.๒ เกณฑ์การวัดและประเมินผลความรู้ อาศัยเกณฑ์การวัดผลและการสำเร็จ การศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีของกระทรวงศึกษาธิการที่ให้สถาบันอุดมศึกษา เป็นผู้กำหนดเกณฑ์การวัดผล และเกณฑ์ขั้นต่ำของแต่ละรายวิชา โดยมีทั้งแบบอิงเกณฑ์และแบบ อิงกลุ่ม ตามพัฒนาการของผู้เรียนสำหรับการให้ช่วงระดับคะแนนให้เป็นไปตามนโยบายการวัดผล ของสถาบันอุดมศึกษา

๑๐. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้

สถาบันอุดมศึกษาต้องกำหนดให้มีระบบและกลไกการทวนสอบเพื่อยืนยันว่านักศึกษาและ ผู้สำเร็จการศึกษาทุกคนมีผลการเรียนรู้ทุกด้านตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิศปกรรมศาสตร์ ดังนี้

๑๐.๑ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาขณะที่กำลังศึกษา

การทวนสอบในระดับรายวิชา มีการประเมินทั้งในภาคทฤษฎีและปฏิบัติ และ มีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความเหมาะสมของข้อสอบให้เป็นไปตามแผนการสอน ส่วน การทวนสอบในระดับหลักสูตร มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อดำเนินการ ทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

๑๐.๒ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้สังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

การกำหนดกลไกการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาหลังสำเร็จการศึกษา เพื่อนำมาใช้ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและหลักสูตร รวมทั้งประเมินคุณภาพ หลักสูตรอาจใช้การประเมินจากตัวอย่างต่อไปนี้

มคอ.๑

๑๐.๒.๑ ภาระการได้งานทำของบัณฑิต โดยประเมินจากบัณฑิตแต่ละรุ่นที่สำเร็จการศึกษาในด้านของระยะเวลาในการทำงานทำ ความเห็นด้วยความรู้ ความสามารถ ความมั่นใจของบัณฑิตในการประกอบการงานอาชีพ

๑๐.๒.๒ การห่วงสอนจากผู้ประกอบการ เพื่อประเมินความพึงพอใจในบัณฑิตที่จบการศึกษา และเข้าทำงานในสถานประกอบการนั้นๆ

๑๐.๒.๓ การประเมินจากสถานศึกษาอื่น ถึงระดับความพึงพอใจในด้านความรู้ ความพร้อม และคุณสมบัติด้านอื่นๆ ของบัณฑิตที่เข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาในสถานศึกษานั้นๆ

๑๐.๒.๔ การประเมินจากบัณฑิตที่ไปประกอบอาชีพ ในส่วนของความพร้อมและความรู้ทางสาขาที่เรียนตามหลักสูตร เพื่อนำมาใช้ในการปรับหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น

๑๐.๒.๕ มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และผู้ประกอบการ มาประเมินหลักสูตร

๑๑. คุณสมบัติผู้เข้าศึกษาและการเทียบโฉนดผลการเรียนรู้

๑๑.๑ คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา

๑๑.๑.๑ สำเร็จการศึกษาขั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

๑๑.๑.๒ ผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ/หรือเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับการคัดเลือกของสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้กำหนด

๑๑.๒ การเทียบโฉนดผลการเรียนรู้

การเทียบโฉนดผลการเรียนรู้ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และระเบียบข้อบังคับตามที่สถาบันการศึกษากำหนด

๑๒. คณาจารย์ และบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

๑๒.๑ อาจารย์รับผิดชอบหลักสูตรต้องมีจำนวนและคุณวุฒิเป็นไปตาม

๑๒.๑.๑ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๑๒.๑.๒ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน

๑๒.๒ อาจารย์ต้องมีความเข้าใจดีถูกประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตร

๑๒.๓ อาจารย์ต้องมีความรู้และทักษะในการจัดการเรียนการสอนและประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา และมีประสบการณ์ที่กว้างขวางหรือประสบการณ์ประกอบวิชาชีพในสาขาวิชาที่สอน

๑๒.๔ ควรเชิญผู้เชี่ยวชาญจากภาคธุรกิจ หรือภาคอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์ตรงในรายวิชาต่างๆ มาเป็นวิทยากรหรืออาจารย์พิเศษ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ให้แก่นักศึกษา

๑๒.๕ สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาต้มเวลาเทียบเท่า ให้เป็นไปตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๑๓. ทรัพยากรการเรียนการสอนและการจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาดำเนินต้องให้การสนับสนุนและจัดการทรัพยากร เพื่อให้การจัดการเรียน การสอนบรรลุผลตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิศปกรรมศาสตร์ ดังนี้

๑๓.๑ มีการจัดทรัพยากรการเรียนการสอนสำหรับภาคทฤษฎีที่เหมาะสม และเพียงพอ กับผู้เรียน เช่น สำรา และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น

๑๓.๒ มีการจัดทำและจัดการห้องปฏิบัติการสำหรับภาคปฏิบัติที่สอดคล้องกับสาขาวิชา ที่เปิดสอนอย่างพอเพียงต่อการเรียนการสอน

๑๔. แนวทางการพัฒนาคณาจารย์

๑๔.๑ มีการปฐมนิเทศหรือแนะนำอาจารย์ใหม่ ให้มีความรู้และเข้าใจในนโยบายของ สถาบันอุดมศึกษา คณะ และหลักสูตรที่ปิดสอน รวมทั้งอบรมวิธีการสอนแบบต่างๆ

๑๔.๒ ส่งเสริมอาจารย์ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเครื่องประ斯顿การในสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมการสอนและการวิจัยอย่างต่อเนื่อง และให้การสนับสนุนการศึกษาด้วย ฝึกอบรม ดูงาน ทางวิชาการและวิชาชีพในองค์กรต่างๆ การประชุมทางวิชาการทั้งในประเทศไทย หรือต่างประเทศ หรือ การลาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์

๑๔.๓ มีการเพิ่มพูนภักษะการจัดการเรียนการสอนและควรประเมินผลให้ทันสมัย

๑๔.๔ มีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้และ คุณธรรม

๑๔.๕ สนับสนุนให้อาชารย์จัดทำผลงานทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมการมีตัวแทนทางวิชาการ สูงขึ้น

๑๕. การประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสาขาวิชานี้ต้องสามารถประกันคุณภาพหลักสูตร และจัดการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิศปกรรมศาสตร์ โดยกำหนดตัวบ่งชี้หลักและเป้าหมายผลการดำเนินงาน ดังนี้

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน
(๑) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และ鞭撻งานการดำเนินงานหลักสูตร
(๒) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์
(๓) มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๓ และ มคอ.๔ อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบถ้วนรายวิชา
(๔) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์-ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๕ และ มคอ.๖ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษา ที่เปิดสอน ให้ครบถ้วนรายวิชา
(๕) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นสุด ปีการศึกษา
(๖) มีการทบทวนและประเมินที่ขึ้นของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.๓ และ มคอ.๔ (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
(๗) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว
(๘) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
(๙) อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละ หนึ่งครั้ง
(๑๐) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี
(๑๑) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีลุดห้าย/ปั้นติติใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๐ จากคะแนนเต็ม ๕.๐
(๑๒) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บันทึกที่มีต่อบันทึกใหม่ หลังจากทำงานไปแล้วอย่างน้อย ๑ ปี หลังสำเร็จการศึกษาเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕๐ จากคะแนนเต็ม ๕.๐

สถานบันอุดมศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติม ให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของ สถาบัน หรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเอง โดยกำหนด ไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร

สถาบันอุดมศึกษาที่จะได้รับการรับรองมาตรฐานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ต้องมีผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมด อยู่ในเกณฑ์ดี ต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษา เพื่อติดตามการดำเนินการตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์ ทั้งนี้ เกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ ๑ – ๕ และอย่างน้อย ร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

๑๖. การนำมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์ สู่การปฏิบัติ

สถาบันอุดมศึกษาที่ประสงค์จะเปิดสอนหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์ ควรดำเนินการดังนี้

๑๖.๑ ให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการศึกษา ตามหลักสูตรในหัวข้อต่างๆ ที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์

๑๖.๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์ ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์ อายุน้อย ๕ คน ซึ่งประกอบด้วย อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขา ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกอย่างน้อย ๒ คน เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์ โดยมีหัวข้อของหลักสูตรอย่างน้อยตามที่กำหนดไว้ในแบบ มคอ.๒ รายละเอียดของหลักสูตร

๑๖.๓ การพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์ ตามข้อ ๑๖.๒ นั้น ในหัวข้อ มาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นอกจากมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับ ปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์แล้ว สถาบันอุดมศึกษาอาจเพิ่มเติมมาตรฐานผลการเรียนรู้ ซึ่งสถาบันฯ ต้องการให้บันทึกสาขาวิศลปกรรมศาสตร์ของตนนี้คุณลักษณะเด่นหรือพิเศษกว่าบันทึก ในระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาเดียวทั้งของสถาบันอื่นๆ เพื่อให้เป็นไปตามปรัชญาและปณิธานของ สถาบันฯ และเป็นที่สนใจของบุคคลที่จะเลือกเรียนหลักสูตรของสถาบัน หรือผู้ที่สนใจจะรับบันทึก เข้าทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา โดยใช้แสดงแผนที่การกระจายความรับผิดชอบต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้ จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) เพื่อให้เห็นช่วงเวลาที่รายวิชาในหลักสูตรมีความรับผิดชอบ หลักหรือความรับผิดชอบองค์รวมต่อมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านใดบ้าง

๑๖.๔ จัดทำ มคอ.๓ (รายละเอียดรายวิชา) และ มคอ.๔ (รายละเอียดประสบการณ์ภาคสนาม) (ถ้ามี) ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร พร้อมทั้งแสดงให้เห็นว่าแต่ละรายวิชาจะทำให้เกิดผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังในเรื่องใด สถาบันฯ ต้องมอบหมายให้ภาควิชา/สาขาวิชา จัดทำรายละเอียดของรายวิชา ทุกรายวิชา รวมทั้งรายละเอียดประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ให้เสร็จเรียบร้อยก่อนการเปิดสอน ไม่แต่ละภาคการศึกษาให้ครบถ้วนรายวิชา

๑๖.๕ สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอสภากสานบันนอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบรายละเอียดของ หลักสูตร ซึ่งได้จัดทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์แล้วก่อนเปิดสอน โดยสถาบันฯ ควรกำหนดระบบและ กติกาของจัดทำและอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ให้ชัดเจน

๑๖.๖ สถาบันอุดมศึกษาต้องเสนอรายละเอียดของหลักสูตร ซึ่งสถาบันฯ อนุมัติ/ให้ ความเห็นชอบให้เปิดสอนแล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่สภากสานบันนอนุมัติ

๑๖.๗ เมื่อสภากสานบันฯ อนุมัติ/ให้ความเห็นชอบตามข้อ ๑๖.๕ แล้วให้มอบหมายอาจารย์ ผู้สอนแต่ละรายวิชา ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกลยุทธ์การสอนและการประเมินผลที่กำหนด ให้ในรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ให้บรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของสาขาวิศลปกรรมศาสตร์

๑๖.๔ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน การประเมินผลและการทวนสอบผลการเรียนรู้ของแต่ละรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ในแต่ละภาคการศึกษา ให้อาชารย์ผู้สอนจัดทำ มคอ.๕ (รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา) และ มคอ.๖ (รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม) (ถ้ามี) ให้อาชารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรประเมินวิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินการ และจัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรในภาพรวม ประจำปีการศึกษาเมื่อสิ้นปีการศึกษา โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามแบบ มคอ.๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร) เพื่อใช้ในการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการสอน กตัญธ์การประเมินผลและแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และหากจำเป็นจะต้องปรับปรุงหลักสูตรหรือการจัดการเรียนการสอนก็สามารถกระทำได้

๑๖.๕ เมื่อครบรอบหลักสูตร ให้จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร มคอ.๗ (รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร) เช่นเดียวกับการรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ในแต่ละปีการศึกษา และวิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารจัดการหลักสูตร ในภาพรวม ว่าบันทึกบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ รวมทั้งให้นำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและ/หรือการดำเนินการของหลักสูตรต่อไป

๑๗. การเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิชั้นบัณฑิตในฐานข้อมูลหลักสูตรเพื่อการเผยแพร่

ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ และประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒

ภาคผนวก

รายละเอียดของสาขาวิศลปกรรมศาสตร์

มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิศลปกรรมศาสตร์ มีธรรมชาติสาขานี้ มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงพัฒนาไปตามฐานศาสตร์ด้านการรับรู้ของภาษาภาพ ภาษาเสียง และภาษาการเคลื่อนไหว ขณะเดียวกันมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาไปตามสังคม วัฒนธรรมด้านต่างๆ โดยคำตั้งเพื่อให้มาตรฐานความรู้ด้านทฤษฎี ปฏิบัติ สร้างสรรค์และด้านคุณค่าทางศิลปกรรมศาสตร์ มีความเจริญก้าวหน้าในระดับชาติ และนานาชาติ

อนึ่ง เพื่อให้การนำมาตรฐานฯ นี้ไปใช้ในการพัฒนาสาขาวิชาต่อไปได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสถาบันฯ ที่เปิดสอนในแต่ละแห่งได้อย่างกว้างขวาง และสอดคล้องกับธรรมชาติของ แต่ละสาขาวิชาตามนัยข้างต้น จึงให้อภัยในคดูพินิจของผู้เขียนชี้แจงตั้งโดยส่วนนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และองค์กรวิชาการ คือ สมาคมดีทางศิลปะแห่งประเทศไทย และ/หรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ให้คำชี้ขาด โดยนิยามคำสำคัญของสาขาวิศลปกรรมศาสตร์ ดังนี้

๑. กลุ่มสาขาวิชาทัศนศิลป์ หมายถึง ศิลปะที่แสดงออกมาทางสื่อที่ต้องใช้การดูผ่านภาษาภาพ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาทัศนศิลป์ สาขาวิชาจิตรกรรม สาขาวิชาประсимกรรม สาขาวิชานภาพพิมพ์ สาขาวิชาศิลปะไทย สาขาวิชาศิลปะสื่อผสม และ/หรือ ศิลปะที่สื่อภาษาทางการเห็นในรูปอินเด็กซ์ฐานศาสตร์ดีวิว หรือสาขาวิชาทัศนศิลป์ที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนรู้วิชาเฉพาะด้านหลายสาขาวิชานฐานศาสตร์เดียวกัน หรือต่างฐานศาสตร์มาเป็นหลัก ในการเรียนรู้

๒. กลุ่มสาขาวิชาดุริยางคศิลป์ หมายถึง สาขาวิชาศิลปะที่แสดงออกมาทางสื่อที่ต้องใช้การฟัง ผ่านภาษาเสียง เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ สาขาวิชาศิลป์ สาขาวิชาดุริยางค์ศิลป์ สาขาวิชาดนตรี ฯลฯ กลุ่มสาขาวิชาทางดุริยางคศิลป์อาจเน้น สาขาวิชาดนตรีไทย หรือสาขาวิชาดนตรีสากล

๓. กลุ่มสาขาวิชาศิลปกรรม หมายถึง สาขาวิชาทางด้านศิลปะที่สื่อสารผ่านการรำ การเต้น การเคลื่อนไหว และ/หรือการแสดงละคร การออกแบบเพื่อการแสดง เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ วิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาศิลปกรรมการแสดง สาขาวิชาการละครหรือสาขาวิชา การละคร สาขาวิชานภูมิศิลป์ สาขาวิชานภูมิศิลป์ สาขาวิชานภูมิกรรมไทย รวมถึงการนำเสนอศิลป์ เหล่านี้ไปใช้ร่วมกับศาสตร์อื่น เช่น ศิลปะการแสดงประยุกต์ นาฏศิลป์การละคร ฯลฯ

๔. กลุ่มสาขาวิชาการออกแบบ หมายถึง การประดิษฐ์คิดค้น สร้างสรรค์ผลงาน เพื่อประโยชน์ ใช้สอย โดยคำนึงถึงความงาม วัสดุ เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และ สิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วิชาเฉพาะด้านของสาขาวิชา รวมถึงการประยุกต์ศาสตร์ทางการ ออกแบบกับศาสตร์อื่นๆ เช่น สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ สาขาวิชาการออกแบบแพชั่น สาขาวิชา การออกแบบผลิตภัณฑ์ สาขาวิชาศิลปะดิจิทัล สาขาวิชาศิลป์ภาพถ่าย สาขาวิชาการออกแบบ เครื่องประดับ สาขาวิชาเครื่องเคลือบตีนผ้า สาขาวิชาประยุกต์ศิลป์ศิลป์ สาขาวิชานุรักษ์ศิลป์ ฯลฯ